

ALLOCUTION DU MINISTRE DE L'INDUSTRIE

Mr J.G. ZIGHDIS

Sire,

La double manifestation, dont Vous avez bien voulu rehausser l'éclat par Votre présence, revêt une importance vraiment historique. C'est en effet la première fois que les représentants des artisans des pays-membres de la Communauté Economique Européenne et de la Grèce se réunissent, sous les auspices de la Commission de la C.E.E., pour conférer sur les problèmes de ce secteur de l'économie et pour exposer en commun leurs produits.

L'artisanat, qui occupe des millions de créateurs, est une forme d'activité productive qui n'a pas seulement un brillant passé mais qui a un présent et un avenir également brillants. Il constitue un élément indispensable du processus de la production et il le sera toujours en dépit du fait que la technologie moderne conduit à des formes d'entreprises de dimensions toujours croissantes. L'artisanat a été et sera toujours une partie intégrante de la structure harmonieuse de la production. Mais il constitue en même temps une activité productive essentielle pour la manifestation et le développement de la personnalité de l'individu et des peuples.

Il est superflu de rappeler à quel point la grande entreprise industrielle a besoin d'une foule de petites entreprises artisanales pour atteindre son rendement maximum, en qualité comme en quantité. Mais il y a de plus toutes les autres branches d'activité artisanale que la grande entreprise

industrielle est incapable de remplacer pour des raisons d'ordre économique mais surtout social et culturel. Nombreuses sont en effet les branches de l'artisanat qui sont étroitement liées au maintien d'un mode de vie, d'un niveau de consommation, d'une forme d'activité créatrice de l'individu et des peuples, et qui constituent une condition nécessaire à la survivance et au progrès de notre civilisation. Elles ne peuvent donc pas disparaître. Au contraire, leur maintien et leur développement sont une condition du progrès social et culturel des peuples.

En raison de cette importance toute particulière que revêt l'artisanat, les gouvernements de tous les Etats ont déjà pris de nombreuses mesures tendant à stimuler et à organiser ce secteur de l'activité économique. Mais ces mesures se sont révélées insuffisantes, n'ayant pas permis jusqu'ici à l'artisanat de se développer à un degré satisfaisant et d'offrir tout ce qu'il est en mesure d'offrir dans le cadre de l'économie européenne en voie d'intégration.

Nous devons confesser que le traité de Rome, qui constitue la base fondamentale de l'intégration économique de l'Europe, n'a pas mis en place, comme il l'a fait pour l'agriculture et l'industrie, les institutions et les mécanismes susceptibles de conduire à la réalisation de ses objectifs généraux - économiques et sociaux - dans le domaine de l'artisanat. La Commission de la Communauté Economique Européenne, voulant remédier à cette lacune, a institué une Direction spéciale ayant pour objet d'étudier, de guider et de renforcer l'activité de l'artisanat. Mais il est impossible aux organes communautaires de remplir parfaitement cette si importante fonction sans l'appui agissant

des représentants de l'artisanat dans les pays de la Communauté et sans une reconsidération plus officielle du problème.

Il est donc temps que la Communauté commence, avec le concours des organisations artisanales des pays-membres, d'examiner le problème de l'artisanat européen dans la perspective des développements attendus en Europe, afin d'aboutir à l'élaboration d'une politique commune.

Ce Congrès de Thessalonique est la première réunion officielle, sous les auspices de la Commission de la Communauté, des représentants de l'artisanat des pays de la Communauté et de la Grèce, en vue de faire face à ce grand problème.

Il s'agit donc d'un heureux événement - d'un événement historique, oserais-je dire - que nous saluons avec une joie toute particulière.

Et notre joie est d'autant plus grande que c'est la cité historique de Thessalonique qui a été choisie pour cette première réunion des artisans de la Communauté. Nous souhaitons que le Congrès et l'exposition annuels de l'Artisanat de la Communauté à Thessalonique deviennent une institution permanente.

De fait, le problème de l'artisanat devra être envisagé sur une nouvelle base, car :

- 1.- Il présente les mêmes caractéristiques essentielles dans les divers pays et
- 2.- Il constitue un problème commun à l'ensemble de l'Europe.

On pourrait citer quatre points essentiels de la politique qui s'impose en l'occurrence:

- a) L'organisation de la production, sous l'angle de l'encouragement pour l'adoption des formes d'organisation des entreprises qui sont les plus indiquées dans chaque secteur.
- b) L'assistance technique, dans la plus large acception du terme, englobant aussi bien la formation professionnelle que l'octroi des informations et conseils d'ordre technique indispensables pour orienter avec succès les entreprises artisanales dans les conditions nouvelles créées par la technologie moderne.
- c) Le financement, c'est-à-dire la mise en oeuvre du mécanisme de crédit le mieux adapté au caractère particulier et aux possibilités de l'artisanat. Il est généralement admis que le système bancaire existant ne se prête pas suffisamment à l'exercice de cette fonction. Il importe à cet effet de créer, sur le plan national comme sur le plan communautaire, des institutions de crédit spéciales.
- d) Le développement régional, sous l'angle de la mise en valeur optimale de la répartition de la main-d'oeuvre existant au sein de la Communauté et des capacités des entreprises de chaque pays pour la production d'articles spécialisés d'une qualité supérieure.

C'est dans le cadre de cette politique que vont être examinées les possibilités de l'artisanat européen, tant à l'intérieur qu'à l'extérieur de l'espace européen- que vont être définies les règles d'action commune et que vont être désignés les agents de réorientation, de financement et de promotion de l'activité artisanale de la Communauté.

Il importe de comprendre que le renforcement des bases politiques de la Communauté Economique Européenne est étroitement lié à la formation d'une conscience européenne chez les millions d'artisans de l'Europe, ce qui présuppose leur intégration dans le mécanisme d'unification mis en oeuvre par le traité de Rome.

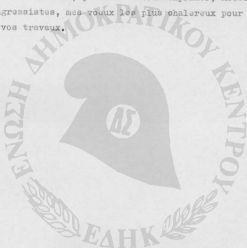
Cette considération politique de la question s'impose encore davantage si l'on tient compte du fait que le développement économique d'un grand nombre de pays, qui ont lié leur avenir à la Communauté Economique Européenne, comme les dix-huit pays d'Afrique, dont la présence ici témoigne de leur intérêt, dépendra pour beaucoup du succès avec lequel il sera fait face au problème de l'activité artisanale.

Messieurs les Congressistes,

Le moment est venu d'examiner les problèmes essentiels qui préoccupent les artisans de la Communauté et des pays associés. Votre réunion d'aujourd'hui constitue une occasion unique et je suis certain que vous saurez en tirer complètement profit. Vous allez procéder à des échanges de vues, vous allez vous former des opinions et vous procéderez même à l'élaboration de propositions qui constitueront votre message aux organes responsables de la Communauté Economique Européenne et, je l'espère, le début d'une étude systématique des problèmes de l'artisanat sur une base communautaire.

En tant que représentant du Gouvernement Hellénique, je puis vous affirmer que votre message sera en même temps le message de mon pays qui consacrera toutes ses forces à la réalisation de vos justes aspirations.

En terminant, je tiens à vous exprimer, Messieurs les Congressistes, mes vœux les plus chaleureux pour le succès de vos travaux.

ALLOCUTION DU MINISTRE DE L'INDUSTRIE

Mr J.G. ZIGHDI

Sire,

La double manifestation, dont Vous avez bien voulu rehausser l'éclat par Votre présence, revêt une importance vraiment historique. C'est en effet la première fois que les représentants des artisans des pays-membres de la Communauté Economique Européenne et de la Grèce se réunissent, sous les auspices de la Commission de la C.E.E., pour conférer sur les problèmes de ce secteur de l'économie et pour exposer en commun leurs produits.

L'artisanat, qui occupe des millions de créateurs, est une forme d'activité productive qui n'a pas seulement un brillant passé mais qui a un présent et un avenir également brillants. Il constitue un élément indispensable du processus de la production et il le sera toujours en dépit du fait que la technologie moderne conduit à des formes d'entreprises de dimensions toujours croissantes. L'artisanat a été et sera toujours une partie intégrante de la structure harmonieuse de la production. Mais il constitue en même temps une activité productive essentielle pour la manifestation et le développement de la personnalité de l'individu et des peuples.

Il est superflu de rappeler à quel point la grande entreprise industrielle a besoin d'une foule de petites entreprises artisanales pour atteindre son rendement maximum, en qualité comme en quantité. Mais il y a de plus toutes les autres branches d'activité artisanale que la grande entreprise

industrielle est incapable de remplacer pour des raisons d'ordre économique mais surtout social et culturel. Nombreuses sont en effet les branches de l'artisanat qui sont étroitement liées au maintien d'un mode de vie, d'un niveau de consommation, d'une forme d'activité créatrice de l'individu et des peuples, et qui constituent une condition nécessaire à la survivance et au progrès de notre civilisation. Elles ne peuvent donc pas disparaître. Au contraire, leur maintien et leur développement sont une condition du progrès social et culturel des peuples.

En raison de cette importance toute particulière que revêt l'artisanat, les gouvernements de tous les Etats ont déjà pris de nombreuses mesures tendant à stimuler et à organiser ce secteur de l'activité économique. Mais ces mesures se sont révélées insuffisantes, n'ayant pas permis jusqu'ici à l'artisanat de se développer à un degré satisfaisant et d'offrir tout ce qu'il est en mesure d'offrir dans le cadre de l'économie européenne en voie d'intégration.

Nous devons confesser que le traité de Rome, qui constitue la base fondamentale de l'intégration économique de l'Europe, n'a pas mis en place, comme il l'a fait pour l'agriculture et l'industrie, les institutions et les mécanismes susceptibles de conduire à la réalisation de ses objectifs généraux - économiques et sociaux - dans le domaine de l'artisanat. La Commission de la Communauté Economique Européenne, voulant remédier à cette lacune, a institué une Direction spéciale ayant pour objet d'étudier, de guider et de renforcer l'activité de l'artisanat. Mais il est impossible aux organes communautaires de remplir parfaitement cette si importante fonction sans l'appui agissant

des représentants de l'artisanat dans les pays de la Communauté et sans une reconsidération plus officielle du problème.

Il est donc temps que la Communauté commence, avec le concours des organisations artisanales des pays-membres, d'examiner le problème de l'artisanat européen dans la perspective des développements attendus en Europe, afin d'aboutir à l'élaboration d'une politique commune.

Ce Congrès de Thessalonique est la première réunion officielle, sous les auspices de la Commission de la Communauté, des représentants de l'artisanat des pays de la Communauté et de la Grèce, en vue de faire face à ce grand problème.

Il s'agit donc d'un heureux événement- d'un événement historique, oserais-je dire - que nous saluons avec une joie toute particulière.

Et notre joie est d'autant plus grande que c'est la cité historique de Thessalonique qui a été choisie pour cette première réunion des artisans de la Communauté. Nous souhaitons que le Congrès et l'exposition annuelle de l'Artisanat de la Communauté à Thessalonique deviennent une institution permanente.

De fait, le problème de l'artisanat devra être envisagé sur une nouvelle base, car :

- 1.- Il présente les mêmes caractéristiques essentielles dans les divers pays et
- 2.- Il constitue un problème commun à l'ensemble de l'Europe.

On pourrait citer quatre points essentiels de la politique qui s'impose en l'occurrence:

- a) L'organisation de la production, sous l'angle de l'encouragement pour l'adoption des formes d'organisation des entreprises qui sont les plus indiquées dans chaque secteur.
- b) L'assistance technique, dans la plus large acception du terme, englobant aussi bien la formation professionnelle que l'octroi des informations et conseils d'ordre technique indispensables pour orienter avec succès les entreprises artisanales dans les conditions nouvelles créées par la technologie moderne.
- c) Le financement, c'est-à-dire la mise en oeuvre du mécanisme de crédit le mieux adapté au caractère particulier et aux possibilités de l'artisanat. Il est généralement admis que le système bancaire existant ne se prête pas suffisamment à l'exercice de cette fonction. Il importe à cet effet de créer, sur le plan national comme sur le plan communautaire, des institutions de crédit spéciales.
- d) Le développement régional, sous l'angle de la mise en valeur optimale de la répartition de la main-d'oeuvre existant au sein de la Communauté et des capacités des entreprises de chaque pays pour la production d'articles spécialisés d'une qualité supérieure.

C'est dans le cadre de cette politique que vont être examinées les possibilités de l'artisanat européen, tant à l'intérieur qu'à l'extérieur de l'espace européen- que vont être définies les règles d'action commune et que vont être désignés les agents de réorientation, de financement et de promotion de l'activité artisanale de la Communauté.

Il importe de comprendre que le renforcement des bases politiques de la Communauté Economique Européenne est étroitement lié à la formation d'une conscience européenne chez les millions d'artisans de l'Europe, ce qui présuppose leur intégration dans le mécanisme d'unification mis en oeuvre par le traité de Rome.

Cette considération politique de la question s'impose encore davantage si l'on tient compte du fait que le développement économique d'un grand nombre de pays, qui ont lié leur avenir à la Communauté Economique Européenne, comme les dix-huit pays d'Afrique, dont la présence ici témoigne de leur intérêt, dépendra pour beaucoup du succès avec lequel il sera fait face au problème de l'activité artisanale.

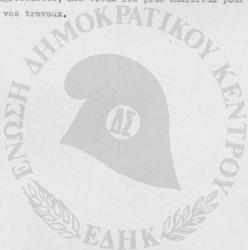
Messieurs les Congressistes,

Le moment est venu d'examiner les problèmes essentiels qui préoccupent les artisans de la Communauté et des pays associés. Votre réunion d'aujourd'hui constitue une occasion unique et je suis certain que vous saurez en tirer complètement profit. Vous allez procéder à des échanges de vues, vous allez vous former des opinions et vous procéderez même à l'élaboration de propositions qui constitueront votre message aux organes responsables de la Communauté Economique Européenne et, je l'espère, le début d'une étude systématique des problèmes de l'artisanat sur une base communautaire.

./.

En tant que représentant du Gouvernement Hellénique, je puis vous affirmer que votre message sera en même temps le message de mon pays qui consacrera toutes ses forces à la réalisation de vos justes aspirations.

En terminant, je tiens à vous exprimer, Messieurs les Congressistes, mes vœux les plus chaleureux pour le succès de vos travaux.

ALLOCUTION DU MINISTRE DE L'INDUSTRIE

Mr J.G. ZIGHIDIS

Sire,

La double manifestation, dont Vous avez bien voulu relever l'éclat par Votre présence, revêt une importance vraiment historique. C'est en effet la première fois que les représentants des artisans des pays-membres de la Communauté Economique Européenne et de la Grèce se réunissent, sous les auspices de la Commission de la C.E.E., pour conférer sur les problèmes de ce secteur de l'économie et pour exposer en commun leurs produits.

L'artisanat, qui occupe des millions de créateurs, est une forme d'activité productive qui n'a pas seulement un brillant passé mais qui a un présent et un avenir également brillants. Il constitue un élément indispensable du processus de la production et il le sera toujours en dépit du fait que la technologie moderne conduit à des formes d'entreprises de dimensions toujours croissantes. L'artisanat a été et sera toujours une partie intégrante de la structure harmonieuse de la production. Mais il constitue en même temps une activité productive essentielle pour la manifestation et le développement de la personnalité de l'individu et des peuples.

Il est superflu de rappeler à quel point la grande entreprise industrielle a besoin d'une foule de petites entreprises artisanales pour atteindre son rendement maximum, en qualité comme en quantité. Mais il y a de plus toutes les autres branches d'activité artisanale que la grande entreprise

industrielle est incapable de remplacer pour des raisons d'ordre économique mais surtout social et culturel. Nombreuses sont en effet les branches de l'artisanat qui sont étroitement liées au maintien d'un mode de vie, d'un niveau de consommation, d'une forme d'activité créatrice de l'individu et des peuples, et qui constituent une condition nécessaire à la survivance et au progrès de notre civilisation. Elles ne peuvent donc pas disparaître. Au contraire, leur maintien et leur développement sont une condition du progrès social et culturel des peuples.

En raison de cette importance toute particulière que revêt l'artisanat, les gouvernements de tous les Etats ont déjà pris de nombreuses mesures tendant à stimuler et à organiser ce secteur de l'activité économique. Mais ces mesures se sont révélées insuffisantes, n'ayant pas permis jusqu'ici à l'artisanat de se développer à un degré satisfaisant et d'offrir tout ce qu'il est en mesure d'offrir dans le cadre de l'économie européenne en voie d'intégration.

Nous devons confesser que le traité de Rome, qui constitue la base fondamentale de l'intégration économique de l'Europe, n'a pas mis en place, comme il l'a fait pour l'agriculture et l'industrie, les institutions et les mécanismes susceptibles de conduire à la réalisation de ses objectifs généraux - économiques et sociaux - dans le domaine de l'artisanat. La Commission de la Communauté Economique Européenne, voulant remédier à cette lacune, a institué une Direction spéciale ayant pour objet d'étudier, de guider et de renforcer l'activité de l'artisanat. Mais il est impossible aux organes communautaires de remplir parfaitement cette si importante fonction sans l'appui agissant

des représentants de l'artisanat dans les pays de la Communauté et sans une reconsidération plus officielle du problème.

Il est donc temps que la Communauté commence, avec le concours des organisations artisanales des pays-membres, d'examiner le problème de l'artisanat européen dans la perspective des développements attendus en Europe, afin d'aboutir à l'élaboration d'une politique commune.

Ce Congrès de Thessalonique est la première réunion officielle, sous les auspices de la Commission de la Communauté, des représentants de l'artisanat des pays de la Communauté et de la Grèce, en vue de faire face à ce grand problème.

Il s'agit donc d'un heureux événement - d'un événement historique, oserais-je dire - que nous saluons avec une joie toute particulière.

Et notre joie est d'autant plus grande que c'est la cité historique de Thessalonique qui a été choisie pour cette première réunion des artisans de la Communauté. Nous souhaitons que le Congrès et l'exposition annuelle de l'Artisanat de la Communauté à Thessalonique deviennent une institution permanente.

De fait, le problème de l'artisanat devra être envisagé sur une nouvelle base, car :

- 1.- Il présente les mêmes caractéristiques essentielles dans les divers pays et
- 2.- Il constitue un problème commun à l'ensemble de l'Europe.

On pourrait citer quatre points essentiels de la politique qui s'impose en l'occurrence:

- a) L'organisation de la production, sous l'angle de l'encouragement pour l'adoption des formes d'organisation des entreprises qui sont les plus indiquées dans chaque secteur.
- b) L'assistance technique, dans la plus large acception du terme, englobant aussi bien la formation professionnelle que l'octroi des informations et conseils d'ordre technique indispensables pour orienter avec succès les entreprises artisanales dans les conditions nouvelles créées par la technologie moderne.
- c) Le financement, c'est-à-dire la mise en oeuvre du mécanisme de crédit le mieux adapté au caractère particulier et aux possibilités de l'artisanat. Il est généralement admis que le système bancaire existant ne se prête pas suffisamment à l'exercice de cette fonction. Il importe à cet effet de créer, sur le plan national comme sur le plan communautaire, des institutions de crédit spéciales.
- d) Le développement régional, sous l'angle de la mise en valeur optimale de la répartition de la main-d'oeuvre existant au sein de la Communauté et des capacités des entreprises de chaque pays pour la production d'articles spécialisés d'une qualité supérieure.

C'est dans le cadre de cette politique que vont être examinées les possibilités de l'artisanat européen, tant à l'intérieur qu'à l'extérieur de l'espace européen- que vont être définies les règles d'action commune et que vont être désignés les agents de réorientation, de financement et de promotion de l'activité artisanale de la Communauté.

Il importe de comprendre que le renforcement des bases politiques de la Communauté Economique Européenne est étroitement lié à la formation d'une conscience européenne chez les millions d'artisans de l'Europe, ce qui présuppose leur intégration dans le mécanisme d'unification mis en oeuvre par le traité de Rome.

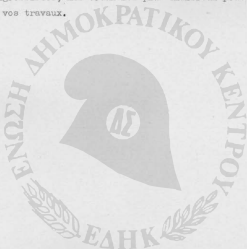
Cette considération politique de la question s'impose encore davantage si l'on tient compte du fait que le développement économique d'un grand nombre de pays, qui ont lié leur avenir à la Communauté Economique Européenne, comme les dix-huit pays d'Afrique, dont la présence ici témoigne de leur intérêt, dépendra pour beaucoup du succès avec lequel il sera fait face au problème de l'activité artisanale.

Messieurs les Congressistes,

Le moment est venu d'examiner les problèmes essentiels qui préoccupent les artisans de la Communauté et des pays associés. Votre réunion d'aujourd'hui constitue une occasion unique et je suis certain que vous saurez en tirer complètement profit. Vous allez procéder à des échanges de vues, vous allez vous former des opinions et vous procéderez même à l'élaboration de propositions qui constitueront votre message aux organes responsables de la Communauté Economique Européenne et, je l'espère, le début d'une étude systématique des problèmes de l'artisanat sur une base communautaire.

En tant que représentant du Gouvernement Hellénique, je puis vous affirmer que votre message sera en même temps le message de mon pays qui consacrera toutes ses forces à la réalisation de vos justes aspirations.

En terminant, je tiens à vous exprimer, Messieurs les Congressistes, mes vœux les plus chaleureux pour le succès de vos travaux.

ALLOCUTION DU MINISTRE DE L'INDUSTRIE

Mr J.G. ZIGHDIS

Sire,

La double manifestation, dont Vous avez bien voulu rehausser l'éclat par Votre présence, revêt une importance vraiment historique. C'est en effet la première fois que les représentants des artisans des pays-membres de la Communauté Economique Européenne et de la Grèce se réunissent, sous les auspices de la Commission de la C.E.E., pour conférer sur les problèmes de ce secteur de l'économie et pour exposer en commun leurs produits.

L'artisanat, qui occupe des millions de créateurs, est une forme d'activité productive qui n' a pas seulement un brillant passé mais qui a un présent et un avenir également brillants. Il constitue un élément indispensable du processus de la production et il le sera toujours en dépit du fait que la technologie moderne conduit à des formes d'entreprises de dimensions toujours croissantes. L'artisanat a été et sera toujours une partie intégrante de la structure harmonieuse de la production. Mais il constitue en même temps une activité productive essentielle pour la manifestation et le développement de la personnalité de l'individu et des peuples.

Il est superflu de rappeler à quel point la grande entreprise industrielle a besoin d'une foule de petites entreprises artisanales pour atteindre son rendement maximum, en qualité comme en quantité. Mais il y a de plus toutes les autres branches d'activité artisanale que la grande entreprise

industrielle est incapable de remplacer pour des raisons d'ordre économique mais surtout social et culturel. Nombreuses sont en effet les branches de l'artisanat qui sont étroitement liées au maintien d'un mode de vie, d'un niveau de consommation, d'une forme d'activité créatrice de l'individu et des peuples, et qui constituent une condition nécessaire à la survivance et au progrès de notre civilisation. Elles ne peuvent donc pas disparaître. Au contraire, leur maintien et leur développement sont une condition du progrès social et culturel des peuples.

En raison de cette importance toute particulière que revêt l'artisanat, les gouvernements de tous les États ont déjà pris de nombreuses mesures tendant à stimuler et à organiser ce secteur de l'activité économique. Mais ces mesures se sont révélées insuffisantes, n'ayant pas permis jusqu'ici à l'artisanat de se développer à un degré satisfaisant et d'offrir tout ce qu'il est en mesure d'offrir dans le cadre de l'économie européenne en voie d'intégration.

Nous devons confesser que le traité de Rome, qui constitue la base fondamentale de l'intégration économique de l'Europe, n'a pas mis en place, comme il l'a fait pour l'agriculture et l'industrie, les institutions et les mécanismes susceptibles de conduire à la réalisation de ses objectifs généraux - économiques et sociaux - dans le domaine de l'artisanat. La Commission de la Communauté Economique Européenne, voulant remédier à cette lacune, a institué une Direction spéciale ayant pour objet d'étudier, de guider et de renforcer l'activité de l'artisanat. Mais il est impossible aux organes communautaires de remplir parfaitement cette si importante fonction sans l'appui agissant

des représentants de l'artisanat dans les pays de la Communauté et sans une reconsidération plus officielle du problème.

Il est donc temps que la Communauté commence, avec le concours des organisations artisanales des pays-membres, d'examiner le problème de l'artisanat européen dans la perspective des développements attendus en Europe, afin d'aboutir à l'élaboration d'une politique commune.

Ce Congrès de Thessalonique est la première réunion officielle, sous les auspices de la Commission de la Communauté, des représentants de l'artisanat des pays de la Communauté et de la Grèce, en vue de faire face à ce grand problème.

Il s'agit donc d'un heureux événement- d'un événement historique, oserais-je dire - que nous saluons avec une joie toute particulière.

Et notre joie est d'autant plus grande que c'est la cité historique de Thessalonique qui a été choisie pour cette première réunion des artisans de la Communauté. Nous souhaitons que le Congrès et l'exposition annuelle de l'Artisanat de la Communauté à Thessalonique deviennent une institution permanente.

De fait, le problème de l'artisanat devra être envisagé sur une nouvelle base, car :

- 1.- Il présente les mêmes caractéristiques essentielles dans les divers pays et
- 2.- Il constitue un problème commun à l'ensemble de l'Europe.

On pourrait citer quatre points essentiels de la politique qui s'impose en l'occurrence:

- a) L'organisation de la production, sous l'angle de l'encouragement pour l'adoption des formes d'organisation des entreprises qui sont les plus indiquées dans chaque secteur.
- b) L'assistance technique, dans la plus large acception du terme, englobant aussi bien la formation professionnelle que l'octroi des informations et conseils d'ordre technique indispensables pour orienter avec succès les entreprises artisanales dans les conditions nouvelles créées par la technologie moderne.
- c) Le financement, c'est-à-dire la mise en oeuvre du mécanisme de crédit le mieux adapté au caractère particulier et aux possibilités de l'artisanat. Il est généralement admis que le système bancaire existant ne se prête pas suffisamment à l'exercice de cette fonction. Il importe à cet effet de créer, sur le plan national comme sur le plan communautaire, des institutions de crédit spéciales.
- d) Le développement régional, sous l'angle de la mise en valeur optimale de la répartition de la main-d'oeuvre existant au sein de la Communauté et des capacités des entreprises de chaque pays pour la production d'articles spécialisés d'une qualité supérieure.

C'est dans le cadre de cette politique que vont être examinées les possibilités de l'artisanat européen, tant à l'intérieur qu'à l'extérieur de l'espace européen- que vont être définies les règles d'action commune et que vont être désignés les agents de réorientation, de financement et de promotion de l'activité artisanale de la Communauté.

Il importe de comprendre que le renforcement des bases politiques de la Communauté Economique Européenne est étroitement lié à la formation d'une conscience européenne chez les millions d'artisans de l'Europe, ce qui présuppose leur intégration dans le mécanisme d'unification mis en oeuvre par le traité de Rome.

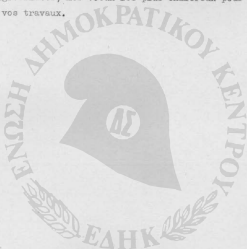
Cette considération politique de la question s'impose encore davantage si l'on tient compte du fait que le développement économique d'un grand nombre de pays, qui ont lié leur avenir à la Communauté Economique Européenne, comme les dix-huit pays d'Afrique, dont la présence ici témoigne de leur intérêt, dépendra pour beaucoup du succès avec lequel il sera fait face au problème de l'activité artisanale.

Messieurs les Congressistes,

Le moment est venu d'examiner les problèmes essentiels qui préoccupent les artisans de la Communauté et des pays associés. Votre réunion d'aujourd'hui constitue une occasion unique et je suis certain que vous saurez en tirer complètement profit. Vous allez procéder à des échanges de vues, vous allez vous former des opinions et vous procéderez même à l'élaboration de propositions qui constitueront votre message aux organes responsables de la Communauté Economique Européenne et, je l'espère, le début d'une étude systématique des problèmes de l'artisanat sur une base communautaire.

En tant que représentant du Gouvernement Hellénique, je puis vous affirmer que votre message sera en même temps le message de mon pays qui consacrera toutes ses forces à la réalisation de vos justes aspirations.

En terminant, je tiens à vous exprimer, Messieurs les Congressistes, mes vœux les plus chaleureux pour le succès de vos travaux.

Ευνόδιον Βιοτεχνίας Χωρῶν Ε.Ο.Κ.-'Ελλάδος

Θεσσαλονίκη 30.5.1965.

Μεγαλειότατε,

Εἶναι ἱστορικῆς σημασίας ἡ σημερινή διπλὴ ἐκδήλωσις, τὴν ὅποیان λαμπρύνετε διὰ τῆς παρουσίας σας. Διὰ πρώτην πράγματι φορὰν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ε.Ο.Κ. συνέρχονται οἱ ἐκπρόσωποι τῶν βιοτεχνικῶν τάξεων τῶν χωρῶν-μελῶν καὶ τῆς Ἑλλάδος διὰ νὰ συσχεφθοῦν ἐπὶ τῶν προβλημάτων τοῦ σημαντικοῦ αὐτοῦ παραγωγικοῦ κλάδου καὶ νὰ ἐκθέσουν ἀπὸ κοινοῦ τὰ προϊόντα τῶν.

Ἡ Βιοτεχνία, εἰς τὴν ὅποیان ἀπασχολοῦνται ἑκατομμύρια δημιουργικῶν ἀνθρώπων, εἶναι μία μορφή παραγωγικῆς δραστηριότητος, ἡ ὅποια δὲν ἔχει μόνον λαμπρὸν παρελθόν, ἀλλ' ἔχει ἐξ ἔσου λαμπρὸν παρόν καὶ μέλλον. Εἶναι καὶ θὰ παραμείνῃ ἀπαραίτητον στοιχεῖον τῆς παραγωγικῆς διαδικασίας, παρὰ τὸ γεγονός ὅτι αἱ σημεριναὶ τεχνολογικαὶ συνθήκαι ὀδηγοῦν εἰς μορφὰς ἐπιχειρήσεων συνεχῶς μεγαλυτέρου μεγέθους. Ἡ Βιοτεχνία ὑπῆρξε καὶ θὰ ὑπάρξῃ πάντοτε διὰ λόγους καθαρὰς οἰκονομικῆς ἀναγκαιότητος ὀργανικῶν τμημάτων τῆς ἀρμονικῆς διαρθρώσεως τοῦ παραγωγικοῦ συστήματος. Παρὰ τὴν ὁμοιογένειαν ἀποτελεῖ βασικὸν διὰ τὴν ἐκδήλωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς προσωπικότητος τοῦ ἀτόμου καὶ τῶν λατῶν κλάδων παραγωγικῆς ἀπασχολήσεως.

Εἶναι περιττὸν νὰ ὑπομνησθῇ πόσον ἡ μεγάλη βιομηχανικὴ μονάς ἔχει ἀνάγκην πλεονάζουσας βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸ μέγιστον τῆς ἀποδοτικότητος εἰς ποιότητα καὶ ποσότητα προϊόντων. Ἀλλὰ πέραν τούτου ὑπάρχουν ὅλοι οἱ ὑπόλοιποι κλάδοι, βιοτεχνικῆς ἐπιδόσεως, τοὺς ὁποίους εἶναι ἀδύνατον ν' ἀντικαταστήσῃ ποτὲ ἡ μεγάλη βιομηχανικὴ μονάς διὰ λόγους οἰκονομικῆς, ἀλλὰ περισσότερο κοινωνικῆς καὶ πολιτιστικῆς φύσεως. Πλείστοι ὅσοι βιοτεχνικοὶ κλάδοι πράγματι συνδέονται στενὰ μὲ τὴν διατήρησιν ἐνός τρόπου ζωῆς, ἐνός ἐπιπέδου καταναλώσεως, μίαν μορφήν δημιουργικῆς ἐπιδόσεως τοῦ ἀτόμου καὶ τῶν λατῶν, αἱ ὅποιαι ἀποτελοῦν ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν διὰ τὴν διατήρησιν καὶ προαγῆν τοῦ πολιτισμοῦ μας. Δὲν εἶναι ἐπομένως δυνατόν νὰ ἐκλείψουν. Ἡ διατήρησις ἀντιθέτως καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῶν ἀποτελοῦν προϋπόθεσιν τῆς κοινωνικῆς καὶ πολιτιστικῆς ἐν γένει προόδου τῶν λατῶν.

Λόγω τῆς ὑφίστης αὐτῆς σημασίας τῆς βιοτεχνίας, αἱ Κυβερνήσεις ὅλων τῶν Κρατῶν ἔχουν λάβει ἤδη σωρεῖαν μέτρων ἐνισχύσεως καὶ ὀργανώσεως τῆς βιοτεχνικῆς δραστηριότητος. Τὰ μέτρα ὅμως αὐτὰ ἀπεδείχθησαν ἀνεπαρκῆ διὰ νὰ ἐπιτρέψουν εἰς τὸν κλάδον ν' ἀναπτυχθῇ ἐπαρκῶς καὶ νὰ προσφέρῃ ὅτι τοῦ εἶναι δυνατόν ἐντός τῶν πλαισίων τῆς οἰκονομικῆς ὁλοκληρουμένης Εὐρώπης.

Πρέπει νὰ ἐμλογισθῶμεν ὅτι ἡ Συνθήκη τῆς Ρώμης, ἡ ὅποια ἀποτελεῖ τὴν βάση τῆς εὐρωπαϊκῆς οἰκονομικῆς ὁλοκληρώσεως, δὲν καθιέρωσεν ὡς ἐγένετο διὰ τὴν γεωργίαν καὶ βιομηχανίαν θεσμούς καὶ

μηχανισμούς, οι όποιοι θα επέτρεπον την πραγματοποίηση των γενικωτέρων οικονομικών και κοινωνικών αυτής επιδιώξεων εις τον βιοτεχνικό τομέα. Τό κενόν τουτο της Συνθήκης εκτιμώσα 'Η 'Εκτελεστική 'Επιτροπή της Κοινότητας 'Εδρυσεν παρ'αυτῇ ειδικήν Διεύθυνσιν διὰ τήν παρακολούθησιν, καθοδήγησιν και ἐνίσχυσιν της βιοτεχνίας.

'Αλλ' εἶναι ἀδύνατον τά Κοινοτικά ὄργανα νά προχωρήσουν ἱκανοποιητικῶς εἰς τήν ἐνάσκησιν μιᾶς τόσον σοβαρᾶς λειτουργίας, ἐάν δέν ἔχουν τήν ἐνεργόν συμπάρασιν τῶν ἐκπροσώπων της βιοτεχνίας τῶν χωρῶν της Κοινότητος και δέν ὑπάρξη ἐπισημώτερα θεώρησις τοῦ ζητήματος.

Εἶναι ἐπομένως καιρός νά ἀρχίσῃ ἡ Κοινότης ἐν συνεργασίᾳ μετά τῶν ἐκπροσώπων τῶν βιοτεχνικῶν τάξεων τῶν χωρῶν-μελῶν νά ἐξετάσῃ τό πρόβλημα της βιοτεχνίας ἐν ὅψει τῶν συνεχῶς ἐξελισσόμενων συνθηκῶν εἰς τόν εὐρωπαϊκόν χώρον, διὰ νά καταλήξῃ εἰς τήν διαμόρφωσιν μιᾶς κοινῆς πολιτικῆς.

'Η σημερινή σας συγκέντρωσις ἀποτελεῖ τήν πρώτην ἐπίσημον ὑπό τήν αἰγίδα της 'Εκτελεστικῆς 'Επιτροπῆς της Κοινότητος συγκέντρωσιν τῶν ἐκπροσώπων τῶν βιοτεχνικῶν τάξεων τῶν χωρῶν της Κοινότητος και της 'Ελλάδος, διὰ τήν ἀντιμετώπισιν τοῦ μεγάλου αὐτοῦ θέματος. 'Αποτελεῖ ἐπομένως ἕνα εὐτυχές, ἱστορικόν - θά ἔλεγα - γεγονός, τό ὅποτον χαιρετίζομεν ὅλως ἰδιαιτέρως.

Και εἰμεθα ἀκόμη εὐτυχέστεροι, διότι ἐπελέγη ἡ ἱστορικῇ πόλιν της Θεσσαλονίκης διὰ τήν πρώτην αὐτήν βιοτεχνικήν ἐκδήλωσιν της Κοινότητος. Εὐχόμεθα δέ ὅπως καταστῇ μόνιμος θεσμός τό ἐτήσιον Συνέδριον και ἡ 'Εκθέσις της βιοτεχνίας της Ε.Ο.Ε. εἰς τήν πόλιν αὐτήν.

Τό πρόβλημα της βιοτεχνίας θά πρέπει νά ἀντιμετωπισθῇ πράγματι ἐπὶ νέας βάσεως καθ'ὅτι:

- 1.- Παρουσιάζει τά αὐτά βασικά χαρακτηριστικά εἰς τὰς ἐπὶ μέρους χώρας, και
- 2.- Εἶναι κοινόν πρόβλημα τοῦ εὐρωπαϊκοῦ συνόλου.

Τέσσαρα θά ἡδύναντο νά εἶναι τά βασικά σημεῖα της ἐν προκειμένῳ ἐπιβαλλομένης πολιτικῆς:

- α) 'Η ὁργάνωσις της παραγωγῆς, ὑπό τήν ἔννοϊαν της ἐνισχύσεως τῶν ἐνδεικνυομένων δι' ἕκαστον κλάδον μορφῶν ὁργανώσεως τῶν παραγωγικῶν μονάδων,
- β) ἡ τεχνική βοήθεια, ὑπό τήν εὐρεΐαν ἔννοϊαν τοῦ ὄρου, καλύπτουσα τήν ἐπαγγελματικὴν ἐκπαίδευσιν, ὡς και τήν παροχὴν τῶν ἀπαραίτητων πληροφοριῶν και συμβουλῶν τεχνικῆς φύσεως διὰ τόν ἐπιτυχῆ προσανατολισμόν τῶν μονάδων εἰς

τάς συγχρόνους τεχνολογικάς συνθήκας,

γ) ἡ χρηματοδότησις, ἥτοι ἡ θέσις ἐν λειτουργίᾳ τοῦ καταλλή-
λοτέρου μηχανισμοῦ πιστοδοτήσεως τῆς βιοτεχνίας, ἀνταπο-
κρινόμενον εἰς τὴν ἰδιομορφίαν καὶ τὰς δυνατότητας τοῦ
κλάδου. Εἶναι κοινὴ συνείδησις ὅτι τὸ σύνθημα τραπεζίτι-
κὸν σύστημα δὲν εἶναι πρόσφορον διὰ τὴν ἱκανοποιητικὴν
ἐνδασκησιν τῆς λειτουργίας αὐτῆς. Πρὸς τοῦτο χρειάζεται
ἐπὶ ἐθνικῆς ἀλλὰ καὶ ἐπὶ Κοινοτικῆς βάσεως ἡ δημιουργία
εἰδικῶν φορέων.

δ) Ἡ περιφερειακὴ ἀνάπτυξις, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς καλλιτέρας
ἀξιοποιήσεως ἀπὸ παραγωγικῆς ἀπόψεως τῆς ὑφισταμένης καπο-
νότητος τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Κοινότη-
τος καὶ τῶν ἱκανοτήτων τῶν καθ' ἕκαστον ἐθνικῶν μονάδων
διὰ τὴν παραγωγὴν ἐξειδικευμένων προϊόντων ἀνωτέρας κατα-
ναλωτικῆς στάθης.

Εἰς τὰ πλαίσια τῆς πολιτικῆς αὐτῆς θὰ ἐξετασθοῦν αἱ δυνα-
τότητες τῆς Εὐρωπαϊκῆς Βιοτεχνίας, τόσον εἰς τὸ ἐσωτερικόν, ὅσον
καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ χώρου, θὰ καθορισθοῦν οἱ
ἐπιβαλλόμενοι κανόνες κοινῆς δράσεως καὶ θὰ προσδιορισθοῦν οἱ
ἐνδοθειγμένοι φορεῖς ἀναπροσανατολισμοῦ, χρηματοδοτήσεως καὶ προ-
βολῆς τῆς κοινοτικῆς βιοτεχνικῆς δραστηριότητος.

Πρέπει νὰ γίνῃ ἀντιληπτόν ὅτι ἡ πολιτικὴ ἐδραίωσις τῆς
Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος ἐξαρτᾶται στενῶς καὶ ἀπὸ τὴν ἀπόκτησιν τῆς
Εὐρωπαϊκῆς συνειδήσεως καὶ ἐκ μέρους τῶν ἐκατομμυρίων τῶν βιοτεχνῶν
τῆς Εὐρώπης, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον προϋποθέτει τὴν ἐνταξὲν των εἰς τὸν
μηχανισμόν ὁλοκληρώσεως, τὸν ὁποῖον ἔθεσεν ἐν κινήσει ἡ Συνθήκη
τῆς Ρώμης.

Ἡ πολιτικὴ αὕτη θεώρησις τοῦ θέματος εἶναι περισσότερον
ἔτι ἐπιβεβλημένη, ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν τὸ γεγονός ὅτι ἡ οἰκονομικὴ
ἀνάπτυξις μεγάλου ἀριθμοῦ χωρῶν, αἱ ὁποῖαι ἔχουν συνδέσει τὸ μέλλον
των μὲ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα, ὡς εἶναι αἱ δέκα ὁκτὶ
Ἀφρικανικαὶ Χῶραι, τῶν ὁποίων ἡ ἐνταῦθα παρουσία ὑπογραμμίζει
τὸ ἐνδιαφέρον των, θὰ ἐξαρτηθῇ ἐν πολλοῖς ἀπὸ τὴν ἐπιτυχὴ ἀντιμε-
τώπισιν τοῦ προβλήματος τῆς βιοτεχνικῆς δραστηριότητος.

Κύριοι Σύνεδροι,

Ἐπείση ἡ στιγμή ὅπως τεθοῦν ἐπὶ τάπητος τὰ βασικά προβλή-
ματα τῶν βιοτεχνικῶν τάξεων τῆς Κοινότητος καὶ τῶν μετ' αὐτῆς
συνδεομένων χωρῶν. Ἡ παρεχόμενη εὐκαιρία τῆς σημερινῆς σας
συγκεντρώσεως εἶναι μοναδική καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ τὴν ἐκμεταλ-
λευθῇτε πλήρως. Θὰ ἀνταλλάξετε σκέψεις καὶ θὰ διαμορφώσετε ἀντι-
λήψεις, ἀσφαλῶς δὲ θὰ προχωρήσετε καὶ εἰς τὴν διατύπωσιν προτάσεων,
αἱ ὁποῖαι θὰ ἀποτελέσουν τὸ μήνυμά σας πρὸς τὰ ὑπεύθυνα τῆς Εὐρω-
παϊκῆς Κοινότητος ὄργανα καὶ ἐλπίζω τὴν ἀπαρχὴν μιᾶς συστηματικῆς

καί ἐπί ἐνιαίας βάσεως ἀντιμετωπίσεως τῶν προβλημάτων τῆς Βιο-
τεχνίας.

Ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως δύναμαι νά σᾶς
διαβεβαιώσω ὅτι τό μήνυμά σας αὐτό θά γίνῃ καί τό μήνυμα τῆς
Χώρας μου, ἥ ὁποία μέ ὅλας τᾶς δυνάμεις θά ἐπιδιώξῃ τήν πραγμα-
τοποίησιν τῶν δικαίων αἰτημάτων σας.

Ἐπιτρέφατέ μου, τελευτῶν, νά ἐκφράσω τᾶς θερμότερας
εὐχάς διὰ τήν ἐπιτυχίαν τῆς διασκέψεώς σας.

Συνέδριον Βιοτεχνίας Χωρῶν Β.Ο.Κ.-'Ελλάδος

Θεσσαλονίκη 30.5.1965.

Μεγαλειότατε,

Εἶναι ἱστορικῆς σημασίας ἡ σημερινή διπλή ἐκδήλωσις, τὴν ὅποιαν λαμβρύνετε διὰ τῆς παρουσίας σας. Διὰ πρώτην πράγματι φορὰν ὑπὸ τὴν αἵγίδα τῆς 'Εκτελεστικῆς 'Επιτροπῆς τῆς Β.Ο.Κ. συνέρχονται οἱ ἐκπρόσωποι τῶν βιοτεχνικῶν τάξεων τῶν χωρῶν-μελῶν καὶ τῆς 'Ελλάδος διὰ νὰ συσχεθοῦν ἐπὶ τῶν προβλημάτων τοῦ σημαντικοῦ αὐτοῦ παραγωγικοῦ κλάδου καὶ νὰ ἐκθέσουν ἀπὸ κοινοῦ τὰ προϊόντα των.

'Ἡ Βιοτεχνία, εἰς τὴν ὅποιαν ἀπασχολοῦνται ἑκατομύρια δημιουργικῶν ἀνθρώπων, εἶναι μία μορφή παραγωγικῆς δραστηριότητος, ἡ ὅποια δὲν ἔχει μόνον λαμπρὸν παρελθόν, ἀλλ' ἔχει ἐξ ἴσου λαμπρὸν παρὸν καὶ μέλλον. Εἶναι καὶ θὰ παραμελῇ ἀπαραίτητον στοιχεῖον τῆς παραγωγικῆς διαδικασίας, παρὰ τὸ γεγονός ὅτι αἱ σημερινὰ τεχνολογικὰ συνθήκαι ὁδηγοῦν εἰς μορφὰς ἐπιχειρήσεων συνεχῶς μεγαλυτέρου μεγέθους. 'Ἡ Βιοτεχνία ὑπῆρξε καὶ θὰ ὑπάρξῃ πάντοτε διὰ λόγους πανταπῶς οἰκονομικῆς ἀναγκαιότητος ὀργανικὸν τμήμα τῆς ἀρμονικῆς διασφύρατος τοῦ παραγωγικοῦ συστήματος. Παραλλήλως ὅμως ἀποτελεῖ βασικόν διὰ τὴν ἐκδήλωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς προσωπικότητος τοῦ ἀτόμου καὶ τῶν λαῶν κλάδον παραγωγικῆς ἀπασχολήσεως.

Εἶναι περιττὸν νὰ ὑπομνησθῇ πόσον ἡ μεγάλη βιομηχανικὴ μονάς ἔχει ἀνάγκην πληθώρας μικρῶν βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸ μέγιστον τῆς ἀποδοτικότητος εἰς ποιότητα καὶ ποσότητα προϊόντων. Ἀλλὰ πέραν τούτου ὑπάρχουν ὅλοι οἱ ὑπόλοιποι κλάδοι, βιοτεχνικῆς ἐπιδόσεως, τοὺς ὁποίους εἶναι ἀδύνατον ν' ἀντικαταστήσῃ ποτὲ ἡ μεγάλη βιομηχανικὴ μονάς διὰ λόγους οἰκονομικῆς, ἀλλὰ περισσότερο κοινωνικῆς καὶ πολιτιστικῆς φύσεως. Πλεῖστοι ὅσοι βιοτεχνικοὶ κλάδοι πράγματι συνδέονται στενὰ μὲ τὴν διατήρησιν ἐνὸς τρόπου ζωῆς, ἐνὸς ἐπιπέδου καταναλώσεως, μιᾶς μορφῆς δημιουργικῆς ἐπιδόσεως τοῦ ἀτόμου καὶ τῶν λαῶν, αἱ ὅποια ἀποτελοῦν ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν διὰ τὴν διατήρησιν καὶ προαγωγὴν τοῦ πολιτισμοῦ μας. Δὲν εἶναι ἐπομένως δυνατόν νὰ ἐκλείδουν. 'Ἡ διατήρησις ἀντιθέτως καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῶν ἀποτελοῦν προϋπόθεσιν τῆς κοινωνικῆς καὶ πολιτιστικῆς ἐν γένει προόδου τῶν λαῶν.

Λόγῳ τῆς ὑφίστης αὐτῆς σημασίας τῆς βιοτεχνίας, αἱ Κυβερνήσεις ὅλων τῶν Κρατῶν ἔχουν λάβει ἤδη σωρεῖαν μέτρων ἐνισχύσεως καὶ ὀργανώσεως τῆς βιοτεχνικῆς δραστηριότητος. Τὰ μέτρα ὅμως αὐτὰ ἀπεδείχθησαν ἀνεπαρκῆ διὰ νὰ ἐπιτρέψουν εἰς τὸν κλάδον ν' ἀναπτυχθῇ ἐπαρκῶς καὶ νὰ προσφέρῃ ὅτι τοῦ εἶναι δυνατόν ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς οἰκονομικῆς ὁλοκληρουμένης Εὐρώπης.

Πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ Συνθήκη τῆς Ρώμης, ἡ ὅποια ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῆς εὐρωπαϊκῆς οἰκονομικῆς ὁλοκληρώσεως, δὲν καθιέρωσεν ὡς ἐγένετο διὰ τὴν εὐαργίαν καὶ βιομηχανίαν θεσμούς καὶ

μηχανισμούς, οι όποιοι θα επέτρεπον την πραγματοποίησιν των γενικωτέρων οικονομικών και κοινωνικών αυτής επιδιώξεων εις τόν βιοτεχνικό τομέα. Τό κενόν τοῦτο της Συνθήκης εκτιμῶσα Ἡ Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή της Κοινότητος ἔδρυσεν παρ'αυτῇ εἰδικήν Διεύθυνσιν διὰ τήν παρακολούθησιν, καθοδήγησιν καί ἐνίσχυσιν της βιοτεχνίας.

Ἄλλ'εἶναι ἀδύνατον τὰ Κοινοτικά ὄργανα νά προχωρήσουν ἱκανοποιητικῶς εἰς τήν ἐνδασκῆσιν μιᾶς τόσοσν σοβαρᾶς λειτουργίας, ἐάν δέν ἔχουν τήν ἐνεργόν συμπράστασιν τῶν ἐκπροσώπων της βιοτεχνίας τῶν χωρῶν της Κοινότητος καί δέν ὑπάρξῃ ἐπιστημωτέρα θεώρησις τοῦ ζητήματος.

Εἶναι ἐπομένως καιρός νά ἀρχίσῃ ἡ Κοινότης ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἐκπροσώπων τῶν βιοτεχνικῶν τάξεων τῶν χωρῶν-μελῶν νά ἐξετάσῃ τό πρόβλημα της βιοτεχνίας ἐν ὅψει τῶν συνεχῶς ἐξελισσομένων συνθηκῶν εἰς τόν εὐρωπαϊκόν χωρόν, διὰ νά καταλήξῃ εἰς τήν διαμόρφωσιν μιᾶς κοινῆς πολιτικῆς.

Ἡ σήμερινή σας συγκέντρωσις ἀποτελεῖ τήν πρώτην ἐπίσημον ὑπό τήν αἰγίδα της Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς της Κοινότητος συγκέντρωσιν τῶν ἐκπροσώπων τῶν βιοτεχνικῶν τάξεων τῶν χωρῶν της Κοινότητος καί της Ἑλλάδος, διὰ τήν ἀντιμετώπισιν τοῦ μεγάλου αὐτοῦ θέματος. Ἀποτελεῖ ἐπομένως ἕνα εὐτυχές, ἱστορικόν - θά ἔλεγα - γεγονός, τό ὅποτον χαιρετίζομεν ὅλως ἰδιαιτέρως.

Καί εἰμεθα ἀκόμη εὐτυχέστεροι, διότι ἐπελγῇ ἡ ἱστορικῇ πόλιν της Θεσσαλονίκης διὰ τήν πρώτην αὐτήν βιοτεχνικήν ἐκδήλωσιν της Κοινότητος. Εὐχόμεθα δέ ὅπως καταστῇ μόνιμος θεσμός τό ἐτήσιον Συνέδριον καί ἡ Ἐκθεσις της βιοτεχνίας της Ε.Ο.Κ. εἰς τήν πόλιν αὐτήν.

Τό πρόβλημα της βιοτεχνίας θά πρέπει νά ἀντιμετωπισθῇ πράγματι ἐπὶ νέας βάσεως καθ'οἷτι:

- 1.- Παρουσιάζει τὰ αὐτά βασικά χαρακτηριστικά εἰς τὰς ἑκὰς μέρους-χώρας, καί
- 2.- Εἶναι κοινόν πρόβλημα τοῦ εὐρωπαϊκοῦ συνόλου.

Τέσσαρα θά ἡδύναντο νά εἶναι τὰ βασικά σημεῖα της ἐν προκειμένῳ ἐπιβαλλομένης πολιτικῆς:

- α) Ἡ ὁργάνωσις της παραγωγῆς, ὑπό τήν ἔννοίαν της ἐνίσχυσεως τῶν ἐνδείκνυομένων δι' ἕκαστον κλάδον μορφῶν ὁργανώσεως τῶν παραγωγικῶν μονάδων,
- β) ἡ τεχνική βοήθεια, ὑπό τήν εὐρεῖαν ἔννοίαν τοῦ δρου, καλύπτουσα τήν ἐπαγγελματικὴν ἐκπαίδευσιν, ὡς καί τήν παροχὴν τῶν ἀπαραιτήτων πληροφοριῶν καί συμβουλῶν τεχνικῆς φύσεως διὰ τόν ἐπιτυχῇ προσανατολισμόν τῶν μονάδων εἰς

τάς συγχρόνους τεχνολογικάς συνθήκας,

γ) ή χρηματοδότησις, ήτοι ή θέσις έν λειτουργίᾳ τοῦ καταλλή-
λοτέρου μηχανισμού πιστοδοτήσεως τῆς βιοτεχνίας, ἀνταπο-
κρινόμενου εἰς τήν ἰδιομορφίαν καί τὰς δυνατότητας τοῦ
κλάδου. Εἶναι κοινή συνέληξις ὅτι τό σύνηθες τραπεζιτι-
κόν σύστημα δέν εἶναι πρόσφορον διὰ τήν ἱκανοποιητικὴν
ἐνάσκησιν τῆς λειτουργίας αὐτῆς. Πρός τοῦτο χρειάζεται
ἐπὶ ἐθνικῆς ἀλλά καί ἐπὶ Κοινοτικῆς βάσεως ή δημιουργία
εἰδικῶν φορέων.

δ) Ἡ περιφερειακή ἀνάπτυξις, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς καλλιτέρας
ἀξιοποιήσεως ἀπὸ παραγωγικῆς ἀπόψεως τῆς ὑφισταμένης κατε-
νομῆς τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ ἐντός τῶν ὁρίων τῆς Κοινότη-
τος καί τῶν ἱκανοτήτων τῶν καθ' ἕκαστον ἐθνικῶν μονάδων
διὰ τήν παραγωγὴν ἐξειδικευμένων προϊόντων ἀνωτέρας κατα-
ναλωτικῆς στάθμης.

Εἰς τὰ πλαίσια τῆς πολιτικῆς αὐτῆς θά ἐξετασθοῦν αἱ δυνα-
τότητες τῆς Εὐρωπαϊκῆς Βιοτεχνίας, τόσον εἰς τό ἐσωτερικόν, ὅσον
καί εἰς τό ἐξωτερικόν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ χώρου, θά καθορισθοῦν οἱ
ἐπιβαλλόμενοι κανόνες κοινῆς δράσεως καί θά προσδιορισθοῦν οἱ
ἐνδεδειγμένοι φορεῖς ἀναπροσανατολισμοῦ, χρηματοδοτήσεως καί προ-
βολῆς τῆς κοινοτικῆς βιοτεχνικῆς δραστηριότητος.

Πρέπει νά γίνῃ ἀντιληπτόν ὅτι ή πολιτικὴ ἐδρασίως τῆς
Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος ἐξαρτᾶται στενῶς καί ἀπὸ τὴν ἀπόκτησιν τῆς
Εὐρωπαϊκῆς συνειδήσεως καί ἐκ μέρους τῶν ἐκατομμυρίων τῶν βιοτεχνῶν
τῆς Εὐρώπης, πράγμα τό ὁποῖον προϋποθέτει τὴν ἐνταξίν των εἰς τὸν
μηχανισμόν ὁλοκληρώσεως, τῶν ὁποίων ἔθεσεν ἐν κινήσει ή Συνθήκη
τῆς Ρώμης.

Ἡ πολιτικὴ αὕτη θεώρησις τοῦ θέματος εἶναι περισσότερο
ἔτι ἐπιβεβλημένη, ἐάν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν τό γεγονός ὅτι ή οἰκονομικὴ
ἀνάπτυξις μεγάλου ἀριθμοῦ χωρῶν, αἱ ὁποῖαι ἔχουν συνδέσει τό μέλλον
των μέ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα, ὡς εἶναι αἱ δέκα ὁκτί
Ἀφρικανικαὶ Χῶραι, τῶν ὁποίων ή ἐνταῦθα παρουσία ὑπογραμμίζει
τό ἐνδιαφέρον των, θά ἐξαρτηθῇ ἐν πολλοῖς ἀπὸ τὴν ἐπιτυχὴ ἀντιμε-
τώπισιν τοῦ προβλήματος τῆς βιοτεχνικῆς δραστηριότητος.

Κύριοι Σύνεδροι,

Ἐπείση ή στιγμή ὅπως τεθοῦν ἐπὶ τάπητος τὰ βασικά προβλή-
ματα τῶν βιοτεχνικῶν τάξεων τῆς Κοινότητος καί τῶν μετ' αὐτῆς
συνδεδεμένων χωρῶν. Ἡ παρεχομένη εὐκαιρία τῆς σημερινῆς σας
συγκεντρώσεως εἶναι μοναδική καί εἶμαι βέβαιος ὅτι θά τὴν ἐκμεταλ-
λευθῇτε πλήρως. Θά ἀνταλλάξετε σκέψεις καί θά διαμορφώσετε ἀντι-
λήψεις, ἀσφαλῶς δὲ θά προχωρήσετε καί εἰς τὴν διατύπωσιν προτάσεων,
αἱ ὁποῖαι θά ἀποτελέσουν τό μήνυμά σας πρὸς τὰ ὑπεύθυνα τῆς Εὐρω-
παϊκῆς Κοινότητος ὄργανα καί ἐλπίζω τὴν ἀπαρχὴν μιᾶς συστηματικῆς

καί ἐπὶ ἐνιαίας βάσεως ἀντιμετωπίσεως τῶν προβλημάτων τῆς Βιο-
τεχνίας.

Ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως δύναμαι νά σᾶς
διαβεβαιώσω ὅτι τὸ μήνυμά σας αὐτό θά γίνῃ καί τὸ μήνυμα τῆς
Χώρας μου, ἡ ὁποία μέ ὅλας τὰς δυνάμεις θά ἐπιδιώξῃ τὴν πραγμα-
τοποίησιν τῶν δικαίων αἰτημάτων σας.

Ἐπιτρέψατέ μου, τελευτῶν, νά ἐκφράσω τὰς θερμότερας
εὐχάς διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς διασκεφέως σας.

Εννέδριον Βιοτεχνίας Χωρῶν Ε.Ο.Κ.—'Ελλάδος

Θεσσαλονίκη 30.5.1965.

Μεγαλειότατε,

Εἶναι ἱστορικῆς σημασίας ἡ σημερινή διπλὴ ἐκδήλωσις, τὴν ὅποیان λαμπρύνετε διὰ τῆς παρουσίας σας. Διὰ πρώτην πράγματι φορὰν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς 'Εκτελεστικῆς 'Επιτροπῆς τῆς Ε.Ο.Κ. συνέρχονται οἱ ἐκπρόσωποι τῶν βιοτεχνικῶν τάξεων τῶν χωρῶν—μελῶν καὶ τῆς 'Ελλάδος διὰ νὰ συσχεθοῦν ἐπὶ τῶν προβλημάτων τοῦ σημαντικοῦ αὐτοῦ παραγωγικοῦ κλάδου καὶ νὰ ἐκθέσουν ἀπὸ κοινοῦ τὰ προϊόντα των.

'Ἡ Βιοτεχνία, εἰς τὴν ὅποیان ἀπασχολοῦνται ἑκατομμύρια δημιουργικῶν ἀνθρώπων, εἶναι μία μορφή παραγωγικῆς δραστηριότητος, ἡ ὅποια δὲν ἔχει μόνον λαμπρὸν παρελθόν, ἀλλ' ἔχει ἐξ ἔσου λαμπρὸν παρόν καὶ μέλλον. Εἶναι καὶ θὰ παραμείνῃ ἀπαραίτητον στοιχεῖον τῆς παραγωγικῆς διαδικασίας, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτε αἱ σημεριναὶ τεχνολογικαὶ συνθήκαι ὀδηγοῦν εἰς μορφὰς ἐπιχειρήσεων συνεχῶς μεγαλυτέρου μεγέθους. 'Ἡ Βιοτεχνία ὑπῆρξε καὶ θὰ ὑπάρξῃ πάντοτε διὰ λόγους καθαρᾶς οἰκονομικῆς ἀναγκαιότητος ὁργανικῶν τμημάτων τῆς ὁμογενικῆς διαρθρώσεως τοῦ παραγωγικοῦ συστήματος. Παράλληλως ὅμως ἀποτελεῖ βασικόν διὰ τὴν ἐκδήλωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς προσωπικότητος τοῦ ἀτόμου καὶ τῶν λαῶν κλάδον παραγωγικῆς ἀπασχολήσεως.

Εἶναι περιττὸν νὰ ὑπομνησθῇ πόσον ἡ μεγάλη βιομηχανικὴ μονάς ἔχει ἀνάγκην πληθώρας μικρῶν βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸ μέξιμον τῆς ἀποδοτικότητος εἰς ποίητα καὶ ποσότητα προϊόντων. 'Αλλὰ πέραν τούτου ὑπάρχουν ὅλοι οἱ ὑπόλοιποι κλάδοι, βιοτεχνικῆς ἐπιδόσεως, τοὺς ὁποίους εἶναι ἀδύνατον ν' ἀντικαταστήσῃ ποτὲ ἡ μεγάλη βιομηχανικὴ μονάς διὰ λόγους οἰκονομικῆς, ἀλλὰ περισσότερο κοινωνικῆς καὶ πολιτιστικῆς φύσεως. Πλεῖστοι ὅσοι βιοτεχνικοὶ κλάδοι πράγματι συνδέονται στενὰ μὲ τὴν διατήρησιν ἐνὸς τρόπου ζωῆς, ἐνὸς ἐπιπέδου καταναλώσεως, μιᾶς μορφῆς δημιουργικῆς ἐπιδόσεως τοῦ ἀτόμου καὶ τῶν λαῶν, αἱ ἵκονται ἀποτελοῦν ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν διὰ τὴν διατήρησιν καὶ προαγωγὴν τοῦ πολιτισμοῦ μας. Δὲν εἶναι ἐπομένως δυνατόν νὰ ἐκλειφθῶν. 'Ἡ διατήρησις ἀντιθέτως καὶ ἡ ἀνάπτυξις των ἀποτελοῦν προϋπόθεσιν τῆς κοινωνικῆς καὶ πολιτιστικῆς ἐν γένει προόδου τῶν λαῶν.

Λόγῳ τῆς ὑψίστης αὐτῆς σημασίας τῆς βιοτεχνίας, αἱ Κυβερνήσεις ὅλων τῶν Κρατῶν ἔχουν λάβει ἤδη σωρεῖαν μέτρων ἐνισχύσεως καὶ ὁργανώσεως τῆς βιοτεχνικῆς δραστηριότητος. Τὰ μέτρα ὅμως αὐτὰ ἀπεδείχθησαν ἀνεπαρκῆ διὰ νὰ ἐπιτρέψουν εἰς τὸν κλάδον ν' ἀναπτυχθῇ ἐπαρκῶς καὶ νὰ προσφέρῃ ὅτι τοῦ εἶναι δυνατόν ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς οἰκονομικῆς ὁλοκληρουμένης Εὐρώπης.

Πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ Συνθήκη τῆς Ρώμης, ἡ ὅποια ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῆς εὐρωπαϊκῆς οἰκονομικῆς ὁλοκληρώσεως, δὲν καθιέρωσεν ὡς ἐγγενετο διὰ τὴν γεωργίαν καὶ βιομηχανίαν θεσμούς καὶ

μηχανισμούς, οι όποιοι θα επέτρεπον την πραγματοποίησιν των γενικωτέρων οικονομικών και κοινωνικών αυτής επιδιώξεων εις τόν βιοτεχνικό τομέα. Τό κενόν τοῦτο της Συνθήκης εκτιμῶσα Ἡ Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή της Κοινότητος ἔδρυσεν παρ' αὐτῇ εἰδικήν Διεύθυνσιν διὰ τήν παρακολούθησιν, καθοδήγησιν καί ἐνίσχυσιν της βιοτεχνίας.

Ἄλλ' εἶναι ἀδύνατον τά Κοινοτικά ὄργανα νά προχωρήσουν ἱκανοποιητικῶς εἰς τήν ἐνάσκησιν μιᾶς τόσον σοβαρᾶς λειτουργίας, ἐάν δέν ἔχουν τήν ἐνεργόν συμπράξασιν τῶν ἐκπροσώπων της βιοτεχνίας τῶν Χωρῶν της Κοινότητος καί δέν ὑπάρξῃ ἐπισημώτερα θεώρησις τοῦ ζητήματος.

Εἶναι ἐπομένως καιρός νά ἀρχίσῃ ἡ Κοινότης ἐν συνεργασίᾳ μετά τῶν ἐκπροσώπων τῶν βιοτεχνικῶν τάξεων τῶν χωρῶν-μελῶν νά ἐξετάσῃ τό πρόβλημα της βιοτεχνίας ἐν ὅφει τῶν συνεχῶς ἐξελισσομένων συνθηκῶν εἰς τόν εὐρωπαϊκόν χῶρον, ὅτε νά καταλήξῃ εἰς τήν διαμόρφωσιν μιᾶς κοινῆς πολιτικῆς.

Ἡ σημερινή σας συγκέντρωσις ἀποτελεῖ τήν πρώτην ἐπίσημον ὑπό τήν αἰγίδα της Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς της Κοινότητος συγκέντρωσιν τῶν ἐκπροσώπων τῶν βιοτεχνικῶν τάξεων τῶν χωρῶν της Κοινότητος καί της Ἑλλάδος, διὰ τήν ἀντιμετώπισιν τοῦ μεγάλου αὐτοῦ θέματος. Ἀποτελεῖ ἐπομένως ἕνα εὐτυχές, ἱστορικόν - θά ἔλεγα - γεγονός, τό ὅποτον χαιρετίζομεν ὅλως ἰδιαιτέρως.

Καί εἰμεθα ἀκόμη εὐτυχέστεροι, διότι ἐπελγῇ ἡ ἱστορική πόλις της Θεσσαλονίκης διὰ τήν πρώτην αὐτήν βιοτεχνικήν ἐκδήλωσιν της Κοινότητος. Εὐχόμεθα δέ ὅπως καταστῇ μόνιμος θεσμός τό ἐτήσιον Συνέδριον καί ἡ Ἐκθεσίς της Βιοτεχνίας της Ε.Ο.Κ. εἰς τήν πόλιν αὐτήν.

Τό πρόβλημα της βιοτεχνίας θά πρέπει νά ἀντιμετωπισθῇ πράγματι ἐκ νέας βάσεως καθ' ὅτι:

- 1.- Παρουσιάζει τά αὐτά βασικά χαρακτηριστικά εἰς τās ἑκείνους-χώρας, καί
- 2.- Εἶναι κοινόν πρόβλημα τοῦ εὐρωπαϊκοῦ συνόλου.

Τέσσαρα θά ἡδύναντο νά εἶναι τά βασικά σημεῖα της ἐν προκειμένῳ ἐπιβαλλομένης πολιτικῆς:

- α) Ἡ ὀργάνωσις της παραγωγῆς, ὑπό τήν ἔννοίαν της ἐνίσχυσεως τῶν ἐνδείκνυσμένων δι' ἕκαστον κλάδον μορφῶν ὀργανώσεως τῶν παραγωγικῶν μονάδων,
- β) ἡ τεχνική βοήθεια, ὑπό τήν εὐρεῖαν ἔννοίαν τοῦ ὅρου, καλύπτουσα τήν ἐπαγγελματικήν ἐκπαίδευσιν, ὡς καί τήν παροχήν τῶν ἀπαραίτητων πληροφοριῶν καί συμβουλῶν τεχνικῆς φύσεως διὰ τόν ἐπιτυχῇ προσανατολισμόν τῶν μονάδων εἰς

τάς συγχρόνους τεχνολογικές συνθήκας,

γ) ή χρηματοδότησεις, ήτοι ή θέσεις έν λειτουργία του καταλλή-
λοτέρου μηχανισμού πιστοδοτήσεως της βιοτεχνίας, ανταπο-
κρινομένου εις την ιδιομορφίαν καί τάς δυνατότητας του
κλάδου. Είναι κοινή συνέλδησις ότι τό σύνηθες τραπεζιτι-
κόν σύστημα δέν είναι πρόσφορον διά την ικανοποιητικήν
ένάσκησιν της λειτουργίας αυτής. Πρός τοϋτο χρειάζεται
έπί έθνικης αλλά καί επί Κοινοτικής βάσεως ή δημιουργία
ειδικών φορέων.

δ) 'Η περιφερειακή ανάπτυξις, υπό την έννοίαν της καλλιτέρας
άξιοποίησεως από παραγωγικής απόψεως της ύφισταμένης καπο-
νομής του έργατικού δυναμικού έντός των ορίων της Κοινότη-
τος καί των ικανοτήτων των καθ' έναστον έθνικων μονάδων
διά την παραγωγήν εξειδικευμένων προϊόντων άνωτέρας κατα-
ναλωτικής στάθμης.

Είς τά πλαίσια της πολιτικής αυτής θά εξετασθούν αι δυνα-
τότητες της Εύρωπαϊκής Βιοτεχνίας, τόσον εις τό έσωτερικόν, όσον
καί εις τό έξωτερικόν του εύρωπαϊκού χώρου, θά καθορισθούν οι
έπιβαλλόμενοι κανόνες κοινής δράσεως καί θά προσδιορισθούν οι
ένδεδειγμένοι φορείς αναπροσανατολισμού, χρηματοδοτήσεως καί προ-
βολής της κοινοτικής βιοτεχνικής δραστηριότητας.

Πρέπει νά γίνη αντιληπτόν ότι ή πολιτική έδραίωσις της
Εύρωπαϊκής Κοινότητος εξαρτάται στενάς καί από την άπόκτησιν της
Εύρωπαϊκής συνειδήσεως καί εκ μέρους των εκατομμυρίων των βιοτεχνών
της Εύρώπης, πρῶγμα τό όποτον προϋποθέτει την ένταξιν των εις τόν
μηχανισμόν ολοκληρώσεως, τόν όποτον έθεσεν έν κινήσει ή Συνθήκη
της Ρώμης.

'Η πολιτική αυτή θεώρησις του θέματος είναι περισσότερο
έτι έπιβεβλημένη, εάν ληφθῇ υπ' όψιν τό γεγονός ότι ή οικονομική
ανάπτυξις μεγάλου αριθμού χωρών, αι όποιαι έχουν συνδέσει τό μέλλον
των μέ την Εύρωπαϊκήν Οικονομικήν Κοινότητα, ως είναι αι δεκα όκτι
'Αφρικανικαί Χῶραι, των όποίων ή ένταξια παρουσία ύπογραμμίζει
τό ένδιαφέρον των, θά εξαρτηθῇ έν πολλοίς από την έπιτυχή αντιμε-
τώπισιν του προβλήματος της βιοτεχνικής δραστηριότητας.

Κύριοι Σύνεδροι,

'Επείτοι ή στιγμή όπως τεθούν επί τάπητος τά βασικά προβλή-
ματα των βιοτεχνικών τάξεων της Κοινότητος καί των μετ' αυτής
συνδεδεμένων χωρών. 'Η παρεχομένη εύκαιρία της σημερινής σας
συγκεντρώσεως είναι μοναδική καί είμαι βέβαιος ότι θά την έμεταλ-
λευθῇτε πλήρως. Θά άνταλλάξετε σκέψεις καί θά διαμορφώσετε άντι-
λήψεις, ασφαλώς δε θά προχωρήσετε καί εις την διατύπωσιν προτάσεων,
αι όποιαι θά αποτελέσουν τό μήνυμά σας προς τά υπεύθυνα της Εύρω-
παϊκής Κοινότητος όργανα καί έλπίζω την άπαρχήν μιας συστηματικής

καί ἐπὶ ἐνιαίας βάσεως ἀντιμετωπίσεως τῶν προβλημάτων τῆς Βιο-
τεχνίας.

Ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως δύναμαι νά σας
διαβεβαιώσω ὅτι τό μήνυμά σας αὐτό θά γίνῃ καί τό μήνυμα τῆς
Χώρας μου, ἥ ὅποια μέ ὅλας τᾶς δυνάμεις θά ἐπιδιώξῃ τήν πραγμα-
τοποίησιν τῶν δικαίων αἰτημάτων σας.

Ἐπιτρέψατέ μου, τελευτῶν, νά ἐκφράσω τᾶς θερμοτέρας
εὐχάς διὰ τήν ἐπιτυχίαν τῆς διασκεφῆώς σας.

Ευνέδριον Βιοτεχνίας Χωρῶν Β.Ο.Κ.-'Ελλάδος

Θεσσαλονίκη 30.5.1965.

Μεγαλειότατε,

Εἶναι ἱστορικῆς σημασίας ἡ σημερινή διπλή ἐκδήλωση, τὴν ὅποیان λαμπρύνετε διὰ τῆς παρουσίας σας. Διὰ πρώτην πράγματι φορὰν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Β.Ο.Κ. συνέρχονται οἱ ἐκπρόσωποι τῶν βιοτεχνικῶν τάξεων τῶν χωρῶν-μελῶν καὶ τῆς Ἑλλάδος διὰ νὰ συσχεθοῦν ἐπὶ τῶν προβλημάτων τοῦ σημαντικοῦ αὐτοῦ παραγωγικοῦ κλάδου καὶ νὰ ἐκθέσουν ἀπὸ κοινοῦ τὰ προϋόντα τῶν.

Ἡ Βιοτεχνία, εἰς τὴν ὅποیان ἀπασχολοῦνται ἑκατομμύρια δημιουργικῶν ἀνθρώπων, εἶναι μία μορφή παραγωγικῆς δραστηριότητος, ἡ ὅποια δὲν ἔχει μόνον λαμπρὸν παρελθόν, ἀλλ' ἔχει ἐξ ἔσου λαμπρὸν παρόν καὶ μέλλον. Εἶναι καὶ θὰ παραμείνῃ ἀπαραίτητον στοιχεῖον τῆς παραγωγικῆς διαδικασίας, καρὰ τὸ γεγονός ὅτι αἱ σημερινὰ τεχνολογικὰ συνθήκαι ὁδηγοῦν εἰς μορφὰς ἐπιχειρήσεων συνεχῶς μεγαλυτέρου μεγέθους. Ἡ Βιοτεχνία ὑπῆρξε καὶ θὰ ὑπάρξῃ πάντοτε διὰ λόγους καθαρῶς οἰκονομικῆς ἀναγκαιότητος ὁργανικὸν τμήμα τῆς ἁρμογικῆς διαρθρώσεως τοῦ παραγωγικοῦ συστήματος. Παραλλήλως ὅμως ἀποτελεῖ βασικὴν διὰ τὴν ἐκδήλωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς προσωπικότητος τοῦ ἀτόμου καὶ τῶν λαῶν κλάδον παραγωγικῆς ἀπασχολήσεως.

Εἶναι περιττὸν νὰ ὑπομνησθῇ πόσον ἡ μεγάλη βιομηχανικὴ μονάς ἔχει ἀνάγκην πληθώρας μικρῶν βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸ μέξιμον τῆς ἀποδοτικότητος εἰς ποσότητα καὶ ποσότητα προϊόντων. Ἀλλὰ πέραν τούτου ὑπάρχουν ὅλοι οἱ ὑπόλοιποι κλάδοι, βιοτεχνικῆς ἐπιδόσεως, τοὺς ὁποίους εἶναι ἀδύνατον ν' ἀντικαταστήσῃ ποτὲ ἡ μεγάλη βιομηχανικὴ μονάς διὰ λόγους οἰκονομικῆς, ἀλλὰ περισσότερο κοινωνικῆς καὶ πολιτιστικῆς φύσεως. Πλεῖστοι ὅσοι βιοτεχνικοὶ κλάδοι πράγματι συνδέονται στενὰ μὲ τὴν διατήρησιν ἑνὸς τρόπου ζωῆς, ἑνὸς ἐπιπέδου καταναλώσεως, μὲς μορφῆς δημιουργικῆς ἐπιδόσεως τοῦ ἀτόμου καὶ τῶν λαῶν, αἱ ὅποια ἀποτελοῦν ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν διὰ τὴν διατήρησιν καὶ προαγωγὴν τοῦ πολιτισμοῦ μας. Δὲν εἶναι ἐπομένως δυνατόν νὰ ἐκλείψουν. Ἡ διατήρησις ἀντιθέτως καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῶν ἀποτελοῦν προϋπόθεσιν τῆς κοινωνικῆς καὶ πολιτιστικῆς ἐν γένει προόδου τῶν λαῶν.

Λόγω τῆς ὕψους αὐτῆς σημασίας τῆς βιοτεχνίας, αἱ Κυβερνήσεις ὅλων τῶν Κρατῶν ἔχουν λάβει ἤδη σωρεῖαν μέτρων ἐνισχύσεως καὶ ὁργανώσεως τῆς βιοτεχνικῆς δραστηριότητος. Τὰ μέτρα ὅμως αὐτὰ ἀπεδείχθησαν ἀνεπαρκῆ διὰ νὰ ἐπιτρέψουν εἰς τὸν κλάδον ν' ἀναπτυχθῇ ἐπαρκῶς καὶ νὰ προσφέρῃ ὅτι τοῦ εἶναι δυνατόν ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς οἰκονομικῆς ὁλοκληρουμένης Εὐρώπης.

Πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ Συνθήκη τῆς Ρώμης, ἡ ὅποια ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῆς ἐρωπαϊκῆς οἰκονομικῆς ὁλοκληρώσεως, δὲν καθιέρωσεν ὡς ἐγένετο διὰ τὴν γεωργίαν καὶ βιομηχανίαν θεσμούς καὶ

μηχανισμούς, οι όποιοι θα επέτρεπον την πραγματοποίησιν των γενικωτέρων οικονομικών και κοινωνικών αυτής επιδιώξεων εις τόν βιοτεχνικό τομέα. Τό κενόν τοῦτο της συνθήκης εκτιμῶσα Ἡ Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή της Κοινότητος ἱδρυσεν παρ' αὐτῇ εἰδικήν Διεύθυνσιν διὰ τήν παρακολούθησιν, καθοδήγησιν καί ἐνίσχυσιν της βιοτεχνίας.

Ἄλλ' εἶναι ἀδύνατον τὰ Κοινοτικά ὄργανα νά προχωρήσουν ἱκανοποιητικῶς εἰς τήν ἐνδασκησιν μιᾶς τόσοσ σοβαρᾶς λειτουργίας, ἐάν δέν ἔχουν τήν ἐνεργόν συμπράστασιν τῶν ἐκπροσώπων της βιοτεχνίας τῶν χωρῶν της Κοινότητος καί δέν ὑπάρξῃ ἐπισημώτερα θεώρησις τοῦ ζητήματος.

Εἶναι ἐπομένως καιρός νά ἀρχίσῃ ἡ Κοινότης ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἐκπροσώπων τῶν βιοτεχνικῶν τάξεων τῶν χωρῶν-μελῶν νά ἐξετάξῃ τό πρόβλημα της βιοτεχνίας ἐν ὅφει τῶν συνεχῶς ἐξελισσομένων συνθηκῶν καί τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν, διὰ νά καταλήξῃ εἰς τήν διαμόρφωσιν μιᾶς κοινῆς πολιτικῆς.

Ἡ σημερινή σας συγκέντρωσις ἀποτελεῖ τήν πρώτην ἐπίσημον ὑπό τήν αἰγίδα της Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς της Κοινότητος συγκέντρωσιν τῶν ἐκπροσώπων τῶν βιοτεχνικῶν τάξεων τῶν χωρῶν της Κοινότητος καί της Ἑλλάδος, διὰ τήν ἀντιμετώπισιν τοῦ μεγάλου αὐτοῦ θέματος. Ἀποτελεῖ ἐπομένως ἕνα εὐτυχές, ἱστορικόν - θά ἔλεγα - γεγονός, τό ὅποτον χαιρετίζομεν ὅλως ἰδιαιτέρως.

Καί εἰμεθα ἀκόμη εὐτυχέστεροι, διότι ἐπελέγη ἡ ἱστορικῇ πόλεις της Θεσσαλονίκης διὰ τήν πρώτην αὐτήν βιοτεχνικήν ἐκδήλωσιν της Κοινότητος. Εὐχόμεθα δέ ὅπως καταστῇ μόνιμος θεσμός τό ἐτήσιον Συνέδριον καί ἡ Ἐκθεσις της βιοτεχνίας της Ε.Ο.Κ. εἰς τήν πόλιν αὐτήν.

Τό πρόβλημα της βιοτεχνίας θά πρέπει νά ἀντιμετωπισθῇ πράγματι ἐπὶ νέας βάσεως καθ' ὅτι:

- 1.- Παραυσιάζει τὰ αὐτά βασικά χαρακτηριστικά εἰς τὰς ἐπὶ μέρους χώρας, καί
- 2.- Εἶναι κοινόν πρόβλημα τοῦ εὐρωπαϊκοῦ συνόλου.

Τέσσαρα θά ἡδύναντο νά εἶναι τὰ βασικά σημεῖα της ἐν προκειμένῳ ἐπιβαλλομένης πολιτικῆς:

- α) Ἡ ὁργάνωσις της παραγωγῆς, ὑπό τήν ἔννοιαν της ἐνίσχύσεως τῶν ἐνδεικνυομένων δι' ἕκαστον κλάδον μορφῶν ὁργανώσεως τῶν παραγωγικῶν μονάδων,
- β) ἡ τεχνική βοήθεια, ὑπό τήν εὐρεταν ἔννοιαν τοῦ ὅρου, καλύπτουσα τήν ἐπαγγελματικὴν ἐκπαίδευσιν, ὡς καί τήν παροχήν τῶν ἀπαραιτητῶν πληροφοριῶν καί συμβουλῶν τεχνικῆς φύσεως διὰ τόν ἐπιτυχῇ προσανατολισμόν τῶν μονάδων εἰς

τάς συγχρόνους τεχνολογικές συνθήκες,

γ) ἡ χρηματοδότησις, ἥτοι ἡ θέσις ἐν λειτουργίᾳ τοῦ καταλλή-
λοτέρου μηχανισμοῦ πιστοδοτήσεως τῆς βιοτεχνίας, ἀνταπο-
κρινομένου εἰς τὴν ἰδιομορφίαν καὶ τὰς δυνατότητας τοῦ
κλάδου. Εἶναι κοινὴ συνέληψις ὅτι τὸ σύνθετος τραπεζιτι-
κὸν σύστημα ὁὐκ εἶναι πρόσφορον διὰ τὴν ἱκανοποιητικὴν
ἐνάσκησιν τῆς λειτουργίας αὐτῆς. Πρὸς τοῦτο χρειάζεται
ἐπὶ ἐθνικῆς ἀλλὰ καὶ ἐπὶ Κοινοτικῆς βάσεως ἡ δημιουργία
εἰδικῶν φορέων.

δ) Ἡ περιφερειακὴ ἀνάπτυξις, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς καλλιτέρας
ἀξιοποιήσεως ἀπὸ παραγωγικῆς ἀπόψεως τῆς ὑφισταμένης κατε-
νομήσεως τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Κοινότη-
τος καὶ τῶν ἱκανοτήτων τῶν καθ' ἕκαστον ἐθνικῶν μονάδων
διὰ τὴν παραγωγὴν ἐξειδικευμένων προϊόντων ἀνωτέρας κατα-
ναλωτικῆς στάθμης.

Εἰς τὰ πλαίσια τῆς πολιτικῆς αὐτῆς θὰ ἐξετασθοῦν αἱ δυνα-
τότητες τῆς Εὐρωπαϊκῆς Βιοτεχνίας, τόσον εἰς τὸ ἐσωτερικόν, ὅσον
καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ χώρου, θὰ καθορισθοῦν οἱ
ἐπιβαλλόμενοι κανόνες κοινῆς δράσεως καὶ θὰ προσδιορισθοῦν οἱ
ἐνδεδειγμένοι φορεῖς ἀναπροσανατολισμοῦ, χρηματοδοτήσεως καὶ προ-
βολῆς τῆς κοινοτικῆς βιοτεχνικῆς δραστηριότητος.

Πρέπει νὰ γίνῃ ἀντιληπτόν ὅτι ἡ πολιτικὴ ἐδρασίως τῆς
Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος ἐξαρτᾶται στενῶς καὶ ἀπὸ τὴν ἀπόκτησιν τῆς
Εὐρωπαϊκῆς συνειδήσεως καὶ ἐκ μέρους τῶν ἐκατομμυρίων τῶν βιοτεχνι-
κῶν τῆς Εὐρώπης, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον προϋποθέτει τὴν ἔνταξιν των εἰς τὸν
μηχανισμόν ὁλοκληρώσεως, τὸν ὁποῖον ἔθεσεν ἐν κινήσει ἡ Συνθήκη
τῆς Ρώμης.

Ἡ πολιτικὴ αὕτη θεώρησις τοῦ θέματος εἶναι περισσότερον
ἐστὶ ἐπιβεβλημένη, ἐάν ληθῇ ὅτι ὅσον τὸ γεγονός ὅτι ἡ οἰκονομικὴ
ἀνάπτυξις μεγάλου ἀριθμοῦ χωρῶν, αἱ ὁποῖαι ἔχουν συνδέσει τὸ μέλλον
τῶν μὲ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα, ὡς εἶναι αἱ δέκα ὅκτι
Ἀφρικανικαὶ Χῶραι, τῶν ὁποίων ἡ ἐνταῦθα παρουσία ὑπογραμμίζει
τὸ ἐνδιαφέρον των, θὰ ἐξαρτηθῇ ἐν πολλοῖς ἀπὸ τὴν ἐπιτυχὴ ἀντιμε-
τώπισιν τοῦ προβλήματος τῆς βιοτεχνικῆς δραστηριότητος.

Κόριοι Σύνεδροι,

Ἐπὶ τῇ ἡ στιγμῇ ὅπως τεθοῦν ἐπὶ τάχους τὰ βασικά προβλή-
ματα τῶν βιοτεχνικῶν τάξεων τῆς Κοινότητος καὶ τῶν μετ' αὐτῆς
συνδεδεμένων χωρῶν. Ἡ παρεχόμενη εὐκαιρία τῆς σημερινῆς σας
συγκεντρώσεως εἶναι μοναδικὴ καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ τὴν ἐκμεταλ-
λευθῇτε πλήρως. Θὰ ἀνταλλάξετε σκέψεις καὶ θὰ διαμορφώσετε ἀντι-
λήψεις, ἀσφαλῶς δὲ θὰ προχωρήσετε καὶ εἰς τὴν διατύπωσιν προτάσεων,
αἱ ὁποῖαι θὰ ἀποτελέσουν τὸ μήνυμά σας πρὸς τὰ ὑπεύθυνα τῆς Εὐρω-
παϊκῆς Κοινότητος ὄργανα καὶ ἐλπίζω τὴν ἀπαρχὴν μιᾶς συστηματικῆς

καί ἐπὶ ἐνιαίας βάσεως ἀντιμετωπίσεως τῶν προβλημάτων τῆς Βιο-
τεχνίας.

Ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως δύναμαι νά σᾶς
διαβεβαιώσω ὅτι τό μήνυμά σας αὐτό θά γίνῃ καί τό μήνυμα τῆς
Χώρας μου, ἡ ὁποία μέ ὅλας τᾶς δυνάμεις θά ἐπιδιώξῃ τήν πραγμα-
τοποίησιν τῶν δικαίων αἰτημάτων σας.

Ἐπιτρέφατέ μου, τελευτῶν, νά ἐκφράσω τᾶς θερμοτέρας
εὐχάς διὰ τήν ἐπιτυχίαν τῆς διασκεφῆώς σας.

Ευνόδιον Βιοτεχνίας Χωρῶν Ε.Ο.Κ.—'Ελλάδος

Θεσσαλονίκη 30.5.1965.

Μεγαλειότατε,

Εἶναι ἱστορικῆς σημασίας ἡ σημερινή διπλὴ ἐκδήλωσις, τὴν ὅποیان λαμπρύνετε διὰ τῆς παρουσίας σας. Διὰ πρώτην πράγματι φορὰν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ε.Ο.Κ. συνέρχονται οἱ ἐκπρόσωποι τῶν βιοτεχνικῶν τάξεων τῶν χωρῶν-μελῶν καὶ τῆς Ἑλλάδος διὰ νὰ συσχεθοῦν ἐπὶ τῶν προβλημάτων τοῦ σημαντικοῦ αὐτοῦ παραγωγικοῦ κλάδου καὶ νὰ ἐκθέσουν ἀπὸ κοινοῦ τὰ προϋόντα τιν.

Ἡ Βιοτεχνία, εἰς τὴν ὅποیان ἀπασχολοῦνται ἑκατομμύρια δημιουργικῶν ἀνθρώπων, εἶναι μία μορφή παραγωγικῆς δραστηριότητος, ἡ ὅποια δὲν ἔχει μόνον λαμπρὸν παρελθόν, ἀλλ' ἔχει ἐξ ἔσου λαμπρὸν παρόν καὶ μέλλον. Εἶναι καὶ θὰ παραμείνῃ ἀπαραίτητον στοιχεῖον τῆς παραγωγικῆς διαδικασίας, καρὰ τὸ γεγονός ὅτι αἱ σημερινὰ τεχνολογικὰ συνόθηκαὶ ὀδηγοῦν εἰς μορφὰς ἐπιχειρήσεων συνεχῶς μεγαλυτέρου μεγέθους. Ἡ Βιοτεχνία ὑπῆρξε καὶ θὰ ὑπάρξῃ πάντοτε διὰ λόγους καθαρὰς οἰκονομικῆς ἀναγκαιότητος ὀργανικὸν τμήμα τῆς ἁρμο-νικῆς διαρθρώσεως τοῦ παραγωγικοῦ συστήματος. Παρολλήλως ὅμως ἀποτελεῖ βασικὸν διὰ τὴν ἐκδήλωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς προσωπικότητος τοῦ ἀτόμου καὶ τῶν λαῶν κλάδον παραγωγικῆς ἀπασχολήσεως.

Εἶναι περιττὸν νὰ ὑπομνησθῇ πόσον ἡ μεγάλη βιομηχανικὴ μονὰς ἔχει ἀνάγκην κληθάρας μικρῶν βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸ μέξιμον τῆς ἀποδοτικότητος εἰς ποῖότητα καὶ ποσότητα προϊόντων. Ἀλλὰ πέραν τούτου ὑπάρχουν ὅλοι οἱ ὑπόλοιποι κλάδοι, βιοτεχνικῆς ἐπιδόσεως, τοὺς ὁποίους εἶναι ἀδύνατον ν' ἀντικαταστήσῃ ποτὲ ἡ μεγάλη βιομηχανικὴ μονὰς διὰ λόγους οἰκονομικῆς, ἀλλὰ περισσότερον κοινωνικῆς καὶ πολιτιστικῆς φύσεως. Πλεῖστοι ὅσοι βιοτεχνικοὶ κλάδοι πράγματι συνδέονται στενὰ μὲ τὴν διατήρησιν ἑνὸς τρόπου ζωῆς, ἑνὸς ἐπιπέδου καταναλώσεως, μὲς μορφῆς δημιουργικῆς ἐπιδόσεως τοῦ ἀτόμου καὶ τῶν λαῶν, αἱ ὅποιαι ἀποτελοῦν ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν διὰ τὴν διατήρησιν καὶ προαγωγὴν τοῦ πολιτισμοῦ μας. Δὲν εἶναι ἐπαρκῶς δυνατόν νὰ ἐκλείδωσιν. Ἡ διατήρησις ἀντιθέτως καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῶν ἀποτελοῦν προϋπόθεσιν τῆς κοινωνικῆς καὶ πολιτιστικῆς ἐν γένει προόδου τῶν λαῶν.

Λόγῳ τῆς ὑψίστης αὐτῆς σημασίας τῆς βιοτεχνίας, αἱ Κυβερνήσεις ὅλων τῶν Κρατῶν ἔχουν λάβει ἤδη σωρεῖαν μέτρων ἐνισχύσεως καὶ ὀργανώσεως τῆς βιοτεχνικῆς δραστηριότητος. Τὰ μέτρα ὅμως αὐτὰ ἀπεδείχθησαν ἀνεπαρκῆ διὰ νὰ ἐπιτρέβουν εἰς τὸν κλάδον ν' ἀναπτυχθῇ ἐπαρκῶς καὶ νὰ προσφέρῃ ὅτι τοῦ εἶναι δυνατόν ἐντός τῶν πλαισίων τῆς οἰκονομικῆς ὁλοκληρουμένης Εὐρώπης.

Πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ Συνθήκη τῆς Ρώμης, ἡ ὅποια ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῆς εὐρωπαϊκῆς οἰκονομικῆς ὁλοκληρώσεως, δὲν καθιέρωσεν ὡς ἐγένετο διὰ τὴν γεωργίαν καὶ βιομηχανίαν θεσμούς καὶ

μηχανισμούς, οι όποιοι θα επέτρεπον την πραγματοποίησιν των γενικωτέρων οικονομικών και κοινωνικών αυτής επιδιώξεων εις τόν βιοτεχνικό τομέα. Τό κενόν τοῦτο της Συνθήκης ἐκτιμῶσα Ἡ Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή της Κοινότητος ἔδρυσεν παρ' αὐτῇ εἰδικήν Διεύθυνσιν διὰ τήν παρακολούθησιν, καθοδήγησιν καί ἐνίσχυσιν της βιοτεχνίας.

Ἄλλ' εἶναι ἀδύνατον τά Κοινοτικά ὄργανα νά προχωρήσουν ἱκανοποιητικῶς εἰς τήν ἐνάσκησιν μιᾶς τέσον σοβαρᾶς λειτουργίας, ἐάν δέν ἔχουν τήν ἐνεργόν συμπράξασιν τῶν ἐκπροσώπων της βιοτεχνίας τῶν Χωρῶν της Κοινότητος καί δέν ὑπάρξῃ ἐπιστημώτερα θεώρησις τοῦ ζητήματος.

Εἶναι ἐπομένως καιρός νά ἀρχίσῃ ἡ Κοινότης ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἐκπροσώπων τῶν βιοτεχνικῶν τάξεων τῶν χωρῶν-μελῶν νά ἐξετάσῃ τό πρόβλημα της βιοτεχνίας ἐν ὅρει τῶν συνεχῶς ἐξελισσομένων συνθηκῶν εἰς τόν εὐρωπαϊκόν χωρὸν, διὰ νά καταλήξῃ εἰς τήν διαμόρφωσιν μιᾶς κοινῆς πολιτικῆς.

Ἡ σημερινή σας συγκέντρωσις ἀποτελεῖ τήν πρώτην ἐπίσημον ὑπό τήν αἰγίδα της Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς της Κοινότητος συγκέντρωσιν τῶν ἐκπροσώπων τῶν βιοτεχνικῶν τάξεων τῶν χωρῶν της Κοινότητος καί της Ἑλλάδος, διὰ τήν ἀντιμετώπισιν τοῦ μεγάλου αὐτοῦ θέματος. Ἀποτελεῖ ἐπομένως ἕνα εὐτυχές, ἱστορικόν - θά ἔλεγα - γεγονός, τό ὅποτον χαιρετίζομεν ὅλως ἰδιαιτέρως.

Καί εἰμεθα ἄκομῃ εὐτυχέστεροι, διότι ἐπελήγῃ ἡ ἱστορικῇ πόλιν της Θεσσαλονίκης διὰ τήν πρώτην αὐτὴν βιοτεχνικὴν ἐκδήλωσιν της Κοινότητος. Εὐχόμεθα δέ ὅπως καταστῇ μόνιμος θεσμός τό ἐτήσιον Συνέδριον καί ἡ Ἐκθεσίς της βιοτεχνίας της Ε.Ο.Κ. εἰς τήν πόλιν αὐτήν.

Τό πρόβλημα της βιοτεχνίας θά πρέπει νά ἀντιμετωπισθῇ πράγματι ἐπὶ νέας βάσεως καθ' ὅτι:

- 1.- Παρουσιάζει τὰ αὐτά βασικά χαρακτηριστικά εἰς τὰς ἐπὶ μέρους χώρας, καί
- 2.- Εἶναι κοινόν πρόβλημα τοῦ εὐρωπαϊκοῦ συνόλου.

Τέσσαρα θά ἡδύναντο νά εἶναι τὰ βασικά σημεῖα της ἐν προκειμένῳ ἐπιβαλλομένης πολιτικῆς:

- α) Ἡ ὁργάνωσις της παραγωγῆς, ὑπό τήν ἔννοιαν της ἐνισχύσεως τῶν ἐνδεικνυομένων δι' ἕκαστον κλάδον μορφῶν ὁργανώσεως τῶν παραγωγικῶν μονάδων,
- β) ἡ τεχνικὴ βοήθεια, ὑπό τήν εὐρείαν ἔννοιαν τοῦ ὅρου, καλύπτουσα τήν ἐπαγγελματικὴν ἐκπαίδευσιν, ὡς καί τήν παροχὴν τῶν ἀπαραιτήτων πληροφοριῶν καί συμβουλῶν τεχνικῆς φύσεως διὰ τόν ἐπιτυχῇ προσανατολισμόν τῶν μονάδων εἰς

τάς συγχρόνους τεχνολογικές συνθήκας,

γ) ἡ χρηματοδότησις, ἥτοι ἡ θέσις ἐν λειτουργίᾳ τοῦ καταλλή-
λοτέρου μηχανισμοῦ πιστοδοτήσεως τῆς βιοτεχνίας, ἀνταπο-
κρινομένου εἰς τὴν ἰδιομορφίαν καὶ τὰς δυνατότητας τοῦ
κλάδου. Ἕναι κοινὴ συνέληψις ὅτι τὸ σύνηθες τραπεζιτι-
κὸν σύστημα δὲν εἶναι πρόσφορον διὰ τὴν ἱκανοποιητικὴν
ἐνάσκησιν τῆς λειτουργίας αὐτῆς. Πρὸς τοῦτο χρειάζεται
ἐπὶ ἐθνικῆς ἀλλὰ καὶ ἐπὶ Κοινοτικῆς βάσεως ἡ δημιουργία
εἰδικῶν φορέων.

δ) Ἡ περιφερειακὴ ἀνάπτυξις, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς καλλιτέρας
ἀξιοποιήσεως ἀπὸ παραγωγικῆς ἀπόψεως τῆς ὑφισταμένης κα-
τανομῆς τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Κοινότη-
τος καὶ τῶν ἱκανοτήτων τῶν καθ' ἕκαστον ἐθνικῶν μονάδων
διὰ τὴν παραγωγὴν ἐξειδικευμένων προϊόντων ἀνωτέρας κατα-
ναλωτικῆς στάθμης.

Εἰς τὰ πλαίσια τῆς πολιτικῆς αὐτῆς θὰ ἐξετασθοῦν αἱ δυνα-
τότητες τῆς Εὐρωπαϊκῆς Βιοτεχνίας, τόσον εἰς τὸ ἐσωτερικόν, ὅσον
καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ χώρου, θὰ καθορισθοῦν οἱ
ἐπιβαλλόμενοι κανόνες κοινῆς δράσεως καὶ θὰ προσδιορισθοῦν οἱ
ἐνδεδειγμένοι φορεῖς ἀναπροσανατολισμοῦ, χρηματοδοτήσεως καὶ προ-
βολῆς τῆς κοινοτικῆς βιοτεχνικῆς δραστηριότητος.

Πρέπει νὰ γίνῃ ἀντιληπτόν ὅτι ἡ πολιτικὴ ἐδρασίως τῆς
Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος ἐξαρτᾶται στενῶς καὶ ἀπὸ τὴν ἀπόκτησιν τῆς
Εὐρωπαϊκῆς συνειδήσεως καὶ ἐκ μέρους τῶν ἐκατομμυρίων τῶν βιοτεχνῶν
τῆς Εὐρώπης, πᾶν τὸ ὅποιον προϋποθέτει τὴν ἐνταξίν των εἰς τὸν
μηχανισμόν ὁλοκληρώσεως, τὸν ὅποιον ἔθεσεν ἐν κινήσει ἡ Συνθήκη
τῆς Ρώμης.

Ἡ πολιτικὴ αὕτη θεώρησις τοῦ θέματος εἶναι περισσότερον
ἐν ἐπιβεβλημένη, ἐάν ληθῇ ὑπ' ὅψιν τὸ γεγονός ὅτι ἡ οἰκονομικὴ
ἀνάπτυξις μεγάλου ὀρίθμου Χωρῶν, αἱ ὁποῖαι ἔχουν συνάψει τὸ μέλλου-
των μὲ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα, ὡς εἶναι αἱ ὀκτα
'Αφρικανικαὶ Χῶραι, τῶν ὁποίων ἡ ἐνταθὴ παρουσία ὑπογραμμίζει
τὸ ἐνδιαφέρον των, θὰ ἐξαρτηθῇ ἐν πολλοῖς ἀπὸ τὴν ἐπιτυχὴ ἀντιμε-
τώπισιν τοῦ προβλήματος τῆς βιοτεχνικῆς δραστηριότητος.

Κύριοι Σύνεδροι,

Ἐπείστη ἡ στιγμή ὅπως τεθοῦν ἐπὶ τάπητος τὰ βασικά προβλή-
ματα τῶν βιοτεχνικῶν τάξεων τῆς Κοινότητος καὶ τῶν μετ' αὐτῆς
συνδεδεμένων Χωρῶν. Ἡ παρεχομένη εὐκαιρία τῆς σημερινῆς σας
συγκεντρώσεως εἶναι μοναδικὴ καὶ εἰμαι βέβαιος ὅτι θὰ τὴν ἐκμεταλ-
λευθῇτε πλήρως. Θὰ ἀνταλλάξετε σκέψεις καὶ θὰ διαμορφώσετε ἀντι-
λήψεις, ἀσφαλῶς δὲ θὰ προχωρήσετε καὶ εἰς τὴν διατύπωσιν προτάσεων,
αἱ ὁποῖαι θὰ ἀποτελέσουν τὸ μήνυμά σας πρὸς τὰ ὑπεύθυνα τῆς Εὐρω-
παϊκῆς Κοινότητος ὄργανα καὶ ἐλπίζω τὴν ἀπαρχὴν μιᾶς συστηματικῆς

καί ἐπὶ ἐνιαίας βάσεως ἀντιμετωπίσεως τῶν προβλημάτων τῆς Βιο-
τεχνίας.

Ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως δύναμαι νά σᾶς
διαβεβαιώσω ὅτι τὸ μήνυμά σας αὐτὸ θά γίνῃ καί τὸ μήνυμα τῆς
Χώρας μου, ἥ ὅποια μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις θά ἐπιδιώξῃ τὴν πραγμα-
τοποιήσιν τῶν δικαίων αἰτημάτων σας.

Ἐπιτρέψατέ μου, τελευτῶν, νά ἐκφράσω τὰς θερμοτέρας
εὐχάς διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς διασκέψεώς σας.

 Συνέδριον Βιοτεχνίας Χωρῶν Β.Ο.Κ.-'Ελλάδος

Θεσσαλονίκη 30.5.1965.

Μεγαλειότατε,

Εἶναι ἱστορικῆς σημασίας ἡ σημερινή διπλὴ ἐκδήλωσις, τὴν ὁποῖαν λαμπρύνετε διὰ τῆς παρουσίας σας. Διὰ πρώτην πράγματι φορὰν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Β.Ο.Κ. συνέρχονται οἱ ἐκπρόσωποι τῶν βιοτεχνικῶν τάξεων τῶν χωρῶν-μελῶν καὶ τῆς Ἑλλάδος διὰ νὰ συσχεθοῦν ἐπὶ τῶν προβλημάτων τοῦ σημαντικοῦ αὐτοῦ παραγωγικοῦ κλάδου καὶ νὰ ἐκθέσουν ἀπὸ κοινοῦ τὰ πρόβοντα τῶν.

Ἡ Βιοτεχνία, εἰς τὴν ὁποῖαν ἀπασχολοῦνται ἑκατομῦρια δημιουργικῶν ἀνθρώπων, εἶναι μία μορφή παραγωγικῆς δραστηριότητος, ἡ ὁποία δὲν ἔχει μόνον λαμπρὸν παρελθόν, ἀλλ' ἔχει ἐξ ἴσου λαμπρὸν παρόν καὶ μέλλον. Εἶναι καὶ θὰ παραμείνῃ ἀπαραίτητον στοιχεῖον τῆς παραγωγικῆς διαδικασίας, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι αἱ σημεριναὶ τεχνολογικαὶ συνθήκαι ὁδηγοῦν εἰς μορφὰς ἐπιχειρήσεων συνεχῶς μεγαλυτέρου μεγέθους. Ἡ Βιοτεχνία ὑπῆρξε καὶ θὰ ὑπάρξῃ πάντοτε διὰ λόγους καθαρᾶς οἰκονομικῆς ἀναγκαιότητος ὁργανικὸν τμήμα τῆς ἁρμοικῆς διαρθρώσεως τοῦ παραγωγικοῦ συστήματος. Παραλλήλως ὅμως ἀποτελεῖ βασικὸν διὰ τὴν ἐκδήλωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς προσωπικότητος τοῦ ἀτόμου καὶ τῶν λαῶν κλάδον παραγωγικῆς ἀπασχολήσεως.

Εἶναι περιττὸν νὰ ὑπομνησθῇ πόσον ἡ μεγάλη βιομηχανικὴ μονάς ἔχει ἀνάγκην πληθώρας μικρῶν βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸ μέξιμον τῆς ἀποδοτικότητος εἰς ποιεῖτητα καὶ ποσότητα προϊόντων. Ἀλλὰ πέραν τούτου ὑπάρχουν ὅλοι οἱ ὑπόλοιποι κλάδοι, βιοτεχνικῆς ἐπιδόσεως, τοὺς ὁποίους εἶναι ἀδύνατον ν' ἀντικαταστήσῃ ποτὲ ἡ μεγάλη βιομηχανικὴ μονάς διὰ λόγους οἰκονομικῆς, ἀλλὰ περισσότερο κοινωνικῆς καὶ πολιτιστικῆς φύσεως. Πλεῖστοι ὅσοι βιοτεχνικοὶ κλάδοι πράγματι συνδέονται στενὰ μὲ τὴν διατήρησιν ἐνός τρόπου ζωῆς, ἐνός ἐπιπέδου καταναλώσεως, μιᾶς μορφῆς δημιουργικῆς ἐπιδόσεως τοῦ ἀτόμου καὶ τῶν λαῶν, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν διὰ τὴν διατήρησιν καὶ προαγῆν τοῦ πολιτισμοῦ μας. Δὲν εἶναι ἐπομένως δυνατόν νὰ ἐκλείψουν. Ἡ διατήρησις ἀντιθέτως καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῶν ἀποτελοῦν προϋπόθεσιν τῆς κοινωνικῆς καὶ πολιτιστικῆς ἐν γένει προόδου τῶν λαῶν.

Λόγω τῆς ὑφίστης αὐτῆς σημασίας τῆς βιοτεχνίας, αἱ Κυβερνήσεις ὅλων τῶν Κρατῶν ἔχουν λάβει ἤδη σωρεῖαν μέτρων ἐνισχύσεως καὶ ὁργανώσεως τῆς βιοτεχνικῆς δραστηριότητος. Τὰ μέτρα ὅμως αὐτὰ ἀπεδείχθησαν ἀνεπαρκῆ διὰ νὰ ἐπιτρέψουν εἰς τὸν κλάδον ν' ἀναπτυχθῇ ἐπαρκῶς καὶ νὰ προσφέρῃ ὅτι τοῦ εἶναι δυνατόν ἐντός τῶν πλαισίων τῆς οἰκονομικῆς ὁλοκληρουμένης Εὐρώπης.

Πρέπει νὰ ἐμολογήσωμεν ὅτι ἡ Συνθήκη τῆς Ρώμης, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῆς εὐρωπαϊκῆς οἰκονομικῆς ὁλοκληρώσεως, δὲν καθιέρωσεν ὡς ἐγένετο διὰ τὴν γεωργίαν καὶ βιομηχανίαν θεσμούς καὶ

μηχανισμούς, οι οποίοι θα επέτρεπον την πραγματοποίηση των γενικω-
τέρων οικονομικών και κοινωνικών αυτής επιδίωξης εις τον βιοτεχνικό
τομέα. Τό κενόν τοῦτο της Συνθήκης εκτιμῶσα Ἡ Ἐκτελεστική
Ἐπιτροπή της Κοινότητος ἔδρυσεν παρ' αὐτῇ εἰδικήν Διεύθυνσιν διὰ
τὴν παρακολούθησιν, καθοδήγησιν καὶ ἐνίσχυσιν της βιοτεχνίας.

Ἄλλ' εἶναι ἀδόνατον τὰ Κοινοτικά ὄργανα νὰ προχωρήσουν
ἐκανοποιητικῶς εἰς τὴν ἐνάσκησιν μιᾶς τόσοσν σοβαρᾶς λειτουργίας,
ἐάν δὲν ἔχουν τὴν ἐνεργὸν συμπαράστασιν τῶν ἐκπροσώπων της βιοτεχ-
νίας τῶν χωρῶν της Κοινότητος καὶ δὲν ὑπάρξῃ ἐπίσημώτερα θεώρησις
τοῦ ζητήματος.

Εἶναι ἐπομένως καιρὸς νὰ ἀρχίσῃ ἡ Κοινότης ἐν συνεργασίᾳ
μετὰ τῶν ἐκπροσώπων τῶν βιοτεχνικῶν τάξεων τῶν χωρῶν-μελῶν νὰ
ἐξετάσῃ τὸ πρόβλημα της βιοτεχνίας ἐν ὅψει τῶν συνεχῶς ἐξελλισσο-
μένων συνθηκῶν εἰς τὸν εὐρωπαϊκὸν χῶρον, διὰ νὰ καταλήξῃ εἰς τὴν
διαμόρφωσιν μιᾶς κοινῆς πολιτικῆς.

Ἡ σημερινή σας συγκέντρωσις ἀποτελεῖ τὴν πρώτην ἐπίσημον
ὑπὸ τὴν αἰγίδα της Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς της Κοινότητος συγκέν-
τρωσιν τῶν ἐκπροσώπων τῶν βιοτεχνικῶν τάξεων τῶν χωρῶν της Κοινό-
τητος καὶ της Ἑλλάδος, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ μεγάλου αὐτοῦ
θέματος. Ἀποτελεῖ ἐπομένως ἓνα εὐτυχές, ἱστορικὸν - θὰ ἔλεγα -
γεγονός, τὸ ὁποῖον χαιρετίζομεν ὅλως ἰδιαιτέρως.

Καὶ εἰμεθα ἀκόμη εὐτυχέστεροι, διότι ἐπελέγη ἡ ἱστορικὴ
πόλις της Θεσσαλονίκης διὰ τὴν πρώτην αὐτὴν βιοτεχνικὴν ἐκδήλωσιν
της Κοινότητος. Εὐχόμεθα δὲ ὅπως καταστῇ μόνιμος θεσμός τὸ ἐτήσιον
Συνέδριον καὶ ἡ Ἐκθεσις της βιοτεχνίας της Ε.Ο.Ε. εἰς τὴν πόλιν
αὐτήν.

Τὸ πρόβλημα της βιοτεχνίας θὰ πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθῇ
πράγματι ἐπὶ νέας βάσεως καθ' ὅτι:

- 1.- Παρουσιάζει τὰ αὐτὰ βασικά χαρακτηριστικά εἰς τὰς ἑαί
μέρους χώρας, καὶ
- 2.- Εἶναι κοινὸν πρόβλημα τοῦ εὐρωπαϊκοῦ συνδίου.

Τέσσαρα θὰ ἡδύναντο νὰ εἶναι τὰ βασικά σημεῖα της ἐν προ-
κειμένῳ ἐπιβαλλομένης πολιτικῆς:

- α) Ἡ ὀργάνωσις της παραγωγῆς, ὑπὸ τὴν ἔννοίαν της ἐνισχύ-
σεως τῶν ἐνδεικνυομένων δι' ἕκαστον κλάδον μορφῶν ὀργα-
νώσεως τῶν παραγωγικῶν μονάδων,
- β) ἡ τεχνικὴ βοήθεια, ὑπὸ τὴν εὐρεῖαν ἔννοίαν τοῦ ὅρου,
καλύπτουσα τὴν ἐπαγγελματικὴν ἐκπαίδευσιν, ὡς καὶ τὴν
παροχὴν τῶν ἀπαραίτητων πληροφοριῶν καὶ συμβουλῶν τεχνικῆς
φύσεως διὰ τὸν ἐπιτυχῆ προσανατολισμὸν τῶν μονάδων εἰς

τάς συγχρόνους τεχνολογικές συνθήκας,

γ) ή χρηματοδότησεις, ήτοι ή θέσεις εν λειτουργίᾳ τοῦ καταλλή-
λοτέρου μηχανισμού πιστοδοτήσεως τῆς βιοτεχνίας, ἀναπο-
κρινόμενου εἰς τὴν ἰδιομορφίαν καὶ τὰς δυνατότητας τοῦ
κλάδου. Εἶναι κοινὴ συνείδησις ὅτι τὸ σύνηθες τραπέζιτι-
κὸν σύστημα δὲν εἶναι πρόσφορον διὰ τὴν ἱκανοποιητικὴν
ἐνδoσκησιν τῆς λειτουργίας αὐτῆς. Πρὸς τοῦτο χρειάζεται
ἐπὶ ἐθνικῆς ἀλλὰ καὶ ἐπὶ Κοινοτικῆς βάσεως ἡ δημιουργία
εἰδικῶν φορέων.

δ) Ἡ περιφερειακὴ ἀνάπτυξις, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς καλλιτέρας
ἀξιοποιήσεως ἀπὸ παραγωγικῆς ἀπόψεως τῆς ὑφισταμένης κατα-
νομῆς τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Κοινότη-
τος καὶ τῶν ἱκανοτήτων τῶν καθ' ἑκαστον ἐθνικῶν μονάδων
διὰ τὴν παραγωγὴν ἐξειδικευμένων προϊόντων ἀνωτέρας κατα-
ναλωτικῆς στάθμης.

Εἰς τὰ πλαίσια τῆς πολιτικῆς αὐτῆς θὰ ἐξετασθοῦν αἱ δυνα-
τότητες τῆς Εὐρωπαϊκῆς Βιοτεχνίας, τόσον εἰς τὸ ἐσωτερικόν, ὅσον
καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ χώρου, θὰ καθορισθοῦν οἱ
ἐπιβαλλόμενοι κανόνες κοινῆς δράσεως καὶ θὰ προσδιορισθοῦν οἱ
ἐνδεοειγμένοι φορεῖς ἀναπροσανατολισμοῦ, χρηματοδοτήσεως καὶ προ-
βολῆς τῆς κοινοτικῆς βιοτεχνικῆς δραστηριότητος.

Πρέπει νὰ γίνῃ ἀντιληπτόν ὅτι ἡ πολιτικὴ ἐδρασίως τῆς
Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος ἐξαρτᾶται στενῶς καὶ ἀπὸ τὴν ἀπόκτησιν τῆς
Εὐρωπαϊκῆς συνειδήσεως καὶ ἐκ μέρους τῶν ἐκατομμυρίων τῶν βιοτεχνῶν
τῆς Εὐρώπης, πρῶτον τὸ ὅποῖον προϋποθέτει τὴν ἐνταξίν των εἰς τὸν
μηχανισμόν ὁλοκληρώσεως, τὸν ὅποῖον ἔθεσεν ἐν κινήσει ἡ Συνθήκη
τῆς Ρώμης.

Ἡ πολιτικὴ αὕτη θεώρησις τοῦ θέματος εἶναι περισσότερον
ἔτι ἐπιβεβλημένη, εἰάν ληθῇ ὑπ' ὅψιν τὸ γεγονός ὅτι ἡ οἰκονομικὴ
ἀνάπτυξις μεγάλου ἀριθμοῦ χωρῶν, αἱ ὁποῖαι ἔχουν συνδέσει τὸ μέλλον
των μετ' τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα, ὡς εἶναι αἱ δέκα ὁκτώ
Ἀφρικανικαὶ Χῶραι, τῶν ὁποίων ἡ ἐνταῦθα παρουσία ὑπογραμμίζει
τὸ ἐνδιαφέρον των, θὰ ἐξαρτηθῇ ἐν πολλοῖς ἀπὸ τὴν ἐπιτυχὴ ἀντιμε-
τώπισιν τοῦ προβλήματος τῆς βιοτεχνικῆς δραστηριότητος.

Κύριοι Εὐνέδροι,

Ἐπέστη ἡ στιγμή ὅπως τεθοῦν ἐπὶ τάπητος τὰ βασικά προβλή-
ματα τῶν βιοτεχνικῶν τάξεων τῆς Κοινότητος καὶ τῶν μετ' αὐτῆς
συνδεομένων χωρῶν. Ἡ παρεχόμενη εὐκαιρία τῆς σημερινῆς σας
συγκεντρώσεως εἶναι μοναδική καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ τὴν ἐκμεταλ-
λευθῇτε πλήρως. Θὰ ἀνταλλάξετε σκέψεις καὶ θὰ διαμορφώσετε ἀντι-
λήψεις, ἀσφαλῶς δὲ θὰ προχωρήσετε καὶ εἰς τὴν διατύπωσιν προτάσεων,
αἱ ὁποῖαι θὰ ἀποτελέσουν τὸ μὴνυμὰ σας πρὸς τὰ πεθεύοντα τῆς Εὐρω-
παϊκῆς Κοινότητος ὄργανα καὶ ἐλπίζω τὴν ἀπαρχὴν μιᾶς συστηματικῆς

καί ἐπὶ ἐνιαίας βάσεως ἀντιμετωπίσεως τῶν προβλημάτων τῆς Βιο-
τεχνίας.

Ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως δύναμαι νά σᾶς
διαβεβαιώσω ὅτι τό μήνυμά σας αὐτό θά γίνῃ καί τό μήνυμα τῆς
Χώρας μου, ἡ ὁποία μέ ὅλας τᾶς δυνάμεις θά ἐπιδιώξῃ τήν πραγμα-
τοποιήσιν τῶν δικαίων αἰτημάτων σας.

Ἐπιτρέφατέ μου, τελευτῶν, νά ἐκφράσω τᾶς θερμότερας
εὐχάς διὰ τήν ἐπιτυχίαν τῆς διασκέψεώς σας.

Ευνέδριον Βιοτεχνίας Χωρῶν Ε.Ο.Κ.—'Ελλάδος

Θεσσαλονίκη 30.5.1965.

Μεγαλειότατε,

Εἶναι ἱστορικῆς σημασίας ἡ σημερινή διπλὴ ἐκδήλωσις, τὴν ὅποιαν λαμπρύνετε διὰ τῆς παρουσίας σας. Διὰ πρώτην πράγματι φορὰν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ε.Ο.Κ. συνέρχονται οἱ ἐκπρόσωποι τῶν βιοτεχνικῶν τάξεων τῶν χωρῶν—μελῶν καὶ τῆς Ἑλλάδος διὰ νὰ συσχεθοῦν ἐπὶ τῶν προβλημάτων τοῦ σημαντικοῦ αὐτοῦ παραγωγικοῦ κλάδου καὶ νὰ ἐκθέσουν ἀπὸ κοινοῦ τὰ προϋόντα τιν.

Ἡ Βιοτεχνία, εἰς τὴν ὅποιαν ἀπασχολοῦνται ἑκατομμύρια δημιουργικῶν ἀνθρώπων, εἶναι μία μορφή παραγωγικῆς δραστηριότητος, ἡ ὅποια δὲν ἔχει μόνον λαμπρὸν παρελθόν, ἀλλ' ἔχει ἐξ ἴσου λαμπρὸν παρόν καὶ μέλλον. Εἶναι καὶ θὰ παραμείνῃ ἀπαραίτητον στοιχεῖον τῆς παραγωγικῆς διαδικασίας, παρὰ τὸ γεγονός ὅτι αἱ σημεριναὶ τεχνολογικαὶ συνθήκαι δόησιν εἰς μορφὰς ἐπιχειρήσεων συνεχῶς μεγαλυτέρου μεγέθους. Ἡ Βιοτεχνία ὑπῆρξε καὶ θὰ ὑπάρξῃ πάντοτε διὰ λόγους καθαρᾶς οἰκονομικῆς ἀναγκαιότητος ὀργανικὸν τμήμα τῆς ἁρμο-νικῆς διαρθρώσεως τοῦ παραγωγικοῦ συστήματος. Παραλλήλως ὅμως ἀποτελεῖ βασικὸν διὰ τὴν ἐκδήλωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς προσιτιότητος τοῦ ἀτόμου καὶ τῶν λαῶν κλάδον παραγωγικῆς ἀπασχολήσεως.

Εἶναι περιττὸν νὰ ὑπομνησθῇ πόσον ἡ μεγάλη βιομηχανικὴ μονάς ἔχει ἀνάγκην πληθώρας μικρῶν βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸ μέξιμον τῆς ἀποδοτικότητος εἰς ποσότητα καὶ ποσότητα προϊόντων. Ἀλλὰ πέραν τούτου ὑπάρχουν ὅλοι οἱ ὑπόλοιποι κλάδοι, βιοτεχνικῆς ἐπιδόσεως, τοὺς ὁποίους εἶναι ἀδύνατον ν' ἀντικαταστήσῃ ποτέ ἡ μεγάλη βιομηχανικὴ μονάς διὰ λόγους οἰκονομικῆς, ἀλλὰ περισ-σότερον κοινωνικῆς καὶ πολιτιστικῆς φύσεως. Πλεῖστοι ὅσοι βιοτεχνι-κοὶ κλάδοι πράγματι συνδέονται στενὰ μὲ τὴν διατήρησιν ἑνὸς τρόπου ζωῆς, ἑνὸς ἐπιπέδου καταναλώσεως, μιᾶς μορφῆς δημιουργικῆς ἐπιδόσεως τοῦ ἀτόμου καὶ τῶν λαῶν, αἱ ὅποιαι ἀποτελοῦν ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν διὰ τὴν διατήρησιν καὶ προαγωγὴν τοῦ πολιτισμοῦ μας. Δὲν εἶναι ἐπομένως δυνατόν νὰ ἐκλειφούν. Ἡ διατήρησις ἀντιθέτως καὶ ἡ ἀνά-πτυξις τῶν ἀποτελοῦν προϋπόθεσιν τῆς κοινωνικῆς καὶ πολιτιστικῆς ἐν γένει προόδου τῶν λαῶν.

Λόγῳ τῆς ὑψίστης αὐτῆς σημασίας τῆς βιοτεχνίας, αἱ Κυβερνή-σεις ὅλων τῶν Κρατῶν ἔχουν λάβει ἤδη σωρεῖαν μέτρων ἐνισχύσεως καὶ ὀργανώσεως τῆς βιοτεχνικῆς δραστηριότητος. Τὰ μέτρα ὅμως αὐτὰ ἀπεδείχθησαν ἀνεπαρκῆ διὰ νὰ ἐπιτρέψουν εἰς τὸν κλάδον ν' ἀναπτυχθῇ ἐπαρκῶς καὶ νὰ προσφέρῃ ὅτι τοῦ εἶναι δυνατόν ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς οἰκονομικῆς ὁλοκληρουμένης Εὐρώπης.

Πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ Συνθήκη τῆς Ρώμης, ἡ ὅποια ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῆς εὐρωπαϊκῆς οἰκονομικῆς ὁλοκληρώσεως, δὲν καθιέρωσεν ὡς ἐγένετο διὰ τὴν γεωργίαν καὶ βιομηχανίαν θεσμούς καὶ

μηχανισμούς, οι όποιοι θα επέτρεπον την πραγματοποίησιν των γενικωτέρων οικονομικών και κοινωνικών αυτής επιδιώξεων εις τον βιοτεχνικό τομέα. Τό κενόν τοῦτο της Συνθήκης ἐκτιμῶσα Ἡ Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή της Κοινότητος ἔδρυσεν παρ' αὐτῇ εἰδικήν Διεύθυνσιν διὰ τήν παρακολούθησιν, καθοδήγησιν καί ἐνίσχυσιν της βιοτεχνίας.

Ἄλλ' εἶναι ἀδύνατον τά Κοινωνικά ὄργανα νά προχωρήσουν ἱκανοποιητικῶς εἰς τήν ἐνάσκησιν μιᾶς τόσοον σοβαρᾶς λειτουργίας, ἐάν δέν ἔχουν τήν ἐνεργόν συμπράξασιν τῶν ἐκπροσώπων της βιοτεχνίας τῶν Χωρῶν της Κοινότητος καί δέν ὑπάρξῃ ἐπισημώτερα θεώρησις τοῦ ζητήματος.

Εἶναι ἐπομένως καιρός νά ἀρχίσῃ ἡ Κοινότης ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἐκπροσώπων τῶν βιοτεχνικῶν τάξεων τῶν χωρῶν-μελῶν νά ἐξετάζῃ τὸ πρόβλημα της Βιοτεχνίας ἐν ὅφει τῶν συνεχῶς ἐξελισσομένων συνθηκῶν εἰς τὸν εὐρωπαϊκὸν χῶρον, διὰ νά καταλήξῃ εἰς τήν διαμόρφωσιν μιᾶς κοινῆς πολιτικῆς.

Ἡ σημερινή σας συγκέντρωσις ἀποτελεῖ τήν πρώτην ἐπίσημον ὑπὸ τήν αἰγίδα της Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς της Κοινότητος συγκέντρωσιν τῶν ἐκπροσώπων τῶν βιοτεχνικῶν τάξεων τῶν Χωρῶν της Κοινότητος καί της Ἑλλάδος, διὰ τήν ἀντιμετώπισιν τοῦ μεγάλου αὐτοῦ θέματος. Ἀποτελεῖ ἐπομένως ἕνα εὐτυχές, ἱστορικόν - θά ἔλεγα - γεγονός, τὸ ὅποτον χαιρετίζομεν ὅλως ἰδιαιτέρως.

Καί εἰμεθα ἀκόμη εὐτυχέστεροι, διότι ἐπελέγη ἡ ἱστορικὴ πόλις της Θεσσαλονίκης διὰ τήν πρώτην αὐτὴν βιοτεχνικὴν ἐκδήλωσιν της Κοινότητος. Εὐχόμεθα δὲ ὅπως καταστῇ μόνιμος θεσμός τὸ ἐτήσιον Συνέδριον καί ἡ Ἐκθεσις της Βιοτεχνίας της Ε.Ο.Χ. εἰς τήν πόλιν αὐτήν.

Τὸ πρόβλημα της βιοτεχνίας θά πρέπει νά ἀντιμετωπισθῇ πράγματι ἐπὶ νέας βάσεως καθ' ὅτι:

- 1.- Παρουσιάζει τὰ αὐτὰ βασικά χαρακτηριστικά εἰς τὰς ἑαί μέρους χώρας, καί
- 2.- Εἶναι κοινόν πρόβλημα τοῦ εὐρωπαϊκοῦ συνόλου.

Τέσσαρα θά ἡδύναντο νά εἶναι τὰ βασικά σημεῖα της ἐν προκειμένῳ ἐπιβαλλομένης πολιτικῆς:

- α) Ἡ ὀργάνωσις της παραγωγῆς, ὑπὸ τήν ἔννοιαν της ἐνίσχύσεως τῶν ἐνδείκνυομένων δι' ἕκαστον κλάδον μορφῶν ὀργανώσεως τῶν παραγωγικῶν μονάδων,
- β) ἡ τεχνικὴ βοήθεια, ὑπὸ τήν εὐρεῖαν ἔννοιαν τοῦ ὅρου, καλύπτουσα τήν ἐπαγγελματικὴν ἐκπαίδευσιν, ὡς καί τήν παροχὴν τῶν ἀπαραίτητων πληροφοριῶν καί συμβουλῶν τεχνικῆς φύσεως διὰ τὸν ἐπιτυχῆ προσανατολισμὸν τῶν μονάδων εἰς

τάς συγχρόνους τεχνολογικάς συνθήκας,

γ) ἡ χρηματοδότησις, ἥτοι ἡ θέσις ἐν λειτουργίᾳ τοῦ καταλλή-
 λου μηχανισμού πιστοδοτήσεως τῆς βιοτεχνίας, ἀναπο-
 κρινόμενον εἰς τὴν ἰδιομορφίαν καὶ τὰς δυνατότητας τοῦ
 κλάδου. Εἶναι κοινὴ συνείδησις ὅτι τὸ σύνηθες τραπεζιτι-
 κὸν σύστημα δὲν εἶναι πρόσφορον διὰ τὴν ἱκανοποιητικὴν
 ἐνδασκῆσιν τῆς λειτουργίας αὐτῆς. Πρὸς τοῦτο χρειάζεται
 ἐπὶ ἐθνικῆς ἀλλὰ καὶ ἐπὶ Κοινοτικῆς βάσεως ἡ δημιουργία
 εἰδικῶν φορέων.

δ) Ἡ περιφερειακὴ ἀνάπτυξις, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς καλλιτέρας
 ἀξιοποιήσεως ἀπὸ παραγωγικῆς ἀπόψεως τῆς ὑφισταμένης κατα-
 νομῆς τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Κοινότη-
 τος καὶ τῶν ἱκανοτήτων τῶν καθ' ἕκαστον ἐθνικῶν μονάδων
 διὰ τὴν παραγωγὴν ἐξειδικευμένων προϊόντων ἀνωτέρας κατα-
 ναλωτικῆς στάθμης.

Εἰς τὰ πλαίσια τῆς πολιτικῆς αὐτῆς θὰ ἐξετασθοῦν αἱ δυνα-
 τότητες τῆς Εὐρωπαϊκῆς Βιοτεχνίας, τόσον εἰς τὸ ἐσωτερικόν, ὥσον
 καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ χώρου, θὰ καθορισθοῦν οἱ
 ἐπιβαλλόμενοι κανόνες κοινῆς δράσεως καὶ θὰ προσδιορισθοῦν οἱ
 ἐνδεδειγμένοι φορεῖς ἀναπροσανατολισμοῦ, χρηματοδοτήσεως καὶ προ-
 βολῆς τῆς κοινοτικῆς βιοτεχνικῆς δραστηριότητος.

Πρέπει νὰ γίνῃ ἀντιληπτόν ὅτι ἡ πολιτικὴ ἐδρασίως τῆς
 Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος ἐξαρτᾶται στενῶς καὶ ἀπὸ τὴν ἀπόκτησιν τῆς
 Εὐρωπαϊκῆς συνειδήσεως καὶ ἐκ μέρους τῶν ἑκατομμυρίων τῶν βιοτεχνῶν
 τῆς Εὐρώπης, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον προϋποθέτει τὴν ἐνταξίν των εἰς τὸν
 μηχανισμόν ὁλοκληρώσεως, τὸν ὁποῖον ἔθεσεν ἐν κινήσει ἡ Συνθήκη
 τῆς Ρώμης.

Ἡ πολιτικὴ αὕτη θεώρησις τοῦ θέματος εἶναι περισσότερον
 ἔτι ἐπιβεβλημένη, ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν τὸ γεγονός ὅτι ἡ οἰκονομικὴ
 ἀνάπτυξις μεγάλου ἀριθμοῦ χωρῶν, αἱ ὁποῖαι ἔχουν συνδέσει τὸ μέλλον
 των μὲ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα, ὡς εἶναι αἱ δέκα ὁκτώ
 Ἀφρικανικαὶ Χῶραι, τῶν ὁποίων ἡ ἐνταῦθα παρουσία ὑπογραμμίζει
 τὸ ἐνδιαφέρον των, θὰ ἐξαρτηθῇ ἐν πολλοῖς ἀπὸ τὴν ἐπιτυχὴ ἀντιμε-
 τώπισιν τοῦ προβλήματος τῆς βιοτεχνικῆς δραστηριότητος.

Κύριοι Σύνεδροι,

Ἐπὶ ἐστὶν ἡ στιγμή ὅπως τεθοῦν ἐπὶ τάπητος τὰ βασικά προβλή-
 ματα τῶν βιοτεχνικῶν τάξεων τῆς Κοινότητος καὶ τῶν μετ' αὐτῆς
 συνδεομένων χωρῶν. Ἡ παρεχόμενη εὐκαιρία τῆς σημερινῆς σας
 συγκέντρώσεως εἶναι μοναδική καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ τὴν ἐκμεταλ-
 λευθῇτε πλήρως. Θὰ ἀνταλλάξετε σκέψεις καὶ θὰ διαμορφώσετε ἀντι-
 λήψεις, ἀσφαλῶς δὲ θὰ προχωρήσετε καὶ εἰς τὴν διατύπωσιν προτάσεων,
 αἱ ὁποῖαι θὰ ἀποτελέσουν τὸ μήνυμά σας πρὸς τὰ ὑπεύθυνα τῆς Εὐρω-
 παϊκῆς Κοινότητος ὅργανα καὶ ἐλπίζω τὴν ἀπαρχὴν μιᾶς συστηματικῆς

καί ἐπὶ ἐνιαίας βάσεως ἀντιμετωπίσεως τῶν προβλημάτων τῆς Βιο-
τεχνίας.

Ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως δύναμαι νά σᾶς
διαβεβαιώσω ὅτι τό μήνυμά σας αὐτό θά γίνῃ καί τό μήνυμα τῆς
Χώρας μου, ἡ ὁποία μέ ὅλας τᾶς δυνάμεις θά ἐπιδιώξῃ τήν πραγμα-
τοποίησιν τῶν δικαίων αἰτημάτων σας.

Ἐπιτρέφατέ μου, τελευτῶν, νά ἐκφράσω τᾶς θερμότερας
εὐχάς διὰ τήν ἐπιτυχίαν τῆς διασκεψέως σας.

ALLOCUTION DU MINISTRE DE L'INDUSTRIE

Mr J.G. ZICHDI

Sire,

La double manifestation, dont Vous avez bien voulu rehausser l'éclat par Votre présence, revêt une importance vraiment historique. C'est en effet la première fois que les représentants des artisans des pays-membres de la Communauté Economique Européenne et de la Grèce se réunissent, sous les auspices de la Commission de la C.E.E., pour conférer sur les problèmes de ce secteur de l'économie et pour exposer en commun leurs produits.

L'artisanat, qui occupe des millions de créateurs, est une forme d'activité productive qui n'a pas seulement un brillant passé mais qui a un présent et un avenir également brillants. Il constitue un élément indispensable du processus de la production et il le sera toujours en dépit du fait que la technologie moderne conduit à des formes d'entreprises de dimensions toujours croissantes. L'artisanat a été et sera toujours une partie intégrante de la structure harmonieuse de la production. Mais il constitue en même temps une activité productive essentielle pour la manifestation et le développement de la personnalité de l'individu et des peuples.

Il est superflu de rappeler à quel point la grande entreprise industrielle a besoin d'une foule de petites entreprises artisanales pour atteindre son rendement maximum, en qualité comme en quantité. Mais il y a de plus toutes les autres branches d'activité artisanale que la grande entreprise

industrielle est incapable de remplacer pour des raisons d'ordre économique mais surtout social et culturel. Nombreuses sont en effet les branches de l'artisanat qui sont étroitement liées au maintien d'un mode de vie, d'un niveau de consommation, d'une forme d'activité créatrice de l'individu et des peuples, et qui constituent une condition nécessaire à la survivance et au progrès de notre civilisation. Elles ne peuvent donc pas disparaître. Au contraire, leur maintien et leur développement sont une condition du progrès social et culturel des peuples.

En raison de cette importance toute particulière que revêt l'artisanat, les gouvernements de tous les Etats ont déjà pris de nombreuses mesures tendant à stimuler et à organiser ce secteur de l'activité économique. Mais ces mesures se sont révélées insuffisantes, n'ayant pas permis jusqu'ici à l'artisanat de se développer à un degré satisfaisant et d'offrir tout ce qu'il est en mesure d'offrir dans le cadre de l'économie européenne en voie d'intégration.

Nous devons confesser que le traité de Rome, qui constitue la base fondamentale de l'intégration économique de l'Europe, n'a pas mis en place, comme il l'a fait pour l'agriculture et l'industrie, les institutions et les mécanismes susceptibles de conduire à la réalisation de ses objectifs généraux - économiques et sociaux - dans le domaine de l'artisanat. La Commission de la Communauté Economique Européenne, voulant remédier à cette lacune, a institué une Direction spéciale ayant pour objet d'étudier, de guider et de renforcer l'activité de l'artisanat. Mais il est impossible aux organes communautaires de remplir parfaitement cette si importante fonction sans l'appui agissant

des représentants de l'artisanat dans les pays de la Communauté et sans une reconsidération plus officielle du problème.

Il est donc temps que la Communauté commence, avec le concours des organisations artisanales des pays-membres, d'examiner le problème de l'artisanat européen dans la perspective des développements attendus en Europe, afin d'aboutir à l'élaboration d'une politique commune.

Ce Congrès de Thessalonique est la première réunion officielle, sous les auspices de la Commission de la Communauté, des représentants de l'artisanat des pays de la Communauté et de la Grèce, en vue de faire face à ce grand problème.

Il s'agit donc d'un heureux événement - d'un événement historique, oserais-je dire - que nous saluons avec une joie toute particulière.

Et notre joie est d'autant plus grande que c'est la cité historique de Thessalonique qui a été choisie pour cette première réunion des artisans de la Communauté. Nous souhaitons que le Congrès et l'exposition annuels de l'Artisanat de la Communauté à Thessalonique deviennent une institution permanente.

De fait, le problème de l'artisanat devra être envisagé sur une nouvelle base, car :

- 1.- Il présente les mêmes caractéristiques essentielles dans les divers pays et
- 2.- Il constitue un problème commun à l'ensemble de l'Europe.

On pourrait citer quatre points essentiels de la politique qui s'impose en l'occurrence :

- a) L'organisation de la production, sous l'angle de l'encouragement pour l'adoption des formes d'organisation des entreprises qui sont les plus indiquées dans chaque secteur.
- b) L'assistance technique, dans la plus large acception du terme, englobant aussi bien la formation professionnelle que l'octroi des informations et conseils d'ordre technique indispensables pour orienter avec succès les entreprises artisanales dans les conditions nouvelles créées par la technologie moderne.
- c) Le financement, c'est-à-dire la mise en oeuvre du mécanisme de crédit le mieux adapté au caractère particulier et aux possibilités de l'artisanat. Il est généralement admis que le système bancaire existant ne se prête pas suffisamment à l'exercice de cette fonction. Il importe à cet effet de créer, sur le plan national comme sur le plan communautaire, des institutions de crédit spéciales.
- d) Le développement régional, sous l'angle de la mise en valeur optimale de la répartition de la main-d'oeuvre existant au sein de la Communauté et des capacités des entreprises de chaque pays pour la production d'articles spécialisés d'une qualité supérieure.

C'est dans le cadre de cette politique que vont être examinées les possibilités de l'artisanat européen, tant à l'intérieur qu'à l'extérieur de l'espace européen- que vont être définies les règles d'action commune et que vont être désignés les agents de réorientation, de financement et de promotion de l'activité artisanale de la Communauté.

Il importe de comprendre que le renforcement des bases politiques de la Communauté Economique Européenne est étroitement lié à la formation d'une conscience européenne chez les millions d'artisans de l'Europe, ce qui présuppose leur intégration dans le mécanisme d'unification mis en oeuvre par le traité de Rome.

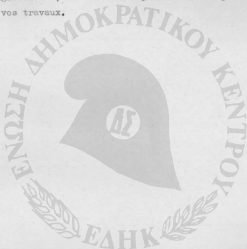
Cette considération politique de la question s'impose encore davantage si l'on tient compte du fait que le développement économique d'un grand nombre de pays, qui ont lié leur avenir à la Communauté Economique Européenne, comme les dix-huit pays d'Afrique, dont la présence ici témoigne de leur intérêt, dépendra pour beaucoup du succès avec lequel il sera fait face au problème de l'activité artisanale.

Messieurs les Congressistes,

Le moment est venu d'examiner les problèmes essentiels qui préoccupent les artisans de la Communauté et des pays associés. Votre réunion d'aujourd'hui constitue une occasion unique et je suis certain que vous saurez en tirer complètement profit. Vous allez procéder à des échanges de vues, vous allez vous former des opinions et vous procéderez même à l'élaboration de propositions qui constitueront votre message aux organes responsables de la Communauté Economique Européenne et, je l'espère, le début d'une étude systématique des problèmes de l'artisanat sur une base communautaire.

En tant que représentant du Gouvernement Hellénique, je puis vous affirmer que votre message sera en même temps le message de mon pays qui consacrera toutes ses forces à la réalisation de vos justes aspirations.

En terminant, je tiens à vous exprimer, Messieurs les Congressistes, mes vœux les plus chaleureux pour le succès de vos travaux.

ALLOCUTION DU MINISTRE DE L'INDUSTRIE

Mr J.G. ZIGHDIS

Sire,

La double manifestation, dont Vous avez bien voulu rehausser l'éclat par Votre présence, revêt une importance vraiment historique. C'est en effet la première fois que les représentants des artisans des pays-membres de la Communauté Economique Européenne et de la Grèce se réunissent, sous les auspices de la Commission de la C.E.E., pour conférer sur les problèmes de ce secteur de l'économie et pour exposer en commun leurs produits.

L'artisanat, qui occupe des millions de créateurs, est une forme d'activité productive qui n'a pas seulement un brillant passé mais qui a un présent et un avenir également brillants. Il constitue un élément indispensable du processus de la production et il le sera toujours en dépit du fait que la technologie moderne conduit à des formes d'entreprises de dimensions toujours croissantes. L'artisanat a été et sera toujours une partie intégrante de la structure harmonieuse de la production. Mais il constitue en même temps une activité productive essentielle pour la manifestation et le développement de la personnalité de l'individu et des peuples.

Il est superflu de rappeler à quel point la grande entreprise industrielle a besoin d'une foule de petites entreprises artisanales pour atteindre son rendement maximum, en qualité comme en quantité. Mais il y a de plus toutes les autres branches d'activité artisanale que la grande entreprise

industrielle est incapable de remplacer pour des raisons d'ordre économique mais surtout social et culturel. Nombreuses sont en effet les branches de l'artisanat qui sont étroitement liées au maintien d'un mode de vie, d'un niveau de consommation, d'une forme d'activité créatrice de l'individu et des peuples, et qui constituent une condition nécessaire à la survivance et au progrès de notre civilisation. Elles ne peuvent donc pas disparaître. Au contraire, leur maintien et leur développement sont une condition du progrès social et culturel des peuples.

En raison de cette importance toute particulière que revêt l'artisanat, les gouvernements de tous les Etats ont déjà pris de nombreuses mesures tendant à stimuler et à organiser ce secteur de l'activité économique. Mais ces mesures se sont révélées insuffisantes, n'ayant pas permis jusqu'ici à l'artisanat de se développer à un degré satisfaisant et d'offrir tout ce qu'il est en mesure d'offrir dans le cadre de l'économie européenne en voie d'intégration.

Nous devons confesser que le traité de Rome, qui constitue la base fondamentale de l'intégration économique de l'Europe, n'a pas mis en place, comme il l'a fait pour l'agriculture et l'industrie, les institutions et les mécanismes susceptibles de conduire à la réalisation de ses objectifs généraux - économiques et sociaux - dans le domaine de l'artisanat. La Commission de la Communauté Economique Européenne, voulant remédier à cette lacune, a institué une Direction spéciale ayant pour objet d'étudier, de guider et de renforcer l'activité de l'artisanat. Mais il est impossible aux organes communautaires de remplir parfaitement cette si importante fonction sans l'appui agissant

des représentants de l'artisanat dans les pays de la Communauté et sans une reconsidération plus officielle du problème.

Il est donc temps que la Communauté commence, avec le concours des organisations artisanales des pays-membres, d'examiner le problème de l'artisanat européen dans la perspective des développements attendus en Europe, afin d'aboutir à l'élaboration d'une politique commune.

Ce Congrès de Thessalonique est la première réunion officielle, sous les auspices de la Commission de la Communauté, des représentants de l'artisanat des pays de la Communauté et de la Grèce, en vue de faire face à ce grand problème.

Il s'agit donc d'un heureux événement- d'un événement historique, oserais-je dire - que nous saluons avec une joie toute particulière.

Et notre joie est d'autant plus grande que c'est la cité historique de Thessalonique qui a été choisie pour cette première réunion des artisans de la Communauté. Nous souhaitons que le Congrès et l'exposition annuels de l'Artisanat de la Communauté à Thessalonique deviennent une institution permanente.

De fait, le problème de l'artisanat devra être envisagé sur une nouvelle base, car :

- 1.- Il présente les mêmes caractéristiques essentielles dans les divers pays et
- 2.- Il constitue un problème commun à l'ensemble de l'Europe.

On pourrait citer quatre points essentiels de la politique qui s'impose en l'occurrence:

- a) L'organisation de la production, sous l'angle de l'encouragement pour l'adoption des formes d'organisation des entreprises qui sont les plus indiquées dans chaque secteur.
- b) L'assistance technique, dans la plus large acception du terme, englobant aussi bien la formation professionnelle que l'octroi des informations et conseils d'ordre technique indispensables pour orienter avec succès les entreprises artisanales dans les conditions nouvelles créées par la technologie moderne.
- c) Le financement, c'est-à-dire la mise en oeuvre du mécanisme de crédit le mieux adapté au caractère particulier et aux possibilités de l'artisanat. Il est généralement admis que le système bancaire existant ne se prête pas suffisamment à l'exercice de cette fonction. Il importe à cet effet de créer, sur le plan national comme sur le plan communautaire, des institutions de crédit spéciales.
- d) Le développement régional, sous l'angle de la mise en valeur optimale de la répartition de la main-d'oeuvre existant au sein de la Communauté et des capacités des entreprises de chaque pays pour la production d'articles spécialisés d'une qualité supérieure.

C'est dans le cadre de cette politique que vont être examinées les possibilités de l'artisanat européen, tant à l'intérieur qu'à l'extérieur de l'espace européen - que vont être définies les règles d'action commune et que vont être désignés les agents de réorientation, de financement et de promotion de l'activité artisanale de la Communauté.

Il importe de comprendre que le renforcement des bases politiques de la Communauté Economique Européenne est étroitement lié à la formation d'une conscience européenne chez les millions d'artisans de l'Europe, ce qui présuppose leur intégration dans le mécanisme d'unification mis en oeuvre par le traité de Rome.

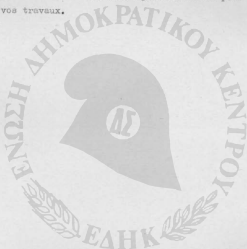
Cette considération politique de la question s'impose encore davantage si l'on tient compte du fait que le développement économique d'un grand nombre de pays, qui ont lié leur avenir à la Communauté Economique Européenne, comme les dix-huit pays d'Afrique, dont la présence ici témoigne de leur intérêt, dépendra pour beaucoup du succès avec lequel il sera fait face au problème de l'activité artisanale.

Messieurs les Congressistes,

Le moment est venu d'examiner les problèmes essentiels qui préoccupent les artisans de la Communauté et des pays associés. Votre réunion d'aujourd'hui constitue une occasion unique et je suis certain que vous saurez en tirer complètement profit. Vous allez procéder à des échanges de vues, vous allez vous former des opinions et vous procéderez même à l'élaboration de propositions qui constitueront votre message aux organes responsables de la Communauté Economique Européenne et, je l'espère, le début d'une étude systématique des problèmes de l'artisanat sur une base communautaire.

En tant que représentant du Gouvernement Hellénique, je puis vous affirmer que votre message sera en même temps le message de mon pays qui consacrera toutes ses forces à la réalisation de vos justes aspirations.

En terminant, je tiens à vous exprimer, Messieurs les Congressistes, mes vœux les plus chaleureux pour le succès de vos travaux.

ALLOCUTION DU MINISTRE DE L'INDUSTRIE

Mr J.G. ZIGHDIS

Sire,

La double manifestation, dont Vous avez bien voulu rehausser l'éclat par Votre présence, revêt une importance vraiment historique. C'est en effet la première fois que les représentants des artisans des pays-membres de la Communauté Economique Européenne et de la Grèce se réunissent, sous les auspices de la Commission de la C.E.E., pour conférer sur les problèmes de ce secteur de l'économie et pour exposer en commun leurs produits.

L'artisanat, qui occupe des millions de créateurs, est une forme d'activité productive qui n'a pas seulement un brillant passé mais qui a un présent et un avenir également brillants. Il constitue un élément indispensable du processus de la production et il le sera toujours en dépit du fait que la technologie moderne conduit à des formes d'entreprises de dimensions toujours croissantes. L'artisanat a été et sera toujours une partie intégrante de la structure harmonieuse de la production. Mais il constitue en même temps une activité productive essentielle pour la manifestation et le développement de la personnalité de l'individu et des peuples.

Il est superflu de rappeler à quel point la grande entreprise industrielle a besoin d'une foule de petites entreprises artisanales pour atteindre son rendement maximum, en qualité comme en quantité. Mais il y a de plus toutes les autres branches d'activité artisanale que la grande entreprise

industrielle est incapable de remplacer pour des raisons d'ordre économique mais surtout social et culturel. Nombreuses sont en effet les branches de l'artisanat qui sont étroitement liées au maintien d'un mode de vie, d'un niveau de consommation, d'une forme d'activité créatrice de l'individu et des peuples, et qui constituent une condition nécessaire à la survivance et au progrès de notre civilisation. Elles ne peuvent donc pas disparaître. Au contraire, leur maintien et leur développement sont une condition du progrès social et culturel des peuples.

En raison de cette importance toute particulière que revêt l'artisanat, les gouvernements de tous les Etats ont déjà pris de nombreuses mesures tendant à stimuler et à organiser ce secteur de l'activité économique. Mais ces mesures se sont révélées insuffisantes, n'ayant pas permis jusqu'ici à l'artisanat de se développer à un degré satisfaisant et d'offrir tout ce qu'il est en mesure d'offrir dans le cadre de l'économie européenne en voie d'intégration.

Nous devons confesser que le traité de Rome, qui constitue la base fondamentale de l'intégration économique de l'Europe, n'a pas mis en place, comme il l'a fait pour l'agriculture et l'industrie, les institutions et les mécanismes susceptibles de conduire à la réalisation de ses objectifs généraux - économiques et sociaux - dans le domaine de l'artisanat. La Commission de la Communauté Economique Européenne, voulant remédier à cette lacune, a institué une Direction spéciale ayant pour objet d'étudier, de guider et de renforcer l'activité de l'artisanat. Mais il est impossible aux organes communautaires de remplir parfaitement cette si importante fonction sans l'appui agissant

des représentants de l'artisanat dans les pays de la Communauté et sans une reconsidération plus officielle du problème.

Il est donc temps que la Communauté commence, avec le concours des organisations artisanales des pays-membres, d'examiner le problème de l'artisanat européen dans la perspective des développements attendus en Europe, afin d'aboutir à l'élaboration d'une politique commune.

Ce Congrès de Thessalonique est la première réunion officielle, sous les auspices de la Commission de la Communauté, des représentants de l'artisanat des pays de la Communauté et de la Grèce, en vue de faire face à ce grand problème.

Il s'agit donc d'un heureux événement - d'un événement historique, oserais-je dire - que nous saluons avec une joie toute particulière.

Et notre joie est d'autant plus grande que c'est la cité historique de Thessalonique qui a été choisie pour cette première réunion des artisans de la Communauté. Nous souhaitons que le Congrès et l'exposition annuels de l'Artisanat de la Communauté à Thessalonique deviennent une institution permanente.

De fait, le problème de l'artisanat devra être envisagé sur une nouvelle base, car :

- 1.- Il présente les mêmes caractéristiques essentielles dans les divers pays et
- 2.- Il constitue un problème commun à l'ensemble de l'Europe.

On pourrait citer quatre points essentiels de la politique qui s'impose en l'occurrence:

- a) L'organisation de la production, sous l'angle de l'encouragement pour l'adoption des formes d'organisation des entreprises qui sont les plus indiquées dans chaque secteur.
- b) L'assistance technique, dans la plus large acception du terme, englobant aussi bien la formation professionnelle que l'octroi des informations et conseils d'ordre technique indispensables pour orienter avec succès les entreprises artisanales dans les conditions nouvelles créées par la technologie moderne.
- c) Le financement, c'est-à-dire la mise en oeuvre du mécanisme de crédit le mieux adapté au caractère particulier et aux possibilités de l'artisanat. Il est généralement admis que le système bancaire existant ne se prête pas suffisamment à l'exercice de cette fonction. Il importe à cet effet de créer, sur le plan national comme sur le plan communautaire, des institutions de crédit spéciales.
- d) Le développement régional, sous l'angle de la mise en valeur optimale de la répartition de la main-d'oeuvre existant au sein de la Communauté et des capacités des entreprises de chaque pays pour la production d'articles spécialisés d'une qualité supérieure.

C'est dans le cadre de cette politique que vont être examinées les possibilités de l'artisanat européen, tant à l'intérieur qu'à l'extérieur de l'espace européen- que vont être définies les règles d'action commune et que vont être désignés les agents de réorientation, de financement et de promotion de l'activité artisanale de la Communauté.

Il importe de comprendre que le renforcement des bases politiques de la Communauté Economique Européenne est étroitement lié à la formation d'une conscience européenne chez les millions d'artisans de l'Europe, ce qui présuppose leur intégration dans le mécanisme d'unification mis en oeuvre par le traité de Rome.

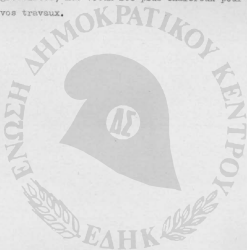
Cette considération politique de la question s'impose encore davantage si l'on tient compte du fait que le développement économique d'un grand nombre de pays, qui ont lié leur avenir à la Communauté Economique Européenne, comme les dix-huit pays d'Afrique, dont la présence ici témoigne de leur intérêt, dépendra pour beaucoup du succès avec lequel il sera fait face au problème de l'activité artisanale.

Messieurs les Congressistes,

Le moment est venu d'examiner les problèmes essentiels qui préoccupent les artisans de la Communauté et des pays associés. Votre réunion d'aujourd'hui constitue une occasion unique et je suis certain que vous saurez en tirer complètement profit. Vous allez procéder à des échanges de vues, vous allez vous former des opinions et vous procéderez même à l'élaboration de propositions qui constitueront votre message aux organes responsables de la Communauté Economique Européenne et, je l'espère, le début d'une étude systématique des problèmes de l'artisanat sur une base communautaire.

En tant que représentant du Gouvernement Hellénique, je puis vous affirmer que votre message sera en même temps le message de mon pays qui consacrera toutes ses forces à la réalisation de vos justes aspirations.

En terminant, je tiens à vous exprimer, Messieurs les Congressistes, mes vœux les plus chaleureux pour le succès de vos travaux.

ALLOCUTION DU MINISTRE DE L'INDUSTRIE

Mr J.G. ZICHDIS

Sire,

La double manifestation, dont Vous avez bien voulu rehausser l'éclat par Votre présence, revêt une importance vraiment historique. C'est en effet la première fois que les représentants des artisans des pays-membres de la Communauté Economique Européenne et de la Grèce se réunissent, sous les auspices de la Commission de la C.E.E., pour conférer sur les problèmes de ce secteur de l'économie et pour exposer en commun leurs produits.

L'artisanat, qui occupe des millions de créateurs, est une forme d'activité productive qui n'a pas seulement un brillant passé mais qui a un présent et un avenir également brillants. Il constitue un élément indispensable du processus de la production et il le sera toujours en dépit du fait que la technologie moderne conduit à des formes d'entreprises de dimensions toujours croissantes. L'artisanat a été et sera toujours une partie intégrante de la structure harmonieuse de la production. Mais il constitue en même temps une activité productive essentielle pour la manifestation et le développement de la personnalité de l'individu et des peuples.

Il est superflu de rappeler à quel point la grande entreprise industrielle a besoin d'une foule de petites entreprises artisanales pour atteindre son rendement maximum, en qualité comme en quantité. Mais il y a de plus toutes les autres branches d'activité artisanale que la grande entreprise

industrielle est incapable de remplacer pour des raisons d'ordre économique mais surtout social et culturel. Nombreuses sont en effet les branches de l'artisanat qui sont étroitement liées au maintien d'un mode de vie, d'un niveau de consommation, d'une forme d'activité créatrice de l'individu et des peuples, et qui constituent une condition nécessaire à la survivance et au progrès de notre civilisation. Elles ne peuvent donc pas disparaître. Au contraire, leur maintien et leur développement sont une condition du progrès social et culturel des peuples.

En raison de cette importance toute particulière que revêt l'artisanat, les gouvernements de tous les Etats ont déjà pris de nombreuses mesures tendant à stimuler et à organiser ce secteur de l'activité économique. Mais ces mesures se sont révélées insuffisantes, n'ayant pas permis jusqu'ici à l'artisanat de se développer à un degré satisfaisant et d'offrir tout ce qu'il est en mesure d'offrir dans le cadre de l'économie européenne en voie d'intégration.

Nous devons confesser que le traité de Rome, qui constitue la base fondamentale de l'intégration économique de l'Europe, n'a pas mis en place, comme il l'a fait pour l'agriculture et l'industrie, les institutions et les mécanismes susceptibles de conduire à la réalisation de ses objectifs généraux - économiques et sociaux - dans le domaine de l'artisanat. La Commission de la Communauté Economique Européenne, voulant remédier à cette lacune, a institué une Direction spéciale ayant pour objet d'étudier, de guider et de renforcer l'activité de l'artisanat. Mais il est impossible aux organes communautaires de remplir parfaitement cette si importante fonction sans l'appui agissant

des représentants de l'artisanat dans les pays de la Communauté et sans une reconsidération plus officielle du problème.

Il est donc temps que la Communauté commence, avec le concours des organisations artisanales des pays-membres, d'examiner le problème de l'artisanat européen dans la perspective des développements attendus en Europe, afin d'aboutir à l'élaboration d'une politique commune.

Ce Congrès de Thessalonique est la première réunion officielle, sous les auspices de la Commission de la Communauté, des représentants de l'artisanat des pays de la Communauté et de la Grèce, en vue de faire face à ce grand problème.

Il s'agit donc d'un heureux événement - d'un événement historique, oserais-je dire - que nous saluons avec une joie toute particulière.

Et notre joie est d'autant plus grande que c'est la cité historique de Thessalonique qui a été choisie pour cette première réunion des artisans de la Communauté. Nous souhaitons que le Congrès et l'exposition annuels de l'Artisanat de la Communauté à Thessalonique deviennent une institution permanente.

De fait, le problème de l'artisanat devra être envisagé sur une nouvelle base, car :

- 1.- Il présente les mêmes caractéristiques essentielles dans les divers pays et
- 2.- Il constitue un problème commun à l'ensemble de l'Europe.

On pourrait citer quatre points essentiels de la politique qui s'impose en l'occurrence :

- a) L'organisation de la production, sous l'angle de l'encouragement pour l'adoption des formes d'organisation des entreprises qui sont les plus indiquées dans chaque secteur.
- b) L'assistance technique, dans la plus large acception du terme, englobant aussi bien la formation professionnelle que l'octroi des informations et conseils d'ordre technique indispensables pour orienter avec succès les entreprises artisanales dans les conditions nouvelles créées par la technologie moderne.
- c) Le financement, c'est-à-dire la mise en oeuvre du mécanisme de crédit le mieux adapté au caractère particulier et aux possibilités de l'artisanat. Il est généralement admis que le système bancaire existant ne se prête pas suffisamment à l'exercice de cette fonction. Il importe à cet effet de créer, sur le plan national comme sur le plan communautaire, des institutions de crédit spéciales.
- d) Le développement régional, sous l'angle de la mise en valeur optimale de la répartition de la main-d'oeuvre existant au sein de la Communauté et des capacités des entreprises de chaque pays pour la production d'articles spécialisés d'une qualité supérieure.

C'est dans le cadre de cette politique que vont être examinées les possibilités de l'artisanat européen, tant à l'intérieur qu'à l'extérieur de l'espace européen - que vont être définies les règles d'action commune et que vont être désignées les agents de réorientation, de financement et de promotion de l'activité artisanale de la Communauté.

Il importe de comprendre que le renforcement des bases politiques de la Communauté Economique Européenne est étroitement lié à la formation d'une conscience européenne chez les millions d'artisans de l'Europe, ce qui présuppose leur intégration dans le mécanisme d'unification mis en oeuvre par le traité de Rome.

Cette considération politique de la question s'impose encore davantage si l'on tient compte du fait que le développement économique d'un grand nombre de pays, qui ont lié leur avenir à la Communauté Economique Européenne, comme les dix-huit pays d'Afrique, dont la présence ici témoigne de leur intérêt, dépendra pour beaucoup du succès avec lequel il sera fait face au problème de l'activité artisanale.

Messieurs les Congressistes,

Le moment est venu d'examiner les problèmes essentiels qui préoccupent les artisans de la Communauté et des pays associés. Votre réunion d'aujourd'hui constitue une occasion unique et je suis certain que vous saurez en tirer complètement profit. Vous allez procéder à des échanges de vues, vous allez vous former des opinions et vous procéderez même à l'élaboration de propositions qui constitueront votre message aux organes responsables de la Communauté Economique Européenne et, je l'espère, le début d'une étude systématique des problèmes de l'artisanat sur une base communautaire.

./.

En tant que représentant du Gouvernement Hellénique, je puis vous affirmer que votre message sera en même temps le message de mon pays qui consacrera toutes ses forces à la réalisation de vos justes aspirations.

En terminant, je tiens à vous exprimer, Messieurs les Congressistes, mes vœux les plus chaleureux pour le succès de vos travaux.

ALLOCUTION DU MINISTRE DE L'INDUSTRIE

Mr J.G. ZIGHDIS

Sire,

La double manifestation, dont Vous avez bien voulu rehausser l'éclat par Votre présence, revêt une importance vraiment historique. C'est en effet la première fois que les représentants des artisans des pays-membres de la Communauté Economique Européenne et de la Grèce se réunissent, sous les auspices de la Commission de la C.E.E., pour conférer sur les problèmes de ce secteur de l'économie et pour exposer en commun leurs produits.

L'artisanat, qui occupe des millions de créateurs, est une forme d'activité productive qui n'a pas seulement un brillant passé mais qui a un présent et un avenir également brillants. Il constitue un élément indispensable du processus de la production et il le sera toujours en dépit du fait que la technologie moderne conduit à des formes d'entreprises de dimensions toujours croissantes. L'artisanat a été et sera toujours une partie intégrante de la structure harmonieuse de la production. Mais il constitue en même temps une activité productive essentielle pour la manifestation et le développement de la personnalité de l'individu et des peuples.

Il est superflu de rappeler à quel point la grande entreprise industrielle a besoin d'une foule de petites entreprises artisanales pour atteindre son rendement maximum, en qualité comme en quantité. Mais il y a de plus toutes les autres branches d'activité artisanale que la grande entreprise

industrielle est incapable de remplacer pour des raisons d'ordre économique mais surtout social et culturel. Nombreuses sont en effet les branches de l'artisanat qui sont étroitement liées au maintien d'un mode de vie, d'un niveau de consommation, d'une forme d'activité créatrice de l'individu et des peuples, et qui constituent une condition nécessaire à la survivance et au progrès de notre civilisation. Elles ne peuvent donc pas disparaître. Au contraire, leur maintien et leur développement sont une condition du progrès social et culturel des peuples.

En raison de cette importance toute particulière que revêt l'artisanat, les gouvernements de tous les Etats ont déjà pris de nombreuses mesures tendant à stimuler et à organiser ce secteur de l'activité économique. Mais ces mesures se sont révélées insuffisantes, n'ayant pas permis jusqu'ici à l'artisanat de se développer à un degré satisfaisant et d'offrir tout ce qu'il est en mesure d'offrir dans le cadre de l'économie européenne en voie d'intégration.

Nous devons confesser que le traité de Rome, qui constitue la base fondamentale de l'intégration économique de l'Europe, n'a pas mis en place, comme il l'a fait pour l'agriculture et l'industrie, les institutions et les mécanismes susceptibles de conduire à la réalisation de ses objectifs généraux - économiques et sociaux - dans le domaine de l'artisanat. La Commission de la Communauté Economique Européenne, voulant remédier à cette lacune, a institué une Direction spéciale ayant pour objet d'étudier, de guider et de renforcer l'activité de l'artisanat. Mais il est impossible aux organes communautaires de remplir parfaitement cette si importante fonction sans l'appui agissant

des représentants de l'artisanat dans les pays de la Communauté et sans une reconsidération plus officielle du problème.

Il est donc temps que la Communauté commence, avec le concours des organisations artisanales des pays-membres, d'examiner le problème de l'artisanat européen dans la perspective des développements attendus en Europe, afin d'aboutir à l'élaboration d'une politique commune.

Ce Congrès de Thessalonique est la première réunion officielle, sous les auspices de la Commission de la Communauté, des représentants de l'artisanat des pays de la Communauté et de la Grèce, en vue de faire face à ce grand problème.

Il s'agit donc d'un heureux événement- d'un événement historique, oserais-je dire - que nous saluons avec une joie toute particulière.

Et notre joie est d'autant plus grande que c'est la cité historique de Thessalonique qui a été choisie pour cette première réunion des artisans de la Communauté. Nous souhaitons que le Congrès et l'exposition annuels de l'Artisanat de la Communauté à Thessalonique deviennent une institution permanente.

De fait, le problème de l'artisanat devra être envisagé sur une nouvelle base, car :

- 1.- Il présente les mêmes caractéristiques essentielles dans les divers pays et
- 2.- Il constitue un problème commun à l'ensemble de l'Europe.

On pourrait citer quatre points essentiels de la politique qui s'impose en l'occurrence:

- a) L'organisation de la production, sous l'angle de l'encouragement pour l'adoption des formes d'organisation des entreprises qui sont les plus indiquées dans chaque secteur.
- b) L'assistance technique, dans la plus large acception du terme, englobant aussi bien la formation professionnelle que l'octroi des informations et conseils d'ordre technique indispensables pour orienter avec succès les entreprises artisanales dans les conditions nouvelles créées par la technologie moderne.
- c) Le financement, c'est-à-dire la mise en oeuvre du mécanisme de crédit le mieux adapté au caractère particulier et aux possibilités de l'artisanat. Il est généralement admis que le système bancaire existant ne se prête pas suffisamment à l'exercice de cette fonction. Il importe à cet effet de créer, sur le plan national comme sur le plan communautaire, des institutions de crédit spéciales.
- d) Le développement régional, sous l'angle de la mise en valeur optimale de la répartition de la main-d'oeuvre existant au sein de la Communauté et des capacités des entreprises de chaque pays pour la production d'articles spécialisés d'une qualité supérieure.

C'est dans le cadre de cette politique que vont être examinées les possibilités de l'artisanat européen, tant à l'intérieur qu'à l'extérieur de l'espace européen- que vont être définies les règles d'action commune et que vont être désignées les agents de réorientation, de financement et de promotion de l'activité artisanale de la Communauté.

Il importe de comprendre que le renforcement des bases politiques de la Communauté Economique Européenne est étroitement lié à la formation d'une conscience européenne chez les millions d'artisans de l'Europe, ce qui présuppose leur intégration dans le mécanisme d'unification mis en oeuvre par le traité de Rome.

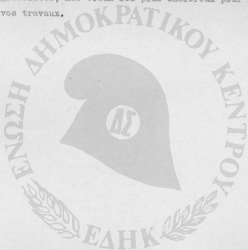
Cette considération politique de la question s'impose encore davantage si l'on tient compte du fait que le développement économique d'un grand nombre de pays, qui ont lié leur avenir à la Communauté Economique Européenne, comme les dix-huit pays d'Afrique, dont la présence ici témoigne de leur intérêt, dépendra pour beaucoup du succès avec lequel il sera fait face au problème de l'activité artisanale.

Messieurs les Congressistes,

Le moment est venu d'examiner les problèmes essentiels qui préoccupent les artisans de la Communauté et des pays associés. Votre réunion d'aujourd'hui constitue une occasion unique et je suis certain que vous saurez en tirer complètement profit. Vous allez procéder à des échanges de vues, vous allez vous former des opinions et vous procéderez même à l'élaboration de propositions qui constitueront votre message aux organes responsables de la Communauté Economique Européenne et, je l'espère, le début d'une étude systématique des problèmes de l'artisanat sur une base communautaire.

En tant que représentant du Gouvernement Hellénique, je puis vous affirmer que votre message sera en même temps le message de mon pays qui consacrera toutes ses forces à la réalisation de vos justes aspirations.

En terminant, je tiens à vous exprimer, Messieurs les Congressistes, mes vœux les plus chaleureux pour le succès de vos travaux.

Ευνέδριον Βιοτεχνίας Χωρῶν Ε.Ο.Κ.-'Ελλάδος

Θεσσαλονίκη 30.5.1965.

Μεγαλειότατε,

Είναι ιστορικής σημασίας ή σημερινή απλή εκδήλωση, τήν ὅποیان λαμπρύνετε διά τής παρουσίας σας. Διά πρώτην πράγματι φοράν ὑπό τήν αἰγίδα τής Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τής Ε.Ο.Κ. συνέρχονται οἱ εκπρόσωποι τῶν βιοτεχνικῶν τάξεων τῶν χωρῶν-μελῶν καί τής Ἑλλάδος διά νά συσχεθοῦν ἐπὶ τῶν προβλημάτων τοῦ σημαντικοῦ αὐτοῦ παραγωγικοῦ κλάδου καί νά ἐκθέσουν ἀπό κοινοῦ τά προϊόντα τῶν.

Ἡ Βιοτεχνία, εἰς τήν ὅποیان ἀπασχολοῦνται ἑκατομύρια δημιουργικῶν ἀνθρώπων, εἶναι μία μορφή παραγωγικῆς δραστηριότητος, ἡ ὅποια δέν ἔχει μόνον λαμπρόν παρελθόν, ἀλλ' ἔχει ἐξ ἴσου λαμπρόν παρόν καί μέλλον. Εἶναι καί θά παραμείνῃ ἀπαραίτητον στοιχεῖον τῆς παραγωγικῆς διαδικασίας, παρὰ τό γεγονός ὅτι αἱ σημεριναί τεχνολογικαί συνθήκαι ὁδηγοῦν εἰς μορφάς ἐπιχειρήσεων συνεχῶς μεγαλυτέρου μεγέθους. Ἡ Βιοτεχνία ὑπῆρξε καί θά ὑπάρξῃ πάντοτε διά λόγους καθαρᾶς οἰκονομικῆς ἀναγκαιότητος ὀργανικῶν τμήμα τῆς ἀρμονικῆς ὁμαρμόνως τοῦ παραγωγικοῦ συστήματος. Παραλλήλως ὅμως ἀποτελεῖ βασικόν διά τήν ἐκδήλωσιν καί ἀνάπτυξιν τῆς προσωπικότητος τοῦ ἀτόμου καί τῶν λαῶν κλάδον παραγωγικῆς ἀπασχολήσεως.

Εἶναι περιττόν νά ὑπομνησθῇ πόσον ἡ μεγάλη βιομηχανική μονάς ἔχει ἀνάγκην κληθῆρας μικρῶν βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων διά νά ἐπιτύχῃ τό μάξιμουμ τῆς ἀποδοτικότητος εἰς ποσότητα καί ποσότητα προϊόντων. Ἀλλά πέραν τούτου ὑπάρχουν ὅλοι οἱ ὑπόλοιποι κλάδοι, βιοτεχνικῆς ἐπιδόσεως, τοὺς ὁποίους εἶναι ἀδύνατον ν' ἀντικαταστήσῃ ποτέ ἡ μεγάλη βιομηχανική μονάς διά λόγους οἰκονομικῆς, ἀλλά περισσότερο κοινωνικῆς καί πολιτιστικῆς φύσεως. Πλεῖστον ὅσοι βιοτεχνικοὶ κλάδοι πράγματι συνδίδονται στενά μέ τήν διατήρησιν ἐνός τρόπου ζωῆς, ἐνός ἐπιπέδου καταναλώσεως, μιᾶς μορφῆς δημιουργικῆς ἐπιδόσεως τοῦ ἀτόμου καί τῶν λαῶν, αἱ ὅποιαι ἀποτελοῦν ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν διά τήν διατήρησιν καί προαγωγήν τοῦ πολιτισμοῦ μας. Δέν εἶναι ἐπομένως δυνατόν νά ἐκλείθουν. Ἡ διατήρησις ἀντιθέτως καί ἡ ἀνάπτυξις τῶν ἀποτελοῦν προϋπόθεσιν τῆς κοινωνικῆς καί πολιτιστικῆς ἐν γένει προόδου τῶν λαῶν.

Λόγω τῆς ὑψίστης αὐτῆς σημασίας τῆς βιοτεχνίας, αἱ Κυβερνήσεις ὅλων τῶν Κρατῶν ἔχουν λάβει ἤδη σωρεῖαν μέτρων ἐνισχύσεως καί ὁργανώσεως τῆς βιοτεχνικῆς δραστηριότητος. Τά μέτρα ὅμως αὐτά ἀπεδείχθησαν ἀνεπαρκῆ διά νά ἐπιτρέψουν εἰς τόν κλάδον ν' ἀναπτυχθῇ ἐπαρκῶς καί νά προσφέρῃ ὅτι τοῦ εἶναι δυνατόν ἐντός τῶν πλαισίων τῆς οἰκονομικῆς ὁλοκληρουμένης Εὐρώπης.

Πρέπει νά ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ Συνθήκη τῆς Ρώμης, ἡ ὅποια ἀποτελεῖ τήν βάσιν τῆς ἐνωπαῖκης οἰκονομικῆς ὁλοκληρώσεως, δέν καθιέρωσεν ὡς ἐγένετο διά τήν γεωργίαν καί βιομηχανίαν θεσμούς καί

[illegible]

μηχανισμούς, οι όποιοι θα επέτρεπον την πραγματοποίησιν των γενικωτέρων οικονομικών και κοινωνικών αυτής επιδιώξεων εις τον βιοτεχνικό τομέα. Το κενόν τουτο της συνθήκης εκτιμώσα 'Η 'Εκτελεστική 'Επιτροπή της Κοινότητας ίδρυσεν παρ'αυτή ειδικήν Διεύθυνσιν διά την παρακολούθησιν, καθοδήγησιν και ένδυσχυσιν της βιοτεχνίας.

'Αλλ'είναι αδύνατον τά Κοινοτικά όργανα νά προχωρήσουν ικανοποιητικώς εις την ενάσκησιν μιας τόσο σοβαράς λειτουργίας, εάν δεν έχουν την ενεργόν συμπράστασιν των εκπροσώπων της βιοτεχνίας των χωρών της Κοινότητας και δεν υπάρξη έπισημώτερα θεώρησις του ζητήματος.

Είναι επομένως καιρός νά άρχιση ή Κοινότης έν συνεργασία μετά των εκπροσώπων των βιοτεχνικών τάξεων των χωρών-μελών νά εξετάζη τό πρόβλημα της βιοτεχνίας έν όψει των συνεχώς έξελισσόμενων συνθηκών εις τόν εύρωπαϊκόν χώρον, διά νά καταλήξη εις την διαμόρφωσιν μιας κοινής πολιτικής.

'Η σημερινή σας συγκέντρωσις άποτελεϊ την πρώτην έπίσημον υπό την αιγίδα της 'Εκτελεστικής 'Επιτροπής της Κοινότητας συγκέντρωσιν των εκπροσώπων των βιοτεχνικών τάξεων των χωρών της Κοινότητας και της 'Ελλάδος, διά την αντιμετώπισιν του μεγάλου αυτού θέματος. Άποτελεϊ επομένως ένα εύτυχές, ιστορικόν - θα έλεγα - γεγονός, τό όποϊον χαιρετίζομεν όλως ιδιαιτέρως.

Και εγμεθα άκόμη εύτυχέστεροι, διότι επέλεγη ή ιστορική πόλις της Θεσσαλονίκης διά την πρώτην αυτήν βιοτεχνικήν εκδήλωσιν της Κοινότητας. Εύχόμεθα δε όπως καταστή νόμιμος θεσμός τό έτήσιον Συνέδριον και ή 'Εκθεσις της βιοτεχνίας της Ε.Ο.Κ. εις την πόλιν αυτήν.

Τό πρόβλημα της βιοτεχνίας θα πρέπει νά αντιμετωπισθῇ πράγματι επί νέας βάσεως καθ'ότι :

- 1.- Παρουσιάζει τά αὐτά βασικά χαρακτηριστικά εις τάς εἰς μέρους χώρας, και
- 2.- Εἶναι κοινόν πρόβλημα τοῦ εὐρωπαϊκοῦ συνόλου.

Τέσσαρα θα ήδύναντο νά εἶναι τά βασικά σημεῖα της έν προκειμένῳ έπιβαλλομένης πολιτικής :

- α) 'Η οργάνωσις της παραγωγῆς, υπό την έννοιαν της ένισχύσεως των ένδεικνυομένων δι'έκαστον κλάδον μορφών οργάνωσεως των παραγωγικῶν μονάδων,
- β) ή τεχνική βοήθεια, υπό την εύρεταν έννοιαν τοῦ όρου, καλύπτουσα την επαγγελματικήν εκπαίδευσιν, ως και την παροχήν των άπαραιτητών πληροφοριῶν και συμβουλῶν τεχνικής φύσεως διά τόν έπιτυχή προσανατολισμόν των μονάδων εις

τάς συγχρόνους τεχνολογικάς συνθήκας,

γ) ἡ χρηματοδότησις, ἥτοι ἡ θέσις ἐν λειτουργίᾳ τοῦ καταλλή-
λοτέρου μηχανισμοῦ πιστοδοτήσεως τῆς βιοτεχνίας, ἀναπο-
κρινόμενου εἰς τὴν ἰδιομορφίαν καὶ τὰς δυνατότητας τοῦ
κλάδου. Εἶναι κοινὴ συνείδησις ὅτι τὸ σύνηθες τραπεζιτι-
κὸν σύστημα ὁὐκ εἶναι πρόσφορον διὰ τὴν ἱκανοποιητικὴν
ἐνάσκησιν τῆς λειτουργίας αὐτῆς. Πρὸς τοῦτο χρειάζεται
ἐπὶ ἐθνικῆς ἀλλά καὶ ἐπὶ Κοινοτικῆς βάσεως ἡ δημιουργία
εἰδικῶν φορέων.

δ) Ἡ περιφερειακὴ ἀνάπτυξις, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς καλλιτέρας
ἀξιοποιήσεως ἀπὸ παραγωγικῆς ἀπόψεως τῆς ὑφισταμένης κατα-
νομῆς τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Κοινότη-
τος καὶ τῶν ἱκανοτήτων τῶν καθ' ἕκαστον ἐθνικῶν μονάδων
διὰ τὴν παραγωγὴν ἐξειδικευμένων προϊόντων ἀνωτέρας κατα-
ναλωτικῆς στάθμης.

Εἰς τὰ πλαίσια τῆς πολιτικῆς αὐτῆς θὰ ἐξετασθοῦν αἱ δυνα-
τότητες τῆς Εὐρωπαϊκῆς Βιοτεχνίας, τόσον εἰς τὸ ἐσωτερικόν, ὅσον
καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ χώρου, θὰ καθορισθοῦν οἱ
ἐπιβαλλόμενοι κανόνες κοινῆς δράσεως καὶ θὰ προσδιορισθοῦν οἱ
ἐνδεδειγμένοι φορεῖς ἀναπροσανατολισμοῦ, χρηματοδοτήσεως καὶ προ-
βολῆς τῆς κοινοτικῆς βιοτεχνικῆς δραστηριότητος.

Πρέπει νὰ γίνῃ ἀντιληπτόν ὅτι ἡ πολιτικὴ ἐδραίωσις τῆς
Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος ἐξαρτᾶται στενῶς καὶ ἀπὸ τὴν ἀπόκτησιν τῆς
Εὐρωπαϊκῆς συνειδήσεως καὶ ἐκ μέρους τῶν ἐκατομμυρίων τῶν βιοτεχνῶν
τῆς Εὐρώπης, πᾶν τὸ ὅποιον προϋποθέτει τὴν ἐνταξίν των εἰς τὸν
μηχανισμόν ὁλοκληρώσεως, τὸν ὅποιον ἔθεσεν ἐν κινήσει ἡ Συνθήκη
τῆς Ρώμης.

Ἡ πολιτικὴ αὕτη θεώρησις τοῦ θέματος εἶναι περισσότερον
ἔτι ἐπιβεβλημένη, ἐάν ληθῇ ὅτι τὸ γεγονός ὅτι ἡ οἰκονομικὴ
ἀνάπτυξις μεγάλου ἀριθμοῦ χωρῶν, αἱ ὁποῖαι ἔχουν συνδέσει τὸ μέλλον
των μὲ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα, ὡς εἶναι αἱ ὀκτα
'Αφρικανικαὶ Χῆραι, τῶν ὁποίων ἡ ἐνταῦθα παρουσία ὑπογραμμίζει
τὸ ἐνδιαφέρον των, θὰ ἐξαρτηθῇ ἐν πολλοῖς ἀπὸ τὴν ἐπιτυχὴ ἀντιμε-
τώπισιν τοῦ προβλήματος τῆς βιοτεχνικῆς δραστηριότητος.

Κύριοι Σύνεδροι,

Ἐπείτοι ἡ στιγμή ὅπως τεθοῦν ἐπὶ τάπητος τὰ βασικά προβλή-
ματα τῶν βιοτεχνικῶν τάξεων τῆς Κοινότητος καὶ τῶν μετ' αὐτῆς
συνδεδεμένων χωρῶν. Ἡ παρεχόμενη εὐκαιρία τῆς σημερινῆς σας
συγκεντρώσεως εἶναι μοναδική καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ τὴν ἐκμεταλ-
λευθῇτε πλήρως. Θὰ ἀνταλλάξετε σκέψεις καὶ θὰ διαμορφώσετε ἀντι-
λήψεις, ἀσφαλῶς δὲ θὰ προχωρήσετε καὶ εἰς τὴν διατύπωσιν προτάσεων,
αἱ ὁποῖαι θὰ ἀποτελέσουν τὸ μήνυμά σας πρὸς τὰ ὑπάρχοντα τῆς Εὐρω-
παϊκῆς Κοινότητος ὄργανα καὶ ἐλπίζω τὴν ἀπαρχὴν μιᾶς συστηματικῆς

καί ἐπὶ ἐνιαίας βάσεως ἀντιμετωπίσεως τῶν προβλημάτων τῆς Βιο-
τεχνίας.

Ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως δύναμαι νά σας
διαβεβαιώσω ὅτι τό μήνυμά σας αὐτό θά γίνῃ καί τό μήνυμα τῆς
Χώρας μου, ἥ ὅποια μέ ὅλας τās δυνάμεις θά ἐπιδιώξῃ τήν πραγμα-
τοποίησιν τῶν δικαίων αἰτημάτων σας.

Ἐπιτρέφατέ μου, τελευτῶν, νά ἐκφράσω τās θερμότερας
εὐχάς διὰ τήν ἐπιτυχίαν τῆς διασκεφέως σας.

[illegible]

ΟΜΙΛΙΑ

Τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας κ. Ι.Γ.ΖΙΓΑΝ
κατὰ τὴν ἀνοικτὴν τοῦ Συνδέσμου Βιομηχά-
νων Μεκαδονίας - Θράκης, ἐν Θεσσαλονίκῃ
τὴν 11.5.1964.

Κύριοι ὁ Ὑπουργὸς τῆς Βιομηχανίας ἀπὸ τὴν
τὴν στιγμὴν ἀσχολεῖται μὲ τὴν δημιουργίαν τῆς οἰκο-
δομῆς καὶ τοῦ κλίματος ἐντὸς τοῦ ὅπου οὐ θὰ δημιουρ-
γηθῇ ἡ βιομηχανικὴ ἐπανάστασις. Τὰ τρέχοντα ζητήματα
τῆς βιομηχανίας τὰ ὅποια εἶναι ἀπειρα ὁὐ ἀποτελοῦν
ἀντικείμενον τῆς προσωπικῆς του προσοχῆς καὶ παρα-
κολουθήσεως ἀλλὰ τὰ ὅσα ἐπὶ τὸ Γενικὸν Γραμματεῖα. Ἐάν
ἐγὼ ἀρχίσω ν' ἀσχολοῦμαι μὲ τίς ἰδέαις γιὰ "ένα ἄλ ευ-
ρόμυλο , γιὰ ἓνα μῦλο ἢ ξέρω γὼ γι' αὐτό καὶ κείνο
τό πρῶτον ὁὐ θὰ κάνω πολιτικὴ γιὰ βιομηχανικὴ ἐπα-
νάστασι, ἀλλὰ θὰ συνεχίσω τὴν ρουτίνα καὶ αὐτό ποῦ
μᾶς χρειάζεται σήμερον εἶναι ἡ βιομηχανικὴ ἐπανά-
στασις ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. Γιατί μᾶς χρειάζεται ἡ βιομηχα-
νικὴ ἐπανάστασις. Γιατί ἂν ὁὐ κάνω βιομηχανικὴν
ἐπανάστασιν ὁ κόσμος θὰ φύγῃ στὴν Γερμανίαν στὴς
Αἰστροῦρες , στὴς Ὀλλανδίας καὶ ὅσοι θὰ μείνουν ἐδῶ
θὰ γίνουν δυναμιτισταὶ τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος.
Ἄλλος τρόπος σωτηρίας ὁὐ ὑπάρχει, ὁ Τουρισμὸς θὰ
βοηθήσῃ γιὰ τὸ ζήτημα τῆς ἀπασχολήσεως , ἡ ναυτιλία
θὰ βοηθήσῃ/ἀλλὰ πόσο θὰ βοηθήσῃ. Ἐδῶ χρειάζεται νὰ
δώσωμε δημιουργικὴν ἀπασχόλησιν ἐπὶ 40% τοῦ ἐργασια-
κοῦ δυναμικοῦ τῆς Χώρας. Ἐάν ὑπάρχῃ κανένας ἄλλος

Ο Μ Ι Α Ι Α

Τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας κ. Ι.Γ.ΧΙΓΔΗ
κατὰ τὴν σύσκεψιν τοῦ Συνόδεου Βιομηχά-
νων Μεγαβονίας - Θράκης, ἐν Θεσσαλονίκῃ
τὴν 11.5.1964.

Κύριοι ὁ Ὑπουργός τῆς Βιομηχανίας αὐτὴν
τὴν στιγμὴν ἀσχολεῖται μὲ τὴν δημιουργίαν τῆς οἰκο-
δομῆς καὶ τοῦ κλίματος ἐντός τοῦ ὅκου οὗ θὰ δημιουρ-
γηθῇ ἡ βιομηχανικὴ ἐπανάστασις. Τὰ τρέχοντα ζητήματα
τῆς βιομηχανίας τὰ ὅποια εἶναι ἄπειρα ὅθεν ἀποτελοῦν
ἀντικείμενον τῆς προσωπικῆς του προσοχῆς καὶ παρα-
κολουθήσεως αὐτὰ τάδωσε στὸ Γενικὸ Γραμματεῖα. Ἐάν
ἐγὼ ἀρχίσω ν' ἀσχολοῦμαι μὲ τίς πῶες γιὰ ἓνα ἀλ ευ-
ρόμυλο ,γιὰ ἓνα μύλο ἢ ξέρω γὼ γι' αὐτό καὶ κείνο
τὸ πρῆγμα ὅθεν θὰ κἀνω πολιτικὴ γιὰ βιομηχανικὴ ἐπα-
νάστασι, ἀπλῶς θὰ συνεχίσω τὴν ρουτίναν καὶ αὐτὸ ποῦ
μᾶς χρειάζεται σήμερον εἶναι ἡ βιομηχανικὴ ἐπανά-
στασις στὴν Ἑλλάδα. Γιατί μᾶς χρειάζεται ἡ βιομηχα-
νικὴ ἐπανάστασις. Γιατί ἂν ὅθεν κἀνω βιομηχανικὴν
ἐπανάστασιν ὁ κόσμος θὰ φύγῃ στὴν ἑρμανίαν στὴς
Αὐστρίες ,στὴς Ὑλλανδίες καὶ ὅσοι θὰ μείνουν ἐδῶ
θὰ γίνουν δυνάμιτισται τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος.
Ἄλλος τρόπος σωτηρίας ὅθεν ὑπάρχει, ὁ Τουρισμός θὰ
βοηθῇ γιὰ τὸ ζήτημα τῆς ἀπασχολήσεως, ἡ ναυτιλία
θὰ βοηθῇ ^{λίγο} ἀλλὰ πόσο θὰ βοηθῇ. Ἐδῶ χρειάζεται νὰ
δώσωμε δημιουργικὴν ἀπασχόλησιν στὰ 40% τοῦ ἐργασια-
κοῦ δυναμικοῦ τῆς Χώρας. Ἐάν ὑπάρχῃ κανένας ἄλλος

Ο Μ Ι Α Ι Α

Τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας κ. Ι.Γ.ΣΙΓΑΝ
κατὰ τὴν σύσκεψιν τοῦ Συνόλου Βιομηχά-
νων Μεγαδονίας - Θράκης, ἐν Θεσσαλονίκῃ
τὴν 11.5.1964.

Κύριοι ὁ Ὑπουργὸς τῆς Βιομηχανίας αὐτὴν
τὴν στιγμὴν ἀσχολεῖται μὲ τὴν δημιουργίαν τῆς οἰκο-
δομῆς καὶ τοῦ κλίματος ἐντὸς τοῦ ὅπου οὐ θὰ δημιουρ-
γηθῇ ἡ βιομηχανικὴ ἐπανδύσασις. Τὰ τρέχοντα ζητήματα
τῆς βιομηχανίας τὰ ὅποια εἶναι ἄπειρα ὅθεν ἀποτελοῦν
ἀντικείμενον τῆς προσωπικῆς του προσοχῆς καὶ παρα-
κολουθήσεως αὐτὰ τὰδωσε στὸ Γενικὸ Γραμματεῖα. Ἐάν
ἐγὼ ἀρχίσω ν' ἀσχολοῦμαι μὲ τίς θέσεις γιὰ "ένα ἄλ ευ-
ρόμυλο ,γιὰ ἓνα μύλο ἢ ξέρω γὰρ γι' αὐτὸ καὶ κείνο
τὸ πρόβλημα ὅθεν θὰ κἀνω πολιτικὴ γιὰ βιομηχανικὴ ἐπα-
νδύσασι, ἀλλὰς θὰ συνεχίσω τὴν ρουτίναν καὶ αὐτὸ ποῦ
μᾶς χρειάζεται σήμερον εἶναι ἡ βιομηχανικὴ ἐπανδύ-
σασις στὴν Ἑλλάδα. Γιατὶ μᾶς χρειάζεται ἡ βιομηχα-
νικὴ ἐπανδύσασις. Γιατὶ ἂν ὅθεν κἀνω βιομηχανικὴν
ἐπανδύσασιν ὁ κόσμος θὰ φύγῃ στὴν ἑρμανίαν στὶς
Αὐστρίες ,στὶς Ὑλλανδίες καὶ ὅσοι θὰ μείνουν ἐδῶ
θὰ γίνωνν δυναμιτισταὶ τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος.
Ἄλλος τρόπος σωτηρίας ὅθεν ὑπάρχει, ὁ Τουρισμὸς θὰ
βοηθήσῃ γιὰ τὸ ζήτημα τῆς ἀπασχολήσεως ,ἡ ναυτιλία
θὰ βοηθήσῃ/ἀλλὰ πόσο θὰ βοηθήσῃ. Ἐδῶ χρειάζεται νὰ
δῶσωμε δημιουργικὴν ἀπασχόλησιν στὰ 40% τοῦ ἐργασι-
κοῦ δυναμικοῦ τῆς Χώρας. Ἐάν ὑπάρχῃ κανένας ἄλλος

Ο Μ Ι Α Ι Α

Τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας κ. Ι.Γ.ΣΙΓΓΗ
κατὰ τὴν σύσκεψιν τοῦ Συνόδεου Βιομηχα-
νων Μεγαδονίας - Θράκης, ἐν Θεσσαλονίκῃ
τὴν 11.5.1964.

Κύριοι ὁ Ὑπουργὸς τῆς Βιομηχανίας αὐτὴν
τὴν στιγμήν ἀσχολεῖται μὲ τὴν δημιουργίαν τῆς οἰκο-
δομῆς καὶ τοῦ κλίματος ἐντὸς τοῦ ὅποιου θὰ δημιουρ-
γηθῇ ἡ βιομηχανικὴ ἐπανάστασις. Τὰ τρέχοντα ζητήματα
τῆς βιομηχανίας τὰ ὅποια εἶναι ἄπειρα ὅθεν ἀποτελοῦν
ἀντικείμενον τῆς προσωπικῆς του προσοχῆς καὶ παρα-
κολουθήσεως αὐτὰ τάδεωσεν σὲ Γενικὸ Γραμματέα. Ἐάν
ἐγὼ ἀρχίσω ν' ἀσχολοῦμαι μὲ τίς ἔδεως γιὰ "ένα ἄλ ευ-
ρόμυλο , γιὰ ἓνα μῦλο ἢ ξέρω γὰρ γι' αὐτό καὶ κεῖνο
τὸ πρᾶγμα ὅθεν θὰ κἀνω πολιτικὴ γιὰ βιομηχανικὴ ἐπα-
νάστασι, ἀπλῶς θὰ συνεχίσω τὴν ρουτίνα καὶ αὐτὸ ποῦ
μᾶς χρειάζεται σήμερον εἶναι ἡ βιομηχανικὴ ἐπανά-
στασις στὴν Ἑλλάδα. Γιατὶ μᾶς χρειάζεται ἡ βιομηχα-
νικὴ ἐπανάστασις. Γιατὶ ἐν ὅθεν κἀνω βιομηχανικὴν
ἐπανάστασιν ὁ κόσμος θὰ φύγῃ στὴν Ἰερμανίαν στὶς
Λυθυρίες , στὶς Ὀλλανδίας καὶ ὅσοι θὰ μείνουν ἐδῶ
θὰ γίνουν δυναμιτισταὶ τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος.
Ἄλλος τρόπος σωτηρίας ὅθεν ὑπάρχει, ὁ Τουρισμὸς θὰ
βοηθήσῃ γιὰ τὸ ζήτημα τῆς ἀπασχολήσεως , ἡ ναυτιλία
θὰ βοηθήσῃ/ἀλλὰ πόσο θὰ βοηθήσῃ. Ἐδῶ χρειάζεται νὰ
δώσωμε δημιουργικὴν ἀπασχόλησιν στὰ 40% τοῦ ἐργαζομέ-
νου δυναμικοῦ τῆς χώρας. Ἐάν ὑπάρχῃ κανένας ἄλλος

ΟΜΙΛΙΑ

Τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας κ. Ι.Γ.ΣΙΓΑΝ
κατὰ τὴν σπουδὴν τοῦ Συνόδεσμου Βιομηχαν-
ων Μεγαλόνιας - Θράκης, ἐν Θεσσαλονίκῃ
τὴν 11.5.1964.

Κύριοι ὁ Ὑπουργὸς τῆς Βιομηχανίας αὐτὴν
τὴν στιγμήν ἀσχολεῖται μὲ τὴν δημιουργίαν τῆς οἰκο-
δομῆς καὶ τοῦ κλίματος ἐντός τοῦ ὅποιου θὰ δημιουρ-
γηθῇ ἡ βιομηχανικὴ ἐπανδύσεις. Τὰ τρέχοντα ζητήματα
τῆς βιομηχανίας τὰ ὅποια εἶναι ἀπειρα ὅθεν ἀποτελοῦν
ἀντικείμενον τῆς προσωπικῆς του προσοχῆς καὶ παρα-
κολουθήσεως αὐτὰ τὰ ὅσα ἐστὶν Γενικὸ Γραμματέα. Ἐάν
ἐγὼ ἀρχίσω ν' ἀσχολοῦμαι μὲ τίς ἔδωκε γιὰ "ἐνα ἄλ ευ-
ρόμυλο , γιὰ ἓνα μῦλο ἢ ξέρω γὰρ γι' αὐτό καὶ κείνο
τὸ πρόβλημα ὅθεν θὰ κἀνω πολιτικὴ γιὰ βιομηχανικὴ ἐπα-
νδύσει, ἀλλὰ θὰ συνεχίσω τὴν ρουτίναν καὶ αὐτὸ ποῦ
μᾶς χρειάζεται σήμερον εἶναι ἡ βιομηχανικὴ ἐπανδύ-
σεις ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. Γιατί μᾶς χρειάζεται ἡ βιομηχα-
νικὴ ἐπανδύσεις. Γιατί ἂν ὅθεν κἀνω βιομηχανικὴν
ἐπανδύσεις ὁ κόσμος θὰ φύγῃ ἐπὶ τῆς Ἑρμανίας οἱ
Αἰσθητικὲς , οἱ Ὀλλανδέες καὶ ὅσοι θὰ μείνουν ἐδῶ
θὰ γίνονται δυναμιτισταὶ τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος.
Ἄλλος τρόπος σωτηρίας ὅθεν ὑπάρχει, ὁ Τουρισμὸς θὰ
βοηθῇ γιὰ τὸ ζήτημα τῆς ἀπασχολήσεως , ἡ ναυτιλία
θὰ βοηθῇ ^{λίγο} ἀλλὰ πόσο θὰ βοηθῇ. Ἐδῶ χρειάζεται νὰ
δώσωμε δημιουργικὴν ἀπασχόλησιν ἐπὶ 40% τοῦ ἐργασι-
μοῦ συναντινοῦ τῆς χώρας. Ἐάν ὑπάρχῃ κανένας ἄλλος

ΟΜΙΛΙΑ

Τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας κ. Ι.Γ.ΣΙΓΑΝ
κατὰ τὴν οὐρασίαν τοῦ Συνόλου Βιομηχαν-
ων Μεκαδονίας - θράκης, ἐν Θεσσαλονίκῃ
τὴν 11.5.1964.

Κύριοι ὁ Ὑπουργὸς τῆς Βιομηχανίας αὐτὴν
τὴν στιγμήν ἀσχολεῖται μὲ τὴν δημιουργίαν τῆς οἰκο-
δομῆς καὶ τοῦ κλίματος ἐντός τοῦ ὅπου οὐδὲ δημιουργ-
γηθῇ ἡ βιομηχανικὴ ἐπανδύσεις. Τὰ τρέχοντα ζητήματα
τῆς βιομηχανίας τὰ ὅποια εἶναι ἄπειρα ὁὐκ ἀποτελοῦν
ἀντιλεγόμενον τῆς προσωπικῆς τοῦ προσοχῆς καὶ παρα-
κολουθήσεως αὐτὰ τάδε σὲ τὸ Γενικὸ Γραμματεῖα. Ἐάν
ἐγὼ ἀρχίσω ν' ἀσχολοῦμαι μὲ τίς ἔδεξ γιὰ "ἐνα ἄλ ευ-
ρόμυλο , γιὰ ἓνα μῦθο ἢ ξέρω γὼ γι' αὐτὸ καὶ κείνο
τὸ πρῆμα ὁὐκ ὁὐκ κἀνὼ πολιτικὴ γιὰ βιομηχανικὴ ἐπα-
νδύσεις, ἀλλὰ θὰ συνεχίσω τὴν ρουτίναν καὶ αὐτὸ ποῦ
μᾶς χρειάζεται σήμερον εἶναι ἡ βιομηχανικὴ ἐπανδ-
ύσεις στὴν Ἑλλάδα. Γιατί μᾶς χρειάζεται ἡ βιομηχα-
νικὴ ἐπανδύσεις. Γιατί ἂν ὁὐκ κἀνὼ βιομηχανικὴν
ἐπανδύσεις ὁ κόσμος θὰ φύγῃ στὴν ἔκτακτῃς οἰκ-
οδομῆς, στὴν Ὀλλανδίας καὶ ὅσοι θὰ μείνουν ἐδῶ
θὰ γίνονται δυναμιτιστοὶ τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος.
Ἄλλος τρόπος σωτηρίας ὁὐκ ὑπάρχει, ὁ Τουρισμὸς θὰ
βοηθῇ γιὰ τὸ ζήτημα τῆς ἀπασχολήσεως, ἡ ναυτιλία
θὰ βοηθῇ ^{λίγο} ἀλλὰ πόσο θὰ βοηθῇ. Ἐδῶ χρειάζεται νὰ
δώσωμε δημιουργικὴν ἀπασχολήσιν στὰ 40% τοῦ ἐργασια-
κοῦ δυναμικοῦ τῆς χώρας. Ἐάν ὑπάρχῃ κανένας ἄλλος

Ο Μ Ι Α Ι Α

Τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας κ. Ι.Γ.ΖΙΓΔΗ
κατὰ τὴν σύσκεψιν τοῦ Συνδέσμου Βιομηχά-
νων Μεγαδονίας - Θράκης, ἐν Θεσσαλονίκῃ
τὴν 11.5.1964.

Κύριοι ὁ Ὑπουργός τῆς Βιομηχανίας αὐτὴν
τὴν στιγμὴν ἀσχολεῖται μὲ τὴν δημιουργίαν τῆς οἰκο-
δομῆς καὶ τοῦ κλίματος ἐντὸς τοῦ ὅπου θὰ δημιουρ-
γηθῇ ἡ βιομηχανικὴ ἐπανάστασις. Τὰ τρέχοντα ζητήματα
τῆς βιομηχανίας τὰ ὅποια εἶναι ἀπειρα δὲν ἀποτελοῦν
ἀντικείμενον τῆς προσωπικῆς του πρόσοχης καὶ παρα-
κολουθήσεως ἀπὸ τὰς ὁδοῦς τοῦ Γενικοῦ Γραμματέα. Ἐάν
ἐγὼ ἀρχίσω ν' ἀσχολοῦμαι μὲ τίς ἰδέαι γιὰ ἓνα ἀλ ευ-
ρόμυλο , γιὰ ἓνα μύλο ἢ ξέρω γὰρ γι' αὐτό καὶ κείνο
τὸ πρῶμα δὲν θὰ κἀνω πολιτικὴ γιὰ βιομηχανικὴ ἐπα-
νάστασι, ἀπλῶς θὰ συνεχίσω τὴν ρουτίνα καὶ αὐτὸ ποῦ
μᾶς χρειάζεται σήμερον εἶναι ἡ βιομηχανικὴ ἐπανά-
στασις στὴν Ἑλλάδα. Γιατί μᾶς χρειάζεται ἡ βιομηχα-
νικὴ ἐπανάστασις. Γιατί ἂν δὲν κἀνω βιομηχανικὴν
ἐπανάστασιν ὁ κόσμος θὰ φύγῃ στήν Γερμανίαν στίς
Λύστροιες , στίς Ὑλλανδίες καὶ ὅσοι θὰ μένουν ἐδῶ
θὰ γίνωνται δυναμιτισταὶ τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος.
Ἄλλος τρόπος σωτηρίας δὲν ὑπάρχει, ὁ Τουρισμός θὰ
βοηθῇ γιὰ τὸ ζήτημα τῆς ἀπασχολήσεως , ἡ ναυτιλία
θὰ βοηθῇ ^{λίγο} ἀλλὰ πόσο θὰ βοηθῇ. Ἐδῶ χρειάζεται νὰ
δώσωμε δημιουργικὴν ἀπασχόλησιν στὰ 40% τοῦ ἐργασια-
κοῦ δυναμικοῦ τῆς Χώρας. Ἐάν ὑπάρχῃ κανένας ἄλλος

Ο Μ Ι Α Ι Α

Τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας κ. Ι.Γ.ΖΙΓΔΗ
κατὰ τὴν σύσκεψιν τοῦ Συνδέσμου Βιομηχαν-
ων Μεκαδονίας - Θράκης, ἐν Θεσσαλονίκῃ
τὴν 11.5.1964.

Κύριοι ὁ Ὑπουργός τῆς Βιομηχανίας αὐτὴν
τὴν στιγμὴν ἀσχολεῖται μὲ τὴν δημιουργίαν τῆς οἰκο-
δομῆς καὶ τοῦ κλίματος ἐντὸς τοῦ ὁποῖου θὰ δημιουρ-
γηθῇ ἡ βιομηχανικὴ ἐπανάστασις. Τὰ τρέχοντα ζητήματα
τῆς βιομηχανίας τὰ ὅποια εἶναι ἀπείρα ὁὐκ ἀποτελοῦν
ἀντικείμενον τῆς προσωπικῆς του προσοχῆς καὶ παρα-
κολουθήσεως αὐτὰ τάδεσε στὸ Γενικὸ Γραμματεῖα. Ἐάν
ἐγὼ ἀρχίσω ν' ἀσχολοῦμαι μὲ τίς ἰδέαις γιὰ ἓνα ἄλ ευ-
ρόμυλο , γιὰ ἓνα μῦλο ἢ ξέρω γὼ γι' αὐτὸ καὶ κείνο
τὸ πρῆγμα ὁὐκ εἶναι κἀνὼ πολιτικὴ γιὰ βιομηχανικὴ ἐπα-
νάστασι, ἀπλῶς θὰ συνεχίσω τὴν ρουτίνα καὶ αὐτὸ ποῦ
μᾶς χρειάζεται σήμερον εἶναι ἡ βιομηχανικὴ ἐπανά-
στασις στὴν Ἑλλάδα. Γιατί μᾶς χρειάζεται ἡ βιομηχα-
νικὴ ἐπανάστασις. Γιατί ἂν ὁὐκ εἶναι κἀνὼ βιομηχανικὴν
ἐπανάστασιν ὁ κόσμος θὰ φύγῃ στήν Γερμανίαν, στίς
Δουτρίες, στίς Ὁλλανδίας καὶ ὅσοι θὰ μείνουν ἐδῶ
θὰ γίνουν δυναμιτισταὶ τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος.
Ἄλλος τρόπος σωτηρίας ὁὐκ ὑπάρχει, ὁ Τουρισμός θὰ
βοηθήσῃ γιὰ τὸ ζήτημα τῆς ἀπασχολήσεως, ἡ ναυτιλία
θὰ βοηθήσῃ/ἀλλὰ πόσο θὰ βοηθήσῃ. Ἐδῶ χρειάζεται νά
δώσωμε δημιουργικὴν ἀπασχόλησιν στὰ 40% τοῦ ἐργασί-
κοῦ δυναμικοῦ τῆς χώρας. Ἐάν ὑπάρχῃ κανένας ἄλλος

νά μου δείξη όρδομ έπιλόσως τοῦ θέματος ἕλλον ἀπ' αὐτόν ποῦ λέγω θά τοῦ βγάλω τό κατέλο. αὐτοτυχῶς κανεῖς δέν μου τόν ἔδωσε. Ἔτσι ἡ κεκοίθησίς μου εἶναι ἀκλόνητος ὅτι ἔν θέλωμε νά ὑπάρχη Ἑλλάς πρέκει νά ὀδεύουμε τόν ὁρδομ τῆς ἐμβιομηχανήσεως.

Κύριοι, βιομηχανία ὅπως οὗς εἶπα καί πρό ὀλίγου εἶναι ὁ πιδ δημιουργικός κλάδος ^{τῆς οἰκονομικῆς} δραστηριότητος διὰ τήν αὖξισιν τοῦ εἰσοδήματος, ἀλλά αὐτό τό ἐπιτυχάνει ἡ βιομηχανία ὅταν ἐργάζεται μέ κριτήριον τό κόστος ἀφ' ἧς ξεχάσει τό κόστος τότε δέν εἶναι δημιουργός εἶναι μεταφορεῦς τοῦ εἰσοδήματος. Αὐτή ἡ βιομηχανία ποῦ εἶναι μεταφορεῦς τοῦ εἰσοδήματος δέν μέ ἐνδιεφέρει. Νά κλείσῃ. Νά καῖ. Γιὰ ν' ἀφίσῃ τήν ἑλλην βιομηχανίαν νά βγάλῃ βλαστάρια καί κλωνιά (νά βομβαρδίσω ναι αὐτή ποῦ λέτε νά καῖ νά τήν κάωμε-μή μέ διακόπτετε γιὰ νά μπορέσω δέν εἶναι ἔτσι καί ἔν πῶ καί καμμιά καυβέντα πιδ δυνατή μὴν τήν βίλετε ὁ ἔτσι ὀίδοι ὑπάρχουν κακοήθειες καί κακοπιστοί ἑνῶνθρωποι οἱ ὀκοτοί ὅταν μιλά κανεῖς προφορικά βέβαια χρωματίζει τόν λόγον του ὅταν τόν γράφῃ καί δέν πῆχκεπῆχ εἶναι αὐτά καί δέν τόν προσέχει κανεῖς ὀίδοι ἐθνικιστά στούς κακοπιστούς νά διαστρίψουν τήν ἑννοίαν τοῦ πνεύματος. ἔχω ἐμπιστοσύνη σέ οὗς δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ἐμένα μ' ἄρῶσι νά τά λέω καί λίγο πιδ χρωματιστά γιὰ νά δημιουργῶ τήν ἑντόπωσιν δέν εἶναι ἔτσι; μιᾶς συγκεντρώσεως φίλων,) λοιπόν κόστος αὐτό εἶναι τό κριτήριο τῆς βιομηχανίας, τό κόστος τί θά μᾶς κάνει, πρῶτα, πρῶτα εἶναι ὀσπίς ἑναντίον τῶν εἰς ζωῆς τῶν εἰσαγῶν ἀπό τό ἐξωτερικό, ἔν ἔχω κόστος σταματῶ τίς εἰσαγωγάς ὅταν ἔχω κόστος καλό κάνω ἐξαγωγάς, γι' αὐτό βλέπετε

νά μου δείξη όρόμο επίλθσεως τοῦ θέματος ἄλλον ἀπ' αὐτόν ποῦ λέγω θά τοῦ βγάλω τό κακέλο. Δυστυχῶς κανεῖς δέν μου τόν ξόωσε. Ἔτσι ἡ πεποίθησίς μου εἶναι ἀκλόνητος ὅτι ἂν θέλωμε νά ὑπάρχη Ἑλλάς πρέπει νά ὀδεύσωμε τόν όρόμο τῆς ἐκβιομηχανήσεως.

Κύριοι, βιομηχανία ὥπως οἷς εἶπα καί πρό
ὀλγίου εἶναι ὁ πιδ δημιουργικός κλάδος/οἰκονομικῆς
τητος διά τήν αὐξήσιν τοῦ εἰσοδήματος, ἀλλά αὐτό τό
ἐπιτυχάνει ἡ βιομηχανία ὅταν ἐργάζεται μέ κριτή-
ριον τό κόστος ἀφ' ἧς ξεχάσει τό κόστος τότε δέν
εἶναι δημιουργός εἶναι μεταφορεῦς τοῦ εἰσοδήματος.
Αὕτη ἡ βιομηχανία ποῦ εἶναι μεταφορεῦς τοῦ εἰσο-
δήματος δέν μέ ἐνδιεφέρει. Νά κλεῖσθ. Νά καῖ. Γιά
ν' ἀφίσχ τήν ἄλλην βιομηχανίαν νά βγάλῃ βλαστάρια
καί κλωνιά (νά βομβαρδίσω ναί αὕτη ποῦ λέτε νά καῖ
νά τήν κάψωμε-μή μέ διακόπτετε γιά νά μπορέσω δέν
εἶναι ἔτσι καί ἂν πῶ καί καμμιά κουβέντα πιδ δυνατή
μήν τήν βάλετε σ' ἔτσι διότι ὑπάρχουν κακοήθειες καί
κακόπιστοι ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι ὅταν μιᾶ κανεῖς προ-
φορικά βέβαια χρωματίζει τόν λόγον του ὅταν τόν γρά-
ψῃ καί δέν χήχληχλήχχ εἶναι αὐτά καί δέν τόν προ-
σέξει κανεῖς οἷδει εὐκαιρία στούς κακόπιστους νά
διαστρέφουν τήν ἔννοιαν τοῦ πνεύματος, ἔχω ἐμπιστο-
σὴν σέ οἷς δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ἐμένα μ' ἄρρέσει
νά τά λέω καί λίγο πιδ χρωματιστά γιά νά δημιουργῶ
τήν ἐντύπωσιν δέν εἶναι ἔτσι; μιᾶς συγκεντρώσεως
φίλων,) λοιπόν κόστος αὐτό εἶναι τό κριτήριο τῆς
βιομηχανίας, τό κόστος τί θά μᾶς κάνει, πρῶτα, πρῶτα
εἶναι ἀσπίς ἐναντίον τῶν εἰς ζωῆς τῶν εἰσαγῶν ἀπό
τό ἐξωτερικό, ἐάν ἔχω κόστος σταματῶ τίς εἰσαγωγές
ὅταν ἔχω κόστος καλῶ κάνω ἐξαγωγές, γι' αὐτό βλέπετε

νά μου δείξη όρόμο επίλυσεως τοῦ θέματος ἄλλον ἀπ' αὐτόν καὶ λέγω θά τοῦ βγάλω τό κακίλο. Δυστυχῶς κανεῖς δέν μου τόν ἔδωσε. Ἔτσι ἡ πεκοίθησίς μου εἶναι ἀκλόνητος ὅτι ἂν θέλωμε νά ὑπάρχη Ἑλλάς πρέπει νά ὀδεύσωμε τόν όρόμο τῆς ἐκβιομηχανήσεως.

Κόριοι, βιομηχανία ὥπως οἷς εἶπα καί πρό τῆς οἰκονομικῆς ὀλίγου εἶναι ὁ πιό δημιουργικός κλάδος/δραστηριότητος διά τήν αὖξισιν τοῦ εἰσοδήματος, ἀλλά αὐτό τό ἐπιτυγχάνει ἡ βιομηχανία ὅταν ἐργάζεται μέ κριτήριο τόν κόστος ἀφ' ἧς ξεχάσει τό κόστος τότε δέν εἶναι δημιουργός εἶναι μεταφορέυς τοῦ εἰσοδήματος. Αὐτή ἡ βιομηχανία καὶ εἶναι μεταφορέυς τοῦ εἰσοδήματος δέν μέ ἐνδιεφερεί. Νά κλεισθ. Νά καὶ. Γιά ν' ἀφίστη τήν ἑλλην βιομηχανίαν νά βγάλῃ βλαστάρια καί κλωνιά (νά βομβαρδίσω ναί αὐτή καὶ λέτε νά καὶ νά τήν κάψωμε-μή μέ διακόπτετε γιά νά μπόρῶ δέν εἶναι ἔτσι καί ἂν πῶ καί καμμιά κουβέντα πιό δυνατή μὴν τήν βάλτε σ' ἔτσι διότι ὑπάρχουν κακοήθεις καί κακοπιστοί ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι ὅταν μιλά κανεῖς προφορικά βέβαια χρωματίζει τόν λόγον του ὅταν τόν γράφῃ καί δέν ~~πῶς~~ εἶναι αὐτά καί δέν τόν προσέχει κανεῖς δίδει εὐκαιρία στούς κακοπιστούς νά διαστρέφουν τήν ἔννοιαν τοῦ πνεύματος, ἔχω ἐμπιστοσύνη σέ οἷς δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ἐμένα μ' ἀρέσει νά τά λέω καί λίγο πιό χρωματιστά γιά νά δημιουργῶ τήν ἐντύπωσιν δέν εἶναι ἔτσι; μιᾶς συγκεντρώσεως φ(λων,) λοιπόν κόστος αὐτό εἶναι τό κριτήριο τῆς βιομηχανίας, τό κόστος τί θά μᾶς κάνει, πρῶτα, πρῶτα εἶναι ἀσπίς ἐναντίον τῶν εἰς ζωῆς τῶν εἰσαγῶν ἀπὸ τό ἐξωτερικό, ἐάν ἔχω κόστος σταματῶ τίς εἰσαγωγές ὅταν ἔχω κόστος καλὸ κᾶν ἐξαγωγές, γι' αὐτό βλέπετε

νά μου δείξη δρόμο ἐπιλύσεως τοῦ θέματος ἄλλον ἀπ' αὐτόν ποῦ λέγω θά τοῦ βγάλω τό κακίλο. Αὐτοτυχῶς κα- νεῖς δέν μου τόν ἔδωσε. Ἔτσι ἡ πεκοιθητοῖς μου εἶναι ἀκλόνητος ὅτι ἂν θέλωμε νά ὑπάρχη Ἑλλάς πρέπει νά ὀδεύσωμε τόν δρόμο τῆς ἐκβιομηχανήσεως.

Κύριοι, βιομηχανία ὥπως οἷς εἶπα καί πρό ὀλίγου εἶναι ὁ πιδ ὀημιουργικός κλάδος ^{τῆς οἰκονομικῆς} /ὀραστηρίο- τητος διὰ τήν αὖξησιν τοῦ εἰσοδήματος, ἀλλά αὐτό τό ἐπιτυχάνει ἡ βιομηχανία ὅταν ἐργάζεται μέ κριτή- ριον τό κόστος ἀφ' ἧς ξεχάσει τό κόστος τότε δέν εἶναι ὀημιουργός εἶναι μεταφορεὺς τοῦ εἰσοδήματος. Αὐτὴ ἡ βιομηχανία ποῦ εἶναι μεταφορεὺς τοῦ εἰσο- δήματος δέν μέ ἐνδιεφέρει. Νά κλείσῃ. Νά καῖ. Γιά ν' ἀφίσῃ τήν ἄλλην βιομηχανίαν νά βγάλῃ βλαστάρια καί κλωνιά (νά βομβαρδίσω ναί αὐτὴ ποῦ λέτε νά καῖ νά τήν κάψωμε-μή μέ διακόπτετε γιά νά μπορέσω δέν εἶναι ἔτσι καί ἂν πῶ καί καμμιά κουβέντα πιδ ὀυνατή μὴν τήν βάλετε σ' ἔτσι οἶδοι ὑπάρχουν καποῖθεις καί κακόπιστοι ἄνθρωποι οἱ ὀποιοὶ ὅταν μιλᾷ κανεῖς προ- φορικά βέβαια χρωματίζει τόν λόγον του ὅταν τόν γρά- φῃ καί δέν πᾶχπᾶχᾶχ εἶναι αὐτά καί δέν τόν προ- σέξει κανεῖς οἶδοι εὐκαιρία στοὺς κακόπιστους νά διαστρίψουν τήν ἔννοϊαν τοῦ πνεύματος, ἔχω ἐμπιστο- σὴν σὲ οἷς δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ἐμένα μ' ἀρέσει νά τὰ λέω καί λίγο πιδ χρωματιστά γιά νά ὀημιουργῶ τήν ἔντύπωσιν δέν εἶναι ἔτσι; μιᾶς συγκεντρώσεως φ(ίλων,) λοιπόν κόστος αὐτό εἶναι τό κριτήριο τῆς βιομηχανίας, τό κόστος τί θά μᾶς κᾶνει, πρῶτα, κρῶτα εἶναι ἀσπὶς ἐναντίον τῶν εἰς ζωῆς τῶν εἰσαγῶν ἀπό τό ἐξωτερικό, ἐάν ἔχω κόστος σταματῶ τίς εἰσαγωγές ὅταν ἔχω κόστος καλὸ κᾶνω ἐξαγωγές, γι' αὐτό βλέπετε

νά μου δείξω όδóμο επίλóσεως τοú θέματος άλλον άπ' αυτόν που λέγω θά τοú βγάλω τό κακέλο. άυστυχώς κανείς όέν μου τόν έώωσε." Έτσι ή κεκοίθησίς μου είναι άκλόνητος ότι άν θέλωμε νά ύπάρχη 'Ελλάς πρέπει νά όδεύωμε τόν όρόμο της έκβιομηχανέσεως.

Κύριοι, βιομηχανία όπως ούς είπα και πρό της οίκονομικής όλίγου είναι ό πιο δημιουργικός κλάδος/εραστηριότητος διά τήν αύξησην τοú εισοδήματος, αλλά αυτό τό έκιτυγάνει ή βιομηχανία όταν εργάζεται με κριτήριον τό κόστος άφ'ής ξεχάσει τό κόστος τότε όέν είναι δημιουργός είναι μεταφορέύς τοú εισοδήματος. Αύτή ή βιομηχανία που είναι μεταφορέύς τοú εισοδήματος όέν με ένóισφέρει. Νά κλείσω. Νά και. Για ν' άρτίσω τήν άλλην βιομηχανίαν νά βγάλη βλαστάρια και κλωνιά (νά βομβαρδίσω ναί αύτή που λέτε νά και νά τήν κάψωμε-μή με διακόπτετε για νά μπορέσω όέν είναι έτσι και άν πώ και καμμιά κουβέντα πιο δυνατή μήν τήν βάλετε σ' έτσι όιότι ύπάρχουν καποήθεις και κακόπιστοι άνθρωποι οί όποιοι όταν μιλά κανείς προφορικά βέβαια χρωματίζει, τόν λόγον του όταν τόν γράψω και όέν χήχχαχχέχχ είναι αυτά και όέν τόν προσέζει κανείς όίόει εύκαιρία στούς κακόπιστους νά διαστρέψουν τήν έννοιαν τοú πνεύματος, έχω εμπιστοσύνη σέ ούς όέν ύπάρχει άμφιβολία, έμένα μ' άρτίσει νά τά λέω και λίγο πιο χρωματιστά για νά δημιουργώ τήν έντύπωσιν όέν είναι έτσι; μιås συγκεντρώσεως φίλων,) λοιπόν κόστος αυτό είναι τό κριτήριον της βιομηχανίας, τό κόστος τί θά μάς κάνει, πρώτα, πρώτα είναι άσπίς έναντίον τών εις ζωής τών εισαγών από τό έξωτερικό, εάν έχω κόστος σταματώ τίς εισαγωγές όταν έχω κόστος καλό κάνω εξαγωγές, γι' αυτό βλέπετε

νά μου δείξω όρόμο έπιλύσεως τοῦ θέματος ἄλλον ἀπ' αὐτόν ποῦ λέγω θά τοῦ βγάλω τό κακέλο. Δυστυχῶς κανεῖς δέν μου τόν ἔδωσε. Ἔτσι ἡ πεποίθησίς μου εἶναι ἀκλόνητος ὅτι ἂν θέλωμε νά ὑπάρχη Ἑλλάς πρέπει νά ὀδεύωμε τόν όρόμο τῆς ἐκβιομηχανήσεως.

Κύριοι, βιομηχανία ὥπως οὔς εἶπα καί πρό ὀλίγου εἶναι ὁ πιδ δημιουργικός κλάδος ^{τῆς οἰκονομικῆς} / δραστηριότητος διὰ τήν αὖξισιν τοῦ εἰσοδήματος, ἀλλά αὐτό τό ἐπιτυχάνει ἡ βιομηχανία ὅταν ἐργάζεται μέ κριτήριο τόν κόστος ἀφ' ἧς ἐκχάσει τό κόστος τότε δέν εἶναι δημιουργός εἶναι μεταφορέας τοῦ εἰσοδήματος. Αὐτή ἡ βιομηχανία ποῦ εἶναι μεταφορέας τοῦ εἰσοδήματος δέν μέ ἐνδιεφέρει. Νά κλείσῃ. Νά καῖ. Για ν' ἀρτίσῃ τήν ἑλλην βιομηχανίαν νά βγάλῃ βλαστάρια καί κλωνιά (νά βομβαρδίσω ναι αὐτή ποῦ λέτε νά καῖ νά τήν κἄψω-μή μέ διακόπτετε γιά νά μπορέσω δέν εἶναι ἔτσι καί ἂν πῶ καί καμμιά κουβέντα πιδ δυνατή μήν τήν βάλετε σ' ἔτσι εἶδοι ὑπάρχουν καποήθειες καί κακόπιστοι ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι ὅταν μιλᾷ κανεῖς προφορικά βέβαια χρωματίζει τόν λόγον του ὅταν τόν γράφῃ καί δέν ~~χάχαχαχάχα~~ εἶναι αὐτά καί δέν τόν προσέξει κανεῖς εἶδαι εὐκαιρία στούς κακόπιστους νά διαστρίψουν τήν ἔννοιαν τοῦ πνεύματος, ἔχω ἐμπιστοσύνη σέ οὔς δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ἐμένα μ' ἀρέσει νά τά λέω καί λίγο πιδ χρωματιστά γιά νά δημιουργῶ τήν ἐντύπωσιν δέν εἶναι ἔτσι; μιᾶς συγκεντρώσεως φ(λων,) λοιπόν κόστος αὐτό εἶναι τό κριτήριο τῆς βιομηχανίας, τό κόστος τί θά μᾶς κάνει, πρῶτα, πρῶτα εἶναι ἀσπίς ἐναντίον τῶν εἰς ζωῆς τῶν εἰσαγῶν ἀπό τό ἑξωτερικό, ἐάν ἔχω κόστος σταματᾷ τίς εἰσαγωγές ὅταν ἔχω κόστος καλό κάνω ἐξαγωγές, γι' αὐτό βλέπετε

νά μου δείξε δρόμο επιβίωσης του θύματος άλλον άπ' αυτόν που λέγω θά του βγάλω τό κακέλο. άουτυχώς κανείς δέν μου τόν έδωσε. Έτσι ή πεκοίθησής μου είναι άκλόνητος ότι άν θέλωμε νά ύπάρχη 'άλλής πρέπει νά όδεύσαμε τόν δρόμο της έκβιομηχανήσεως.

Έξυριοι, βιομηχανία όπως ούς είπα και πρό όλίγου είναι ό πιο δημιουργικός κλάδος ^{της οίκονομικής δραστηριό-} τητος διά τήν αύξησιν του εισοδήματος, αλλά αυτό τό επιτυγχάνει ή βιομηχανία όταν εργάζεται με κριτήριο τόν κόστος άφ'ής ξεχάσει τό κόστος τότε δέν είναι δημιουργός είναι μεταφορέας του εισοδήματος. Αύτή ή βιομηχανία που είναι μεταφορέας του εισοδήματος δέν με ένδιεφέρει. Μά κλείσω. Μά καΐ. Για ν'άφισχ τήν έλλην βιομηχανίαν νά βγάλη βλαστάρια και κλωνιά (νά βομβαρδίσω ναί αύτή που λέτε νά καΐ νά τήν κάψωμε-μή με διακρίπτετε για νά μπορέσω δέν είναι έτσι και άν πω και καμιά κουβέντα πιο δυνατή μήν τήν βάλετε σ'έτσι όιότι ύπάρχουν κακοήθεις και κακόπιστοι άνθρωποι όι όποιοι όταν μιλά κανείς προφορικά βέβαια χρωματίζει τόν λόγον του όταν τόν γράφω και δέν χήχχχχχχχχ είναι αυτά και δέν τόν προσείζει κανείς όιόδει εύκαιρία στους κακόπιστους νά διαστρέψουν τήν έννοιαν του πνεύματος, έχω έμπιστοσύνη σέ ούς δέν ύπάρχει άμφιβολία, έμένα μ'άρτεσι νά τά λέω και λίγο πιο χρωματιστά για νά δημιουργώ τήν έντύπωσιν δέν είναι έτσι; μιūs συγκεντρώσεως (ήλων,) λοιπόν κόστος αυτό είναι τό κριτήριο της βιομηχανίας, τό κόστος τί θά μάς κάνει, πρώτα, πρώτα είναι άσπίς έναντίον τών εις ζωής τών εισαγών από τό έξωτερικό, εάν έχω κόστος σταματώ τίς εισαγωγές όταν έχω κόστος καλό κάνω εξαγωγές, γι'αυτό βλέπετε

νά μοῦ δείξῃ ὁρόμο ἐπιλοθεῶς τοῦ θέματος ἄλλον ἀπ' αὐτόν καὶ λέγω θά τοῦ βγάλω τὸ κακὲλο. Δυστυχῶς κανεῖς δὲν μοῦ τὸν ἔδωκε. Ἔτσι ἡ πεκοίθησίς μου εἶναι ἀκλόνητος ὅτι ἂν θέλωμε νά ὑπάρχῃ Ἑλλάς πρέπει νά ὀδεύσωμε τὸν ὁρόμο τῆς ἐκβιομηχανίσεως.

Κόριοι, βιομηχανία ὥπως οἷς εἶπα καὶ πρὸ τῆς οἰκονομικῆς ὀλίγου εἶναι ὁ πῶς δημιουργικὸς κλάδος / ἐραστηριότητος διὰ τὴν ἀξῆσιν τοῦ εἰσοδήματος, ἀλλὰ αὐτὸ τὸ ἐπιτυχάνει ἡ βιομηχανία ὅταν ἐργάζεται μὲ κριτήριον τὸ κόστος ἀφ' ἧς ξεχάσει τὸ κόστος τότε δὲν εἶναι δημιουργὸς εἶναι μεταφορεὺς τοῦ εἰσοδήματος. Αὐτὴ ἡ βιομηχανία καὶ εἶναι μεταφορεὺς τοῦ εἰσοδήματος δὲν μὲ ἐνδιεφέρει. Νά κλεῖσῃ. Νά καὶ. Γιὰ ν' ἀφίση τὴν ἑλλην βιομηχανίαν νά βγάλῃ βλαστάρια καὶ κλωνιά (νά βομβαρδίσω ναι αὐτὴ καὶ λέτε νά καὶ νά τὴν κάψωμε-μὴ μὲ διακόπτετε γιὰ νά μὴ πορῶ δὲν εἶναι ἔτσι καὶ ἂν πῶ καὶ καμμιά κουβέντα πῶς δυνατὴ μὴν τὴν βίλατε σ' ἔτσι οἶδοι ὑπάρχουν κακοήθειες καὶ κακοπιστοὶ ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι ὅταν μιὰ νανεὶς προφορικὰ βέβαια χρωματίζει, τὸν λόγον του ὅταν τὸν γράβῃ καὶ δὲν χέχκηχῇ εἶναι αὐτὰ καὶ δὲν τὸν προσέχει νανεὶς οἶδοι εὐκαιρία στοὺς κακοπιστοὺς νά διαστρέψουν τὴν ἔννοιαν τοῦ πνεύματος, ἔχω ἐμπιστοσύνη σὲ οἷς δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ἐμένα μ' ἀρῶσει νά τὰ λέω καὶ λίγο πῶς χρωματιστά γιὰ νά δημιουργῶ τὴν ἐντύπωσιν δὲν εἶναι ἔτσι; μιὰς συγκεντρώσεως φίλων,) λοιπὸν κόστος αὐτὸ εἶναι τὸ κριτήριον τῆς βιομηχανίας, τὸ κόστος τί θά μᾶς κάνει, πρῶτα, πρῶτα εἶναι ἀσπίς ἐναντίον τῶν εἰς ζωῆς τῶν εἰσαγῶν ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν, ἐάν ἔχω κόστος σταματῶ τίς εἰσαγωγὰς ὅταν ἔχω κόστος καλὸ κᾶνν ἐξαγωγὰς, γι' αὐτὸ βλέπετε

Εγώ δὲν μιῶ τόσον περὶ τροπῶν γιὰ τὰς ἐξαγωγὰς μιῶ
 γιὰ τὸ κόστος διότι τὴ νὰ τίς κἀνω ἐπὶ τέλους καὶ
 10, 20, 30 ἑκατομμύρια ἐξαγωγές ὅταν οἱ εἰσαγωγές μου
 ἀνέρχονται κατὰ ἑκατοντάδες ἑκατομμυρίων διότι οἱ βιο-
 μηχανίες ποὺ κάνουν αὐτὰ τὰ εἶδη λόγῳ κόστους δὲν μπο-
 ροῦν νὰ συναγωνισθοῦν τίς ξένες ἐπιχειρήσεις, ὥστε κόστος
 ἐκεῖ θὰ πᾶμε, σὺς εἶπα τὸ κόστος ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο
 σκέλη ἀπὸ τὸ κόστος ποὺ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν ἐπιχειρηματία
 καὶ ἀπὸ τὸ κόστος ποὺ ἐξαρτᾶται, εἶναι ἀνεξάρτητον τοῦ
 ἐπιχειρηματίου. Σὺς εἶπα ὅτι ὑποχρέωσις τοῦ κράτους
 εἶναι νὰ μειώσῃ τὸ ἐξωεπιχειρησιακὸν κόστος ἀλλὰ τὸ
 χρέος τῶν βιομηχάνων νὰ μειώσουν τὸ δικὸν τοὺς κόστος
 πᾶς βιομήχανος ποῦρεται καὶ ζητάει ἀπὸ τὸ κράτος καὶ
 δὲν μὲ πείθει ὅτι μειώνει τὸ ἐπιχειρησιακὸν τοῦ κόστος
 δὲν εἶναι βιομήχανος, εἶναι ἓνας φατασθίας ποὺ θέλει
 νὰ ζῇ εἰς βάρος τοῦ κοινοῦ καὶ αὐτὴ τὴν φάμπρικα δὲν
 θὰ τὴν συνεχίσω θὰ τὴν σταματήσω. Ἡ πολιτικὴ τῶν
 κινήτρων ποὺ ἡσκήθη μέχρι σήμερον δὲν ἀπέδωσε διότι
 ἔγινε μέσα σὲ τέτοια πλαίσια ποὺ ὁ βιομήχανος δὲν
 ἐπέιυθη νὰ πᾶ σὲ βραματικὸς μεταβολές τοῦ κόστους. του.
 "Ἔτσι ἡ πολιτικὴ τῶν κινήτρων ἀπέβη ἀπλῶς εἰς παγίδευ-
 σιν τῶν εἰσοδημάτων τοῦ κράτους. Δὲν ἐκείσθη ὁ Ἕλλην
 ἀποταμιευτὴς, ὅτι πρέπει νῆν ἀποταμιεύσιν του νὰ τὴν
 δώσῃ στήν ἐπένδυσιν κι' ὅμως ἓνας ἀπὸ τοὺς λόγους ἀνε-
 φέρθησαν ἤδη. Γιὰ πᾶς τε μου πῶς θὰ γίνῃ ἡ βιομηχανία
 Ὁ καθένας ἀπὸ μᾶς, ὁ καθένας ἀπὸ μᾶς, τοῦ περισσεύουν
 100, 200 δραχμές ἄλλου 1000 ἄλλου 100.000, βλέπετε λοι-
 πὸν τὴν εὐφυσίαν τῆς πολιτικῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.
 μέχρι σήμερον. Ἐάν αὐτὸς ποὺ ἔχει 10.000 δραχμές πᾶει
 καὶ τίς δώσῃ στήν Τράπεζα πέρνει 6% τόκο ἢ ὅσο τόκο

ἰγὼ δὲν μιᾶ τόσον περὶ τροτῶν γιὰ τὰς ἐξαγωγὰς μιᾶ
 γιὰ τὸ κόστος διότι τί νά τίς κἀνω ἐπὶ τέλους καί
 10, 20, 30 ἑκατομύρια ἐξαγωγῆς ὅταν οἱ εἰσαγωγῆς μου
 ἀνέρχονται κατὰ ἑκατοντάδες ἑκατομμυρίων διότι οἱ βιο-
 μηχανίες καὶ κἀνουν αὐτὰ τὰ εἶδη λόγῳ κόστους δὲν μπο-
 ροῦν νά συναγωνισθοῦν τίς ξένες ἐπιχειρήσεις, ὥστε κόστος
 ἐκεῖ θὰ πᾶμε, οὕτως εἶπα τὸ κόστος ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο
 σκέλη ἀπὸ τὸ κόστος καὶ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν ἐπιχειρηματίαν
 καὶ ἀπὸ τὸ κόστος καὶ ἐξαρτᾶται, εἶναι ἀνεξάρτητον τοῦ
 ἐπιχειρηματίου. Ἐγὼ εἶπα ὅτι ὑπαχρέωσις τοῦ κράτους
 εἶναι νά μειώσῃ τὸ ἐξωεπιχειρησιακὸν κόστος ἀλλὰ τὸ
 χρέος τῶν βιομηχάνων νά μειώσουν τὸ δικὸν τοὺς κόστος
 ἢ τὸν βιομηχανοῦ ποῦρεται καὶ ζητᾶται ἀπὸ τὸ κράτος καὶ
 δὲν μὲ πείθει ὅτι μειώνει τὸ ἐπιχειρησιακὸν του κόστος
 δὲν εἶναι βιομηχανοῦ, εἶναι ἕνας φατασθλας καὶ θέλει
 νά ζῇ εἰς βάρος τοῦ κοινοῦ καὶ αὐτὴ τὴν φάμπρικα δὲν
 θὰ τὴν συνεχίσω θὰ τὴν σταματήσω. Ἡ πολιτικὴ τῶν
 κινήτρων καὶ ἡσκήθη μέχρι σήμερον δὲν ἀπέδωσε διότι
 ἔγινε μέσα σὲ τέτοια πλαίσια καὶ ὁ βιομηχανοῦ δὲν
 ἐπὶ τὴν νά πᾶν σὲ βραματικὰς μεταβολὰς τοῦ κόστους του.
 Ἔτσι ἡ πολιτικὴ τῶν κινήτρων ἀπέβη ἀπλῶς εἰς καγίδου-
 σιν τῶν εἰσοδημάτων τοῦ κράτους. Δὲν ἐπὶ τὴν ὁ Ἕλληνας
 ἀποταμιευτὴς ὅτι πρέπει τὴν ἀποταμιεύσιν του νά τὴν
 δώσῃ στὴν ἐπένδυσιν καὶ ὅμως ἕνας ἀπὸ τοὺς λόγους ἀνε-
 φέρθησαν ἦδη. Γιὰ πᾶς τε μου πᾶς θὰ γίνῃ ἡ βιομηχανία
 ὁ καθένας ἀπὸ μᾶς, ὁ καθένας ἀπὸ μᾶς, τοῦ περισσεύουν
 100, 200 δραχμὲς ἄλλου 1000 ἄλλου 100, 000, βλέπετε λοι-
 πὸν τὴν εὐψύϊαν τῆς πολιτικῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.
 μέχρι σήμερον. Ἐάν αὐτόν καὶ ἔχῃ 10, 000 δραχμὲς πᾶσι
 καὶ τίς δώσει στὴν Τράπεζα πέρνει 6% τόκο ἢ ὅσο τόκο

ἐγὼ δὲν μιῶ τόσον περὶ τροπῶν γιὰ τὰς ἐξαγωγὰς μιῶ
 γιὰ τὸ κόστος διότι τί νά τίς κἀνῶ ἐπὶ τέλους καί
 10, 20, 30 ἑκατομμύρια ἐξαγωγὰς ὅταν οἱ εἰσαγωγὰς μου
 ἀνέρχονται κατὰ ἑκατοντάδες ἑκατομμυρίων διότι οἱ βιο-
 μηχανίες καὶ κἀνουν αὐτὰ τὰ εἶδη λόγῳ κόστους δὲν μπο-
 ροῦν νὰ συναγωνισθοῦν τίς ξένες ἐπιχειρήσεις, ὥστε κόστος
 ἐκεῖ θὰ πῶμε, οὕς εἶπα τὸ κόστος ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο
 σκέλη ἀπὸ τὸ κόστος καὶ ἑξαρτᾶται ἀπὸ τὸν ἐπιχειρηματίαν
 καὶ ἀπὸ τὸ κόστος καὶ ἑξαρτᾶται, εἶναι ἀνεξάρτητον τοῦ
 ἐπιχειρηματίου. Σὰς εἶπα ὅτι ὑποχρέωσις τοῦ κράτους
 εἶναι νὰ μειώσῃ τὸ ἐξοικονομητικὸν κόστος ἀλλὰ τὸ
 χρέος τῶν βιομηχανῶν νὰ μειώσουν τὸ δικὸν τοὺς κόστος
 Πὰς βιομηχανὸς ποῦρχειται καὶ ζητᾷ ἀπὸ τὸ κράτος καὶ
 δὲν μὲ πείθει ὅτι μειώνει τὸ ἐπιχειρησιακὸν τοῦ κόστος
 δὲν εἶναι βιομηχανός, εἶναι ἕνας φαταλῆς καὶ θέλει
 νὰ ζῇ εἰς βάρος τοῦ κοινοῦ καὶ αὐτὴ τὴν φάμπρικα δὲν
 θὰ τὴν συνεχίσω θὰ τὴν σταματήσω. Ἡ πολιτικὴ τῶν
 κινήτρων καὶ ἡσκήθη μέχρι σήμερον δὲν ἀπέδωκε διότι
 ἔγινε μέσα σὲ τέτοια πλαίσια καὶ ὁ βιομηχανός δὲν
 ἐπέσθη νὰ πῶ σὲ βραματικὰς μεταβολὰς τοῦ κόστους. του.
 Ἔτσι ἡ πολιτικὴ τῶν κινήτρων ἀπέβη ἀπλῶς εἰς κατάρτι-
 σιν τῶν εἰσοδημάτων τοῦ κράτους. Δὲν ἐπέσθη ὁ Ἕλλην
 ἀποταμιευτὴς ὅτι πρέπει τὴν ἀποταμιεύσιν του νὰ τὴν
 δώσῃ στὴν ἐπένδυσιν καὶ ὅμως ἕνας ἀπὸ τοὺς λόγους ἀνε-
 φέρθησαν ἦδη. Γιὰ πῶς τε μου πῶς θὰ γίνῃ ἡ βιομηχανία
 Ὁ καθένας ἀπὸ μᾶς, ὁ καθένας ἀπὸ μᾶς, τοῦ περισσεύουν
 100, 200 δραχμὲς ἄλλου 1000 ἄλλου 100.000, βλέπετε λοι-
 πὸν τὴν εὐφυΐαν τῆς πολιτικῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.
 μέχρι σήμερον. Ἐάν αὐτὸς καὶ ἔχει 10.000 δραχμὲς πάει
 καὶ τίς δώσει στὴν Τράπεζα πέρνει 6% τόκο ἢ ὅσο τόκο

ἐγὼ δὲν μιλλῶ τόσον περὶ τροπῶν γιὰ τὰς ἐξαγωγὰς μιλλῶ
 γιὰ τὸ κόστος οἶδ' ὅτι τὴν νῦν τὴν κἄνω ἐπὶ τέλους καὶ
 10, 20, 30 ἑκατομμύρια ἐξαγωγὰς ὅταν οἱ εἰσαγωγὰς μου
 ἀνέρχονται κατὰ ἑκατοντάδες ἑκατομμυρίων οἶδ' ὅτι οἱ βιο-
 μηχανεῖς ποὺ κἄνουν αὐτὰ τὰ εἶδη λόγῳ κόστους δὲν μπο-
 ροῦν νὰ συναγωνισθοῦν τὴν ξένη ἐπιχειρήσεις, ὥστε κόστος
 ἐκεῖ θὰ πᾶμε, οὕτως εἶπα τὸ κόστος ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο
 σκέλη ἀπὸ τὸ κόστος ποὺ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν ἐπιχειρηματία
 καὶ ἀπὸ τὸ κόστος ποὺ ἐξαρτᾶται, εἶναι ἀνεξάρτητον τοῦ
 ἐπιχειρηματίου. Ὡς εἶπα ὅτι ὑποχρέωσις τοῦ κράτους
 εἶναι νὰ μειώσῃ τὸ ἐξωεπιχειρησιακὸν κόστος ἀλλὰ τὸ
 χρέος τῶν βιομηχανῶν νὰ μειώσουν τὸ δικὸν τοὺς κόστος
 Πᾶς βιομηχανὸς ποῦρεται καὶ ζητᾷ ἀπὸ τὸ κράτος καὶ
 δὲν μὲ πείθει ὅτι μειώνει τὸ ἐπιχειρησιακὸν τοῦ κόστος
 δὲν εἶναι βιομηχανός, εἶναι ἕνας φαντασθῆς ποὺ θέλει
 νὰ ζῇ εἰς βάρος τοῦ κοινοῦ καὶ αὐτὴ τὴν φάμπρικα δὲν
 θὰ τὴν συνεχίσῃ θὰ τὴν σταματήσῃ. Ἡ πολιτικὴ τῶν
 κινήτρων ποὺ ἡσκήθη μέχρι σήμερον δὲν ἀπέδωκε οἷός τι
 ἔγινε μέσα σὲ τέτοια πλαίσια ποὺ ὁ βιομηχανός δὲν
 ἐπέσθη νὰ κἄνῃ σὲ βραματικὰς μεταβολὰς τοῦ κόστους. του.
 Ἔτσι ἡ πολιτικὴ τῶν κινήτρων ἀπέβη ἀπλῶς εἰς παγίδευ-
 σιν τῶν εἰσαδημάτων τοῦ κράτους. Δὲν ἐπέσθη ὁ Ἕλληνας
 ἀποταμιευτὴς ὅτι πρέπει νὴν ἀποταμιεύσιν του νὰ τὴν
 ὁδῶσιν στήν ἐπένδυσιν καὶ ὅμως ἕνας ἀπὸ τοὺς λόγους ἀνε-
 φέρθησαν ἦδη. Γιὰ πᾶς τε μου πᾶξ θὰ γίνῃ ἡ βιομηχανία
 ὁ καθένας ἀπὸ μᾶς, ὁ καθένας ἀπὸ μᾶς, τοῦ περισσεύουν
 100, 200 δραχμὲς ἄλλου 1000 ἄλλου 100.000, βλέπετε λοι-
 πὸν τὴν εὐφυΐαν τῆς πολιτικῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.
 μέχρι σήμερον. Ἐάν αὐτὸς ποὺ ἔχει 10.000 δραχμὲς κἄνῃ
 καὶ τὴν ὁδῶσιν στήν Ἱράκλεια πέρνει 6% τόκο ἢ ὅσο τόκο

ἐγώ δὲν μιᾶ τὸσον περὶ τροπῶν γιὰ τὰς ἐξαγωγὰς μιᾶ
 γιὰ τὸ κόστος διότι τί νά τίς κἀνῶ ἐπὶ τέλους καί
 10, 20, 30 ἑκατομμύρια ἐξαγωγῆς ὅταν οἱ εἰσαγωγῆς μου
 ἀνέρχονται κατὰ ἑκατοντάδες ἑκατομμυρίων διότι οἱ βιο-
 μηχανίες ποῦ κἀνουν αὐτὰ τὰ εἶδη λόγω κόστους δὲν μπο-
 ροῦν νά συναγωνισθοῦν τίς ξένες ἐπιχειρήσεις, ὥστε κόσ-
 ἐκεῖ θά πᾶμε, οἷς εἶπα τὸ κόστος ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο
 σκέλη ἀπὸ τὸ κόστος ποῦ ἑξαρτᾶται ἀπὸ τὸν ἐπιχειρηματί-
 καί ἀπὸ τὸ κόστος ποῦ ἑξαρτᾶται, εἶναι ἀνεξάρτητον τοῦ
 ἐπιχειρηματίου. Σὺς εἶπα ὅτι ὑποχρέωσις τοῦ κράτους
 εἶναι νά μειώσῃ τὸ ἐξοικονομικὸν κόστος ἀλλὰ τὸ
 χρέος τῶν βιομηχανῶν νά μειώσουν τὸ δικό τους κόστος
 Πᾶς βιομηχανὸς ποῦρεται καί ζητάει ἀπὸ τὸ κράτος καί
 δὲν μὲ πείθει ὅτι μειώνει τὸ ἐπιχειρησιακὸν του κόστος
 δὲν εἶναι βιομηχανός, εἶναι ἓνας φατασθίας ποῦ θέλει
 νά ζῇ εἰς βάρος τοῦ κοινοῦ καί αὐτὴ τὴν φάμπρικα δὲν
 θά τὴν συνεχίσω θά τὴν σταματήσω. Ἡ πολιτικὴ τῶν
 κινήτρων ποῦ ἡσκήθη μέχρι σήμερον δὲν ἀπέδωσε διότι
 ἔγινε μέσα σὲ τέτοια πλαίσια ποῦ ὁ βιομηχανός δὲν
 ἐπείσθη νά πᾶ σὲ βραματικὴς μεταβολῆς τοῦ κόστους του.
 "Ἔτσι ἡ πολιτικὴ τῶν κινήτρων ἀπέβη ἀπλῶς εἰς καγίδου-
 σιν τῶν εἰσφορῶν τοῦ κράτους. Δὲν ἐπέσθη ὁ Ἕλλην
 ἀποταμιευτὴς ὅτι πρέπει νὴν ἀποταμιευσθῇ του νά τὴν
 ὁῶσιν στήν ἐπένδυσιν κι' ὅμως ἕνας ἀπὸ τοὺς λόγους ἀνε-
 φέρθησαν ἦδη. Γιὰ πῶς τε μου πᾶξ θά γίνῃ ἡ βιομηχανία
 Ὁ καθένας ἀπὸ μᾶς, ὁ καθένας ἀπὸ μᾶς, τοῦ περισσεύουν
 100, 200 δραχμῆς ἄλλου 1000 ἄλλου 100, 000, βλέπετε λοι-
 πόν τὴν εὐθυμίαν τῆς πολιτικῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους.
 μέχρι σήμερον. Ἐάν αὐτό ποῦ ἔχει 10, 000 δραχμῆς πάει
 καί τίς ὁῶσιν στήν ἱράκεζα κέρνει 6% τόκο ἢ ὅσο τόκο

γιὰ ὅσον μιᾷ τόσον περί τροπῶν γιὰ τὰς εξαγωγὰς μιᾷ
 γιὰ τὸ κόστος διότι τί νά τις κἀνω ἐπὶ τέλους καὶ
 10,20, 30 ἑκατομμύρια εξαγωγίς ὅταν οἱ εἰσαγωγίς μου
 ἀνέρχονται κατὰ ἑκατοντάδες ἑκατομμυρίων διότι οἱ βιο-
 μηχανίες τοῦ κἀνουν αὐτὰ τὰ εἶδη λόγῳ κόστους ὅσον μπο-
 ροῦν νά συναγωνισθοῦν τίς ξένες ἐπιχειρήσεις, ὥστε καὶ
 ἐκεῖ θά πᾶμε, οὕς εἶπα τὸ κόστος ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο
 σκέλη ἀπὸ τὸ κόστος τοῦ ἔξαρτᾶται ἀπὸ τὸν ἐπιχειρημα-
 καὶ ἀπὸ τὸ κόστος τοῦ ἔξαρτᾶται, εἶναι ἀνεξάρτητον τοῦ
 ἐπιχειρηματίου. Ἐὰς εἶπα ὅτι ὑποχρέωσις τοῦ κράτους
 εἶναι νά μειώσῃ τὸ ἐξεπιχειρησιακὸν κόστος ἀλλὰ τὸ
 χρέος τῶν βιομηχάνων νά μειώσουν τὸ δικό τους κόστος
 πᾶς βιομηχανος ποῦρχεται καὶ ζητᾷ ἀπὸ τὸ κράτος καὶ
 ὅσον μὲ πῶθαι ὅτι μειώνει τὸ ἐπιχειρησιακὸν του κόστος
 ὅσον εἶναι βιομηχανος, εἶναι ἓνας φατασθλας τοῦ θέλει
 νά ζῇ εἰς βάρος τοῦ κοινοῦ καὶ αὐτὴ τὴν φάμπρικα ὅσον
 θά τὴν συνεχίσω θά τὴν σταματήσω. Ἡ πολιτικὴ τῶν
 κινήτρων τοῦ ἡσκήθη μέχρι σήμερον ὅσον ἀπέδωσε διότι
 ἔγινε μέσα σὲ τέτοια πλαίσια τοῦ ὁ βιομηχανος ὅσον
 ἐπέσθη νά πᾶ σὲ βραματικὴς μεταβολῆς τοῦ κόστους. του
 ἔτοι ἡ πολιτικὴ τῶν κινήτρων ἀπέβη ἀλλῶς εἰς παγίδευ-
 σιν τῶν εἰσφορημάτων τοῦ κράτους. ὅσον ἐπέσθη ὁ Ἕλλην
 ἀποταμιευτῆς ὅτι πρέπει νῆν ἀποταμιεύειν του νά τὴν
 ὁῶν στήν ἐπένδουσι κι ὅμως ἓνας ἀπὸ τοὺς λόγους ἀνε-
 φέρθησαν ἦδη. Γιὰ πῆς τε μου πᾶξ θά γίνῃ ἡ βιομηχανία
 ὁ καθένας ἀπὸ μᾶς, ὁ καθένας ἀπὸ μᾶς, τοῦ περισσεύουν
 100,200 δραχμὲς ἄλλου 1000 ἄλλου 100,000, βλέπετε λοι-
 πὸν τὴν εὐθυίαν τῆς πολιτικῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους.
 μέχρι σήμερον. Ἐάν αὐτὸς τοῦ ἔχῃ 10.000 δραχμὲς πᾶει
 καὶ τίς ὁῶσι στήν Τράπεζα πᾶρνει 6% τόκο ἡ ὁοο τόκο

ἰγὰρ δὲν μιλλῶ τόσον περὶ τροπῶν γιὰ τὰς ἐξαγωγὰς μιλλῶ
 γιὰ τὸ κόστος διότι τί νὰ τίς κἀνὼ ἐπὶ τέλους καὶ
 10, 20, 30 ἑκατομμύρια ἐξαγωγὰς ὅταν οἱ εἰσαγωγὰς μου
 ἀνέρχονται κατὰ ἑκατοντάδες ἑκατομμυρίων διότι οἱ βιο-
 μηχανίες ποὺ κάνουν αὐτὰ τὰ εἶδη λόγῳ κόστους δὲν μπο-
 ροῦν νὰ συναγωνισθοῦν τίς ξένες ἐπιχειρήσεις, ὥστε κόστος
 ἐκεῖ θὰ πῶμε, ὅπως εἶπα τὸ κόστος ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο
 σκέλη ἀπὸ τὸ κόστος ποὺ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν ἐπιχειρηματίαν
 καὶ ἀπὸ τὸ κόστος ποὺ ἐξαρτᾶται, εἶναι ἀνεξάρτητον τοῦ
 ἐπιχειρηματίου. Ἐὰς εἶπα ὅτι ὑποχρέωσις τοῦ κράτους
 εἶναι νὰ μειώσῃ τὸ ἐξεπιχειρησιακὸν κόστος ἀλλὰ τὸ
 χρέος τῶν βιομηχάνων νὰ μειώσουν τὸ δικό τους κόστος
 ὡς βιομηχανοὶ κοῦρκεται καὶ ζητᾶται ἀπὸ τὸ κράτος καὶ
 δὲν μὲ πείθει ὅτι μειώνει τὸ ἐπιχειρησιακὸν του κόστος
 δὲν εἶναι βιομηχανοὶ, εἶναι ἕνας φατακόλας ποὺ θέλει
 νὰ ζῇ εἰς βάρος τοῦ κοινοῦ καὶ αὐτὴ τὴν φάμπρικα δὲν
 θὰ τὴν συνεχίσω θὰ τὴν σταματήσω. Ἡ πολιτικὴ τῶν
 κινήτρων ποὺ ἠσκήθη μέχρι σήμερον δὲν ἀπέδωσε διότι
 ἔγινε μέσα σὲ τέτοια πλαίσια ποὺ ὁ βιομηχανοὶ δὲν
 ἐπέσθη νὰ πᾶν σὲ δραματικὰς μεταβολὰς τοῦ κόστους του.
 Ἦτοι ἡ πολιτικὴ τῶν κινήτρων ἀπέβη ἀπλῶς εἰς καγίδευ-
 σιν τῶν εἰσρομάτων τοῦ κράτους. Δὲν ἐπείσθη ὁ Ἕλλην
 ἀποταμιευτὴς ὅτι πρέπει τὴν ἀποταμίευσίν του νὰ τὴν
 δώσῃ στὴν ἐπένδυσιν κι' ὅμως ἕνας ἀπὸ τοὺς λόγους ἀνα-
 γέρθησαν ἤδη. Γιὰ πᾶς τε μου πῶξ θὰ γίνῃ ἡ βιομηχανία
 ὁ καθένας ἀπὸ μᾶς, ὁ καθένας ἀπὸ μᾶς, τοῦ περισσεύουν
 100, 200 δραχμὲς ἄλλου 1000 ἄλλου 100, 000, βλέπετε λοι-
 πὸν τὴν εὐφυίαν τῆς πολιτικῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους.
 μέχρι σήμερον. Ἐάν αὐτό ποὺ ἔχει 10, 000 δραχμὲς πᾶσι
 καὶ τίς δώσει στὴν Τράπεζα πᾶνει 6% τόκο ἢ 8% τόκο

ἔγω δὲν μιλῶ τόσον περί τροπῶν γιά τῆς ἐξαγωγῆς μιλῶ
 γιά τὸ κόστος οἰοῦναι τί νά τίς κἄνω ἐπὶ τέλους καί
 10, 20, 30 ἑκατομμύρια ἐξαγωγῆς ὅταν οἱ εἰσαγωγῆς μου
 ἀνέρχονται κατὰ ἑκατοντάδες ἑκατομμυρίων οἰοῦναι οἱ βιο-
 μηχανεῖς ποῦ κἄνουν αὐτά τί εἶδη λόγω κόστους δὲν μπο-
 ροῦν νά συναγωνισθοῦν τίς ξένες ἐπιχειρήσεις, ὥστε κόστος
 ἐκεῖ θά πῶμε, οὕτως εἶπα τὸ κόστος ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο
 σκέλη ἀπὸ τὸ κόστος ποῦ ἔλαρτᾷται ἀπὸ τὸν ἐπιχειρηματία
 καί ἀπὸ τὸ κόστος ποῦ ἔλαρτᾷται, εἶναι ἀνεξέλεγκτον τοῦ
 ἐπιχειρηματίου. Ἐγὼ εἶπα ὅτι ὑποχρέωσις τοῦ κράτους
 εἶναι νά μειώσῃ τὸ ἐξωεπιχειρησιακὸν κόστος ἀλλὰ τὸ
 χρέος τῶν βιομηχανῶν νά μειώσουν τὸ εἰσὸς τοὺς κόστους
 ἡδὲ βιομηχανοῦ ποῦρεται καί ζητᾷται ἀπὸ τὸ κράτος καί
 δὲν μὲ πόθει ὅτι μειώνει τὸ ἐπιχειρησιακὸν τοῦ κόστος
 δὲν εἶναι βιομηχανοῦ, εἶναι ἕνας φανταστικὸς ποῦ θέλει
 νά ζῇ εἰς βάρος τοῦ κοινοῦ καί αὐτὴ τὴν φάμπρικα δὲν
 θά τὴν συνεχίσω θά τὴν σταματήσω. Ἡ πολιτικὴ τῶν
 κινήτρων ποῦ ἡσχῆθη μέχρι σήμερον δὲν ἀπέδωσε οἰοῦναι
 ἔγινε μέσα σὲ τέτοια πλαίσια ποῦ ὁ βιομηχανοῦ δὲν
 ἐπέβη νά κἄν σὲ δραματικὰς μεταβολὰς τοῦ κόστους. του.
 Ἔτσι ἡ πολιτικὴ τῶν κινήτρων ἀπέβη ἀπλῶς εἰς παγίω-
 σιν τῶν εἰσοδημάτων τοῦ κράτους. δὲν ἐπέβη ὁ Ἕλληνας
 ἀποταμιευτὴς ὅτι πρέπει τὴν ἀποταμίευσίν του νά τὴν
 ὀφείλῃ ἐπένδουσι καὶ ὅμως ἕνας ἀπὸ τοὺς λόγους ἀνε-
 γέρθησαν ἤδη. Γιατί πῶς τε μου πῶξ θά γίνῃ ἡ βιομηχανία
 ὁ καθένας ἀπὸ μᾶς, ὁ καθένας ἀπὸ μᾶς, τοῦ περισεύον
 100, 200 δραχμῆς ἄλλου 1000 ἄλλου 100.000, βλῆκατε λοι-
 πὸν τὴν εὐθυμίαν τῆς πολιτικῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.
 μέχρι σήμερον. Ἐάν αὐτὸς ποῦ ἔχει 10.000 δραχμῆς πᾶσι
 καί τίς ὀφείλῃ τὴν ἔρπειζα πέρνει 6% τόκο ἢ 3% τόκο

κέρνει άφορολόγητο. Έάν πάη καί άγοράση μία όμολογία
 καί κεΐ άφορολόγητο. Έάν κάνη τήν άνοησίαν νά πάη ν'ά-
 γοράση μία μετοχή θά τόν περιλάβη ό "Έφορος εις τό μέ-
 ρισμα ποϋ θά πάρη τό όποιον μέρισμα τί είναι αυτό τό
 μέρισμα όπως είναι σήμερα, σήμερα ή άνώνυμος εταιρία.
 είναι ότι ή γενικήσωρία της οίκογενείας ποϋ έλέγχει
 αυτήν τήν επιχείρησιν παραδέχεται νά έκχωρήσ η εις
 τόν άτυχή μέτοχον. Δηλαδή τί είναι αυτή ή πολιτική
 ποϋ άσκει ο τό κράτος προαγωγή εις νωθρότητα. Πήγαινε
 ν'άκουμπήσης τά λεπτά σου στην Τρίπεζα καί κάτσε νά
 πίνης τόν άργιέ σου, γιά τ'όνομα τοϋ θεοϋ μή βάλεις
 τά λεπτά σου ~~πλήν~~ σέ βιομηχανία καί νά λάβης τόν
 ρίσκο (κάποιος όμιλεΐ άπό κάτω αλλά όέν άκούγεται
 εύκρινως) ναί θεωρεΐται ότι είναι καί ίσως καί άνομον
 εισόδημα. Αντιλαμβάνεσθε τώρα τήν διαφοράν της ύπο-
 τροπίας της Ιοίκης μας Κυβερνήσεως μέ αυτά ποϋ ήσαν
 πορηγουμένως, έμεΐς θέλομε νά σπαρώμε τήν άποταμι-
 ευοιν άπ'εύθείας εις τούς παραγωγικούς κλάδους νά
 ανάλαβη ό άποταμιευτής τόν ρίσκον της δημιουργίας καί
 έπομένως νά έχη καί τό βραβεΐον της δημιουργίας τοϋ
 κέρρους, ~~συνεννοήθημεν~~ αυτό είναι ένα ξεκίνημα βασι-
~~Τώρα, βέβαια~~ κόν. ~~άέν-πρόσμε~~ ή άποταμίευσις ή "Ελληνική είναι
 άξιόλογος αλλά δυστυχώς όέν είναι επαρκής διά νά
 τροφοδοτήσ η τήν βιομηχανικήν επανάστασιν ποϋ είναι
 ή προϋπόθεσις της οωτηρίας τοϋ Έθνους. Γι'αυτό έχομε
 άνάγκη συνεργασίας μέ τό ξένο κεφάλαιο. Γι'αυτό άνοί-
 γομε τάς άγκάλας μας νά έλθ η τό ξένο κεφάλαιο. Άλλά
 όπως είπα α'αυτή τήν έκκλησι γιά τό ξένο κεφάλαιο
 όέν τό περιμένομε νά έλθ η έφ'ώς φιλόανθρωπος, θά κερδί-
 σ η κι'αυτός αλλά όέν θάλθ η ως κατακτητής, έάν πρόκειτα

πέρνει άφορολόγητο. Έάν κάη και άγοράση μία όμολογια και κει άφορολόγητο. Έάν κάνη τήν άνοησίαν νά κάη ν'γοράση μία μετοχή θά τόν περιλάβη ό Ήφορος εις τό μρισμα κοδ θά κάρη τό όποτον μέρισμα τί είναι αυτό τό μ'ρισμα όπως είναι σήμερα, σήμερα ή άνώνυμος εταιρί είναι ότι ή γενειωδωρία της οικογενείας κοδ έλέγχει αυτήν τήν έπιχειρήσιν παραδέχεται νά έκχωρήση εις τόν άτυχή μετοχον. άηλαδή τί είναι αυτή ή πολιτική κοδ άσκαί τό κράτος προαγωγή εις νηθρότητα. Πήγννε ν' άκουμπήσης τά λεπτά σου στήν Τρόπεζα και κάτσε νά πίσυς τόν άργιλέ σου, για τ' όνομα τοϋ θεοϋ μή βάλεις τά λεπτά σου κήκχ σέ βιομηχανία και νά λάβης τόν ρίσκο (κάποιος όμιλεί από κάτω αλλά όέν άκούγεται εύκρινώς) ναί θεωρεΐται ότι είναι και ίσως και άνομον εισόδημα. Αντιλαμβάνεσθε τώρα τήν διαφοράν της ύσοτροπείας της Ιδιότης μας Κυβερνήσεως με αυτά κοδ ήσαν πορηγουμένως, έμετες θέλομε νά σπρώξωμε τήν άποταμίευσιν άκ' εύθείας εις τούς παραγωγικούς κλάδους νά ανάλάβη ό άποταμιευτής τόν ρίσκον της όημιουργίας και έπομένως νά έχη και τό βραβεΐον της όημιουργίας τοϋ κέρδους, συνεννοήθημεν; Αυτό είναι ένα ξεκίνημα βασι-
Τώρα, βέβαια
κόν. άέν-πρόσωπο/ ή άποταμίευσις ή Έλληνική είναι άξιόλογος αλλά δυστυχώς όέν είναι επαρκής διά νά τροφοδοτήση τήν βιομηχανικήν επανάστασιν κοδ είναι ή προϋπόθεσις της σωτηρίας τοϋ έθνους. Γι' αυτό έχομε άνάγκη συνεργασίας με τό ξένο κεφάλαιο. Γι' αυτό άνοίγομε τάς άγκάλας μας νά έλθη τό ξένο κεφάλαιο. Άλλά όπως είπα σ' αυτή τήν έκκλησι για τό ξένο κεφάλαιο όέν τό περιμένομε νά έλθη έφθ ως φιλόανθρωπος, θά κερδί-
ση κι' αυτός αλλά όέν θά έλθη ως κατακτητής, έάν πρόκεινται

πέρνει άφορολόγητο. Έάν πάη και άγοράσθ μία όθολογία και καί άφορολόγητο. Έάν κάνη τήν άνοησίαν νά πάη ν' άγοράσθ μία μετοχή θά τόν περιλάβη ό "Έφορος είς τό μίρισμα κοθ θά πάρη τό όποτον μέρισμα τί είναι αυτό τό μέρισμα όπως είναι σήμερα, σήμερα ή άνάγνωμος έταιρία είναι ότι ή γενάιωθωρία της οικογενείας κοθ έλέγχει αυτήν τήν έπιχειρήσιν παραδέχεται νά εκχωρήσθ είς τόν άτυχή μέτοχον. Δηλαδή τί είναι αυτή ή πολιτική κοθ άκεί το κράτος προαγωγή είς νωθρότητα. Πήγανε ν' άκουμπήσθς τά λευτά σου στήν Τρίπεζα και κάτσε νά πίνης τόν άργιλέ σου, γιά τ' όνομα τοϋ θεοϋ μή βάλεις τά λευτά σου ~~πλήχ~~ σέ βιομηχανία και νά λάβης τόν ρίσκο (κάποιος όμιλεί από κάτω αλλά όέν άπούγεται εύκρινως) ναί θεωρεται ότι είναι και ίσως και άνομον είσόδημα. Αντιλαμβάνεσθε τώρα τήν διαφοράν της ύποτροπίας της Ιδιικής μας Κυβερνήσεως μέ αυτά κοθ ήσαν κορηγουμένως, έμείς θέλομε νά σπρώξωμε τήν άποταμίευσιν άπ' εύθείας είς τοϋς παραγωγικούς κλάδους νά ανάλάβη ό άποταμιευτής τόν ρίσκον της δημιουργίας και έπομένως νά έχη και τό βραβεϊόν της δημιουργίας τοϋ κέρρους, συνεννοήσθμεν; Αυτό είναι ένα ξεκίνημα βασι-
~~Τώρα, βέβαια~~
~~κόν, άέν-πρόθετ/ή~~ άποταμίευσιν ή Έλληνική είναι άξιόλογος αλλά δυστυχώς όέν είναι επαρκής διά νά τροποδοτήσθ τήν βιομηχανικήν επανάστασιν κοθ είναι ή προϋπόθεσις της σωτηρίας τοϋ Έθνους. Γι' αυτό έχομε άνάγκη συνεργασίας μέ τό ξένο κεφάλαιο. Γι' αυτό άνοίγομε τās άγκάλας μας νά έλθη τό ξένο κεφάλαιο. Άλλά όπως είπα α' αυτή τήν εκκλησία γιά τό ξένο κεφάλαιο όέν τό περιμένομε νά έλθη έφθ ως φιλόανθρωπος, θά κερδί-
 σθ κι' αυτός αλλά όέν θά έλθη ως κατακτητής, έάν πρόκειται

πέρναι άφορολόγητο. Άν πάη καί άγοράσθ μία όμολογία
καί καί άφορολόγητο. Άν κώνη τήν άνοησίαν νά πάη ν'ά-
γοράσθ μία μετοχή θά τόν περιλάβη ό "έφορος είς τό μέ-
ρισμα κοθ θά πάρη τό όκοτον μέρισμα τί είναι αυτό τό
μέρισμα όπως είναι σήμερον, σήμερον ή άνώνυμος έταιρία.
είναι ότι ή γενική έωρία της οίκογενείας κοθ έλέγχει
αυτήν τήν έπιχείρησιν παραδέχεται νά έκχωρήσθ είς
τόν άτυχή μέτοχον. Δηλαδή τί είναι αυτή ή πολιτική
κοθ άσκεί. τό κράτος προαγωγή είς νωθρότητα. Πήγυνε
ν' άκουμπήσθς τά λεκτά σου στήν Τρίπεζα καί ήάσε νά
πίως τόν άργιλέ σου, γιά τ' όνομα τοϋ θεοϋ μή βάλεις
τά λεκτά σου **πλήχ** σέ βιομηχανία καί νά λάβης τόν
ρίσκο (κάποιος όμιλεί άπό ήάτω άλλά όέν άκούγεται
εόκρινως) νά έ θεωρεΐται ότι είναι καί ίσως καί άνομον
εισοδόημα. Αντιλαμβάνεσθε τώρα τήν έιαφοράν της ύπο-
τροπίας της ίόικης μας Κυβερνήσεως μέ αυτά κοθ ήσαν
πορηγούμενως, έμεΐς θέλομε νά σπρώξωμε τήν άποταμί-
ευσιν άπ' εϋθείας είς τοϋς παραγωγικούς κλάδους νά
αντάβη ό άποταμιευτής τόν ρίσκον της όημιουργίας καί
έπομένως νά έχρ καί τό βραβεΐον της όημιουργίας τοϋ
κέρδους, συνεννοήθημεν; Αυτό είναι ένα ξεκίνημα βασι-
Τώρα, βέβαια
κόν. ~~άέν-πρέπει~~ ή άποταμίευσιν ή 'Ελληνική είναι
άξιόλογος άλλά δυστυχώς όέν είναι έπαρκής οιά νά
τροφοδοτήσθ τήν βιομηχανικήν έπανόστασιν κοθ είναι
ή προϋπόθεσις της σωτηρίας τοϋ έθνους. Γι' αυτό έχομε
άνάγκη συνεργασίας μέ τό ξένο κεφάλαιο. Γι' αυτό άνοί-
γομε τάς άγκάλας μας νά έλθν τό ξένο κεφάλαιο. Άλλά
όπως είπα σ' αυτή τήν έκκλησι γιά τό ξένο κεφάλαιο
όέν τό περιμένομε νά έλθν έφω ως φιλόανθρωπος, θά κερδί-
σθ κι' αυτός άλλά όέν θά έλθν ως κατακτητής, έάν πρόκειται

πέρνει άφορολόγητο. Έάν πάη καί άγοράσθ μία όμολογία καί καί άφορολόγητο. Έάν κάνη τήν άνοησίαν νά πάη ν'άγοράσθ μία μετοχή θά τόν περιλάβη ό "έφορος εις τό μέρισμα ποθ θά πάρη τό όποτον μέρισμα τί είναι αυτό τό μ'ρισμα όπως είναι σήμερα, σήμερα ή άνώνωμος έταιρία. είναι ότι ή γενάιθωρία της οίκογενείας ποθ έλέγχει αυτήν τήν επιχείρησιν παραδέχεται νά έκχωρήσθ εις τόν άτυχή μέτοχον, άηλαδή τί είναι αυτή ή πολιτική ποθ άσκει τό κράτος προαγωγή εις νωθρότητα. Πήγινε ν' άκουμπήσθς τά λευτά σου στήν Τράπεζα καί κάτσε νά πίνης τόν άργιλέ σου, γιά τ' όνομα τοϋ θεοϋ μή βάλεις τά λευτά σου **κχχχ** σέ βιομηχανία καί νά λάβης τόν ρίσκο (κάποιος όμιλεί άπό κάτω έλλά όέν άκούγεται εύκρινώς) ναί θεωρείται ότι είναι καί ίσως καί άνομον εισόδημα, άντιλαμβάνεσθε τάρα τήν διαφοράν της ύοτροπίας της Ιδιικής μας Κυβερνήσεως μέ αυτά ποθ ήσαν πορηγουμένης, έμεις θέλομε νά σπρώξωμε τήν άποταμίευσιν άπ' εύθείας εις τοϋς παραγωγικούς κλάδους νά ανιάλδθ ό άποταμιευτής τόν ρίσκον της δημιουργίας καί επομένως νά έχη καί τό βραβεΐον της δημιουργίας τοϋ κέρδους, συνεννοήθημεν; αυτό είναι ένα ξεκίνημα βασι-
Τώρα, έξέβατα
κόν. ~~άέν-πράπει~~ ή άποταμιεύσεις ή 'Ελληνική είναι άξιόλογος αλλά όυστυχώς όέν είναι επαρκής διά νά τροφοδοτήσθ τήν βιομηχανικήν επανάστασιν ποθ είναι ή προϋπόθεσις της σωτηρίας τοϋ έθνους. Γι' αυτό έχομε άνάγκη συνεργασίας μέ τό ξένο κεφάλαιο. Γι' αυτό άνοίγομε τάς άγκάλας μας νά έλθθ τό ξένο κεφάλαιο. 'Αλλά όπως είπα σ' αυτή τήν εκκλησι γιά τό ξένο κεφάλαιο όέν τό περιμένομε νά έλθθ έφθ ως φιλόάνθρωπος, θά κερδί-σθ κι' αυτός αλλά όέν θά έλθθ ως κατακτητής, έάν πρόκειταί

πέρνει άφορολόγητο. Ήάν πάη και άγοράση μία όβολογία
και καί άφορολόγητο. Ήάν κώνη τήν άνοησίαν νά πάη ν'ά-
γοράση μία μετοχή θά τόν περιλάβη ό "έφορος εις τό μέ-
ρισμα που θά πάρη τό όκοτον μέροςμα τί είναι αυτό τό
μέρισμα όπως είναι σήμερα, σήμερα ή άώνυμος εταιρία.
είναι ότι ή γενέσιωσφις της οίκογενείας που έλέγχει
αυτήν τήν έπιχειρήσιν παραδέχεται νά έκχωρήσιν εις
τόν άτυχή μέτοχον. Αηλαδή τί είναι αυτή ή πολιτική
που άσκει τό κράτος προαγωγή εις νωθρότητα. Πήχονε
ν'άκουμπήσης τά λεπτά σου στην Τράπεζα και κάτσε νά
πίως τόν άργιλέ σου, γιά τ'όνομα του θεού μή βάλεις
τά λεπτά σου **κίχλ** σέ βιομηχανία και νά λήρς τόν
ρίσκο (κάποιος όμιλεί υπό κάτω αλλά όέν άκούγεται
εύκρινως) ναί θεωρείται ότι είναι και ίσως και άνομον
είσοδημα. Αντίλαμβάνεσθε τώρα τήν διαφοράν της φρο-
τροπίας της έδικής μας Κυβερνήσεως μέ αυτά που ήσαν
πορηγομένως, έμεις θέλομε νά σπρώξωμε τήν άποταμί-
ευσιν άη' εύθείας εις τους παραγωγικούς κλάδους νά
ανάλάβη ό άποταμιευτής τόν ρίσκον της δημιουργίας και
έπομένως νά έχη και τό βραβεΐον της δημιουργίας του
κέρους, συνεννοήθημεν; Αυτό είναι ένα ξεκίνημα βασι-
κόν. ^{τώρα, βέβαια} ~~άέν-κρέπτε~~ ή άποταμίευσιν ή "έλληνική είναι
άξιολόγος αλλά δυστυχώς όέν είναι έπαρκής οιά νά
τροφοδοτήσιν τήν βιομηχανικήν επανάστασιν που είναι
ή προϋπόθεσις της σωτηρίας του έθνους. Γι' αυτό έχομε
ανάγκη συνεργασίας μέ τό ξένο κεφάλαιο. Γι' αυτό άνοί-
γομε τās άγκάλας μας νά έλθν τό ξένο κεφάλαιο. Άλλά
όπως είπα σ' αυτή τήν έκκλησι γιά τό ξένο κεφάλαιο
όέν τό περιμένομε νά έλθν έφω ώς φιλόανθρωπος, θά κερδί-
σιν κι' αυτός αλλά όέν θά έλθν ως κατακτητής, έάν πρόκειται

πέρνει άφορολόγητο. Έάν πάλι αγοράσω μία όμολογια
και κατ'άφορολόγητο. Έάν κάνω τήν άνοησίαν νά πάλι ν'ά-
γοράσω μία μετοχή θά τόν περιλάβω ό "Άγορος εις τό μέ-
ρισμα κοθ'όθι πάρη τό όποιον μερίσμα τί είναι αυτό τό
μ'ρισμα όπως είναι σήμερα, σήμερα ή άνώνημος εταιρία.
είναι ότι ή γενέαια της οίκογενείας κοθ'όθι έλέγχει
αυτήν τήν έπιχειρήσιν παραδέχεται νά έκχωρήσιν εις
τόν άτυχή μέτοχον. Αηλασή τί είναι αυτή ή πολιτική
κοθ'όθι τό πρώτος προαγωγή εις νώθροδτητα. Πήγυνε
ν'άκουμησος τά λευτά σου στην Τράπεζα και πάτω νά
πίως τόν άργιλέ σου, για τ'όνομα τοθ' θεοθ' μή βάλεις
τά λευτά σου **κλήχ** σέ βιομηχανία και νά λάβης τόν
ρίσκο (κάποιος όμιλει άπό κάτω έλλά όέν άκούγεται
εθρινώς) ναί θεωρεται ότι είναι και ίσως και άνομον
εισδόδημα. Αντιλαμβάνεσθε τάρα τήν διαφοράν της όσο-
τροπίας της ίσικης μας κυβερνήσεως μέ αυτά κοθ'όθι
κορηγουμένης, έμετες θέλομε νά σπρώξωμε τήν άποταμί-
ευσιν άπ'εθελίας εις τοθ' παραγωγικούς κλάδους νά
ανλάβω ό άποταμιευτής τόν ρίσκον της όημιουργίας και
έπομένως νά έχη και τό βραβεϊόν της όημιουργίας τοθ'
κέρδους, συνεννοήθημεν; Αυτό είναι ένα ζεκίνημα βασι-
^{Τώρα, βέβαια} κόν. ~~άέν-πρόσωπο~~ ή άποταμιευσις ή 'Ελληνική είναι
άξιόλογος αλλά όυστυχώς όέν είναι έπαρκής διά νά
τροφοδοτήσιν τήν βιομηχανικήν επανάστασιν κοθ'όθι
ή προϋπόθεσις της σωτηρίας τοθ' έθνους. Γι'αυτό έχομε
άνάγκη συνεργασίας μέ τό ξένο κεφάλαιο. Γι'αυτό άνοί-
γομε τάς άγκάλας μας νά έλθω τό ξένο κεφάλαιο. Άλλά
όπως είπα σ'αυτή τήν έκκλησι για τό ξένο κεφάλαιο
όέν τό περιμένομε νά έλθω έφθ'ός φιλόανθρωπος, θά κερδί-
σιν κι'αυτός αλλά όέν θά έλθω ός κατακτητής, έάν πρόκειτα

πέρνει άφορολόγητο. Έάν πάλι και άγοράσω μία όμολογια και κατ' άφορολόγητο. Έάν κώνη τήν άνοησίαν νά πάλι ν' άγοράσω μία μετοχή θά τόν περιλάβη ό "έφορος εις τό μέροςια κοδ θά πάρη τό όκοτον μέροςια τί είναι αυτό τό μέροςια όπως είναι σήμερα, σήμερα ή άνώνυμος εταιρία, είναι ότι ή γενική έωρία της οίκογενείας κοδ έλέγχει αυτήν τήν έπιχείρησιν παραδίδεται νά έκχωρήσει εις τόν άτυχή μέτοχον, άηλαδή τί είναι αυτή ή πολιτική κοδ άκοι, τό κρώτος προσηγή εις νώορότητα. Πήγνε ν' άκουμήσης τά λεκτά σου στην Τρίπεζα και κάτσε νά πίνης τόν άργιλέ σου, για τ' όνομα τοϋ θεοϋ μή βάλεις τά λεκτά σου **ΚΙΧΧ** οί βιομηχανία και νά λάβης τόν ρίσκο (κάποιος όμιλεϊ άπό κάτω ήλλά όέν άκούγεται εύκρινώς) ναι θεωρείται ότι είναι και ίσως και ένωμον εισόδημα, άντιλαμβάνομε τώρα τήν διαφοράν της ύοτροπίας της ιδικής μας κυβερνήσεως μέ αυτά κοδ ήσαν κορηγούμενως, έμεϊς θέλομε νά σπρώξωμε τήν άποταμίευσιν άπ' εϋθείας εις τοϋς παραγωγικούς κλάδους νά ανάλαβη ό άποταμιευτής τόν ρίσκον της όημιουργίας και έπισμένως νά έχη και τό βραβεϊον της όημιουργίας τοϋ κέρδους, συνεννοηθήμεν, αυτό είναι ένα ξεκίνημα βασι-
^{Τώρα, βέβαια}
 κόν. ~~έν-πρώτω~~ ή άποταμιεύσεις ή 'έλληνική είναι άξιόλογος ήλλά δυστυχώς όέν είναι έπαρκής οία νά τροφοδοτήση τήν βιομηχανικήν επανάστασιν κοδ είναι ή προϋπόθεσις της σωτηρίας τοϋ έθνους. Γι' αυτό έχομε άνάγκη συνεργασίας μέ τό ξένο κεφάλαιο. Γι' αυτό άνοίγομε τās άγκάλας μας νά έλθη τό ξένο κεφάλαιο. 'Αλλά όπως είπα σ' αυτή τήν έκκλησι για τό ξένο κεφάλαιο όέν τό περιμένομε νά έλθη έφω ως φιλόάνθρωπος, θά κερδίσει κι' αυτός ήλλά όέν θά έλθη ως κατακτητής, έάν πρόκειται

ται νά ἔλθῃ ὡς κατακτητῆς μή σώσει καί μή φτάσει
νά ἔλθῃ ποτέ, θάρσῃ ὡς συνεταῖρος, ὡς μπίζόνες πάρτι
ἐπὶ ἴσοις ὅροις νά ἀφελῇ καί αὐτός νά ἀφελῇθῃ
καί μετς καί ἐπομένως ἡ τέχνητ ἣς Κυβερνήσεως εἶναι
νά καθορίσῃ τέτοις ὅρους προσελκύσεως ξένων κεφαλαί-
ων οὕτως ὥστε νά ἀφελῇ καί ὁ τόπος, καί ὅταν λέμε
ξένο κεφάλαιον ^{δέν} ἐννοοῦμεν τόσον πολὺ τὰ μερίδια
τους, ἐννοοῦμεν τὰ λεπτὰ, ἐννοοῦμεν τὴν κέρρα καί
ἐννοοῦμε τὴν σύνδεσίν των μὲ τὰς διεθνεῖς ἀγορὰς.
Διότι ἂν κάνα κάνω ἐγώ ~~ἡχοῦμαι~~, ὑποθέσωμεν ὅτι
τὰ καταφέρνω νά κάνω ~~ἡχοῦμαι~~ στὴν Θεσσαλονίκην
ὑποθέσωμεν ὅτι βρίσκω πᾶς λεπτὰ, βρίσκω τοὺς μηχανι-
κούς ποὺ θὰ τὸ πουλήσω; ὅλες αὐτὲς οἱ ἀγορὲς εἶναι
κλειστές, οἷότι κολάσοι συναγωνίζονται ~~ἐκεῖ~~ κέρα,
ἐπομένως θέλω τὸν ξένο νάρθῃ νά με βοηθήσῃ, νά φέρῃ
τὰ λεπτὰ του νά φέρῃ καί τὴν γνώσιν του ἀλλὰ νά φέ-
ρῃ καί τὸν σύνδεσμόν του μὲ τὰς ξένες ἀγορὰς. Μέχρι
σήμερον ἡ συνεργασία μὲ τὸ ξένο κεφάλαιο ἐπῆρε καί
αὐτὴ μιά μεταφυσικὴ ἀποφ. θέλετε νά σῆς πῶ ἓνα μυστο-
κό; Ὑπερηφάνως ἀναφέρω ὅτι εἶμαι ὁ μόνος ὁ ὅποιος
ἐπέπεινα τὸν νόμον τοῦ ἁρκεζίνῃ διὰ τὴν εἰσορήν
ξένων κεφαλαίων, οἷότι ἐβλεπα τί θὰ συνέβαινε. Ἐβίδο-
ντο ἐκεῖ κέρα προνόμια εἰς τὸ ξένο κεφάλαιον τὰ
ὅποια δέν ἦσαν συντελεστικά τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύ-
ξεως ὀηλαδὴ νά φέρω ξένο κεφάλαιον διὰ νά κεράσῃ
καί αὐτό καί νά βοηθῇ καί ἐγώ, ἥτο ἑτεροβαρὴς αἰ
προσφοράι ποὺ κάναμε στοῦ ξένο κεφάλαιο καί τῷχομεν
πληρώσει αὐτό, τῷχομε πληρώσει αὐτό καί μὲ τὸν τρό-
πον ποὺ μᾶς ἀπευθύνεται τὸ ξένο κεφάλαιο μέχρι σή-
μερον, καί ἂν ἐχρειάσθῃ ν' ἀλλάξωμε τὴν σύμβασιν πάπα

ται νά ἔλθῃ ὡς κατακτητῆς μή σώσει καί μή φτάσει
νά ἔλθῃ ποτέ, θάρθῃ ὡς συνεταῖρος, ὡς μπίζνες πάρτυ
ἐπὶ ἴσοις ὅροις νά ὀφελῇ καί αὐτός νά ὀφελῇ ὅμως
καί μετς καί ἐπομένως ἡ τέχνητ ἣς Κυβερνήσεως εἶναι
νά καθορίσῃ τέτοις ὅρους προσελκύσεως ξένων κεφαλαί-
ων οὕτως ὥστε νά ὀφελῇ καί ὁ τόπος, καί ὅταν ἔλμε
ξένο κεφάλαιον ὅν ἐννοοῦμεν τόσον πολὺ τὰ μερίδια
τούς, ἐννοοῦμεν ^{ὅν} τὰ λεπτὰ, ἐννοοῦμεν τὴν πείρα καί
ἐννοοῦμε τὴν σύνδεσιν των μὲ τὰς οἰκονομικὰς ἀγοράς.
Διότι ἂν πᾶνὰ κάνω ἐγὼ ~~ἡ ἐπιχείρησις~~, ὑποθέσωμεν ὅτι
τὰ καταφέρνω νά κάνω ~~ἡ ἐπιχείρησις~~ ἐστὶν ὁ εὐρωπαϊκὴν
ὑποθέσωμεν ὅτι βρῶσκω πᾶ λεπτὰ, βρῶσκω τοὺς μηχανι-
κοὺς καὶ θά τό πουλῶσκω; ὅλες αὐτὲς οἱ ἀγορές εἶναι
κλειστές, διότι πολλοὶ συναγωνίζονται μετ' ἐμέ,
ἐπομένως θέλω τὸν ξένον νάρθῃ νά μὲ βοηθήσῃ, νά φέρῃ
τὰ λεπτὰ του νά φέρῃ καί τὴν γνώσιν του ἀλλὰ νά φέ-
ρῃ καί τὸν σύνδεσμόν του μὲ τὰς ξένας ἀγορές. Μέχρι
σήμερον ἡ συνεργασία μὲ τὸ ξένο κεφάλαιο ἐπῆρε καί
αὐτὴ μιά μεταφυσικὴ ἀποφ. θέλετε νά σῶς πῶ ἕνα μυστι-
κό; Ὑπερηφάνως ἀναφέρω ὅτι εἶμαι ὁ μόνος ὁ ὅποτος
ἐπέκρινε τὸν νόμον τοῦ ἀρκιζίνη διὰ τὴν εἰσροὴν
ξένων κεφαλαίων, διότι ἔβλεπα τί θά συνέβαινε. Ἐδίδο-
ντο ἐκεῖ κέρα προνόμια εἰς τὸ ξένο κεφάλαιον τὰ
ὅποια ὅν ἦσαν συντελεστικά τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύ-
ξεως δηλαδή νά φέρω ^{ὅν} ξένο κεφάλαιον διὰ νά κερδίσῃ
καί αὐτό καί νά βοηθηθῇ καί ἐγώ, ἦτο ἑτεροβαρὴς αἰ
προσφορὰ καὶ κάναμε στό ξένο κεφάλαιο καί τῷχομεν
πληρώσει αὐτό, τῷχομε πληρώσει αὐτό καί μὲ τὸν τρῶ-
κον καὶ μᾶς ἀπευθύνεται τὸ ξένο κεφάλαιο μέχρι σή-
μερον, καί ἂν ἐχρειάσθῃ ν' ἀλλάξωμε τὴν σύμβασιν πάσας

ται νά έλθω ώς κατακτητής μή σώσει καί μή φτάσει
νά έλθω ποτέ, θάρθω ώς συνεταίρος, ώς μπίζνες παρτνερ
έπί ίσοις όροις νά άφελθώ καί ατός νά άφελθώμε
καί μετς καί έπομένως ή τέχνητ ης Κυβερνήσεως είναι
νά καθορίση τέτοις όρους προσελκύσεως ξένων κεφαλαί-
ων ούτως ώστε νά άφελθώ καί ό τόπος, καί όταν λέμε
ξένο κεφάλαιο οέν έννοοϋμεν τόσον πολύ τά μεριδιά
τούς, έννοοϋμεν τά λεπτά, έννοοϋμεν τήν κείρα καί
έννοοϋμε τήν σόνόσειν των μέ τας διευθετς άγοράς.
Διότι άν κάνω κάνω έγώ ~~μεταποσείματα~~, υποθέσαμεν ότι
τά καταφέρνω νά κάνω ~~μεταποσείματα~~ στην Θεσσαλονίκη
υποθέσαμεν ότι βρίσκω τά λεπτά, βρίσκω τούς μηχανι-
κούς ποϋ θά τό πουλήσω; όλες αυτές οι άγορές είναι
κλειστές, διότι κολάσοι συναγωνίζονται μετς κέρα,
έπομένως θέλω τόν ξένο νάρθω νά με βοηθήση, νά φέρη
τά λεπτά του νά φέρη καί τήν γνώσην του αλλά νά φέ-
ρη καί τόν σόνόσεμόν του μέ τας ξένες άγορές. Μέχρι
σήμερα ή συνεργασία μέ τό ξένο κεφάλαιο έπηρεα καί
αυτή μία μεταφυσική άποφι. Θέλετε νά σής κω ένα μυστι-
κό; Υπερηφάνως άναφέρω ότι είμαι ό μόνος ό όποτος
έπέκρινα τόν νόμον τοϋ "αρκείνη διά τήν είσοδήν
ξένων κεφαλαίων, διότι έβλεπα τί θά συνέβαινε. Ήρίδο-
ντο εκεί κέρα προνόμια εις τό ξένο κεφάλαιο νά
όποτα δέν ήσαν συντελεστικά της οικονομικής άναπτύ-
ξεως δηλαδή νά φέρω ξένο κεφάλαιο διά νά κερδίση
καί αυτό καί νά βοηθηθώ καί έγώ, ήτο έτεροβαρής αι
προσφορά ποϋ κάναμε στό ξένο κεφάλαιο καί τδχομεν
πληρώσει αυτό, τδχομε πληρώσει αυτό καί με τόν τρώ-
πον ποϋ μς άπευθύνεται τό ξένο κεφάλαιο μέχρι σή-
μερον, καί αν έχρειάσθη ν'άλλάξωμε τήν ούμβασιν ή άπαρ-

ται νά ἔλθῃ ὡς κατακτητῆς μή σώσει καί μή φτάσει
 νά ἔλθῃ ποτέ, θάρσῃ ὡς συνεταῖρος, ὡς μπίζνες παρτμα-
 ἐπὶ ἰσοῖς ὅροις νά ἀφελθῇ καί αὐτός νά ἀφελθῶμε
 καί μετς καί ἐπομένως ἡ τέχνητ ἣς Κυβερνήσεως εἶναι
 νά καθορίσῃ τέτοις ὅρους προσελήσεως ξένων κεφαλαί-
 ων οὕτως ὥστε νά ἀφελθῇ καί ὁ τόπος, καί ὅταν λέμε
 ξένον κεφάλαιον δέν ἐννοοῦμεν τόσον πολὺ τὰ μερίδια
^{δέν} τους, ἐννοοῦμεν τὰ λεπτὰ, ἐννοοῦμεν τὴν κείρα καί
 ἐννοοῦμε τὴν σύνδεσιν των μὲ τὰς διεθνεῖς ἀγοράς.
 Διότι ἂν πᾶνὰ κάνω ἐγὼ ~~ἡμεῖς~~ ^{ἡμεῖς} ἔχουμε, ὑποθέσωμεν ὅτι
 τὰ καταφέρνω νά κάνω ~~ἡμεῖς~~ ^{ἡμεῖς} στὴν Θεσσαλονίκη
 ὑποθέσωμεν ὅτι βρίσκω πᾶ λεπτὰ, βρίσκω τοὺς μηχανι-
 κούς ποὺ θὰ τὸ κουλάσω; ὅλες αὐτὲς οἱ ἀγορές εἶναι
 κλειστές, διότι κολλᾶσαι συναγωνίζονται ἀπὲρ πέρα,
 ἐπομένως θέλω τὸν ξένον νάρθῃ νά μὲ βοηθήσῃ, νά φέρῃ
 τὰ λεπτὰ του νά φέρῃ καί τὴν γνῶσιν του ἀλλὰ νά φέ-
 ρῃ καί τὸν σύνδεσμόν του μὲ τὰς ξένες ἀγορές. Μέχρι
 σήμερον ἡ συνεργασία μὲ τὸ ξένο κεφάλαιο ἐπῆρε καί
 αὐτὴ μιά μεταφυσικὴ ἀποψι. Θέλετε νά οἶς πῶ ἓνα μυστι-
 κός; Ὑπερηφάνως ἀναφέρω ὅτι εἶμαι ὁ μόνος ὁ ὅποτος
 ἐπέκρινε τὸν νόμον τοῦ ~~ἀρκεζίνῃ~~ ^{ἀρκεζίνῃ} διὰ τὴν εἰσορὴν
 ξένων κεφαλαίων, διότι ἔβλεπα τί θὰ συνέβαινε. Ἐδίδο-
 ντο ἐκεῖ πέρα προνόμια εἰς τὸ ξένον κεφάλαιον τὰ
 ὅποια δέν ἦσαν συντελεστικά τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτό-
 ξεως ὁληαδῆ νά φέρω ^{δὲν} ξένο κεφάλαιον διὰ νά κερδίσῃ
 καί αὐτό καί νά βοηθῇ καί ἐγώ, ἦτο ἑτεροβαρὴς αἰ
 προσφοράί ποὺ κάναμε στὸ ξένο κεφάλαιο καί τῶχομεν
 πληρώσει αὐτό, τῶχομε πληρώσει αὐτό καί μὲ τὸν τρῶ-
 κον ποὺ μᾶς ἀπευθύνεται τὸ ξένο κεφάλαιο μέχρι σή-
 μερον, καί ἂν ἐχρειάσῃ ν' ἀλλάξωμε τὴν σύμβασιν πάπα

ται νά ἔλθῃ ὡς κατακτητῆς μή σώσει καί μή φτάσει
νά ἔλθῃ ποτέ, θάρσῃ ὡς συνεταῖρος, ὡς μπίζνες κάρτιμαν
ἐπὶ ἴσοις ὅροις νά ἀφελῇ καί αὐτός νά ἀφελῇθῃμε
καί μετς καί ἐπομένως ἡ τέχνητ ἥς Κυβερνήσεως εἶναι
νά καθορίσῃ τέτοῖς ὅρους προσελκύσεως ξένων κεφαλαί-
ων οὕτως ὥστε νά ἀφελῇ καί ὁ τόπος, καί ὅταν λέμε
ξένον κεφάλαιον ὅν ἐννοοῦμεν τόσον πολὺ τὰ μεριδια-
τούς, ἐννοοῦμεν ^{ὅν} τὰ λεπτὰ, ἐννοοῦμεν τὴν πείρα καί
ἐννοοῦμε τὴν σύνθεσιν των μὲ τὰς διαθεντες ἀγορᾶς.
Διότι ἂν πᾶνὰ κᾶν ἐγὼ ~~ἡμεῖς~~ ^{ἡμεῖς} ~~ὅτι~~ ^{ὅτι} ὑποθέσωμεν ὅτι
τὰ καταφέρνω νά κᾶνω ~~ἡμεῖς~~ ^{ἡμεῖς} ~~ὅτι~~ ^{ὅτι} τὴν Θεσσαλονίκην
ὑποθέσωμεν ὅτι βρισκῶ πᾶ λεπτὰ, βρισκῶ τοὺς μηχανι-
κοὺς ποὺ θὰ τὸ πουλῶσω; ὅλες αὐτὲς οἱ ἀγορᾶς εἶναι
κλειστές, διότι πὺλῶσῃ συναγωνίζονται μετ πέρα,
ἐπομένως θέλω τὸν ξένο νάρθῃ νά μὲ βοηθήσῃ, νά φέρῃ
τὰ λεπτὰ του νά φέρῃ καί τὴν γνῶσιν του ἀλλὰ νά φέ-
ρῃ καί τὸν σύνδεσμόν του μὲ τὰς ξένες ἀγορᾶς. Μέχρι
σήμερον ἡ συνεργασία μὲ τὸ ξένο κεφάλαιο ἐκῆρε καί
αὐτὴ μιὰ μεταφυσικὴ ἔκφ. θέλετε νά σῆς πῶ ἕνα μυστι-
κό; Ὑπερηφάνως ἀναφέρω "τι εἰμαι ὁ μόνος ὁ ὁποῖος
ἐπὶ πρῖνα τὸν νόμον τοῦ "αρκεζίνῃ διὰ τὴν εἰσορὴν
ξένων κεφαλαίων, διότι ἔβλεπα τί θὰ συνέβαινε. Ἐβίδο-
ντο ἐκεῖ πέρα προνόμια εἰς τὸ ξένον κεφάλαιον τὰ
ὅποια ὅν ἦσαν συντελεστικά τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύ-
ξεως ὅπως ὀηλαδὴ νά φέρω ξένο κεφάλαιον διὰ νά κερδίσῃ
καί αὐτό καί νά βοηθηθῇ καί ἐγώ, ἦτο ἑτεροβαρὴς αἱ
προσφοραὶ ποὺ κᾶναμε εἰς ξένο κεφάλαιο καί τῶχομεν
πληρώσει αὐτό, τῶχομε πληρώσει αὐτό καί μὲ τὸν τρό-
πον ποὺ μᾶς ἀπευθύνεται τὸ ξένο κεφάλαιο μέχρι σή-
μερον, καί ἂν ἐχρειάσθῃ ν' ἀλλάξωμε τὴν σύμβασιν ἡδὲ

ται νά ἔλθῃ ὡς κατακτητῆς μὴ σώσει καὶ μὴ φτάσει
 νά ἔλθῃ ποτέ, θάρσῃ ὡς συνεταῖρος, ὡς μπίζνες πᾶρτυ
 ἐπὶ ἰσοῖς ὅροις νά ἀφελῇ καὶ αὐτός νά ἀφελῇ ὅμως
 καὶ μετς καὶ ἐκόμενος ἡ τέχνητ ἢς Κυβερνήσεως εἶναι
 νά καθορίσῃ τέτοις ὅρους προσελκύσεως ξένων κεφαλαί-
 ων οὕτως ὥστε νά ἀφελῇ καὶ ὁ τόπος, καὶ ὅταν λέμε
 ξένον κεφάλαιον ὅτε ἐννοοῦμεν τόσον πολὺ τὰ μερίδια
^{ὅτε} τους, ἐννοοῦμεν τὰ λεπτὰ, ἐννοοῦμεν τὴν πείρα καὶ
 ἐννοοῦμε τὴν σύνδεσιν των μὲ τὰς διεθνεῖς ἀγορές.
 Διότι ἂν πᾶνὰ κάνω ἐγὼ ~~ἡμεῖς~~ ^{ἡμεῖς}, ὑποθέσωμεν ὅτι
 τὰ καταφέρνω νά κάνω ~~ἡμεῖς~~ ^{ἡμεῖς} ἐπὶ τὴν ὁσσελονίκην
 ὑποθέσωμεν ὅτι βρῶσκω πᾶ λεπτὰ, βρῶσκω τοὺς μηχανι-
 κούς ποὺ θὰ τὸ πουλήσω; ὅλες αὐτὲς οἱ ἀγορές εἶναι
 κλειστές, διότι πολεμοὶ συναγνίζονται μετ πέρα,
 ἐκόμενος θέλω τὸν ξένον νάρθῃ νά μὲ βοηθήσῃ, νά φέρῃ
 τὰ λεπτὰ του νά φέρῃ καὶ τὴν γνώσιν του ἀλλὰ νά φέ-
 ρῃ καὶ τὸν σύνδεσμόν του μὲ τὰς ξένες ἀγορές. Μέχρι
 σήμερον ἡ συνεργασία μὲ τὸ ξένο κεφάλαιο ἐπῆρα καὶ
 αὐτὴ μιά μεταφυσικὴ ἀποφ. θέλετε νά σὲς πῶ ἕνα μυστι-
 κός; Ὑπερηφάνως ἀναφέρω ὅτι εἶμαι ὁ μόνος ὁ ὅποτος
 ἐπέπρινα τὸν νόμον τοῦ "αρκεζίνῃ διὰ τὴν εἰσορὴν
 ξένων κεφαλαίων, διότι ἔβλεπα τί θὰ συνέβαινε. Ἐδίδο-
 ντο ἐκεῖ πέρα προνόμια εἰς τὸ ξένον κεφάλαιον τὰ
 ὅποια ὅτε ἦσαν συντελεστικά τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύ-
 ξεως δηλαδή νά φέρῃ ^{ὅτε} ξένο κεφάλαιον διὰ νά κερδίσῃ
 καὶ αὐτό καὶ νά βοηθηθῇ καὶ ἐγώ, ἤτο ἑτεροβαρὲς αἱ
 προσφοραὶ ποὺ κάναμε στό ξένο κεφάλαιο καὶ τῷχομεν
 πληρώσει αὐτό, τῷχομε πληρώσει αὐτό καὶ μὲ τὸν τρό-
 πον ποὺ μᾶς ἀπευθύνεται τὸ ξένο κεφάλαιο μέχρι σή-
 μερον, καὶ ἂν ἐχρειάσθῃ ν' ἀλλάξωμε τὴν σύμβασιν πάσας

ται νά ἔλθῃ ὡς κατακτητῆς μή σῶσει καί μή φτάσει
 νά ἔλθῃ ποτέ, θάρσῃ ὡς συνεταῖρος, ὡς μπιζόνες πάρτμαν
 ἐπὶ ἰσοῖς ὁροῖς νά ἀφελῇ καί αὐτός νά ἀφελῇ ὅμως
 καί μετς καί ἐπομένως ἡ τέχνητ ἧς Κυβερνήσεως εἶναι
 νά καθορίσῃ τέτοις ὁροῖς προσελκύσεως ξένων κεφαλαι-
 ὶων οὕτως ὥστε νά ἀφελῇ καί ὁ τόπος, καί ὅταν λέμε
 ξένον κεφάλαιον ὅν ἐννοοῦμεν τόσον πολὺ τὰ μερίδια
 τοῦς, ἐννοοῦμεν τὰ λεπτὰ, ἐννοοῦμεν τὴν κείρα καί
 ἐννοοῦμε τὴν σύνδεσιν των μὲ τὰς οἰκονομικὰς ἀγορὰς.
 Διότι ἂν πᾶν κἄν ἐγὼ ~~ἡμεῖς~~, ὑποθέσωμεν ὅτι
 τὰ καταφέρνω νά κἄνω ~~ἡμεῖς~~ τὴν Θεσσαλονίκην
 ὑποθέσωμεν ὅτι βρισκώ πᾶ λεπτὰ, βρισκώ τοὺς μηχανι-
 κοὺς ποὺ θὰ τὸ πουλήσω; ὅλες αὐτὲς οἱ ἀγορὰς εἶναι
 κλειστὲς, διότι κολάσονται συναγωνίζονται ἐκτὸ πέρα,
 ἐπομένως θέλω τὸν ξένο νάρθῃ νά μὲ βοηθήσῃ, νά φέρῃ
 τὰ λεπτὰ του νά φέρῃ καί τὴν γυνῶσιν του ἀλλὰ νά φέ-
 ρῃ καί τὸν σύνδεσμον του μὲ τὰς ξένες ἀγορὰς. Μέχρι
 σήμερον ἡ συνεργασία μὲ τὸ ξένο κεφάλαιο ἐπῆρε καί
 αὐτὴ μὲ μεταφυσικὴ ἔποψιν. Θέλατε νά σῆς πᾶ ἓνα μυστι-
 κός; Ὑπερφάνως ἀναφέρω ὅτι εἶμαι ὁ μόνος ὁ ὁποῖος
 ἐπέκρινα τὸν νόμον τοῦ ἀρκεζίνῃ διὰ τὴν εἰσορὴν
 ξένων κεφαλαίων, διότι ἔβλεπα τί θὰ συνέβαινε. Ὁρίσθη-
 ντο ἐκεῖ πέρα προνόμια εἰς τὸ ξένον κεφάλαιον τὰ
 ὅποια ὅν ἦσαν συνταλαστικά τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύ-
 ξεως ὀφθαλμῶν νά φέρῃ ξένο κεφάλαιον διὰ νά κερδίσῃ
 καί αὐτὸ καί νά βοηθήσῃ καί ἐγὼ, ἦτο ἐτεροβαρὴς αἱ
 προσφοραὶ ποὺ κάναμε στὸ ξένο κεφάλαιο καί τῷχομεν
 πληρώσει αὐτὸ, τῷχομε πληρώσει αὐτὸ καί μὲ τὸν τρό-
 πον ποὺ μᾶς ἀπευθύνεται τὸ ξένο κεφάλαιο μέχρι σή-
 μερον, καί ἂν ἐχρειάσθῃ ν' ἀλλάξωμε τὴν συμβασιν πάσας

οί ρίζες δέν ήτο μόνον στο 63 καὶ ὑπεγράφη ἡ σύμβα-
σις ,οί ρίζες ἦσαν στο 53 ὅτε διὰ συνταγματικοῦ
κόμου καθωρίσαμε ὅτι μπορούμε νά δώσωμε εἰς τὸ
ξένο κεφάλαιον προνόμια τὰ ὅποια θά ἦτο ἐν μειονε-
κτικῇ θέσει τὸ ἐσωτερικόν κεφάλαιον καί ἴσως ὁμι-
ουργοῦν ζημιολόγους συνθήκας φιά τήν οἰκονομίαν μας
ἡ Κυβέρνησις μας θά καθορίσῃ σιγά,σιγά πολιτικὴν ξέ-
νου κεφαλαίου τέτοια καὶ τὸ ξένον κεφάλαιον θά πει
συνεργάτης δέν θά ναι κατακτητῆς,ὅπως ἀπὸ κανένα δέν
περιμένουμε ν' ἔλθῃ ἐδῶ ὡς φιλάνθρωπος καί νά μας δώ-
σῃ τὰ λεπτὰ του. Σὰς εἶπα τὸ ἔζης ὅτι δουλεύῃ σας
εἶναι τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας νά κἀνῃ τὰ ἐργο-
στάσια,δηλαδή δέν εἶναι δική μας δουλειά τοῦ Κράτους
ὁπλ. ὅταν λέω ἐγὼ ἐννοῶ τὸ Κράτος, ἔσετς εἰσθε ἰδιω-
τικὴ πρωτοβουλία θά εἶναι,εἶναι ἀφέλεια τῆς αἰσχί-
στης ποιότητος νά λέμε τὸ Κράτος ὅτι θά γίνῃ βιομή-
χανος.Μ' αὐτὸ δέν ἔχει ὑπηρεσία σήμερον νά ὀψῇ, νά
ἐπιτυχῇ νά διεξαγάγῃ τὰς στοιχειώδεις ἀποστολάς
ἐνός Κράτους ,μίαν αἰτησὶν ἐνός πολίτου δέν μπορεῖ
νά διεκπεραιώσῃ.Καί θά μοῦ κἀνῃ βιομηχανίες;
Ἄς ποῦμε οἱ σοσιαλισταί καί οἱ κομμουνισταί καὶ
λένε ἔτσι γιὰ τήν Ἑλλάδα εἶναι ἐκτός τρόπου καί
χρόνου,χωρὶς κράτος πῶς νά τὰ κἀνῃς αὐτὰ τὰ πράγματα
ἐπὶ τῇ Ἀγγλίᾳ καὶ εἶναι ὀργανωμένη καί οἱ κρατικῆς
ἐπιχειρήσεις ὅθῃ ἔχουν ἐπιτύχει ^{καί} αὐτὸ οὔτε τὸ
σοσιαλιστικόν κόμμα τῆς Ἀγγλίας πλέον ἔχει μέσα
στο πρόγραμμά του ἐθνικοποιήσεις καί δημιουργίας
κρατικῶν ἐπιχειρήσεωνκαί θάρσῃ ἐδῶ στήν Ἑλλάδα νά
μιλῶ γιὰ κρατικὰς ἐπιχειρήσεις.Καί δέν βλέπω τὸ
ἄζωτον νά τραπῇ,δέν βλέπω τὰ ὀθθεν κρατικὰ ἐργο-
στάσια τὰ ὅποια δέν ἔχουν καμμίαν σχέσιν μέ τὸ

οί ρίζες δεν ήτο μόνον στο 62 καθ' ύπεγράφη ή σύμβα-
σις ,οί ρίζες ήσαν στο 53 οτε διά συνταγματικού
κόμου καθορίσαμε οτι μπορούμε νά δώσωμε εις τό
ξένο κεφάλαιον προνόμια τά όποτα θά ήτο εν μειονε-
κτική θέσει τό εσωτερικό κεφάλαιον καί ίσως δημι-
ουργοῦν ζημιούγνους συνθηκας για την οικονομίαν μας
ή κυβέρνησις μας θά καθορίση σιγά,σιγά πολιτικήν ξέ-
νου κεφαλαίου τέτοια καθ' τό ξένον κεφάλαιον θά ναι
συνεργάτης δεν θά ναι κατακτητής,όπως από πανέναν δεν
περιμένομε ν' έλθῃ έδώ ως φιλένθρωπος καί νά μας δώ-
σῃ τά λεπτά του. Ες είπα τό εξής οτι δουλεύα-
σαι είναι της ιδιωτικής πρωτοβουλίας νά κάνῃ τά έργο-
στάσια,όλαδὴ δεν είναι δική μας δουλειά του Κράτους
όηλ. όταν λέω εγώ έννοώ τό Κράτος,έσεϊς είθε ιδιω-
τική πρωτοβουλία θά είναι,είναι άφέλεια της αίσχι-
στης ποιότητος νά λέμε τό Κράτος οτι θά γίνῃ βιομη-
χανος.Μ' αυτό δεν έχει ύπηρεσία σήμερα νά δῇ ,νά
επιτυχῶς νά διεξαγάγῃ τάς στοιχειώδεις άποστολάς
ένός Κράτους ,μίαν αίτησιν ένός πολίτου δεν μπορεί
νά διεκπεραιώσῃ.Καί θά μοῦ κάνῃ βιομηχανίες;
Άς ποῦμε οί σοσιαλισταί καί οί κομμουνισταί καθ'
ένε έστι για την Ελλάδα είναι έκτός τρόπου καί
χρόνου,χωρίς κράτος πῶς νά τά κάνῃς αυτά τά πράγματα
στην Άγγλία καθ' είναι οργανωμένη καί οί κρατικές
επιχειρήσεις δὲν ἔχουν έκτύχει^{μη} αυτό οὔτε τό
σοσιαλιστικό κόμμα της Άγγλίας πλέον έχει μέσα
στο πρόγραμμά του εθνικοποιήσεις καί δημιουργίας
κρατικῶν επιχειρήσεωνκαί θάρῃ έδώ στήν Ελλάδα νά
μιλῶ για κρατικές επιχειρήσεις.Καί δεν βλέπω τό
ἔξωτον νά τραῖ,δεν βλέπω τά όθεν κρατικά έργο-
στάσια τά όποτα δεν ἔχουν καμμίαν σχέση με τό

οί ρίζες δέν ήτο μόνον στο 62 που υπεγράφη ή σύμβα-
σις ,οί ρίζες ήσαν στο 53 οτε διά συνταγματικού
μόδου καθωρίσαμε ότι μπορούμε νά δίδωμε εις τό
ξένο κεφάλαιον προνόμια τά όποτα θά ήτο έν μειονε-
κτική θέσει τό έσωτερικόν κεφάλαιον καί ίσως δημι-
ουργούη ζημιολάνους συνθηκας για την οικονομίαν μας
ή Κυβέρνησις μας θά καθορίση σιγά,σιγά πολιτικήν ξέ-
νου κεφαλαίου τέτοια που τό ξένον κεφάλαιον θά νει
συνεργάτης δέν θά ναι κατακτητής,όπως από κανένα δέν
περιμένομε ν' έλθη έδω ως φιλόανθρωπος καί νά μας δώ-
ση τά λεπτά του. Έως είπα τό εξής ότι δουκιά σας
είναι της ιδιωτικής πρωτοβουλίας νά κάνη τά έργο-
στάσια, δηλαδή δέν είναι δική μας δουλειά του Κράτους
δηλ. όταν λέω έγω έννοώ τό Κράτος, έστε είθε ιδιω-
τική πρωτοβουλία θά είναι, είναι άγέλεια της αλεχι-
στης ποιότητος νά λέμε τό Κράτος ότι θά γίνη βιομη-
χανος. Η' αυτό δέν έχει ύπηρεσία σήμερα νά δη, νά
έπιτευχώς νά διεξαγάγη τάς στοιχειώδεις άποστολάς
ένός Κράτους, μίαν αίτησιν ενός πολίτου δέν μπορεί
νά διεκπεραιώση. Καί θά μου κάνη βιομηχανίες;
Άς πούμε οί σοσιαλισται καί οί κομμουνισται που
λένε έτσι για την Ελλάδα είναι έκτός τρόπου καί
χρόνου, χωρίς κράτος πώς νά τά κάνουν αυτά τά πράγματα
Ετήν Άγγλία που είναι οργανωμένη καί οί κρατικές
έπιχειρήσεις όθρ έχουν έπιτύχει^{ως} αυτό ούτε τό
σοσιαλιστικόν κόμμα της Άγγλιας πλέον έχει μέσα
στο πρόγραμμά του ένθικοποιήσεις καί δημιουργίας
κρατικών έπιχειρήσεων καί θάρω έδω στην Ελλάδα νά
μιλώ για κρατικές έπιχειρήσεις. Καί δέν βλέπω τό
άξιωτον νά τραφώ, δέν βλέπω τά όθεν κρατικά έργο-
στάσια τά όποτα δέν έχουν καμμίαν σχέση με τό

οί ρίζες δέν ήτο μόνον στο 62 του ύπεγράφη ή σύμβα-
σις ,οί ρίζες ήσαν στο 53 ότε διά συνταγματικού
πρόμου καθορίσαμε ότι μπορούμε νά δώσωε εις τό
ξένο κεφάλαιον προνόμια τά όποια θά ήτο έν μειονε-
κτική θέσει τό έσωτερικόν κεφάλαιον και ίσως δημι-
ουργοθν ζημιωγόνους συνθήκας για τήν οικονομίαν μας
ή Κυβερνήσις μας θά καθορίση σιγά,σιγά πολιτικήν ξέ-
νου κεφαλαίου τέτοια του τό ξένον κεφάλαιον θά ναι
συνεργάτης δέν θά ναι κατακτητής,όπως από κανένα δέν
περιμένομε ν' έλθη έδώ ως φιλήνθρωπος και νά μās δώ-
σν τά λευκά του. Εως είπα τό έξής ότι δουκιά σας
είναι της Ιδιωτικής πρωτοβουλίας νά κάνη τά έργο-
στάσια,όλαόθ δέν είναι οική μας δουλειά του Κράτους
όηλ. όταν λέω έγώ έννοώ τό Κράτος,έσεΐς είθετε Ιδιω-
τική πρωτοβουλία θά είναι,είναι άφέλεια της αίσχι-
στης ποιότητος νά λέμε τό Κράτος ότι θά γίνη βιομη-
χανος.Μ' αυτό δέν έχει ύπηρεσία σήμερα νά όη ,νά
έπιτυχως νά διεξαγάγη τάς στοιχειώδεις άποστολάς
ένός Κράτους ,μίσαν αίτησιν ένός πολίτου δέν μπορεί
νά διεκπεραιώση.Και θά μου κάνη βιομηχανίες;
"Ας ποΐμε οί σοσιαλισταί και οί κομμουνισταί του
λένε ήτοι για τήν 'Ελλάδα είναι έκτός τρόπου και
χρόνου,χωρίς κράτος πώς νά τά κάνουν αυτά τά πράγματα
στην 'Αγγλία του είναι οργανωμένη και οί κρατικές
έπιχειρήσεις όδθ έχουν έκιτύχει^{ηφ}· αυτό οΐτε τό
σοσιαλιστικόν κόμμα της 'Αγγλίας πλέον έχει μίσον
στο πρόγραμμά του έθνικοποιήσεις και δημιουργίας
κρατικών έπιχειρήσεωνκαι θάρθω έδώ στην 'Ελλάδα νά
μιλώ για κρατικές έπιχειρήσεις.Και δέν βλέπω τό
δύσωτον νά τραφώ,δέν βλέπω τά όηθεν κρατικά έργο-
στάσια τά όποια δέν έχουν καμμίαν σχέση με τό

οί ρίζες δέν ήτο μόνον στο 62 που υπεγράφη ή σύμβα-
 σις ,οί ρίζες ήσαν στο 53 οτε δια συνταγματικού
 νόμου καθωρίσαμε ότι μπορούμε νά δώμε εις τό
 ξένο κεφάλαιον προνόμια τά όποτα θά ήτο εν μειονε-
 κτική θέσει τό εσωτερικόν κεφάλαιον καί ίσως δημι-
 ουργούν ζημιολόγους συνθήκας για την οικονομίαν μας
 ή κυβέρνησις μας θά καθορίση σιγά-σιγά πολιτικήν ξέ-
 νου κεφαλαίου τέτοια που τό ξένον κεφάλαιον θά ναι
 συνεργάτης δέν θά ναι κατακτητής, όπως από κανένα δέν
 περιμένουμε ν' έλθη έδώ ως φιλάνθρωπος καί νά μας δώ-
 ση τά λευκά του. Ες είπα τό έξης ότι δουκιά σας
 είναι της ιδιωτικής πρωτοβουλίας νά κάνη τά έργο-
 στάσια, δηλαδή δέν είναι δική μας δουλειά του κράτους
 δηλ. όταν λέω έγω έννοώ τό κράτος, έσπε ειπώτε ιδιω-
 τική πρωτοβουλία θά είναι, είναι έξέλεια της αίσχί-
 στης ποιότητος νά λέμε τό κράτος ότι θά γίνει βιομή-
 χανος. Μ' αυτό δέν έχει υπηρεσία σήμερα νά δώ ,νά
 επιτυχώς νά διεξαγάγη τάς στοιχειώδεις άποστολάς
 ενός κράτους ,μίαν αίτησιν ενός πολιτου δέν μπορεί
 νά διεκπεραιώση. Καί θά μου κάνη βιομηχανίες;
 Άς πούμε οί σοσιαλισταί καί οί κομμουνισταί που
 λένε έτσι για την Ελλάδα είναι έκτός τρόπου καί
 χρόνου, χωρίς κράτος πώς νά τά κάνης αυτά τά πράγματα
 στην Αγγλία που είναι οργανωμένη καί οί κρατικές
 επιχειρήσεις όλθ έχουν επιτύχει ^{ως} αυτό ουτε τό
 σοσιαλιστικόν κόμμα της Αγγλίας πλέον έχει μέσα
 στο πρόγραμμά του εθνικοποιήσεις καί δημιουργίας
 κρατικών επιχειρήσεων καί θάρθω έδώ στην Ελλάδα νά
 μιλή για κρατικές επιχειρήσεις. Καί δέν βλέπω τό
 άζωτον νά τραφώ, δέν βλέπω τά άθθεν κρατικά έργο-
 στάσια τά όποτα δέν έχουν καμμίαν σχέση με τό

οί ρίζες δέν ήτο μόνον στο 63 καὶ ὑπεγράφη ἡ σύμβα-
σις ,οί ρίζες ήσαν στο 53 ὅτε διὰ συνταγματικοῦ
κόμου καθωρίσαμε ὅτι μποροῦμε νά δώσωμε εἰς τὸ
ξένο κεφάλαιον προνόμια τὰ ὅποια θά ήτο ἐν μειονε-
κτικῇ θέσει τὸ ἐσωτερικόν κεφάλαιον καί ἴσως δημι-
ουργοῦν ζημιολῶνους συνθήκας γιὰ τήν οἰκονομίαν μας
ἡ Κυβέρνησις μας θά καθορίσῃ σιγά,σιγά πολιτικὴν ξέ-
νου κεφαλαίου τέτοια καὶ τὸ ξένον κεφάλαιον θά ναι
συνοργάτης δέν θά ναι κατακτητής, ὅπως ἀπὸ κανένα δέν
περιμένομε ν' ἔλθῃ ἐδῶ ὡς φιλένθρωπος καί νά μᾶς δώ-
σῃ τὰ λεπτὰ του. Ἐγὼ εἶπα τὸ ἐξῆς ὅτι δοῦμιὰ σας
εἶναι τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας νά κάνῃ τὰ ἐργο-
στάσια, ὅλα δὲ δέν εἶναι δική μας δουλειὰ τοῦ Κράτους
ὅλῃ. ὅταν λέω ἐγὼ ἐννοῶ τὸ Κράτος, ἔσχις εἴθε ἰδιω-
τικὴ πρωτοβουλία θά εἶναι, εἶναι ἀφέλεια τῆς αἰσχί-
στης ποιότητος νά λέμε τὸ Κράτος ὅτι θά γίνῃ βιομη-
χανος. Μ' αὐτὸ δέν ἔχει ὑπηρεσία σήμερον νά ὅῃ ,νά
ἐπιτυχῶς νά διεξαγάγῃ τὰς στοιχειώδεις ἀποστολάς
ἐνὸς Κράτους ,μὴν αἰτησὶν ἐνδὲς πολιτοῦ δέν μπορεῖ
νά διεκπεραιώσῃ. Καί θά μοῦ κάνῃ βιομηχανίες;
" Ἄς ποῦμε οἱ σοσιαλισταὶ καί οἱ κομμουνισταὶ καὶ
λένε ἔτσι γιὰ τήν Ἑλλάδα εἶναι ἐκτός τρόπου καί
χρόνου, χωρὶς κράτος πῶς νά τὰ κάνῃς αὐτὰ τὰ πράγματα
ἐπὶ τῇ Ἀγγλίᾳ καὶ εἶναι ὀργανωμένη καί οἱ κρατικῆς
ἐπιχειρήσεις δὲν ἔχουν ἐπιτύχει¹⁰⁰ γι' αὐτὸ οὔτε τὸ
σοσιαλιστικὸν κόμμα τῆς Ἀγγλίας πλέον ἔχει μίση
στο πρόγραμμά του ἐθνικοποιήσεις καί δημιουργίας
κρατικῶν ἐπιχειρήσεων καί θάρσῃ ἐδῶ στὴν Ἑλλάδα νά
μιλῶ γιὰ κρατικὰς ἐπιχειρήσεις. Καί δέν βλέπω τὸ
ἄζωτον νά τραγῶ, δέν βλέπω τὰ ὅσθ' ἐν κρατικὰ ἐργο-
στάσια τὰ ὅποια δέν ἔχουν καμμίαν σχέσηιν μὲ τὸ

οί ρίζες δέν ήτο μόνον στο 62 του υπεγράφη ή σύμβα-
σις ,οί ρίζες ήσαν στο 53 οτε διά συνταγματικού
δρόμου καθωρίσαμε οτι μπορούμε νά δώσωμε εις τό
ξένο κεφάλαιον προνόμια τά οποτα θά ήτο έν μειονε-
κτική θέσει τό εσωτερικόν κεφάλαιον καί ίσως δημι-
ουργούη ζημιολόνους συνθήκας για την οικονομίαν μας
ή Κυβέρνησις μας θά καθορίση σιγά,σιγά πολιτικήν ξέ-
νου κεφαλαίου τέτοια του τό ξένον κεφάλαιον θίγαι
συνεργάτης δέν θίγαι κατακτητής,όπως από κανένα δέν
περιμένουμε ν' έλθη έδώ ώς φιλένθρωπος καί νά μας δώ-
ση τά λευκά του. Επε ειπα τό εζης οτι δουκιά σας
είναι της ιδιωτικής πρωτοβουλίας νά κίνη τά έργο-
στάσια,όλαδής δέν είναι δική μας δουλειά του Κράτους
δηλ. όταν λέω έγω έννοώ τό Κράτος,έσπε ειπθε ιδιω-
τική πρωτοβουλία θά είναι,είναι έξέταση της αίσχι-
στης ποιότητος νά λέμε τό Κράτος οτι θά γίνη βιομη-
χανος.Α'αυτό δέν έχει υπηρεσία σήμερα νά δώ ,νά
έπιτυχώς νά διεξαγάγη τάς στοιχειώδεις άποστολάς
ένός Κράτους ,μίαν αίτησιν ένός πολίτου δέν μπορεί
νά διεκπεραιώση.Καί θά μεθ' κίνη βιομηχανίες;
Ας ποθμε οί σοσιαλισταί καί οί κομμουνισταί του
λένε έτσι για την Ελλάδα είναι έκτός τρόπου καί
χρόνου,χωρίς κράτος πώς νά τά κάνης αυτά τά πράγματα
Ιτην Αγγλία του είναι οργανωμένη καί οί κρατικές
έπιχειρήσεις όλη έχουν έκιτύχει^{ως} α'αυτό ουτε τό
σοσιαλιστικόν κόμμα της Αγγλίας πλέον έχει μέσα
στο πρόγραμμά του έθνικοποιήσεις καί δημιουργίας
κρατικών έπιχειρήσεωνκαί θάρω έδώ στην Ελλάδα νά
μιλώ για κρατικές έπιχειρήσεις.Καί δέν βλέπω τό
άξωτον νά τραφώ,δέν βλέπω τά όθεν κρατικά έργο-
στάσια τά οποτα δέν έχουν καμμίαν σχέση με τό

οι ρίζες δεν ήτο μόνον στο 62 που υπεγράφη η σύμβα-
 σεις ,οι ρίζες ήσαν στο 53 οτε διά συνταγματικού
 ήδμου καθορίσαμε ότι μπορούμε να ιδώμε εις τό
 ζένο κεφάλαιον προνόμια τά όποτα θα ήτο έν μειονε-
 κτική θέσει τό λουτερικόν κεφάλαιον και ίσως δημι-
 ουργοϋν ζημιολόγους συνθήκας για την οικονομίαν μας
 ή κυβέρνησίς μας θα καθορίση σιγά,σιγά πολιτικήν ζέ-
 νου κεφαλαίου τέτοια που τό ζένον κεφάλαιον θίγαι
 συναργάτης δεν θίγαι κατακτητής,όπως από κανένα δεν
 περιμένομε ν' έλθη έδώ ως φιλήνθρωπος και να μης δώ-
 ση τά λεπτά του. Επε ειπα τό έξης ότι δουλιά σας
 είναι της ιδιωτικής πρωτοβουλίας να κάνη τά έργο-
 στάσια,όηλαδή δεν είναι δική μας δουλειά τοϋ Κράτους
 όηλ. όταν λέω έγω έννοω τό Κράτος,έπεις είθεε ιδιω-
 τική πρωτοβουλία θα είναι,είναι έφέλεια της αίσχι-
 σης ποιότητος να λέμε τό Κράτος ότι θα γίνη βιομη-
 χανος.Μ'αυτό δεν έχει ύπηρεσία σήμερα να δθ ,να
 επιτυχώς να διεξαγάγη τας στοιχειώδεις άποστολάς
 ενός Κράτους ,μίαν αίτησιν ενός πολίτου δεν μπορεί
 να διεκπεραιώση.Και θα μοβ κάνη βιομηχανίες;
 "ας ποϋμε οι σοσιαλιστάι και οι κομμουνιστάι που
 λένε έτσι για την Ελλάδα είναι έκτος τρόπου και
 χρόνου,χωρίς κράτος πως να τά κάνουν αυτά τά πράγματα
 στην Αγγλία που είναι οργανωμένη και οι κρατικές
 επιχειρήσεις όθρ έχουν επιτύχει^{καθ} ή αυτό οϋτε τό
 σοσιαλιστικόν κόμμα της Αγγλίας πλέον έχει μέσα
 στο πρόγραμμά του έννοικοποιήσεις και δημιουργίας
 κρατικών επιχειρήσεωνκαι θάρω έδώ στην Ελλάδα να
 μιλά για κρατικές επιχειρήσεις.Αι δεν βλέπω τό
 άζωτον να τραφώ,δεν βλέπω τά άθθεν κρατικά έργο-
 στάσια τά όποτα δεν έχουν καμμίαν σχέση με τό

κράτος και τὰ ὅποια ἀποτελοῦν μία ἐπιβάρυνσιν τοῦ
 προϋπολογισμοῦ. Ὅσοις θὰ κάνετε τίς ἐπιχειρήσεις, ἴσατις
 θὰ φτιάσετε τὰ κτίρια καὶ τὰ μηχανήματα, ἴσατις ὁ βιο-
 μηχανικός κόσμος. Ἐμένα τὸ Κράτος δουλαῖ μου εἶναι
 νὰ κάνω τὴν οἰκοδομή. Καὶ νὰ κάνω τὸ κλῆμα μέσα στοῦ
 ὅποιοι ὁ ἱκανός θὰ μπορέσῃ νὰ ὀημιουργήσῃ. Εἰς αἶμα
 πρέπει νὰ σῶς καθοδηγήσῃ ἡλικία ἐγὼ ὡς κράτος διότι
 καὶ ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία δὲν εἶναι ἀναμάρτυρος,
 δὲν εἶναι πᾶνσοφός, ὑπάρχουν πάντα κοινωνικὲς σκέψεις
 οἱ ὅποιοι θέτουν ὀριομένους φραγμούς ἀλλὰ τὸ βάρος
 τῆς ὀημιουργίας εἶναι δικό σας, τὸ βάρος τῶν πλησίων
 εἶναι δικό μου τοῦ Κράτους. Ὅταν μιλοῦμε γιὰ οἰκονο-
 μία ἕνα πρῶγμα εἶναι νὰ μάθωμε τὸν ἑαυτὸν μας τὴν
 Ἑλλάδα. Ὅλοι σας λέει ὅτι ἡ Ἑλλάδα εἶναι φτωχός
 τόπος. Κατήντησε νὰ καταργήμαστε τὸν τόπον στὴν
 ὅποιοι γεννηθήκαμε, τὸ θεωροῦμε ἐξυπνάδα νὰ λέμε
 ἢ Ἑλλὰς εἶναι ἡ πτωχοτέρα γῆ, γυναικὶ τῆς γῆς δὲν
 εἶναι ἔτσι; καὶ πρὶν ἀπὸ μερικά χρόνια ἀκόμη τὸ
 εἶχαν καθῆγμα ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶναι λιτοδίπλατοι, λι-
 τοδίπλατοι καὶ δὲν ντρεπόμαστε νὰ τὸ λέμε. Ὅποτε
 καὶ μ' αὐτὸ τὸ λιτοδίπλατον καὶ τὴν φτώχειαν μᾶς μεταχει-
 ρίζονται οἱ Ἕλληνες σὺν κουλάκους. Τὸ λιτοδίπλατο ἀρχί-
 ζομε νὰ τὸ σταματᾶμε ἀλλὰ ἀκόμη ὑπάρχει ἀνοησία τῆς
 πτωχείας τῆς Ἑλληνικῆς γῆς. Καὶ ποῖος σῶς παρακαλῶ
 προσπάθησε νὰ μάθῃ τί εἶναι ἡ Ἑλληνικὴ γῆ; Ποῖος
 ὑποσπάθησε νὰ μάθῃ τὴν Ἑλληνικὴ θάλασσα, ποῖος προ-
 σπάθησε νὰ μάθῃ τί εἶναι τὸ Ἑλληνικὸν χῶμα. Ξέρετε
 ὅτι εἴμαστε ἡ μόνη χώρα τῆς Εὐρώπης ποὺ δὲν ἔχομε
 ἐδαφολογικὸν χάρτη; Καὶ ἂν τὸ ὅτι φτάχνομεν ἐργοῦτά-
 σια λιπασμάτων διὰ νὰ ὀηλητριάσωμε τὸ χῶμα τῆς Ἑλ-
 λάδος καὶ ὅχι νὰ τὸ βοηθοῦμε, γιατί θὰ ὀητε τὸ θ' ἀπο-

κόστος και τά όποια αποτελοϋν μία επιβάρυνσιν του προϋπολογισμοϋ. Έσεϊς θά κάνετε τίς επιχειρήσεις, έσεϊ θά φτιάσετε τά κτίρια και τά μηχανήματα, έσεϊς ό βιομηχανικός κόσμος. Έμένα τό Κράτος δουλαά μου είναι νά κάνω τήν οίκοδομή. Και νά κάνω τό κλῆμα μέσα στο όποιον ό έκκνός θά μπορέσῃ νά δημιουργήσῃ. Βέβαια πρέπει νά σῶς καθοδήγήσω ἡλικία έγώ ώς κράτος διότι και ή ιδιωτική πρωτοβουλία δέν είναι άναμάστιρος, δέν ε'ναι πάνσοφος, υπάρχουν πάντα κοινωνικές σκέψεις οί όποτες θέτουν ώρισμένους φραγμούς αλλά τό βάρος της δημιουργίας είναι οικό σας. Τό βάρος τῶν κλησίων είναι οικό μου του Κράτους. Όταν μιλοϋμε γιά οικονομία ένα πράγμα είναι νά μάθωμε τόν εαυτόν μας τήν 'Ελλάδα. Όλοι σας λένε ότι ή 'Ελλάδα είναι φτωχός τόπος. Αιτήνησε νά καταργιόμαστε τόν τόπον στέν όποιον γεννηθήκαμε, τό θεμεριϋμε έξυπνάδα νά λέμε 'Η 'Ελλάς είναι ή πτωχότερα γῆ, γωνία της γῆς δέν είναι έτσι; και πριν από μερικά χρόνια άκόμη τό είχαν καθήχημα ότι οί 'Ελληνες είναι λιτοδίωτοι, λιτοδίωτοι και δέν ντρεπόμαστε νά τό λέμε. 'Ορίστε και μ'αυτό τό λιτοδίωτον και τήν πτώχιαν μᾶς μεταχειρίζονται οί έλλοι, σῶν κουλάκους. Τό λιτοδίωτο αρχίζομε νά τό σταματήμε αλλά άκόμη υπάρχει άνοησία της πτωχίας της 'Ελληνικής γῆς. Αί ποίος σῶς παρακαλῶ προσπάθησε νά μάθῃ τί είναι ή 'Ελληνική γῆ; Ποίος ηροσπάθησε νά μάθῃ τήν 'Ελληνική θάλασσα, ποίος προσπάθησε νά μάθῃ τί είναι τό 'Ελληνικόν χῶμα. Ξέρετε ότι είμαστε ή μόνη χώρα της Εύρώπης πού δέν έχομε έδαφολογικόν χάρτη; Και αν τό ότι φάινωμεν εργοϋτάσια λιπασμάτων διά νά δηλητηριάζωμε τό χῶμα της 'Ελλάδος και όχι νά τό βοηθῶμε, γιατί θά όητε τό θ'άκο

κόστος καὶ τὰ ὅποια ἀποτελοῦν μία ἐπιβάρυνσιν τοῦ
 προϋπολογισμοῦ. Ἐσεῖς θά κάνετε τίς ἐπιχειρήσεις, ἐσεῖς
 θά φτιάσετε τὰ κτίρια καὶ τὰ μηχανήματα, ἐσεῖς ὁ βιο-
 μηχανικός κόσμος. Ἐμένα τὸ Κράτος δουλεύει μου εἶναι
 νά κάνω τὴν οἰκοδομή. Καὶ νά κάνω τὸ κλίμα μέσα στοῦ
 ὅποτον ὁ ἱκανός θά μπορέσῃ νά δημιουργήσῃ. Ἐξέβαινα
 πρέπει νά σῶς καθοδηγήσω πλῆλῃ ἐγώ ὡς κράτος διότι
 καὶ ἡ ιδιωτικὴ πρωτοβουλία δέν εἶναι ἀναμάρτυρος,
 δέν εἶναι πάνσοφος, ὑπάρχουν πάντα κοινωνικὲς σκέψεις
 οἱ ὅποιοι θέτουν ὠριμένους φραγμούς ἀλλὰ τὸ βάρος
 τῆς δημιουργίας εἶναι δικό σας, τὸ βάρος τῶν πηλοῦν
 εἶναι δικό μου τοῦ Κράτους. Ὅταν μιλοῦμε γιὰ οἰκονο-
 μία ἓνα πρᾶγμα εἶναι νά μάθωμε τὸν ἑαυτὸν μας τὴν
 Ἑλλάδα. Ὅλοι σας λέτε ὅτι ἡ Ἑλλάδα εἶναι φτωχὸς
 τόπος. Ἀτήντησε νά καταργιόμαστε τὸν τόπον στέν
 ὅποτον γεννηθήκαμε, τὸ θεμεριώμε ἐξυπατάδα νά λέμε
 ἢ Ἑλλὰς εἶναι ἡ πτωχότερα γῆ, γυνία τῆς γῆς δέν
 εἶναι ἔτσι; καὶ πρὶν ἀπὸ μερικά χρόνια ἀνομή τὸ
 εἶχαν καθῆμα ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶναι λιτοδίπτοι, λι-
 τοδίπτοι καὶ δέν ντρεπόμαστε νά τὸ λέμε. Ὅριστε
 καὶ μ'αὐτὸ τὸ λιτοδίπτον καὶ τὴν φτώχειαν μᾶς μεταχει-
 ρίζονταν οἱ ἄλλοι, σὺν κουλάνους. Τὸ λιτοδίπτο ἀρχί-
 ζομε νά τὸ σταματᾶμε ἀλλὰ ἀνομή ὑπάρχει ἀνοήσια τῆς
 πτωχίας τῆς Ἑλληνικῆς γῆς. Αἱ ποῖος σῶς παρακαλῶ
 προσκᾶθησε νά μάθῃ τί εἶναι ἡ Ἑλληνικὴ γῆ; Ποῖος
 προσκᾶθησε νά μάθῃ τὴν Ἑλληνικὴ θάλασσα, ποῖος προ-
 σκᾶθησε νά μάθῃ τί εἶναι τὸ Ἑλληνικὸν χῶμα. Ἐξερετε
 ὅτι εἴμαστε ἡ μόνη χώρα τῆς Εὐρώπης ποὺ δέν ἔχομε
 ἰσοφορολογικὸν χάρτη; Καὶ ἂν τὸ ὅτι φησίνωμεν ἐργοδι-
 σια λιπασμάτων διὰ νά δηλητηριάσωμε τὸ χῶμα τῆς Ἑλ-
 λάδος καὶ ὅχι νά τὸ βοηθοῦμε, γιατί θά ὀητε τὸ θ' ἀπο-

κόστος και τὰ ὅποια ἀποτελοῦν μία ἐπιβάρυνσιν τοῦ
 προϋπολογισμοῦ. Ἐσεῖς θά κάνετε τίς ἐπιχειρήσεις, ἐσεῖς
 θά φτιάσετε τὰ κτίρια καί τὰ μηχανήματα, ἐσεῖς ὁ βιο-
 μηχανικός κόσμος. Ἐμένα τὸ Κράτος δουλεύει μου εἶναι
 νά κάνω τὴν οἰκοδόμη. Καί νά κάνω τὸ κλῆμα μέσα στὸ
 ὅποτον ὁ ἱκανὸς θά μπορέσῃ νά δημιουργήσῃ. Βέβαια
 πρέπει νά σῶς καθοδηγήσω πλῆκτὰ ἐγὼ ὡς κράτος διότι
 καί ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία δέν εἶναι ἀναμάρτυρος,
 δέν εἶναι κύνσοφος, ὑπάρχουν πάντα κοινωνικὲς σκέψεις
 οἱ ὅποιοι θέτουν ὠρισμένους φραγμούς ἀλλὰ τὸ βάρος
 τῆς δημιουργίας εἶναι οἰκὸ σας, τὸ βάρος τῶν πηλοῦν
 εἶναι οἰκὸ μου τοῦ Κράτους. Ὅταν μιλοῦμε γιὰ οἰκονο-
 μία ἔνα πρῶγμα εἶναι νά μῆθωμε τὸν ἑαυτὸν μας τὴν
 Ἑλλάδα. Ὅλοι σας λέτε ὅτι ἡ Ἑλλάδα εἶναι φτωχὸς
 τόπος. Κατήντησε νά καταργιόμαστε τὸν τόπον στὸν
 ὅποτον γεννηθήκαμε, τὸ θεωροῦμε ἐξυπνάδα νά λέμε
 Ἡ Ἑλλάς εἶναι ἡ πτωχοτέρα γῆ, γυνία τῆς γῆς δέν
 εἶναι ἔτσι; καί πρὶν ἀπὸ μερικὰ χρόνια ἀκόμη τὸ
 εἶχαν καύχημα ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶναι λιτοδίπλοιοι, λι-
 τοδίπλοιοι καί δέν ντρέπομαστε νά τὸ λέμε. Ὅριστε
 καί μ' αὐτὸ τὸ λιτοδίπλοιο καί τὴν φτώχειαν μᾶς μεταχει-
 ρίζονται οἱ ἄλλοι, σὲν κουλάκου. Τὸ λιτοδίπλοιο ἀρχί-
 ζουμε νά τὸ σταματᾶμε ἀλλὰ ἀκόμη ὑπάρχει ἀνοησία τῆς
 πτωχίας τῆς Ἑλληνικῆς γῆς. Καί κοίτος σὲς παρακαλῶ
 προσπάθησε νά μάθῃ τί εἶναι ἡ Ἑλληνικὴ γῆ; Ποῖος
 προσπάθησε νά μάθῃ τὴν Ἑλληνικὴ θάλασσα, ποῖος προ-
 σπάθησε νά μάθῃ τί εἶναι τὸ Ἑλληνικὸν χῶμα. Ἐξέρετε
 ὅτι εἴμαστε ἡ μόνη χώρα τῆς Εὐρώπης ποὺ δέν ἔχομε
 ἐδαφολογικὸν χάρτη; Καί ἔν τὸ ὅτι φθίνωμεν ἐργοδότη-
 σια λιπασμάτων διὰ νά ἀλητηριάσωμε τὸ χῶμα τῆς Ἑλ-
 λάδος καί ὅχι νά τὸ βοηθοῦμε, γιὰτὶ θά ὀητε τὸ ὅ' ἀπο-

κόστος καί τά ὅποια ἀποτελοῦν μία ἐπιβάρυνσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἐπεις θά κάνετε τίς ἐπιχειρήσεις, ἐπεις θά φτιάσετε τά κτίρια καί τά μηχανήματα, ἐπεις ὁ βιομηχανικός κόσμος. Ἐμένα τό Κράτος δουλεύει μου εἶναι νά κάνω τήν οἰκοδόμη. Καί νά κάνω τό κλῆμα μέσα στοῦ ὅποτον ὁ ἱκανός θά μπορέσῃ νά δημιουργήσῃ. Βέβαια πρέπει νά οὔς καθοδήγήσω ἀλλὰ ἐγώ ὡς κράτος διότι καί ἡ ἰδιωτική πρωτοβουλία δέν εἶναι ἀναμάρτυρος, δέν εἶναι πάνσοφος, ὑπάρχουν πάντα κοινωνικές σκέψεις οἱ ὅποτες θέτουν ὀρισμένους φραγμούς ἀλλά τό βάρος τῆς δημιουργίας εἶναι οἰκός σας. Τό βάρος τῶν πλησίων εἶναι οἰκός μου τοῦ Κράτους. Ὅταν μιλοῦμε γιά οἰκονομία ἕνα πράγμα εἶναι νά μάθουμε τόν ἑαυτόν μας τήν Ἑλλάδα. Ὅλοι σας λέτε ὅτι ἡ Ἑλλάδα εἶναι φτωχός τόπος. Ἀτήντησε νά καταργιόμαστε τόν τόπον στέν ὅποτον γεννηθήκαμε, τό θεωροῦμε ἐξυπνάδα νά λέμε Ἡ Ἑλλάς εἶναι ἡ πτωχότερα γῆ, γυνία τῆς γῆς δέν εἶναι ἔτσι; καί πρὶν ἀπό μερικά χρόνια ἀκόμη τό εἶχαν καθύχημα ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶναι λιτοδίωτοι, λιτοδίωτοι καί δέν ντρεπόμαστε νά τό λέμε. Ὅριστε καί μ' αὐτό τό λιτοδίωτον καί τήν φτώχειαν μᾶς μεταχειρίζονται οἱ ἄλλοι. ὅπως κουλάκους. Τό λιτοδίωτο ἀρχίζομε νά τό σταματήσουμε ἀλλά ἀκόμη ὑπάρχει ἀνοησία τῆς πτωχείας τῆς Ἑλληνικῆς γῆς. Αἱ ποῖος οὔς παρακαλῶ προσπᾶθῃτε νά μάθῃ τί εἶναι ἡ Ἑλληνική γῆ; Ποῖος προσπᾶθῃτε νά μάθῃ τήν Ἑλληνική θάλασσα, ποῖος προσπᾶθῃτε νά μάθῃ τί εἶναι τό Ἑλληνικόν χῶμα. Ξέρετε ὅτι εἴμαστε ἡ μόνη χώρα τῆς ἐθνότητος ποῦ δέν ἔχομε ἐδαφολογικόν χάρτη; Καί ἂν τό ὅτι φτώχημεν ἐργοῦτά-σια λιπασμάτων διό νά δηλητηριάζομε τό χῶμα τῆς Ἑλλάδος καί ὅχι νά τό βυθωθῇ, γιατί θά ὀητε τό θ' ἀπο-

κόστος και τὰ ὅποια ἀποτελοῦν μία ἐπιβάρυνσιν τοῦ
 προϋπολογισμοῦ. Ἐσεῖς θὰ κάνετε τίς ἐπιχειρήσεις, ἵσατε
 θὰ φτιάσετε τὰ κτίρια και τὰ μηχανήματα, ἵσατε ὁ βιο-
 μηχανικός κόσμος. Ἐμένα τὸ Κράτος βουλεύει μου εἶναι
 νὰ κάνω τὴν οἰκοδομή, και νὰ κάνω τὸ κλῆμα μέσα στοῦ
 ὅποτον ὁ ἱκανός θὰ μπορέσῃ νὰ δημιουργήσῃ. Ἐβραία
 πρέπει νὰ εἶς καθοδήγηση πλῆλῃ ἐγὼ ὡς κράτος διότι
 και ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία δὲν εἶναι ἀναμάρτυρος,
 δὲν εἶναι πάνσοφος, ὑπάρχουν πάντα κοινωνικὲς σκέψεις
 οἱ ὅποιοι θέτουν ὀρισμένους φραγμούς ἀλλὰ τὸ βάρος
 τῆς δημιουργίας εἶναι δικό σας, τὸ βάρος τῶν πλησίων
 εἶναι δικό μου τοῦ Κράτους. Ὅταν μιλοῦμε γιὰ οἰκονο-
 μία ἔνα πρῶγμα εἶναι νὰ μάθωμε τὸν ἑαυτὸν μας τὴν
 Ἑλλάδα. Ὅλοι σας βλέπει ὅτι ἡ Ἑλλάδα εἶναι φτωχός
 τόπος. Κατήντησε νὰ καταργιόμαστε τὸν τόπον στὴν
 ὅποτον γεννηθήκαμε, τὸ θεωροῦμε ἐξουανάδα νὰ λέμε
 Ἡ Ἑλλάς εἶναι ἡ πτωχότερα γῆ, γυνία τῆς γῆς δὲν
 εἶναι ἔτσι; και πρὶν ἀπὸ μερικὰ χρόνια ἀκόμη τὸ
 εἶχαν καθῆμα ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶναι λιτοδίωτοι, λι-
 τοδίωτοι και δὲν ντρέπομαστε νὰ τὸ λέμε. Ὅποτε
 και μ' αὐτὸ τὸ λιτοδίωτον και τὴν φτώχειαν μᾶς μεταχει-
 ρίζονται οἱ ἄλλοι, σὺν πουλάκους. Τὸ λιτοδίωτο ἀρχί-
 ζομε νὰ τὸ σταματᾶμε ἀλλὰ ἀκόμη ὑπάρχει ἀνοησία τῆς
 πτωχίας τῆς Ἑλληνικῆς γῆς. Καί ποιος εἶς παρακαλῶ
 προσπαθῆσε νὰ μάθῃ τί εἶναι ἡ Ἑλληνικὴ γῆ; Ποιος
 προσπαθῆσε νὰ μάθῃ τὴν Ἑλληνικὴ θάλασσα, ποιος προ-
 σπαθῆσε νὰ μάθῃ τί εἶναι τὸ Ἑλληνικὸν χῶμα. Ξέρετε
 ὅτι εἴμαστε ἡ μόνη χώρα τῆς Εὐρώπης ποὺ δὲν ἔχομε
 ἐδαφολογικὸν χάρτη; και ἂν τὸ ὅτι φησινωμεν ἐργοῦτά-
 σια λιπασμάτων διὰ νὰ δηλητηριάζωμε τὸ χῶμα τῆς Ἑλ-
 λάδος και ὅχι νὰ τὸ βοηθοῦμε, γιατί θὰ ὀφτε τὸ θ' ἀπο-

κόστος και τὰ ὅποια ἀποτελοῦν μία ἐπιβάρυνσιν τοῦ
προϋπολογισμοῦ. Ἐπεις θά κάνετε τίς ἐπιχειρήσεις, ἔπει-
θὰ φτίνετε τὰ κτίρια και τὰ μηχανήματα, ἔπεις ὁ βιο-
μηχανικός κόσμος. Ἐμένα τό κράτος δουλεύει μου εἶναι
νά κάνω τήν οἰκοδομή. Καί νά κάνω τό κλίμα μέσα στό
ὅποτον ὁ ἱκανός θά μπορέσῃ νά δημιουργήσῃ. Βέβαια
πρέπει νά σῶς καθοδηγήσω ἀλλὰ ἐγώ ὡς κράτος οἶδτι
καί ἡ ἰδιωτική πρωτοβουλία ὅν εἶναι ἀναμάρτυρος,
ὅν εἶναι πάνσοφος, ὑπάρχουν πάντα κοινωνικῆς σκέψεις
αἱ ὁποῖες θέτουν ὠρισμένους φραγμούς ἀλλά τό βάρος
τῆς δημιουργίας εἶναι οἰκὸ σας, τό βάρος τῶν κλησίων
εἶναι οἰκὸ μου τοῦ κράτους. Ὅταν μιλοῦμε γιά οἰκονο-
μία ἕνα πρῶγμα εἶναι νά μάθουμε τόν ἑαυτὸν μας τήν
Ἑλλάδα. Ὅλοι σας λένε ὅτι ἡ Ἑλλάδα εἶναι φτωχός
τόπος. Ἀτήντησε νά καταργήμαστε τὸν τόπον στέν
ὅποτον γεννηθήκαμε, τό θεμελιώμε ἐξυπνάδα νά λέμε
Ἡ Ἑλλάς εἶναι ἡ πτωχότερα γῆ, γυναι τῆς γῆς ὅν
εἶναι ἔτσι; καί πρὶν ἀπὸ μερικὰ χρόνια ἀκόμη τό
εἶχαν καθῆμα ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶναι λιτοδίπλοιοι, λι-
τοδίπλοιοι καί ὅν ντρέπομαστε νά τό λέμε. Ὅριστε
καί μ'αὐτό τό λιτοδίπλοιο καί τήν φτώχειαν μᾶς μεταχει-
ρίζονται οἱ Ἕλληνες, ὅν κουλάνους. Τό λιτοδίπλοιο ἀρχί-
ζουμε νά τό σταματᾶμε ἀλλά ἀκόμη ὑπάρχει ἀνοησία τῆς
πτωχίας τῆς Ἑλληνικῆς γῆς. Αἱ κοίτες σῶς παρακαλῶ
προσπάθησε νά μάθῃ τί εἶναι ἡ Ἑλληνικὴ γῆ; Ποίος
προσπάθησε νά μάθῃ τήν Ἑλληνικὴ θάλασσα, ποίος προ-
σπάθησε νά μάθῃ τί εἶναι τό Ἑλληνικὸν χῶμα. Ξέρετε
ὅτι εἴμαστε ἡ μόνη χώρα τῆς εὐρώπης ποῦ ὅν ἔχομε
ἐδαφολογικὸν χῶρτη; Καί ἂν τό ὅτι φελάχωμεν ἐργοῦτά-
σια λιπασμάτων διὰ νά ἀλητηριάσωμε τό χῶμα τῆς Ἑλ-
λάδος καί ὅχι νά τό βοηθοῦμε, γιὰτί θά ὀητε τό θ' ἀπο-

κράτος και τὰ ὅποια ἀποτελοῦν μία ἐπιβάρυνσιν τοῦ
προϋπολογισμοῦ. Ἔσετε θά κάνετε τίς ἐπιχειρήσεις, ἔσετε
θά φτιάσετε τὰ κτίρια και τὰ μηχανήματα, ἔσετε ὁ βιο-
μηχανικὸς κόσμος. Ἐμένα τὸ κράτος δουλεύει μου εἶναι
νά κάνω τὴν οἰκοδομή, και νά κάνω τὸ κλῆμα μέσα στὸ
ὅποτον ὁ ἱκανὸς θά μπορέσῃ νά δημιουργήσῃ. Βέβαια
πρέπει νά οὔς καθοδήγησῃ πᾶσι καὶ ἰσὺς κράτος οἶδτι
και ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία ὅν εἶναι ἀναμάρτυρος,
ὅν εἶναι πᾶνσοφός, θάβρουν πᾶντα κοινωνικὰς σκέψεις
οἱ ὅποτες θέτουν ὀρισμένους φραγμούς ἀλλὰ τὸ βάρος
τῆς δημιουργίας εἶναι δικό σας. Τὸ βάρος τῶν κλησίων
εἶναι δικό μου τοῦ κράτους. Ὅταν μιλοῦμε γιά οἰκονο-
μία ἔνα πρῶγμα εἶναι νά μάθωμε τὸν ἑαυτὸν μας τὴν
Ἑλλάδα. Ὅλοι σας λέτε ὅτι ἡ Ἑλλάδα εἶναι φτωχὸς
τόπος. Ἀτήνησε νά καταργηθῇ τὸν τόπον στέν
ὅποτον γεννηθήκαμε, τὸ θεωροῦμε ἐξυπηρέτα νά λέμε
ἡ Ἑλλάς εἶναι ἡ πτωχότερα γῆ, γωνία τῆς γῆς ὅν
εἶναι ἔτσι; και πρὶν ἀπὸ μερικά χρόνια ἀκόμη τὸ
εἶχαν καθῆμα ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶναι λιτοδίπτοι, λι-
τοδίπτοι και ὅν ντροπιάζομε νά τὸ λέμε. Ὅποτε
και μ' αὐτὸ τὸ λιτοδίπτον και τὴν φτώχειαν μὲς μεταχει-
ρίζονται οἱ Ἕλληνες, οἱ κοινωτέους. Τὸ λιτοδίπτον ἀρχί-
ζομε νά τὸ σταματῇ ἀλλὰ ἀκόμη ὑπάρχει ἀνοησία τῆς
πτωχίας τῆς Ἑλληνικῆς γῆς. Καὶ ποῦτος οὔς παρακαλῶ
προσπάθησε νά μάθῃ τί εἶναι ἡ Ἑλληνικὴ γῆ; Ποῦτος
προσπάθησε νά μάθῃ τὴν Ἑλληνικὴ θάλασσα, ποῦτος προ-
σπάθησε νά μάθῃ τί εἶναι τὸ Ἑλληνικὸν χῶμα. Ἐβέρετε
ὅτι εἴμαστε ἡ μόνη χώρα τῆς ἐξουσίας τοῦ ὅν ἔχομε
ἐξαφολογικὸν χάρτη; και ἂν τὸ ὅτι φτηνὸν ἐργασί-
σια λιπασμάτων οἱ νά ἀπλητηριάζομε τὸ χῶμα τῆς Ἑλ-
λάδος και οὐχὶ νά τὸ βοηθοῦμε, γιατί θά ὀητε τὸ ὅτι ἀπο

καλυφθῇ σέ λίγο ὅτι αὐτά τά λιπᾶσματα τοῦ ρίχναμε
ἕως τώρα στή γῆ ὅν ἦσαν λιπᾶσματα γιά νά βοηθήσουν
ἦσαν λιπᾶσματα τοῦ σέ μεγάλο βαθμόν ὅν λέω ἐντελῶς
σέ μεγάλῳ βαθμόν δηλητηρίαζαν τήν γῆν (μέ συγχωρεῖ-
τε· καταστρέφουν τά μηχανήματα τῶν ἐργοστασίων ζαχά-
ρεως, τά λιπᾶσματα, ἀπεδείχθη περιτρώως) Ἀοικόν
ὅπως μοῦ λέεε ὅτι ἡ γῆινη Ἑλλάς εἶναι φτωχή τοῦ
λέω ὅτι ὅν ξέρεις τί λέε (κάποιος ἐκπεβαίνει ἀπό
κάτω ἀλλά ὅν ξεκαθαρίζεται ἡ φωνή του) αὐτό εἶναι.
Ἀοικόν τοὺς εἶπα στήν Ἀθήνα προχτές καί βρέθησαν
μερικοί ἀνῆτοι καί τοὺς ἐδχαριστῶ τοῦ προέβαλον
τήν ἀνοησίαν τους, τοὺς εἶπα, ἕνας ἀπό τοὺς λόγους τῆς
οἰκονομικῆς μας καθυστερήσεως εἶναι διανοητική ὀνη-
ρία τοῦ ἔθνους νά μάθῃ τόν ἑαυτόν του, καί ν' ἀποκτή-
σῃ ἐμπιστοσύνη στόν ἑαυτόν του. "αἱ ἐνθ' αὐτό εἶναι
ἕνα κῆρυγμα ἐλπίδος καί δημιουργίας τό ἐνεφάνισαν ὅτι
ὁ ἴκουργός τῆς Βιομηχανίας προσέβαλε τό ἔθνος τό
ὅποτον ἀπεκάλεσε ὀνηρό. Ἀντίθετα ὁ ἐχάρηκα ἐπι-
σης διότι καί ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι ὅν εἶναι τῆς πο-
λιτικῆς παρατάξεως σῶν καί μένα ὅπως ἡ Ἀβλάχου
ὁ Βοροῦς ἀπό ὁῦ πέρα καί πολλές ἄλλες ἐφημερίδες
λέω, ὁδῶν πᾶν πᾶν ὁ ἔξος τοῦ βρέθηκε ἕνας ἄνθρω-
πος τοῦ ἔχει τό κουράγιο νά λέῃ τίς ἰλήθειες.
Γι' αὐτό θά μπούμε σέ μία προσπάθεια γνώσεως τῆς Ἑλ-
λάδος ἐντατικῆς. Ἡ ἔρευνα τοῦ Ἑλληνικοῦ ὑπογείου
πλούτου τῶν θαλασσῶν τοῦ ἐδάφους θά γίνουν σέ 4 χρό-
νι^{αὐτῇ}α/ὥστε νά ξέρουμε τί εἶναι/ἡ Ἑλλάς. Ὅταν ξέρουμε
τί σιδηρομεταλλεύματα ἔχομεν ὅν μοῦ λέτε τό πρό-
βλημα τῆς σιδηρομεταλλουργίας θά εἶναι αὐτῆς τῆς φθ-
σεως τοῦ εἶναι σήμερον; Ὅταν θά ξέρουμε τί μεταλ-
λεύματα ἔχει ἡ Μακεδονία, τό πρόγραμμα τῆς ἐκβιο-

καλυφθῇ σέ λίγο ὅτι αὐτά τά λιπᾶσματα ποῦ ρίχναμε
ἕως τώρα στή γῆ ὅν ἦσαν λιπᾶσματα γιά νά βοηθήσουν
ἦσαν λιπᾶσματα ποῦ σέ μεγάλο βαθμόν θέν λῆω ἐντελῶς
σέ μέγανω βαθμόν δηλητηρίαζαν τήν γῆν (μέ συγχωρεῖ-
τε καταστρέφουν τά μηχανήματα τῶν ἐργοστασίων ζαχά-
ρεως, τά λιπᾶσματα, ἀπεδείχθη περιτρώως) Δοικόν
ὅπως μοῦ λέει ὅτι ἡ γῆνιη Ἑλλάς εἶναι φτωχή τοῦ
λέω ὅτι ὅν ξέρεις τί λές (κάποιος ἐκπαβαίνει ἀπό
κάτω ἀλλᾶ ὅν ξεκαθαρίζεται ἡ φωνή του) Αὐτό εἶναι.
Δοικόν τοῦς εἶπα στήν Ἀθήνα προχτές καί βρέθησαν
μερικοί ἀνῶντοι καί τοῦς ἐύχαριστῶ ποῦ προέβαλον
τήν ἀνοησίαν τους, τοῦς εἶπα, ἕνας ἀπό τοῦς λόγους τῆς
οἰκονομικῆς μας καθυστερήσεως εἶναι διανοητική ὀκνη-
ρία τοῦ ἔθνους νά μάθῃ τόν ἑαυτόν του, καί ν' ἀποκτή-
σῃ ἐμπιστοσύνη στόν ἑαυτόν του. Ἄν ἐνῶ αὐτό εἶναι
ἕνα κήρυγμα ἐλπίδος καί δημιουργίας τό ἐνεργάνισαν ὅτ
ὁ Ὑπουργός τῆς Βιομηχανίας προσέβαλε τό ἔθνος τό
ὅποτον ἀπεκάλεσε ὀκνηρό. Ἀντίθετα ὅς ἐχάρηκα ἐπί-
σης οἶδι καί ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι ὅν εἶναι τῆς κο-
λιτικῆς παρατάξεως οἶν καί μένα ὅπως ἡ Ἄα Παύλου
ὁ Εὐρρῶς ἀπό ὁῦ πέρα καί πολλές ἄλλες ἐφημερίδες
ἐδῶ, δόξα πᾶσι πᾶσι ὁ ἔθνος ποῦ βρέθηκε ἕνας ἄνθρω-
πος ποῦ ἔχει τό κουράγιο νά λέῃ τίς ἀλήθειες.
Γι' αὐτό θά μποῦμε σέ μία προσπάθεια γνώσεως τῆς Ἑλ-
λάδος ἐντατικῆς. Ἡ ἐρευνα τοῦ ἙΛΛΗΝΙΚΟῦ ὑπογείου
πλοῦτου τῶν θαλασσῶν τοῦ ἐδάφους θά γίνουν σέ 4 χρό-
νια/ὥστε νά ξέρουμε τί εἶναι/ἡ Ἑλλάς. Ὅταν ξέρουμε
τί σιδηρομεταλλεύματα ἔχομεν ὅν μοῦ λέτε τό πρό-
βλημα τῆς σιδηρομεταλλουργίας θά εἶναι αὐτῆς τῆς φά-
σεως ποῦ εἶναι σήμερον; Ὅταν θά ξέρουμε τί μεταλ-
λεύματα ἔχει ἡ Μακεδονία, τό πρόγραμμα τῆς ἐκβιο-

καλυφθῇ σὲ λίγο ὅτι αὐτὰ τὰ λιπώματα ποὺ ρίχναμε
ἕως τώρα στὴ γῆ ὅν ἦσαν λιπώματα γιὰ νὰ βοηθήσουν
ἦσαν λιπώματα ποὺ σὲ μεγάλο βαθμὸν θέν λῆν ἐντελῶς
σὲ μεγάλῳ βαθμὸν ὀηλητηρίαζαν τὴν γῆν (μὲ συγχωρεί-
τε καταστρέφουν τὰ μηχανήματα τῶν ἐργοστασίων ζαχά-
ρεως, τὰ λιπώματα, ἀπεκρίχθη περιτρώως) Δοιπὸν
ὁπως μοῦ λέει ὅτι ἡ γῆινη ἑλλάς εἶναι φτωχὴ τοῦ
λῆν ὅτι ὅν ξέρεις τί λές (κάποιος ἐκμεταίει ἀπὸ
κάτω ἡλλά ὅν ξεκαθαρίζεται ἡ φωνή του) Αὐτό εἶναι.
Δοιπὸν τοὺς εἶπα στὴν Ἀθήνα προχτές καὶ βρέθησαν
μερικοὶ ἀνὴρτοι καὶ τοὺς ἐδχαριστῶ ποὺ προέβαλον
τὴν ἀνοησίαν τους, τοὺς εἶπα, ἔνας ἀπὸ τοὺς λόγους τῆς
οἰκονομικῆς μας καθυστερήσεως εἶναι διανοητικὴ ὀκνη-
ρία τοῦ ἔθνους νὰ μάθῃ τὸν ἑαυτὸν του, καὶ ν' ἀποκτή-
σῃ ἐμπιστοσύνη στὸν ἑαυτὸν του. "αἱ ἐνθ' αὐτό εἶναι
ἔνα κήρυγμα ἱλαρίδος καὶ δημιουργίας τὸ ἐνεφάνισαν ὅτι
ὁ Ὑπουργὸς τῆς Βιομηχανίας προσέβαλε τὸ "ἔθνος τὸ
ὀποῖον ἀπεκάλεσε ὀκνηρό. Ἀντίθετα ὀ ἑχάρηκα ἐπί-
σης ὀότι καὶ ἄνθρωποι οἱ ὀποῖοι ὅν εἶναι τῆς κο-
λιτικῆς παρατάξεως σὺν καὶ μῆνα ὀπως ἡ Ἀα ἡλλάχου
ὀ Εὐρωπῆς ἀπὸ ὀμ πέρα καὶ πολλῆς ἡλλες ὀφημερίδας
ἔδω, ὀότι καὶ ὀπλάχῃ ὀ ὀ ὀ ὀ ποὺ βρέθηκε ἔνας ἄνθρω-
πος ποὺ ἔχει τὸ κουράγιο νὰ λέῃ τίς ἡλήθειες.
Γι' αὐτό θά μπορούμε σὲ μία προσπαῖεια γνώσεως τῆς ἡ-
λάδος ἐντατικῆς. Ἡ ἔρευνα τοῦ ἡἡἡἡἡἡ ὀπογείου
πλοῦτου τῶν θαλασσῶν τοῦ ἑδάφους θά γίνουν σὲ 4 χρὸ-
νῶν ^{αὐτῇ} _{ὅπως} νὰ ξέρουμε τί εἶναι/ἡ ἡλλάς. Ὄταν ξέρουμε
τί οἰδῖορομεταλλεύματα ἔχομεν ὅν μοῦ λέτε τὸ πρό-
βλημα τῆς οἰδῖορομεταλλουργίας θά εἶναι αὐτῆς τῆς φθ-
σεως ποὺ εἶναι σῆμερον; Ὄταν θά ξέρουμε τί μεταλ-
λεύματα ἔχει ἡ ἡακεδονία, τὸ πρόγραμμα τῆς ἐκβιο-

καλυφθῇ σὲ λίγο ὅτι αὐτὰ τὰ λιπώματα τοῦ ρίχναμε
 ἔως τώρα στὴ γῆ ὅν ἦσαν λιπώματα γιὰ νὰ βοηθήσουν
 ἦσαν λιπώματα τοῦ σὲ μεγάλο βαθμὸν θέν λέω ἐντελῶς
 σὲ μεγάλῳ βαθμὸν δηλητηρίαζαν τὴν γῆν (μὲ συγχωρεῖ-
 τε, καταστρέφουν τὰ μηχανήματα τῶν ἐργοστασίων ζαχέ-
 ρως, τὰ λιπώματα, ἀπεδείχθη περιτρώως) (Λοιπὸν
 ὁπιοσ μοῦ λέει ὅτι ἡ γῆνιη 'ελλάς εἶναι φτωχὴ τοῦ
 λέω ὅτι ὅν ξέρεις τί λές (κάποιος ἱκευβαίνει ἀπὸ
 κάτω ἑλλά ὅν καταβαρύνεται ἡ φωνή του) αὐτό εἶναι.
 Λοιπὸν τοὺς εἶπα στὴν 'Αθήνα προχτές καὶ βρέθησαν
 μερικοὶ ἀνῶντοι καὶ τοὺς ἐδαχάριστῳ τοῦ προέβαλον
 τὴν ἀνοησίαν τους, τοὺς εἶπα, ἕνας ἀπὸ τοὺς λόγους τῆς
 οἰκονομικῆς μας καθυστερήσεως εἶναι διανοητικὴ ὀνη-
 ρία τοῦ ἔθνους νὰ μάθῃ τὸν ἑαυτὸν του, καὶ ν' ἀκοιτή-
 σῃ ἐμπιστοσύνη στὸν ἑαυτὸν του, "αἱ ἐνθ' αὐτό εἶναι
 ἕνα κήρυγμα ἑλπίδος καὶ δημιουργίας. τὸ ἐνεφάνισαν ὅτι
 ὁ 'Υπουργὸς τῆς Βιομηχανίας προσέβαλε τὸ "ἔθνος τὸ
 ὅποτον ἀπεκάλασε ὀνηρό. 'Αντίθετα δὲ ἐχάρηκα ἐπὶ-
 σης διότι καὶ ἄνθρωποι οἱ ὅποτοι ὅν εἶναι τῆς κο-
 λαιτικῆς παρατάξεως οὖν καὶ μὲνα ὅπως ἡ "α Βλῆχου
 ὁ Βερρῆς ἀπὸ ὅπ πέρα καὶ πολλές ἄλλες φημερίδες
 ἔδῳ, ὅδῳ πᾶσι πᾶσιν οἱ ὅ-ῆος τοῦ βρέθηκε ἕνας ἄνθρω-
 πος τοῦ ἔχει τὸ κουράγιο νὰ λέῃ τίς ἰλήσεις.
 Γι' αὐτό θά μπούμε σὲ μία προσκίθεα γνώσεως τῆς 'ε-
 λλᾶδος ἐντατικῆς. 'Ἡ ἔρευνα τοῦ 'Χημικῆς ὑπογείου
 πλοῦτος τῶν θαλασσῶν τοῦ ἑδάφους θά γίνουν σὲ 4 χρό-
 νια/ὥστε νὰ ξέρουμε τί εἶναι/ἡ 'ελλάς. "Ὅταν ξέρουμε
 τί σιδηρομεταλλεύματα ἔχομεν ὅν μοῦ λέτε τὸ πρό-
 βλημα τῆς σιδηρομεταλλουργίας θά εἶναι αὐτῆς τῆς φέ-
 σεως τοῦ εἶναι σήμερον; "Ὅταν θά ξέρουμε τί μεταλ-
 λεύματα ἔχει ἡ Μακεδονία, τὸ πρόγραμμα τῆς ἐκπαι-

καλυφθῇ σέ λίγο ὅτι αὐτά τά λιπάσματα ποῦ ρίχναμε
ἕως τώρα στή γῆ ὅν ἦσαν λιπάσματα γιά νά βοηθήσουν
ἦσαν λιπάσματα ποῦ σέ μεγάλο βαθμόν θέν λέω ἐντελῶς
σέ μεγάλο βαθμόν δηλητηρίαζαν τήν γῆν (μέ συγχωρε-
ται καταστρέφουν τά μηχανήματα τῶν ἐργοστασίων ζαχα-
ρῶς, τά λιπάσματα, ἀπεδείχθη περιτράνω) Δοιπόν
ὅπως μοῦ λέει ὅτι ἡ γῆνιη 'Ελλάς εἶναι φτωχή τοῦ
λέω ὅτι ὅν ξέρεις τί λές (κάποιος ἐπεμβαίνει ἀπό
κάτω ἀλλά ὅν ξεκαθαρίζεται ἡ φωνή του) Αὐτό εἶναι.
Δοιπόν τοῦς εἶπα στήν 'Αθήνα προχτές καί βρέθησαν
μερικοί ἀνόητοι καί τοῦς ἐύχαριστῶ ποῦ προέβαλον
τήν ἀνοησίαν τους, τοῦς εἶπα, ἔνας ἀπό τοῦς ἄδους τῆς
οἰκονομικῆς μας καθυστερήσεως εἶναι διανοητική ὀκνη-
ρία τοῦ ἔθνους νά μάθῃ τόν ἑαυτόν του, καί ν' ἀποκτή-
σῃ ἐμπιστοσύνη στόν ἑαυτόν του. αἱ ἐνθ' αὐτό εἶναι
ἕνα κήρυγμα ἐλπίδος καί δημιουργίας τό ἐνεφάνισαν ὅ
ὁ Ὑπουργός τῆς Βιομηχανίας προσέβαλε τό ἔθνος τό
ὅποτον ἀπεκάλεσε ὀκνηρό. Ἀντίθετα ὅς ἐχάρηκα ἐπί-
σης διότι καί ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι ὅν εἶναι τῆς πο-
λιτικῆς παρατάξεως οἷν καί μένα ὅπως ἡ «α Βλάχου
ὁ Βορρῆς ἀπό ὁμ πέρα καί πολλές ἄλλες ἐφημερίδες
ἔδω, δόξα πᾶσι θεοῖς οἱ ὅς ἐός ποῦ βρέθηκε ἕνας ἄνθρω-
πος ποῦ ἔχει τό κουράγιο νά λέῃ τίς ἀλήθειες.
Γι' αὐτό θά μποῦμε σέ μία προσκῆθεια γνώσεως τῆς 'Ελ-
λάδος ἐντατικῆς. Ἡ ἔρευνα τοῦ ἸΚΚΚΚΚΚΚΚΚΚ ὑπογείου
πλούτου τῶν θαλάσσιων τοῦ ἐδάφους θά γίνουν σέ 4 χρό-
νια/ὥστε νά ξέρωμε τί εἶναι/ἡ 'Ελλάς. Ὅταν ξέρωμε
τί σιδηρομεταλλεύματα ἔχουμε ὅν μοῦ λέτε τό πρό-
βλημα τῆς σιδηρομεταλλουργίας θά εἶναι αὐτῆς τῆς φθ-
σεως ποῦ εἶναι σήμερον; Ὅταν θά ξέρωμε τί μεταλ-
λεῦματα ἔχει ἡ Μακεδονία, τό πρόγραμμα τῆς ἐκβιο-

μηχα νίσεως της θά εμφανίζεται ~~ΗΚΚΑΧΑΡΑΧΑΧΑΧΑΧΑΧΑΧΑΧΑ~~
~~ΗΚΚΑΧΑΧΑΧΑΧΑΧΑΧΑ~~ ύφ' ἣν μορφήν εμφανίζεται σήμερα;
 Καί οὕτω καθεξῆς. Λοιπόν αὐτό εἶναι πρῶτο πράγμα ποῦ
 πρέπει νά κάνω ὡς Ὑπουργός, ἐάν θέλω νά κάνω βιομηχι-
 νικήν ἐπανάστασι, ἢ ὁ ἄλλως εἶμαι Γενικός Γραμματεὺς
 τοῦ Ὑπουργείου μου ἔρχομαι ἐδῶ πέρα κάνω τὰ μικρο-
 προβληματάκια σας φεύγω, σὲν τί σπουδαῖος ἄνθρωπος
 ὁ Ζίγρης, δέν εἶναι αὐτὴ ἡ ἀποστολή μου ὡς Ὑπουρ-
 γοῦ. Τὸ δεύτερο πρᾶγμα ποῦ πρέπει νά κάνω εἶναι νά
 δημιουργήσω συνθήκες ὑπαξιωματικῶν στήν βιομηχανίαν
 διότι ἐδῶ στήν Ἑλλάδα ὡς πᾶμε θάχωμε στρατάρχα
 καί θάχωμε καί ὀρντινάτσες καί οὔτε λοχίας καί
 οὔτε ἐπιλοχίας ^{ὡς εἶδατε} στὰ ἐργοστάσια, γι' αὐτό ἀπεστέρεται-
 συνέστησα προηδὲς μιά ἐπιτροπή οὕτως ὥστε τὰ λεπτὰ
 τὰ ὀποῖα ζοδεύονται νά πᾶν σένα ὁδὸμο καί ν' ἀποκτή-
 σωμε ὑπαξιωματικούς στήν βιομηχανία. Εἰλέπετε ἕως τώ-
 ρα σὰς μέλησα γιὰ τήν Ἑλλάδα ὡς χώρα καί γιὰ τόν
 ἄνθρωπο τόν Ἕλληνα. Τρίτο θέμα τῆς οἰκοδομῆς, γιὰ
 νά μή σὰς κάνω διδάξει, εἶναι νά δώσω στήν βιομηχανία
 τοὺς θεσμούς ποῦ θά μᾶρξουν νά ἐπιτρέψουν στόν
 βιομήχανο νά δημιουργηθῇ. Τὸ πρῶτο πρᾶγμα εἶναι τὸ
 θέμα τῆς πίστεως. Σήμερα ὅπως εἶναι τὸ Τραπεζιτικόν
 μας σύστημα καλλίτερα νά μή πῶ τίποτε. Ἄν πῆς δέ
 γι' αὐτὴ τήν δυστυχὴ τήν βιοτεχνία αὐτὴ δέν ξέρουν
 τί ἐστὶ. Αὐτοὶ πλεον δέν μπένουν οὔτε στήν πόρτα
 καί λέμε ὅτι ἔχομε σύστημα πιστωτικόν. Γι' αὐτό ἡ
 κοινωνία; ~~ΚΑΚΑΧΑΧΑΧΑΧΑ~~ ὁ Ο.Β.Α. καί ὁ Ο.Χ.Ο.Α. νά ἐνω-
 θοῦν καί νά δημιουργηθῇ εἷας νέος ὀργανισμός ὁ ὁποῖ-
 ος θά λάβῃ ἐπιθετικῶς τὸ θέμα τῆς χρηματοδοτήσεως
 τῆς βιομηχανικῆς καί βιοτεχνικῆς προσπάθειας γιὰ
 νά ἀνοίξουν καινούργιες προοπτικές. Ἄλλο ὡς θεσμός

μηχα νίσεως της θα εμφανίζεται ~~ήκηκηκηκηκηκηκηκηκηκη~~
~~ήκηκηκηκηκηκηκη~~ ύφ' ἣν μορφήν εμφανίζεται σήμερα;
Καί οὕτω καθεξῆς. Λοιπὸν αὐτὸ εἶναι πρῶτο πράγμα ποῦ
πρέπει νά κάνω ὡς Ὑπουργός, ἔδω θάλα νά κάνω βιομη-
νικήν ἐκανάστασι, ἢ ὁ ἄλλως εἶμαι Γενικός Γραμματεὺς
τοῦ Ὑπουργείου μου ἔρχομαι ἐδῶ πέρα κάνω τὰ μικρο-
προβλημάτωνια σας φεύγω, οὐδὲν τί σπουδαῖος ἄνθρωπος
ὁ Ζιγόςης, δὲν εἶναι αὐτὴ ἡ ἀποστολή μου ὡς Ὑπου-
ργου. Τὸ δεύτερο πρᾶγμα ποῦ πρέπει νά κάνω εἶναι νά
δημιουργήσω συνθήκες ὑπαξιωματικῶν στήν βιομηχανίαν
οἷότι ἐδῶ στήν Ἑλλάδα ὁπως πᾶμε θάχωμε στρατάρχας
καί θάχωμε καί ὀρντινάτσες καί οὔτε λοχίας καί
οὔτε ἐπιχούριος ^{ὁπως εἶδατε} στὰ ἐργοστάσια, γι' αὐτὸ ἀποστέταται
συνέστησα προηθὲς μιά ἐπιτροπή οὕτως ὥστε τὰ λεπτὰ
τὰ ὅποια ἐξορύσσονται νά πῶν σένα ὁρόμο καί ν' ἀποκτή-
σωμε ὑπαξιωματικούς στήν βιομηχανία. Εἰλέπετε ἔως τώ-
ρα οἷς μίλησα γιὰ τὴν Ἑλλάδα ὡς χώρα καί γιὰ τὸν
ἄνθρωπο τὸν Ἕλληνα. Τρίτο θέμα τῆς οἰκοδομῆς, γιὰ
νά μή οἷς κάνω διάλεξι, εἶναι νά δώσω στήν βιομηχανία
τοὺς θεσμοὺς ποῦ θά μπορούσαν νά ἐπιτρέψουν στὸν
βιομήχανο νά δημιουργηθῇ. Τὸ πρῶτο πρᾶγμα εἶναι τὸ
θέμα τῆς πίστεως. Σήμερα ὁπως εἶναι τὸ Τραπεζιτικόν
μας σύστημα καλλίτερα νά μή πῶ τίποτε. Ἄν πῆς δέ
γι' αὐτὴ τὴν δυστυχῇ τὴν βιοτεχνία αὐτὴ δὲν ξέρουν
τί ἐστί. Αὐτοὶ πλέον δὲν μπένουν οὔτε στήν πόρτα
καί λέμε ὅτι ἔχομε σύστημα πιστωτικόν. Γι' αὐτὸ ἡ
κοινωνία ~~ήκηκηκηκηκη~~ ὁ Ο.Β.Α. καί ὁ Ο.Χ.Ο.Α. νά ἐνω-
θοῦν καί νά δημιουργηθῇ ἕνας νέος ὀργανισμὸς ὁ ὅποι-
ος θά λάβῃ ἐπιθετικῶς τὸ θέμα τῆς χρηματοδοτήσεως
τῆς βιομηχανικῆς καί βιοτεχνικῆς προσπάθειας γιὰ
νά ἀνοίξουν καινούργιες προοπτικές. Ἄλλο ὡς θεσμὸς

μηχα νίσεως της θα εμφανίζεται ~~ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΤΕΑ~~
~~ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΤΕΑ~~ ύφ'ήν μορφήν εμφανίζεται σήμερα;
Και ούτω καθεζής. Λοιπόν αυτό είναι πρώτο πράγμα που
πρέπει να κάνω ως Υπουργός, εάν θέλω να κάνω βιομη-
χανική επανάσταση, ή ο'άλλως είμαι Γενικός Γραμματέας
του Υπουργείου μου. Ίρχομαι εδώ να κάνω τα μικρο-
προβλημάτια σας φεύγω, εάν τί σπουδαίος άνθρωπος
ο Ζίγος, εάν είναι αυτή η αποστολή μου ως Υπουρ-
γού. Τό δεύτερο πράγμα που πρέπει να κάνω είναι να
δημιουργήσω συνθήκες υπαξίωματικών στην βιομηχανία
διδόντι εδώ στην Ελλάδα όπως πήμε θαχίμα στρατάρχα
και θαχίμα και θρντινάτσες και ούτε λοχίας και
ούτε επιλοχίας ^{όπως είδατε} στά βιοεστάσια, γι' αυτό ~~αποστέλλεται~~
συνέστησα προηδές μία επιτροπή ούτως ώστε τα λεπτά
τά όποια ζοδεύονται να πέν σένα όρόμο και ν' αποκτή-
σωμε υπαξίωματικούς στην βιομηχανία. Ελέγετε έως τό-
ρα σός μίλησα για την Ελλάδα ως χώρα και για τον
άνθρωπο τον Έλληνα. Τρίτο θέμα της οίκοδομής, για
να μη σός κάνω διδάξει, είναι να δώσω στην βιομηχανία
τους θεσμούς που θα μπορούσαν να επιτρέψουν στον
βιομήχανο να δημιουργηθή. Τό πρώτο πράγμα είναι τό
θέμα της πίστωσης. Σήμερα όπως είναι τό Τραπεζιτικόν
μας σύστημα καλλίτερα να μη πω τίποτε. "Αν πής δε
γι' αυτή την δυστυχή την βιοτεχνία αυτή εάν ξέρουν
τί έστι. Αύτοί πλέον εάν μένουν ούτε στην πόρτα
και λέμε ότι έχομε σύστημα πιστωτικόν. Γι' αυτό ή
κοινωνία; ~~ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΤΕΑ~~ ο Ο.Β.Α. και ο Ο.Χ.Ο.Α. να ένω-
θούν και να δημιουργηθή ένας νέος οργανισμός ο όποι-
ος θα λάβη επιθετικώς τό θέμα της χρηματοδότησεως
της βιομηχανικής και βιοτεχνικής προσπάθειας για
να άνοίξουν καινούργιες προοπτικές. Άλλο ως θεσμός

μηχη νίσεως της θα εμφανίζεται ~~ήκηήκηήκηήκηήκηήκηήκηή~~
~~ήκηήκηήήήήήήή~~ ύφ' ἣν μορφήν εμφανίζεται σήμερα;
Καί οὕτω καθεζέτης. Λοιπὸν αὐτὸ εἶναι πρῶτο πράγμα ποῦ
πρέπει νά κἀνω ὡς Ἵπουργός, ἐάν θέλω νά κἀνω βιομηχ
νικήν ἐπανόστασι, ἢ ὁ ἄλλως εἶμαι Γενικός Γραμματεὺς
τοῦ Ἵπουργείου μου ἔρχομαι ἐδῶ ἡδὲ κἀνω τὰ μικρο-
προβλημάτων σας φεύγω, οὖν τί σπουδαῖος ἄνθρωπος
ὁ εἰγός, ὅθεν εἶναι αὐτὴ ἡ ἀποστολή μου ὡς Ἵπουρ-
γοῦ. Τὸ δευτερο πρῶγμα ποῦ πρέπει νά κἀνω εἶναι νά
δημιουργήσω συνθήκες ὑπαξιωματικῶν στήν βιομηχανίαν
οἰοῦναι ἐδῶ στήν Ἑλλάδα ὅπως κἀμε θάχαμε στρατάρχας
καί θάχαμε καί ὀρντινάτους καί οὕτε λοχίας καί
οὕτε ἐπιτάχιας ^{ὅπως εἶδατε} στὰ ἱεροστάσια, γι' αὐτὸ ἀποστέλλεται
συνέστησα προηθές μιά ἐπιτροπή οὕτως ὥστε τὰ λεπτὰ
τὰ ὅποια χρειάζονται νά κᾶν σένα ὁρόμο καί ν' ἀποκτή-
σωμε ὑπαξιωματικούς στήν βιομηχανία. Βλέπετε ἕως τώ-
ρα οὕς μίλησα γιά τήν Ἑλλάδα ὡς χώρα καί γιά τόν
ἄνθρωπο τόν Ἕλληνα. Τρίτο θέμα τῆς οἰκοδομῆς, γιά
νά μή σῆς κἀνω διδάξει, εἶναι νά δώσω στήν βιομηχανία
ποῦς θεσμούς ποῦ θά μὴ ποῖσιν νά ἐπιτρέψουν στόν
βιομήχανο νά δημιουργηθῇ. Τὸ πρῶτο πράγμα εἶναι τὸ
θέμα τῆς πίστης. Σήμερα ὅπως εἶναι τὸ Τραπεζιτικόν
μας σύστημα καλλίτερα νά μή κᾶ τίποτε. Ἄν πῆς δέ
γι' αὐτὴ τήν δουτυχή τήν βιοτεχνία αὐτὴ ὅθεν ξέραν
τί ἐστίν. Αὐτοὶ πλέον ὅθεν μᾶνουν οὕτε στήν πόρτα
καί λέμε ὅτι ἔχομε σύστημα πιστωτικόν. Γι' αὐτό ἡ
κοινωνία ~~ήκηήήήήή~~ ὁ Ο. Π. Α. καί ὁ Ο. Χ. Ο. Α. νά ἐνω-
θῶν καί νά δημιουργηθῇ ἕνας νέος ὀργανισμός ὁ ὅποι-
ος θά λάβῃ ἐπιχειρητικῶς τὸ θέμα τῆς χρηματοδότησεως
τῆς βιομηχανικῆς καί βιοτεχνικῆς προσπάθειας γιά
νά ἀνοίξουν καινοὶ ὁρίζοντες προοπτικές. Ἄλλο ὡς θεσμός

μηχα νίσεως της θα εμφανίζεται ~~ήκηήκηήκηήκηήκηήκηήκηή~~
~~ήκηήκηήκηήκηή~~ ύφ' ἣν μορφήν εμφανίζεται σήμερα;
 και οὕτω καθεξῆς. Λοιπὸν αὐτὸ εἶναι πρῶτο πράγμα ποῦ
 πρέπει νὰ κάνω ὡς Ἵκουργός, εἰάν θέλῃ νὰ κάνω βιομηχ
 νικήν ἐκπαίδευσιν, ἢ ὁ ἄλλως εἶμαι Γενικός Γραμματεὺς
 τοῦ Ἵκουργεῖου μου ἔρχομαι ἐδῶ ἕρα κάνω τὰ μικρο-
 προβλημάτων καὶ σας φεῖγω, οὐν τί σπουδαῖος ἄνθρωπος
 ὁ Ζιγώης, εἰν εἶναι αὐτὴ ἡ ἀποστολή μου ὡς Ἵκουρ-
 γοῦ. Τὸ δεύτερο πρῶτον ποῦ πρέπει νὰ κάνω εἶναι νὰ
 δημιουργήσω συνθήκες ὑπαξίωματικῶν στὴν βιομηχανίαν
 εἰς τὴν ἐδῶ στὴν Ἑλλάδα ὡς καὶ μεθ' ἡμῶν στρατάρχας
 καὶ μεθ' ἡμῶν καὶ ὀρντινάντες καὶ οὕτε λοχίας καὶ
 οὕτε ἐπι^{ὀπως}λοχίας οὐδ' ἐργοστάσια, γι' αὐτὸ ἀποστέλλεται
 συνδότησα προηθεὶς μὴ ἐπιτροπὴ οὕτως ὥστε τὰ λευτὰ
 τὰ ὅποια ἐξοδεύονται νὰ πῶν εἶναι ὁρόμο καὶ ν' ἀποκτη-
 σίμε ὑπαξίωματικοὺς στὴν βιομηχανίαν. Ἠλέετε ἕως τώ-
 ρα οὕς μίλησα γιὰ τὴν Ἑλλάδα ὡς χώρα καὶ γιὰ τὸν
 ἄνθρωπο τὸν Ἕλληνα. Τρίτο θέμα τῆς οἰκοδομῆς, γιὰ
 νὰ μὴ σῆς κάνω διδάξει, εἶναι νὰ δώσω στὴν βιομηχανίαν
 τοὺς θεσμοὺς ποῦ θὰ μπορούσαν νὰ ἐπιτρέψουν σὲν
 βιομηχανοὺς νὰ δημιουργηθῇ. Τὸ πρῶτο πράγμα εἶναι τὸ
 θέμα τῆς πιστώσεως. Σήμερα ὅπως εἶναι τὸ Τραπεζιτικόν
 μας σύστημα καλλίτερον νὰ μὴ πῶ τίποτε. Ἄν πῆς ὅτι
 γι' αὐτὴ τὴν δυστυχὴ τὴν βιοτεχνία αὐτὴ ὅν ζέρων
 τί ἐστὶ. αὐτοὶ πλέον ὅν μπένουν οὕτε στὴν πόρτα
 καὶ λέμε ὅτι ἔχομε σύστημα πιστωτικόν. Γι' αὐτὸ ἡ
 κοινωνία; ~~ήκηήκηήκηή~~ ὁ Ο.Β.Α. καὶ ὁ Ο.Χ.Ο.Α. νὰ ἐνω-
 θοῦν καὶ νὰ δημιουργηθῇ ἕνας νέος ὀργανισμὸς ὁ ὅποι-
 ος θὰ λάβῃ ἐπιθετικῶς τὸ θέμα τῆς χρηματοδοτήσεως
 τῆς βιομηχανικῆς καὶ βιοτεχνικῆς προσπάθειας γιὰ
 νὰ ἀνοίξουν καινοὺς ὁρίζοντες προοπτικῆς. Ἄλλο ὡς θεσμοὺς

μηχα νίσεως της θα εμφανίζεται ~~ήλεκτρακίνητος~~
~~ήλεκτροκίνητος~~ ύφ' ἣν μορφήν εμφανίζεται σήμερα;
 και οὕτω καθεξῆς. Λοιπὸν αὐτὸ εἶναι πρῶτο πράγμα ποῦ
 πρέπει νά κἀνῃ ὡς Ἵκουργός, εἰάν θελῇ νά κἀνῃ βιομηχα-
 νικήν ἐκπαίδευσιν, ἢ ὁ ἄλλως εἶμαι Γενικός Γραμματεὺς
 τοῦ Ἵκουργεῖου μου ἔρχομαι ἐδῶ ἕρα κἀνῃ τὰ μικρο-
 προβλημάτων σας φεῖγω, εἰάν τί σπουδαῖος ἄνθρωπος
 ὁ Ζίγος, ὅθεν εἶναι αὐτὴ ἡ ἀποστολή μου ὡς Ἵκου-
 ρός. Τὸ δεύτερο πρῶγμα ποῦ πρέπει νά κἀνῃ εἶναι νά
 δημιουργήσῃ συνθήκας ὑπαξιωματικῶν στήν βιομηχανίαν
 διότι ἐδῶ στήν Ἑλλάδα ὅπως κἀμε εἴχαμε στρατάρχας
 καὶ εἴχαμε καὶ ὀρντινάτους καὶ οὐτε λοχίας καὶ
 οὐτε ἐπιτοχίας ^{ὅπως εἶδατε} στὰ ἐργαστήσια, γι' αὐτὸ ἀποστέλλει-
 συνέστησα προηδὲς μὴ ἐκτροπή οὕτως ὥστε τὰ λεπτὰ
 τὰ ὀποῖα ζοδεύονται νά κἀν σένα ὁδὸν καὶ ν' ἀποκτή-
 σωμε ὑπαξιωματικούς στήν βιομηχανία. Εἰδέκατε ἕως τώ-
 ρα οὕς μίλησα γιὰ τὴν Ἑλλάδα ὡς χώρα καὶ γιὰ τὸν
 ἄνθρωπον τὸν Ἕλληνα. Τρίτο θέμα τῆς οἰκοδομῆς, γιὰ
 νά μὴ οὕς κἀνῃ διδάξει, εἶναι νά δώσω στήν βιομηχανία
 τοὺς θεσμούς ποῦ θὰ μὴ μὴ εἶναι νά ἐκτρέφουν στὸν
 βιομηχανοῦ νά δημιουργηθῇ. Τὸ πρῶτο πρῶγμα εἶναι τὸ
 θέμα τῆς πίστεως. Σήμερα ὅπως εἶναι τὸ Τραπεζιτικόν
 μας σύστημα καλλίτερα νά μὴ πῶ τίποτε. Ἄν πῆς δέ
 γι' αὐτὴ τὴν δυστυχὴ τὴν βιοτεχνία αὐτὴ ὅθεν εἴραυν
 τί ἐστὶ. Αὐτοὶ πλέον ὅθεν μὴ εἶναι οὐτε στήν πόρτα
 καὶ λέμε ὅτι ἔχομε σύστημα πιστωτικόν. Γι' αὐτὸ ἡ
 κοινωνία ~~ἐκπαίδευση~~ ὁ Ο. Π. Α. καὶ ὁ Ο. Χ. Ο. Α. νά ἐνω-
 θῶν καὶ νά δημιουργηθῇ γινε νέος ὀργανισμὸς ὁ ὁποῖ-
 ος θὰ λάβῃ ἐπιχειρητικῶς τὸ θέμα τῆς χρηματοδότησεως
 τῆς βιομηχανικῆς καὶ βιοτεχνικῆς προσπάθειας γιὰ
 νά ἀνοίξουν καινούργιες προοπτικὲς. Ἄλλο ὡς θεσμός

[illegible]

πού πρέπει νά γίνει εἶναι αὐτῶν τῶν ὁποίων ἤκουσα
εὐχαρίστως τό 'Ινστιτούτον τό Λιάνταρ τῆς τυπωποι-
ήσεως. Δέν μπορεῖ νά ὑπάρχῃ βιομηχανία ἡ ὁποία δέν
ἔχει, δέν παράγει σύμφωνα μέ ὠρισμένες προδιαγραφές.
(διακρίνεται τόν κ. 'Υπουργόν κάποιος ὁ ὁποῖος δέν
ἀκούγεται) Ἀπόκριν ἔχομεν τό θέμα τῆς ἐρεῖνης κάθε
βιομηχανοῦς ἔχει χίλια ὀνό τεχνικά προβλήματα, 'Εάν
ἦτο αἶν τί μέρος θά εἶχε τό δικό της Ἡτιβίτζιον ὀρι-
σέως τόν κλάδον ἐρεῖνης. "Ε δέν εἶναι ὅλοι ΕΣΣΟ ἔ-
χουν ἓνα προβληματάκι, θέλουν, ἔχουν ἓνα προβληματάκι
δέν ἔχουν πού ν' ἀπευθυνθοῦν νά τό λύσουν, θυμῶμαι στή
Γόδο Ἰκαρος κάποτε, ὁ "Ικαρος, ξέρετε, τό ἐργοστάσιο
τοῦτρεχε τό νερό, ἔπεφτε τό νερό μέσα στά βάρια καί
ἔτρεχε δέν μποροῦσε νά τό λύσῃ. 'Απευθύνθη σ' ὅλη
τὴν 'Ελλάδα χωρίς νά τό λύσῃ, καί χρειάστηκε ὁ ἄνθρωπος
προς νά διαβάσῃ καί ὁ ἴδιος χημεία νά φέρῃ χημικούς
νά ἐξοδέσῃ τοῦ κόσμου τά χρήματα καί νά βρῇ τὴν λύ-
σι. 'Ενῶ ἂν ὑπῆρχε ἓνα ὀργανωμένο ἐργαστήριον 'Ινστι-
τούτου 'Ερεῖνης θά τοῦλυνε τό, πρόβλημά του. Χίλια
ὀνό πράγματα. Τά ἐκ ἐξέλου κιβώτια πού ἔρχονται αὐτῇ
τὴν στιγμή δέν ἔχει γίνῃ καμμία ἐρευνα πὺ εἶναι
τό πλεον προσειδιάζον πρὸς τὴν 'Ελληνικὴν πραγματι-
κότητα. Ἡλῆμαηκε 'Η μαστίχα τῆς Χίου δέν θά μποροῦσε
νά γίνει τσοῦλινα εἰάν εἴχαμε ἓνα αὐτοκίνητο καί οὕτω
καθ' ἐξῆς νά μὴν πηγαίνωμε σέ πολλά πράγματα. "Ενα
ἀπὸ τὰ πράγματα πού πρέπει νά γίνουν γιά τὴν βιοτεχ-
νία εἶναι τό 'Ινστιτούτον ΚΑΧΧΧΧ τῆς βιοτεχνικῆς
ἀνακτύξεως κ.ο.κ. Δοιπὸν ὅταν ἔχω αὐτοὺς τοὺς θεσμοὺς
τότε μπορῶ νά ἀσκῶ πολιτικὴν, νά πῶ ποιὰ θά εἶναι
ἡ πολιτικὴ, νά πῶ πῶς θά μωρέσω νά κενῶ τὴν ἀπο-
ταμίευσιν πρὸς τὴν βιομηχανίαν καί ἐκεῖ πέφτει ἡ

πού πρέπει νά γίνη εἶναι αὐτῶν τῶν ὁποῖων ἤκουσα
εὐχαρίστως τό 'Ινστιτούτον τό ἑτάνταρ τῆς τυπωποι-
ήσεως. Δέν μπορεῖ νά ὑπάρχη βιομηχανία ἡ ὁποία δέν
ἔχει, δέν παράγει σύμφωνα μέ ὁρισμένες προδιαγραφές.
(θεαδεται τόν κ. Ὑπουργόν κάποιος ὁ ὁποῖος δέν
ἀκούγεται) Κατόπιν ἔχομεν τό θέμα τῆς ἐρεῦνης καθε
βιομήχανος ἔχει χίλια δυό τεχνικά προβλήματα, ἔάν
ἦτο αὖν τί μέσον θά εἶχε τό δικό της ἡτιβίσιον ὀφι-
σέρς τόν κλάδον ἐρεῦνης. Ἡ δέν εἶναι ὅλοι ΕΣΣΟ ἔ-
χουν ἓνα προβληματάκι, θέλωσιν, ἔχουν ἓνα προβληματάκι
δέν ἔχουν πού ν' ἀπευθυνθοῦν νά τό λύσουν, ἀντιμαί στη
Ρόδο Ἰάκρος κάποτε, ὁ Ἰάκρος, ξέρετε, τό ἐργοστάσιο
τοῦτρεχε τό νερό, ἔπεφτε τό νερό μέσα στά βάζα καί
ἔτρεχε δέν μποροῦσε νά τό λύσῃ. ἀπευθύνθη σ' ὅλη
τὴν Ἑλλάδα χωρίς νά τό λύσῃ, καί χρειάσθηκε ὁ ἄνθρωπος
πὸς νά διαβάσῃ καί ὁ ἴδιος χημεῖα νά φέρῃ χημικούς
νά ἐοδεύσῃ τοῦ κόσμου τά χρήματα καί νά βρῇ τὴν λύ-
σι. Ἐνῶ ἔν ὑπῆρχε ἓνα ὀργανωμένο ἐργαστήριον Ἰνστι-
τούτου Ἀρεῦνης θά τοῦλυνε τό, πρόβλημά του. Χίλια
δυό πράγματα. Τά ἐκ ἐξέλου κιβώτια πού ἔρχονται αὐτῇ
τὴν στιγμή δέν ἔχει γίναι καμμία ἐρευνα πὸς εἶναι
τό κλέον προσιδιάζον πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν πραγματι-
κότητα. ΚΑΧΗΧΗΧ Ἡ μαστίχα τῆς Χίου δέν θά μποροῦσε
νά γίνη τσοῦϊκα ἔάν εἶχαμε ἓνα αὐτοκίνητο καί οὕτω
καθ' ἑξῆς νά μὴν πηγαίνωμε σὲ πολλὰ πράγματα. Ἐνα
ἀπὸ τὰ πράγματα πού πρέπει νά γίνουν γιά τὴν βιοτεχ-
νία εἶναι τό Ἰνστιτούτον ΚΑΧΗΧΗΧ τῆς βιοτεχνικῆς
ἀναπτύξεως κ.ο.κ. Λοιπὸν ὅταν ἔχω αὐτοὺς τοὺς θεσμο-
τότε μπορῶ νά ἀσκῶ πολιτικὴν, νά πῶ ποιά θά εἶναι
ἡ πολιτικὴ, νά πῶ πῶς θά μπορέσω νά κενήσω τὴν ἀπο-
ταμίευσιν πρὸς τὴν βιομηχανίαν καί ἐκεῖ πέφτει ἡ

πού πρέπει νά γίνῃ εἶναι αὐτῶν τῶν ὁποίων ἤκουσα
εὐχαρίστως τό 'Ινστιτούτον τό Στάνταρ τῆς τυκκοί-
ησεως. Δέν μπορεῖ νά ὑπάρχῃ βιομηχανία ἡ ὁποία δέν
ἔχει, δέν παράγει σύμφωνα μέ ὁρισμένες προδιαγραφές.
(θεακόντει τόν κ. Ὑπουργόν κάποιος ὁ ὁποῖος δέν
ἀνούγεται.) Ἀπόπιν ἔχομεν τό θέμα τῆς ἐρεῦνης κάθε
βιομηχανοῦ ἔχει χίλια ὀνό τεχνικά προβλήματα, ἔάν
ἦτο σάν τί μέσον θά εἶχε τό οἶκό της Ντιβίζιον ὀψι-
σέρε τόν κλάδον ἐρεῖνης. Ἡ δέν εἶναι ὅλοι Εἴσο ἔ-
χουν ἕνα προβληματάκι, θέλω, ἔχουν ἕνα προβληματάκι
δέν ἔχουν πού ν' ἀπευθυνθοῦν νά τό λύσουν, θυμῶμαι στή
Γούδο Ἰκαρος κάποτε, ὁ Ἰκαρος, ξέρετε, τό ἐργοστάσιο
τοῦτρεχε τό νερό, ἔπεφτε τό νερό μέσα στά βάρια καί
ἔτρεχε δέν μπορούσε νά τό λύσῃ. Ἀπευθύνθη σ' ὅλη
τήν Ἑλλάδα χωρίς νά τό λύσῃ, καί χρειάσθηκε ὁ ἄνθρωπος
προς νά διαβάσῃ καί ὁ ἴδιος χημεῖα νά φέρῃ χημικούς
νά ἐφοδεύσῃ τοῦ κόσμου τά χρήματα καί νά βρῇ τήν λύ-
σι. Ἐνθ' ἔν ὑπῆρχε ἕνα ὁργανωμένο ἐργαστήριον Ἰνστι-
τούτου Ἀρεῦνης θά τοῦλυνε τό, προβληματά του. Χίλια
ὀνό πράγματα. Τά ἐκ ἐόλον κινήματα πού ἔρχονται αὐτή
τήν στιγμή δέν ἔχει γίνῃ καμμία ἔρευνα πῶς εἶναι
τό πλέον προσοιδιάζον πρὸς τήν Ἑλληνικήν πραγματι-
κότητα. Ἡ μαστίχα τῆς Χίου δέν θά μπορούσε
νά γίνῃ τοσοῦτα ἔάν εἶχαμε ἕνα αὐτοκίνητο καί οὕτω
καθ' ἑξῆς νά μὴν πηγαίνωμε σέ πολλά πράγματα. Ἐνα
ἀπό τά πράγματα πού πρέπει νά γίνουν γιά τήν βιοτεχ-
νία εἶναι τό Ἰνστιτούτον κλάχῃ τῆς βιοτεχνικῆς
ἀναπτύξεως κ.ο.κ. Λοιπὸν ὅταν ἔχω αὐτοὺς τοὺς θεσμούς
τότε μπορῶ νά ἀσκῶ πολιτικήν, νά πῶ ποιά θά εἶναι
ἡ πολιτική, νά πῶ πῶς θά μπορέσω νά κινήσω τήν ἀπο-
ταμίευσιν πρὸς τήν βιομηχανίαν καί ἐκεῖ πέφτει ἡ

πού πρέπει να γίνει είναι αυτόν τον όποτον ήκουσα
εὐχαρίστως τὸ Ἰνστιτούτον τὸ ἐπένταρ τῆς τυπωποι-
ήσεως. Δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρχῃ βιομηχανία ἢ ὅποια δὲν
ἔχει, δὲν παράγει σύμφωνα μὲ ὠρισμένες προδιαγραφές.
(Διακρίνεται τὸν κ. Ὑπουργὸν κάποιος ὁ ὅποιος δὲν
ἀκούγεται) Ἀπόκιν ἔχομεν τὸ θέμα τῆς ἐρεθνῆς καθε
βιομηχανοῦ ἔχει χίλια ὀνὸ τεχνικὰ προβλήματα, ἂν
ἦτο ὁἷν τί μέσον θὰ εἶχε τὸ δικό της ἡγετίσιον ὀφι-
οῦρς τὸν κλάδον ἐρεθνῆς. Ἡ δὲν εἶναι ὅλοι εἰς τὸ ἔ-
χουν ἕνα προβληματάκι, θέλου, ἔχουν ἕνα προβληματάκι
δὲν ἔχουν πού ν' ἀπευθυνθοῦν νὰ τὸ λύσου, θυμῶμαι στὴ
πόδο Ἰκαρος κίποτε, ὁ Ἰκαρος, ἔρετε, τὸ ἐργοστάσιο
τοῦτρεχε τὸ νερό, ἔπεφτε τὸ νερό μέσα στὰ βάρκα καὶ
ἔτρεχε δὲν μποροῦσε νὰ τὸ λύσῃ. Ἀπευθύνθη σ' ὅλη
τὴν Ἑλλάδα χωρὶς νὰ τὸ λύσῃ, καὶ χρειάσθηκε ὁ ἄνθρωπος
νὰ διαβάσῃ καὶ ὁ ἴδιος χημεῖα νὰ φέρῃ χημικοὺς
νὰ ἐοδεύσῃ τοῦ κόσμου τὰ χρήματα καὶ νὰ βοῇ τὴν λύ-
σι. Ἐνθ' ἂν ὑπῆρχε ἕνα ὀργανωμένο ἐργαστήριον Ἰνστι-
τούτου ἁρεθνῆς θὰ τοῦλυνε τὸ, προβληματὶ του. Χίλια
ἀνὸ πράγματα. Τὰ ἐκ ἐλίσσιν κίρῶτια πού ἔρχονται αὐτὴ
τὴν στιγμή δὲν ἔχῃ γίνεῖ καμμία ἐρευνα πὶδ εἶναι
τὸ πλέον προσειδιάζον πρὸς τὴν Ἑλληνικήν πραγματι-
κότητα. ΚΑΙΝΕΚΚΗ Ἡ μαστίχα τῆς Χίου δὲν θὰ μποροῦσε
νὰ γίνῃ τοσοῦτα ἔαν εἶχαμε ἕνα αὐτοκίνητο καὶ οὕτω
καθ' ἑξῆς νὰ μὴν πηγαίνωμε σὲ πολλὰ πράγματα. Ἐνα
ἀπὸ τὰ πράγματα πού πρέπει νὰ γίνουν γιὰ τὴν βιοτεχ-
νία εἶναι τὸ Ἰνστιτούτον ΚΑΙΝΕΚΚΗ τῆς βιοτεχνικῆς
ἀναπτύξεως κ.ο.κ. Λοιπὸν ὅταν ἔχω αὐτοὺς τοὺς θεσμοὺς
τότε μπορῶ νὰ ἀσκήσω πολιτικήν, νὰ πῶ ποῖα θὰ εἶναι
ἡ πολιτική, νὰ πῶ πῶς θὰ μπορέσω νὰ κενήσω τὴν ἀπο-
ταμίευσιν πρὸς τὴν βιομηχανίαν καὶ ἐκεῖ κέφτει ἡ

πού πρέπει νά γίνη εἶναι αὐτῶν τῶν ὁλοῦν ἡκουσα
εὐχαρίστως τό 'Ινστιτούτον τό ἰτάνταρ τῆς τυπωποι-
ήσεως. Δέν μπορεῖ νά ὑπάρχη βιομηχανία ἡ ὁποία δέν
ἔχει, δέν παράγει σύμφωνα μέ ὁρισμένες προδιαγραφές.
(ἀεαδῶνται τόν κ. Ὑπουργόν κάποιος ὁ ὅποιος δέν
ἀκούγεται) Ἀπόκιν ἔχομεν τό θέμα τῆς ἐρεῦνης καθε
βιομηχανος ἔχει χίλια δυό τεχνικά προβλήματα, ἡ δὲ
ἥτο αὖν τί μέσον θά εἶχε τό δικό της ἑπιβίβριον ὀρι-
σῆς τόν κλάδον ἐρεῦνης. Ἡ δέν εἶναι ὅλοι ἐκεῖ
χουν ἓνα προβληματάκι, θέλω ν, ἔχουν ἓνα προβληματάκι
δέν ἔχουν πού ν' ἀπευθυνθοῦν νά τό λύσουν, θυμῶμαι στή
Ρόδο ἱκαρος κάποτε, ὁ ἱκαρος, ἔλεγε, τό ἐργαστάσιο
τοῦτρεχε τό νερό, ἔπεφτε τό νερό μέσα στή βάρκα καί
ἔτρεχε δέν μποροῦσε νά τό λύσῃ. Ἀπευθύνθη σ' ὅλη
τὴν Ἑλλάδα χωρίς νά τό λύσῃ, καί χρειάσθηκε ὁ ἄνθρωπος
πὸς νά διαβάσῃ καί ὁ ἴδιος χημεῖα νά φέρῃ χημικούς
νά ἐοδεύσῃ τοῦ κόσμου τὰ χρήματα καί νά βρῇ τὴν λύ-
σι. Ἐνῶ ἂν ὑπῆρχε ἓνα ὁργανωμένο ἐργαστήριον Ἱνστι-
τούτου ἑρεῦνης θά τοῦλυνε τό πρόβλημα του. Χίλια
δυό πράγματα, τὰ ἐκ ἑλλόν κερῶντα πού ἔρχονται αὐτῇ
τὴν στιγμή δέν ἔχει γίναι καμία ἐρευνα πὺ εἶναι
τό πλεον προσιδιάζον πρὸς τὴν ἑλληνικὴν πραγματι-
κότητα. Ἡ ἡμεῖς ἡ μαστίχα τῆς λύου δέν θά μποροῦσε
νά γίνη τοσούτου ἔδν εἶχαμε ἓνα αὐτοκίνητο καί οὕτω
καθ' ἑξῆς νά μὴν πηγαίναμε σέ πολλά πράγματα. Ἡνα
ἀπὸ τὰ πράγματα πού πρέπει νά γίνουν γιά τὴν βιοτεχ-
νία εἶναι τό Ἱνστιτούτον κκῆχῆ τῆς βιοτεχνικῆς
ἀναπτύξεως κ.ο.κ. λοιπὸν ὅταν ἔχω αὐτοὺς τοὺς θεσμοὺς
τότε μπορῶ νά ἀσκήσω πολιτικὴν, νά πῶ ποῖά θά εἶναι
ἡ πολιτικὴ, νά πῶ πῶς θά μπορέσω νά κενήσω τὴν ἀπο-
ταμίευσιν πρὸς τὴν βιομηχανίαν καί ἐκεῖ πῶνται ἡ

πού πρέπει νά γίνη εἶναι αὐτῶν τῶν ὁποίων ἤκουσα
εὐχαρίστως τό 'Ινστιτούτον τό ἰτάνταρ τῆς τυκωποι-
ήσεως, ἄν μπορεῖ νά ὑπάρχη βιομηχανία ἡ ὁποία δέν
ἔχει, δέν παράγει σύμφωνα μέ ὁρισμένους προδιαγραφές.
(ἑκτιμᾷται τόν κ. 'Υπουργόν κάποιος ὁ ὁποῖος δέν
ἀποδύεται) Ἀπόπιν ἔχομεν τό θέμα τῆς ἐρεῦνης κάθε
βιομηχανος ἔχει χίλια δυό τεχνικά προβλήματα, ἔάν
ἦτο σῶν τέ μέσον θά εἶχε τό δικό της ἑπιβίβριον ὀφι-
σέρς τῶν κλάδων ἐρεῦνης. "Ε δέν εἶναι ὅλοι ΕΞΙΟ ἔ-
χουν ἕνα προβληματάκι, θέλουν, ἔχουν ἕνα προβληματάκι
δέν ἔχουν πού ν' ἀπευθυνθοῦν νά τό λύσουν, θυμᾶμαι στή
πόσῳ "Ἰκαρος κίπτε, ὁ "Ἰκαρος, ἐξέρτε, τό ἐργαστάσιο
τοῦτρέχε τό νερό, ἔπεγτε τό νερό μέσα στή βάρκα καί
ἔτρεχε δέν μπορούσε νά τό λύσῃ, ἀπευθύνθη σ' ὅλη
τὴν Ἑλλάδα χωρίς νά τό λύσῃ, καί χρειάστηκε ὁ ἄνθρωπος
προς νά διαβάσῃ καί ὁ ἴδιος χημεία νά φέρῃ χημικούς
νά ζοδέσῃ τοῦ κόσμου τά χρήματα καί νά βρῇ τὴν λύ-
σι. Ἐνῷ ἂν ὑπῆρχε ἕνα ὁργανωμένο ἐργαστήριον 'Ινστι-
τούτου ἑρεῦνης θά τοῦλυνε τό, πρόβλημά του, χίλια
δυό πράγματα. Τά ἐκ ἐξέον κινήσια πού ἔρχονται αὐτῇ
τὴν στιγμή δέν ἔχει γίνῃ καμία ἐρευνα πὺ εἶναι
τό κλέον προσιδιάζον πρὸς τὴν ἑλληνικὴν πραγματι-
κότητα. Ἡ μαστίχα τῆς Χίου δέν θά μπορούσε
νά γίνῃ τοοῦτ' ἂν εἶχαμε ἕνα αὐτοκίνητο καί οὕτω
καθ' ἑξῆς νά μὴν πηγαίνωμε σέ πολλά πράγματα. Ἐνα
ἀπὸ τά πράγματα πού πρέπει νά γίνουν γιὰ τὴν βιοτεχ-
νία εἶναι τό 'Ινστιτούτον καί τῆς βιοτεχνικῆς
ἀναπτύξεως κ.ο.κ. Λοιπὸν ὅταν ἔχω αὐτοὺς τοὺς θεομοῦ
τότε μπορῶ νά ἀσκήσω πολιτικὴν, νά πῶ πὺ θά εἶναι
ἡ πολιτικὴ, νά πῶ πῶς θά μπορέσω νά κενήσω τὴν ἀπο-
ταμίευσιν πρὸς τὴν βιομηχανίαν καί ἐκεῖ πέγτει ἡ

πού πρέπει να γίνει είναι αυτόν των όποιων ηκουσα
 ειχαρίστως το 'Ινστιτούτον το Επάνταρ της τυπωποι-
 ήσεως. Δέν μπορεί να υπάρχει βιομηχανία ή οποια δέν
 έχει, δέν παράγει σύμφωνα με όρισμένες προδιαγραφές.
 (Δεσπόζει τον κ. 'Υπουργόν κάποιος ό όποτος δέν
 άκούγεται.) Ατόσιν έχομεν τό θέμα της έρεύνης κάθε
 βιομήχανος έχει χίλια δυό τεχνικά προβλήματα, εάν
 ήτο σάν τί μέρος θά είχε τό δικό της Ητιβίσιον Φρι-
 σέρς των κλάδων έρεύνης. "Ε δέν είναι όλοι ΕΣΣΟ έ-
 χουν ένα προβληματάκι, θέλουν, έχουν ένα προβληματάκι
 δέν έχουν πού ν' άπευθύνθουν νά τό λύσουν, θυμίζαί στή
 Ρόδο "Ικαρος κάποτε, ό "Ικαρος, έλέγετε, τό έργοστάσιο
 τούτρεχε τό νερό, έπεφτε τό νερό μέσα στά βάζα και
 έτρεχε δέν μπορούσε νά τό λύση. Άπευθύνθη ο' όλη
 τήν 'Ελλάδα χωρίς νά τό λύση, και χρειάστηκε ό άνθρω-
 πος νά διαβάση και ό ίδιος χημεία νά φέρη χημικός
 νά ξοδέσση τοῦ κόσμου τά χρήματα και νά βρῇ τήν λύ-
 σι. Ένῶ ἔν ὑπῆρχε ένα οργανωμένο εργαστήριο 'Ινστι-
 τούτου 'Αρεύνης θά τοῦλυνε τό, πρόβλημά του, χίλια
 δυό πράγματα. Τά ἐκ ξύλου κίβωτια πού έρχονται αὐτή
 τήν στιγμή δέν έχει γίνεται καμμία έρευνα πού είναι
 τό κλέον προσιδιάζον πρὸς τήν 'Ελληνικήν πραγματι-
 κότητα. ΚΑΧΑΧΑΧ "Η μαστίχα της Χίου δέν θά μπορούσε
 νά γίνει τοσούτα ἔάν είχαμε ένα αὐτοκίνητο και οὕτω
 καθ' ἑξῆς νά μήν πηγαίνομε σέ πολλά πράγματα. Ένα
 ἀπό τά πράγματα πού πρέπει νά γίνουν γιά τήν βιοτεχ-
 νία είναι τό 'Ινστιτούτον ΚΑΧΑΧΑΧ της βιοτεχνικής
 ἀναπτύξεως κ.ο.κ. Δοικόν όταν έχω αὐτούς τοῦς θεσμούς
 τότε μπορῶ νά ἀσκήσω πολιτικήν, νά πῶ ποιά θά είναι
 ή πολιτική, νά πῶ πῶς θά μπορέσω νά κενήσω τήν ἀπο-
 ταμίευσιν πρὸς τήν βιομηχανίαν και ἐκεῖ πῶται ή

πού πρέπει νά γίνῃ εἶναι αὐτῶν τῶν ὁποίων ἤκουσα
εὐχαρίστως τὸ Ἵνστιτούτον τὸ Στάνταρ τῆς τυκκοί-
ῆσεως. Δέν μπορεῖ νά ὑπάρχῃ βιομηχανία ἡ ὁποία δέν
ἔχει, δέν παράγει σύμφωνα μέ ὠρισμένες προδιαγραφές.
(θεαλόπτεϊ τὸν κ. Ὑπουργόν κάποιος ὁ ὅποιος δέν
ἀκούγεται) Κατόπιν ἔχομεν τὸ θέμα τῆς ἐρεῦνης κάθε
βιομηχανοῦς ἔχει χίλια ὑπὸ τεχνικά προβλήματα, ἂν
ἦτο οὖν τί μέρος θά εἶχε τὸ δικό της Ἠτιβίζιον ὀφι-
σέρις τὸν κλάδον ἐρεῦνης. Ἐ δέν εἶναι ὅλοι Εἰσο ἔ-
χουν ἓνα προβληματάκι, θέλουν, ἔχουν ἓνα προβληματάκι
δέν ἔχουν πού ν' ἀπευθυνθοῦν νά τὸ λύσουν, οὐμῶμαι στή
Ρώδῳ Ἰκαρος κάποτε, ὁ Ἰκαρος, ξέρετε, τὸ ἐργαστήσιο
τοῦτραχε τὸ νερό, ἔπεφτε τὸ νερό μέσα στὰ βάζα καί
ἔτραχε δέν μποροῦσε νά τὸ λύσῃ. Ἀπευθύνθη σ' ὅλη
τὴν Ἑλλάδα χωρὶς νά τὸ λύσῃ, καί χρειάσθηκε ὁ ἄνθρωπος
νά διαβάσῃ καί ὁ ἴδιος χημεία νά φέρῃ χημικούς
νά ξοδεύσῃ τοῦ κόσμου τὰ χρήματα καί νά βρῇ τὴν λύ-
σι. Ἐνῷ ἂν ὑπῆρχε ἓνα ὀργανωμένο ἐργαστήριο Ἵνστι-
τούτου Ἑρεῦνης θά τοῦλυνε τὸ, πρόβλημά του. Χίλια
ὑπὸ πράγματα. Τά ἐκ ἐφ' ἑκὼν κιβώτια πού ἔρχονται αὐτῇ
τὴν στιγμή δέν ἔχει γίνῃ καμμία ἐρευνα πὺς εἶναι
τὸ πλέον προσιδιάζον πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν πραγματι-
κότητα. Ἐἵμενετε Ἡ μαστίχα τῆς Χίου δέν θά μποροῦσε
νά γίνῃ τοσοῦτα ἂν εἴχαμε ἓνα αὐτοκίνητο καί οὕτω
καθ' ἑξῆς νά μὴν πηγαίνωμε σέ πολλά πράγματα. Ἐνα
ἀπὸ τὰ πράγματα πού πρέπει νά γίνουν γιὰ τὴν βιοτεχ-
νία εἶναι τὸ Ἵνστιτούτον καὶ τῆς βιοτεχνικῆς
ἀναπτύξεως κ.ο.κ. Λοιπὸν ὅταν ἔχω αὐτοὺς τοὺς θεσμοὺς
τότε μπορῶ νά ἀσκήσω πολιτικὴν, νά πῶ ποιὰ θά εἶναι
ἡ πολιτικὴ, νά πῶ πῶς θά μπορέσω νά κενήσω τὴν ἀπο-
ταμίευσιν πρὸς τὴν βιομηχανίαν καί ἐκεῖ πέφτει ἡ

πολιτική των κινήτρων ή όποια άσκουμένη άφοβ λυθοσν
τά άλλα πράγματα θά άποδώσθ. Έάν ή πολιτική των κινή-
τρων άσκεΐται όπως ήόκηθη μέχρι σήμερα άποόίδοι ότι
άπέδωσε. Αηλαδή μηδέν εις τό πηλίκον. Εγηναν οί έμποροι
τώρα στην Αθήνα καί λένε, τά δικά τους οί βιομήχανοι,
τά δικά τους οί άλλοι καί άντε νά τελειώσης αύτήν τήν
συχήτησιν, θά πᾶς σάν τόν Ηαστρατη Χόντζα καί/σθ ^{θά πᾶς καί} έχεις
όλικο καί καΐνος έχει όλικο καί καΐνος ποῦ όέν έχει
όλικο εΐναι ή Έλλάς, δηλαδή/όέν ^{οτι} ύπάρχουν προοπτικές.
Αριτόν, όταν δημιουργήσω εις τό μέλλον ένα βιομήχανο
τάς συνθήκας ποῦ μπορεΐ νά όράσθ άπροσκόπτως τότε βέ-
βαια θά περυσμένω θαύματα απ' αυτόν. Προηγουμένως ότι νά
κουβεντιάσω εΐναι άνεδαφικά. Αοιτόν όητε τώρα ποῦ σᾶς
κάω. Τό πρώτο πρᾶγμα εΐναι νά σᾶς πείσω ότι οὔτε τό
μέγεθος χηχευίας χώρας οὔτε ή ύπαρξις ή άνυπαρξία
πρώτων ύλιν άποτελεΐ άνυπέρβλητον έμπόδιον γιά νά
κάνω βιομηχανία, "Ομοιο ποῦ λέει ότι εΐμαστε μικρή
χώρα, άστε τήν φτώχια όέν εΐναι έτσι; Καί γι' αυτό όέν
μπορούμε νά κάνωμε βιομηχανία, εΐναι τί νά σᾶς πῶ-,
εΐναι γιά όέσιμο, ᾶς όῃ τήν Έλβετίαν, ᾶς ~~πᾶς~~ όῃ τό
Βέλγιον ᾶς όῃ τό Ίσραήλ. "Ομοιο ποῦ λέει ότι, θιότι
εΐμαστε φτωχή χώρα, ποῦ εγώ πιστεύω τό άντίθετον, όέν
μπορούμε νά κάνωμε βιομηχανία ᾶς όῃ τήν Έλβετίαν.
"Ας όῃ τόσες άλλες χώρες ποῦ έχουν πολυ ~~φιγώτερως~~ ως
ἡμεΐς οί Έλληνες. Στην Έλλάδα έχομε τά ἑξῆς μεγάλα
ἀνωτά ~~ἀβαντάζ~~; τώρα ιδίως ποῦ μῆκαμε στην Κοινή Αγο-
ρά. Πρώτη τήν γεωγραφικήν μας θέσιν, ξέρετε τί πλεο-
νέκτημα εΐναι αυτό; Έγώ εΐπα σέ μεγάλους Αμερικ ά-
νους Έπιχειρηματίας. Γιατί πᾶτε στην Όλλανδία; Γιατί
όέν έρχεστε στην Έλλάδα; Όταν θέλεις νά εξαγάγεις προ-
ϊόντα στην Αφρική καί στην Ασία μέ ποῖαν οίκονο-

πολιτική των κινήτρων ή όποια άσκουμένη άφου λυθούν
τά άλλα πράγματα θά άποδώσῃ. Έάν ή πολιτική των κινή-
τρων άσκειται όπως ήσκηθη μέχρι σήμερα άπορίσει ότι
άπέδωσε, άηλαδή μηδέν εις τό πληίκον. Βγήσαν οί έμποροι
τάρα στην 'Αθήνα καί λένε, τά δικά τους οί βιομήχανοι,
τά δικάτους οί άλλοι καί άντε νά τελειώσῃς αυτήν τήν
συζήτησιν, θά πᾶς σὺν τόν Ναστρατή Χόντζα καί ^{θά πᾶς καί} οὐ
όίκηο καί καίνοσ ἔχει όίκηο καί καίνοσ ποῦ δέν ἔχει
όίκηο εἶναι ή 'Ελλάς, ^{ότι} άηλαδή/δέν ὑπάρχουν προσκτινές.
Λοιπόν, όταν δημιουργήσω εις τό μέλλον ἕνα βιομήχανο
τάς σὺνθήκας ποῦ μπορεῖ νά δράσῃ άπροσκόπτως τότε βέ-
βαια θά περιμένω θαύματα ἀπ' αὐτόν. Προηγουμένως ότι νά
κουβεντιάσω εἶναι άνεδαφικά. Λοιπόν όῃτε τώρα ποῦ σᾶς
πᾶμ. Τό πρώτο πρᾶγμα εἶναι νά σᾶς πείρω ότι οὔτε τό
μέγεθος χηχμίας χώρας οὔτε ή ὑπαρξεις ή άνυπαρξία
πρώτων ὕλων άποτελεῖ άνυπερβλητόν έμπόδιον γιά νά
κάνωσ βιομηχανία, "Όποιος ποῦ λέει ότι εἴμαστε μικρή
χώρα, άυτε τήν φτώχεια δέν εἶναι ἔτσι; Καί γι' αὐτό δέν
μποροῦμε νά κάνωμε βιομηχανία, εἶναι τί νά σᾶς πᾶ-,
εἶναι γιά όέσιμο, ᾶς όῃ τήν 'Ελβετίαν, ᾶς χηχ όῃ τό
Βέλγιον ᾶς όῃ τό 'Ισραήλ. "Όποιος ποῦ λέει ότι, ^{είδοτι} ^{είδοτι}
εἴμαστε φτωχή χώρα, ποῦ ἐγώ πιστεύω τό άντίθετον, δέν
μποροῦμε νά κάνωμε βιομηχανία ᾶς όῃ τήν 'Ελβετίαν.
"Ας όῃ τόσες άλλες χώρες ποῦ ἔχουν πολύ ^{πιο} πτωχότερες ᾶς
ἡμεῖς οί 'Ελληνες. Στην 'Ελλάδα ἔχομε τά ἔξῃς μεγάλα
άγαθά άβαντάζ; τώρα ^{είδοτι} ^{είδοτι} ποῦ μπήκαμε στην Κοινή 'Αγο-
ρά. Πρώτη τήν γεωγραφικήν μας θέσιν, ξέρετε τί πλεο-
νέκτημα εἶναι αὐτό; 'Εγώ εἶπα σέ μεγάλους 'Αμερικ ^{πιο}
νους 'Επιχειρηματίας. Γιατί πᾶτε στην 'Ολλανδία; Γιατί
δέν ἔρχεστε στην 'Ελλάδα; "Όταν θέλῃς νά εξαγάγῃς προ-
ϊόντα στην 'Αφρική καί στην 'Ασία μέ ποίαν οίκονο-

πολιτική των κινήτρων ή όποια άσκουμένη άφου λυθούν
τά άλλα πράγματα θά άποδώσῃ. Ήάν ή πολιτική των κινή-
τρων άσκεΐται όπως ήόκηθη μέχρι σήμερα άποδόσει ότι
άπέδωσε. Αηλαδή μηδέν εις τό πηλίκον. Βγήκαν οι έμποροι
τώρα στην Αθήνα και λένε, τά οικιά τους οι βιομήχανοι,
τά οικιά τους οι άλλοι και άντε νά τελειώσῃς αύτήν τήν
συνθήκησιν, θά πᾶς σάν τόν Παστρατή Ιόντζα ^{θα πᾶς και} και/ού έχεις
όικηο και κείνος έχει όικηο και κείνος ποό όέν έχει
όικηο εΐναι ή ^{ότι} Ήλλάς, δηλαδή/όέν ύπάρχουν προοπτικές.
Αδιόόν, όταν δημιουργήσω εις τό μέλλον ένα βιομήχανο
τάς ουνθήκας ποό μπορεί νά όράσῃ άπροσκόπτως τότε βέ-
βαια θά περιμένω θαύματα αλ'αυτόν. Προηγουμένως ότι νί
κουβεντιάσω εΐναι άνεόσφικά, λοιπόν όητε τώρα ποό οᾶς
κάνω. Τό πρώτο πράγμα εΐναι νά οᾶς πείσω ότι οὔτε τό
μέγεθος ~~πληκτικῆς~~ ^{πληκτικῆς} χώρας οὔτε ή ύπαρξις ή άνυπαρξία
πρώτων ύλδν άποτελεΐ άνυπέρβλητον έμπόδιον γιά νά
κάνω βιομηχανία, "Όπως μοῦ λέει ότι εΐμαστε μικρή
χώρα, άστε τήν φτώχεια όέν εΐναι έτοιμῃ και γι'αυτό όέν
μποροῦμε νά κάνωμε βιομηχανία, εΐναι τί νά οᾶς πᾶ-
ειναι γιά όέσιμο, ᾶς οῦ τήν Ήλβετιαν, ᾶς ~~πᾶς~~ ^{πᾶς} οῦ τό
Πέλιγιον ᾶς οῦ τό Ίσραήλ. "Όπως μοῦ λέξει ότι, όιότι
εΐμαστε φτωχή χώρα, ποό έγώ πιστεύω τό αντίθετον, όέν
μποροῦμε νά κάνωμε βιομηχανία ᾶς οῦ τήν Ήλβετιαν.
"Ας οῦ τόσες άλλες χώρες ποό έχουν πολυ ήγώτερες ώς
ἡμεΐς οι Ήλληνες. Στην Ήλλάδα έχομε τά εξῆς μεγάλα
όημεθά άβαντάτζι; τώρα ίδως ποό μήκαμε στην Κοινή Αγο-
ρά. Πρώτη τήν γεωγραφικήν μας θέσιν, ξέρετε τί πλεο-
νέκτημα εΐναι αυτό; Έγώ εΐπα σέ μεγάλους Αμερικν έ-
νους Ήπιχειρηματίας. Γιατί πᾶτε στην Όλλανδία; Γιατί
όέν έρχεστε στην Ήλλάδα; Όταν θέλῃς νά εξαγάγῃς προ-
ϊόντα στην Αφρική και στην Ασία μέ ποίαν οικονομ-

πολιτική των κινήτρων ή όποια άσκουμένη άφου λυθοϋν
τά έλλα πράγματα θά άποδώσϋ. Έάν ή πολιτική των κινή-
τρων άσκεΐται όπως ήσκηθη μέχρι σήμεραν άποόόζει ότι
άπέδωσε. Αηλαδή μηδέν εις τό πηλίκον. Βγῆαν οί έμποροι
τώρα στην 'Αθήνα καί λένε, τά όικιά τους οί βιομήχανοι,
τά όικιά τους οί έλλοι καί έντε νά τελειώσϋς αύτήν τήν
συζήτησιν, θά πῶς οἶν τόν Βαστρατή Χόντζα καί/οἶν ^{θά πῶς κα} έχεις
όίκηο καί καΐνος έχει όίκηο καί καΐνος ποῦ όέν έχει
όίκηο εΐναι ή ^{ότι} 'Ελλάς, δηλαδή/όέν ὑπάρχουν προοπτικές.
Αόλκόν, όταν δημιουργήσϋ εις τό μέλλον ένα βιομήχανο
τάς σϋνθήκας ποῦ μπορεΐ νά όράσϋ άπροσκόπτως τότε βέ-
βαια θά περιμένϋ θαύματα ἀπ'αὐτόν. Προηγουμένως ότι νι
κουβεντιδῶ εΐναι άνεδαφικά. Αοιπόν όῆτε τώρα ποῦ σῶς
πῶς. Τό πρώτο πρῶγμα εΐναι νά σῶς πείρῳ ότι οὔτε τό
μέγεθος χῆχμίας χώρας οὔτε ή ὑπαρξίς ή άνυπαρξία
πρώτων ὕλων άποτελεΐ άνυπερβλητόν έμποδίοιον γιά νά
κάνϋς βιομηχανία, "Όσοις μοῦ λέει ότι εΐμαστε μικρή
χώρα, ὥστε τήν φτώχεια όέν εΐναι ἔτσι; Καί γι'αὐτό όέν
μποροῦμε νά κάνϋμε βιομηχανία, εΐναι τί νά σῶς πῶς,
εΐναι γιά όέσιμο, ὥς όῆ τήν 'Ελβετίαν, ὥς χῆχ όῆ τό
Βέλγιον ὥς όῆ τό 'Ισραήλ. "Όσοις μοῦ λέει ότι, αἰότι
εΐμαστε φτωχή χώρα, ποῦ έγώ πιστεύϋ τό άντίθετον, όέν
μποροῦμε νά κάνϋμε βιομηχανία ὥς όῆ τήν 'Ελβετίαν.
"Ας όῆ τόσες άλλες χώρες ποῦ έχουν πολύ πικώτερας ὡς
ἑμεΐς οί 'Ελληνες. Στην 'Ελλάδα έχομε τά έξῆς μεγάλα
άγκάθ άβαντάτζ; τώρα ίότως ποῦ μπήκαμε στην Κοινή 'Αγο-
ρά. Πρώτη τήν γεωγραφικήν μας θέσιν. Ξέρετε τί πλεο-
νέκτημα εΐναι αὐτό; Έγώ εΐπα οί μεγάλους 'Αμερικῶ
νοὺς 'Επιχειρηματίας. Γιατί πῶτε στην 'Ολλανδία; Γιατί
όέν Έρχεστε στην 'Ελλάδα; "Όταν θέλϋς νά εξαγάγϋς προ-
ϊόντα στην 'Αφρική καί στην 'Ασία μέ ποίαν οίκονο-

πολιτική των κινήτρων ή όποια άσκουμένη άφου λυθούν
τί άλλα πράγματα θά άποδόσσι. Έάν ή πολιτική των κινή-
τρων άσκεΐται όπως ήσκηθη μέχρι σήμερα άποδείξει ότι
άπέχουσι. Αηλαδή μηδέν εις τό κηλίκον. Βγήαν οι έμποροι
τώρα στην Άθήνα καί λένε, τά δικά τους οι βιομήχανοι,
τά δικά τους οι έλλοι καί άντε νά τελειώσσι αΰτην τήν
συζήτησιν, θά πῶς οὖν τόν Παστρατή λόντζα καί/ού ^{θά πῶς καί} έχεις
όλκην καί καΐνος, έχει όλκην καί καΐνος καὶ δέν έχει
όλκην εἶναι ή ^{ότι} "Ελλάς, αηλαδή/δέν υπάρχουν προοπτικές.
Λοιπόν, όταν δημιουργήσω εις τό μέλλον ένα βιομήχανο
τάς συνθήκας καὶ μπορεῖ νά δράσι άπροσκόπτως τότε βέ-
βαια θά περιμένω θαύματα ἀπ' αὐτόν. Προηγουμένως ότι νά
κουθεντιδω εἶναι άνεδαφικά. Λοιπόν όητε τώρα καὶ οὖς
πάν. Τό πρώτο πράγμα εἶναι νά οὖς πείσω ότι οὔτε τό
μέγεθος χηχημίας χώρας οὔτε ή ύπαρξις ή άνυπαρξία
πρώτων ύλῶν άποτελεῖ άνυπερβλητόν έμποδίου γιά νά
κάνω βιομηχανία, "Όπως καὶ λέει ότι εἵμαστε μικρή
χώρα, άποτε τήν φτώχεια δέν εἶναι ἔτσι; Καί γι' αὐτό δέν
μποροῦμε νά κάνωμε βιομηχανία, εἶναι τί νά οὖς πῶ,
εἶναι γιά όόσιμο, ἄς δῶ τήν "Ελβετίαν, ἄς πῶ δῶ τό
Βέλγιον ἄς δῶ τό "Ισραήλ. "Όπως καὶ λέει ότι, διότι
εἵμαστε φτωχή χώρα, καὶ ἐγώ πιστεύω τό αντίθετον, δέν
μποροῦμε νά κάνωμε βιομηχανία ἄς δῶ τήν "Ελβετίαν.
"Ας δῶ τόσες άλλες χώρες καὶ έχουν πολύ λιγώτερες ὡς
ἡμεῖς οι "Ελληνες. Στην "Ελλάδα ἔχομε τά ὅλης μεγάλη
άγρωά άβαντάζ; τώρα τόσως καὶ μήκαμε στην Κοινή "Αγο-
ρά. Πρώτη τήν γεωγραφικήν μας θέσιν, εἰρετε τί πλεο-
νέκτημα εἶναι αὐτό; "Εγὼ εἶπα σέ μεγάλους "Αμερικ ά-
νους "Επιχειρηματίας. Γιατί πῶτε στην "Ολλανδία; Γιατί
δέν ἔρχεστε στην "Ελλάδα; "Όταν θέλεις νά εξαγάγης προ-
ϊόντα στην "Αφρική καί στην "Ασία μέ ποῖαν οἰκονο-
μ.

πολιτική των κινήτρων ή όποια δισκουμίνη άφ'ος λυσοφν
τά άλλα πράγματα θά άποδώσθ. Έάν ή πολιτική των κινή-
τρων άσκειται όπως ήσκηθη μέχρι σήμερα άποδείξει ότι
άπέδωσε. άηλαδή μηδέν εις τό πληκτον. Εγώ αν οί έμποροι
τάρα στην 'Αθήνα καί λένε, τά οικιά τους οί βιομήχανοι,
τά οικιά τους οί άλλοι καί άντε νά τελειώσθς αύτήν τήν
συζήτησιν, θά πής οάν τόν Βαστρατή λόντζα καί/ού ^{ού πής καί} έχεις
όικησ καί καίνος έχει όικησ καί καίνος ποθ όέν έχει
όικησ είναι ή 'Ελλάς, άηλαδή/όέν υπάσχουν προοπτικές.
Δοικόν, όταν όημιουργισμ εις τό μέλλον ένα βιομήχανο
τάς συνθήκας ποθ μπορεί νά όράσθ άπροσδόκως τότε βέ-
βαια θά περιμένω θαύματα απ' αυτόν. Προηγουμένως ότι νά
κουβεντιδω είναι άνεύσφικη. Δοικόν όητε τάρα ποθ ούς
πώ. Το πρώτο πράγμα είναι νά ούς πείσω ότι ούτε τό
μέγεθος χημικής χώρας ούτε ή ύπαρξις ή άνυπαρξία
πρώτων ύλιν άποτελεϊ άνυπερβλητόν άμπόδιον γιά νά
κάνω βιομηχανία. Όπως ποθ λέει ότι είμαστε μικρή
χώρα, ποτε τήν φτώχεια όέν είναι έτσι; Καί γι' αυτό όέν
μπορούμε νά κάνωμε βιομηχανία, είναι τί νά ούς πώ,
είναι γιά όέσιμο, ός όη τήν 'Ελβετίαν, ός χημ όη τό
Βέλγιον ός όη τό 'Ισραήλ. Όπως ποθ λέει ότι, όιότι
είμαστε φτωχή χώρα, ποθ έγώ πιστεύω τό άντίθετον, όέν
μπορούμε νά κάνωμε βιομηχανία ός όη τήν 'Ελβετίαν.
Ός όη τόσες άλλες χώρες ποθ έχουν πολύ περισσότερες ός
ήμεις οί 'Ελληνες. Στην 'Ελλάδα έχομε τά έξής μεγάλα
όημέθ άβαντάτζ; τάρα ίόίως ποθ μήκηκαμε στην Κοινή 'Αγο-
ρά. Πρώτη τήν γεωγραφικήν μας θέσιν, έξέρετε τί πλεο-
νέκτημα είναι αυτό; Έγώ είπα σέ μεγάλους 'Αμερικ ά-
νους 'Επιχειρηματίας. Γιατί πότε στην 'Ολλανδία; Γιατί
όέν έρχεστε στην 'Ελλάδα; Όταν θέλεις νά εξαγάγης προ-
ϊόντα στην 'Αφρική καί στην 'Ασία μέ ποίαν οίκονο-

πολιτική των κινήτρων ή όποια άσκουμένη άποψ λυθοϋν
τά άλλα πράγματα θά άποόδωσ. Έάν ή πολιτική των κινή-
τρων άσκαίται όπως ήσκηθη μέχρι σήμερα άποόόκει ότι
άπέδωσε, άηλασθή μηδέν εις τό πηλίκιον. Βγή-αν οι έμποροι
τάρα στην 'Αθήνα καί λένε, τά οικιά τους οι βιομήχανοι,
τά οικιά τους οι έλλοι καί άντε νά τελειώσας ^{αυτήν την}
συζήτησιν, θά πής ούν τόν Ναοτρατή ^{θά πής καί} άδντζα καί/οθ έχεις
όικηο καί κείνος έχει όικηο καί κείνος ποθ όέν έχει
όικηο είναι ή 'Αλλε, ^{ότι} άηλασθή/όέν ύπάρχουν προοπτικές.
Αδινδών, όταν δημιουργήσω εις τό μέλλον ένα βιομήχανο
τής ουνθήκας ποθ μπορεί νά όράσθ άπροσκόπτως τότε βέ-
βαια θά περιμένω θαύματα απ' αυτόν. Προηγουμένως ότι νά
κουβεντιδίσω είναι άνεδαφινά. Λοιπόν όητε τώρα ποθ ούς
πώ. Τό πρώτο πράγμα είναι νά ούς πείσω ότι ούτε τό
μέγεθος χηκμίας χώρας ούτε ή ύπαρξις ή άνυπαρξία
πρώτων ύλων άποτελεί άνυπερβλητον έμποόιον γιά νά
κάνω βιομηχανία, "Οποιος ποθ λέει ότι είμαστε μικρή
χώρα, άυτε την φτώχεια όέν είναι έτοιμ; Καί γι' αυτό όέν
μπορούμε νά κάνωμε βιομηχανία, είναι τί νά ούς πώ,
είναι γιά όέσιμο, ός όη την 'Ελβετίαν, ός πλχ όη τό
Βέλγιον ής όη τό 'Ισραήλ. "Οποιος ποθ λέει ότι, διότι
είμαστε φτωχή χώρα, ποθ έγώ πιστεύω τό άντίθετον, όέν
μπορούμε νά κάνωμε βιομηχανία ός όη την 'Ελβετίαν.
"Ας όη τόσες άλλες χώρες ποθ έχουν πολυ θιγώτερες ός
είμας οι 'Ελληνες. Στην 'Ελλάδα έχομε τά έξής μεγάλα
έκπώδ άβαντάτζ; τώρα είόως ποθ μπήκαμε στην Κοινή 'Αγο-
ρά. Πρώτη την γεωγραφικήν μας θέσιν, έξερτε τί πλεο-
νέκτημα είναι αυτό; 'Εγώ είπα σε μεγάλους 'Αμερικ ά-
νους 'Επιχειρηματίας. Γιατί πότε στην 'Ολλανδία; Γιατί
όέν έρχεστε στην 'Ελλάδα; "Όταν θέλεις νά εξαγάγεις προ-
ιόντα στην 'Αφρική καί στην 'Ασία μέ ποίαν οικονομο-
•/•

πολιτική των κινήτρων ή όποια άσκουμ'νη άφου αυθοϋν
τῶ Ἑλλά πράγματα θά άποδῶσῃ. *Εάν ή πολιτική των κινή-
τρων άσκειται ὅπως ήσκήθη μέχρι σήμερα άποδίδει ότι
άπέδωσε. Αηλαδή μηδέν εις τό πλησίον. Βγήσαν οί έμποροι
τώρα στην *Αθήνα καί λένε, τῶ δικῶ τους οί βιομήχανοι,
τῶ δικῶ τους οί ἄλλοι καί ἄντε νῶ τελειῶσῃς αὐτήν τήν
συζήτησιν, θά πῶς σῶν τόν στρατη λῶντζα καί/σὺ ἔχεις
δίκη καί κέντρος ἔχει δίκη καί κέντρος ποῦ δέν ἔχει
δίκη εἶναι ή *Ελλάς, δηλαδή ^{ὅτι} δέν ὑπάρχουν προοπτικές.
Αιτιῶν, ὅταν δημιουργήσω εις τό μέλλον ἕνα βιομήχανο
τῶς συνθήκας ποῦ μπορεί νῶ ὁρᾶσῃ άκροσκόπως τότε βε-
βαια θά κεραιμένο θαῦματα αἰ*φύτῶν. Προηγουμένως ότι νῶ
κουβεντισῶ εἶναι ανεξαρτητά. Λοιπῶν ὅποτε τώρα ποῦ σῶς
πῶς. Τό πρῶτο πρῶγμα εἶναι νῶ σῶς κρίσω ότι οὔτε τό
μέγεθος πῆχαιας χώρας οὔτε ή ὑπαρξίς ή άνυπαρξία
πρῶτων ὕλῶν άποτελεῖ άνυπερβλητόν ἔμποδιον γιά νῶ
κάνω βιομηχανία. *Ὅπως ποῦ λέει ότι εἴμαστε μικρή
χώρα, ὅποτε τήν φτώχεια δέν εἶναι ἔτσι; Καί γι' αὐτό δέν
μποροῦμε νῶ κάνωμε βιομηχανία, εἶναι τί νῶ σῶς πῶς,
εἶναι γιά δέσιμο, ἔς ὅῃ τήν *Ελβετίαν, ἔς πῆλ ὅῃ τό
Βέλγιον ἔς ὅῃ τό *Ισραήλ. *Ὅπως ποῦ λέει ότι, θιῶτι
εἴμαστε φτωχή χώρα, ποῦ ἐγώ πιστεύω τό αντίθετον, δέν
μποροῦμε νῶ κάνωμε βιομηχανία ἔς ὅῃ τήν *Ελβετίαν.
*Ας ὅῃ τόσες ἄλλες χώρες ποῦ ἔχουν πολὺ λιγότερες ὡς
ἡμεῖς οί *Έλληνες. Εἰτήν *Ελλάδα ἔχομε τῶ ἑξῆς μεγάλα
ἀγνοῶ ἀβαντάτζ; τώρα ἰδίως ποῦ μήκαμε στην Κοινῇ *Αγο-
ρά. Πρῶτη τήν γεωγραφικήν μας θέσιν, ξέρετε τί πλεο-
νέκτημα εἶναι αὐτό; *Εγώ εἶπα σῶ μεγάλους *Αμερικῶ ά-
νους *Επιχειρηματίας. Γιατί πῶτε στην *Ολλανδία; Γιατί
δέν ἔρχεστε στην *Ελλάδα; *Ὅταν θέλῃς νῶ εξαγάγῃς προ-
ϊόντα στην *Αφρική καί στην *Ασία μέ ποῖαν οἰκονο-

μικρήν σκέψιν πᾶς καὶ ἐγκαθίστασαι στήν Ὀλλανδίαν. Νά ἔλθῃς στήν Ἑλλάδα ~~ἡ ἡμετέρα πατρίς~~ εἶναι τὸ συμφέρον σου, δὲν εἶναι ~~ἡ~~ οἰκὸ μου συμφέρον οἰκόσου εἶναι. Λοιπὸν ἂν πᾶς στήν Ὀλλανδίαν νά ἐγκαταστήσῃς τὸ ἐργαστήσιόν σου, κάνεις βλακεία κάνεις γκάφα.

Ἡ Γεωγραφικὴ θέσις τῆς χώρας εἶναι κατὰ τὸ ἀνεκτίμητον καὶ θὰ τὸ ἐκμεταλλευθῶ καὶ εἶναι καὶ τὸ λογικόν, δὲν εἴμαστε ἐμεῖς καφαλαιοῦράται, δὲν εἴμεθα ἱμπεριαλισταὶ γι' αὐτὲς τρεῖς χώρες καὶ ἐπομένως, ὅταν ἔχει ἑλληνικὴν ψίρμα ἐπάνω τὸ ἐμπόρευμα γίνεται εὐμενῶς δεκτὸν ἔξω. Ἐξίσως εἶναι τὸ ἐργατικὸν δυναμικόν. Κύριοι θὰ οἶς πῶ κατὰ τὸν Ἑλληνα ἐργάτη τὸν ἔχουμε ἀπὸ κλώπσου καὶ μπάτσου, λέμε ὅτι εἶναι ἄτσαλος, ~~ἡ~~ εἶναι ἀπειθαρχος εἶναι, εἶναι, εἶναι. Ἐν τούτοις ἀπεδείχθη ὅτι ὁ Ἑλλὴν ἐργάτης εἶναι ὁ καλλίτερος Εὐρωπαϊκὸς ἐργάτης Ρωτῆστε τοὺς Γερμανοὺς, ρωτῆστε τοὺς Ὀλλανδοὺς, ρωτῆστε τοὺς Ἀμερικάνους. Ὅταν καταλαβαίνῃ δικαιοσύνη καὶ οἱ συνθήκες εἶναι καθωρισμένες εἶναι ὁ πιὸ πειθαρχικὸς καὶ ὁ ταχύτερον προσαρμοζόμενος ἀπ' ὅλους τοὺς Εὐρωπαίους. Ὅταν δὲν ὑπάρχῃ δικαιοσύνη καὶ ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ἴση μεταχειρίσις γίνεται βεβαίως ὀδοτροπος. Αὐτὸ τὸ φιλότιμο καὶ ἡ προσαρμοστικότης ἀποτελεσθῇ ἕνα ἄβαντάς φοβερό. Καὶ λέγω στοὺς φίλους μου τοὺς Γερμανοὺς καὶ τοὺς Ὀλλανδοὺς. Ἡ εἰς λογικὴν οἰκονομικὴν κάνεις ἐργοστάσια στήν Γερμανία καὶ φέρνεις Ἑλληνας ἐργάτας. Πάρε τὸ ἐργοστάσιόν σου καὶ ἔλα στήν Ἑλλάδα νῆαυς τὸν ἐργάτη ἐδῶ πέρα. καὶ ὑπάρχει τὸ τρίτον ἐπιχείρημα διὰ τὴν ἐκβιομηχάνισιν τῆς Ἑλλάδος ὅτι αὐτὲς οἱ πρῶτες ὕλες ποῦ μᾶς οἰδοὺν μίαν προνομιακὴν θέσιν στήν Κοινὴν Ἀγοράν ἐπῆγαν καὶ κοβήσαν τὸ Ἀλουμίνιον οἱ Ἀθεόφοβοι. Ἐάν ὑπῆρχε Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις μὲ μισό

μικρήν σκέψιν πᾶς καί ἐγκαθίστασαι στήν Ὀλλανδίαν. Ἡ
νά ἔλθῃς στήν Ἑλλάδα κέχκεῖται κηκεῖται κηκεῖται εἶναι τό
συμφέρον σου ,δέν εἶναι καί οἰκό μου συμφέρον οἰκόσου
εἶναι. Λοιπόν ἄν πᾶς στήν Ὀλλανδία νά ἐγκαταστήσῃς
τό ἐργαστάσιόν σου ,κάνεις βλακεία κάνεις γκάφα.

Ἡ Γεωγραφική θέσις τῆς χώρας εἶναι κάτι τό ἀνεκτίμη-
τον καί θά τό ἐκμεταλλευθῶ καί εἶναι καί τό λογικόν,
δέν εἴμαστε ἐμεῖς κεφαλαιοφροῦται ,δέν εἴμεθα ἱμπερια-
λισταί γι' αὐτούς τίς χώρες καί ἐπομένως, ὅταν ἔχει ἑλλη-
νικήν ψίγμα ἐπάνω τό ἐμπόρευμα γίνεται εὐμενῶς δεκτόν
ἐξω. Ἐλπίς εἶναι τό ἐργατικόν δυναμικόν. Κύριοι θά σᾶς
πῶ κάτι, τόν Ἑλληνα ἐργάτη τόν ἔχουμε ἀπό κλώσους καί
μπάτσου, λέμε ὅτι εἶναι ἄτσαλος , καί εἶναι ἀπείθαρχος
εἶναι, εἶναι, εἶναι. Ἐν τούτοις ἀπεδείχθη ὅτι ὁ
Ἕλληνα ἐργάτης εἶναι ὁ καλλίτερος ἑννοεῖται ἐργάτης
Ρωτῆστε τούς Γερμανούς, ρωτῆστε τούς Ὀλλανδοίς, ρωτῆ-
στε τούς Ἀμερικάνους. Ὅταν καταλαβαίνῃ δικαιοσύνη
καί οἱ συνθήκες εἶναι καθωρισμένες εἶναι ὁ πιό πειθαρ-
χικός καί ὁ ταχύτερον προσαρμοζόμενος ἀπ' ὅλους τούς
ἐννοεῖται. Ὅταν δέν ὑπάρχῃ δικαιοσύνη καί ὅταν δέν
ὑπάρχῃ ἴση μεταχειρίσις γίνεται βεβαίως ὀδυστρος.
Αὐτό τό φιλότιμο καί ἡ προσαρμοστικότης ἀποτελεῖται ἐν
ἀβαντάξ φοβερό. Καί λέγω στούς φίλους μου τούς Γερμα-
νούς καί τούς Ὀλλανδοίς. Μέ τί λογικήν οἰκονομικήν
κάνεις ἐργοστάσια στήν Γερμανία καί φέρνεις Ἕλληνας
ἐργάτας. Πάρε τό ἐργοστάσιόν σου καί ἔλα στήν Ἑλλάδα
νῆαφο τόν ἐργάτη ἐδῶ πέρα , καί ὑπάρχει τό τρίτον ἐπι-
χείρημα διὰ τήν ἐκβιομηχάνισιν τῆς Ἑλλάδος ὅτι αὐτούς
οἱ πρῶτες ὕλες ποῦ μᾶς δίδουν μίαν προνομιακήν θέσιν
στήν Κοινήν Ἀγοράν ἐπῆγαν καί ποθῆσαν τό ἄλουμίνιον
οἱ Ἀθεόφοβοι. Ἐάν ὑπῆρχε Ἑλληνική Κυβέρνησις μέ μισό

[illegible]

πικρήν σκέψιν κᾶς καὶ ἐγκαθίστασαι στὴν Ὀλλανδίαν. Ν
νὰ ἔλθης στὴν Ἑλλάδα καὶ καὶ ἐκκαθαρίσῃς τὸ
συμφέρον σου, δὲν εἶναι καὶ δικό μου συμφέρον δικόσου
εἶναι. Δοιοὺν ἂν κᾶς στὴν Ὀλλανδία νὰ ἐγκαταστήσης
τὸ ἐργαστάσιόν σου, κάνεις βλακεία κάνεις γκάφα.
Ἡ Γεωγραφική θέσις τῆς χώρας εἶναι κάτι τὸ ἀνεκτίμη-
τον καὶ θά τὸ ἐκμεταλλευθῇ καὶ εἶναι καὶ τὸ λογικόν,
δὲν εἵμαστε ἐμεῖς κεφαλαιοκρῆται, δὲν εἵμεθα ἱμπερια-
λισταί γι' αὐτοὺς τίς χώρες καὶ ἐπομένως, ὅταν ἔχει ἑλλη-
νικὴν φέρμα ἐπάνω τὸ ἐμπόρευμα γίνεται εὐμενὲς δεκτόν
ἐξω. Καίσης εἶναι τὸ ἐργατικόν δυναμικόν. Κύριοι θά οἷς
κᾶς κάτι, τὸν Ἕλληνα ἐργάτη τὸν ἔχουμε ἀπὸ κλωπσοῦ καὶ
μπάτσου, λέμε ὅτι εἶναι ἄτομος, καὶ εἶναι ἀκρίβιστος
εἶναι, εἶναι, εἶναι. Ἐν τοῦτοις ἀπεδέχθη ὅτι ὁ
Ἕλληνας ἐργάτης εἶναι ὁ καλύτερος εὐρωπαϊκός ἐργάτης
ρωτήσατε τοὺς Γερμανούς, ρωτήσατε τοὺς Ὀλλανδοὺς, ρωτή-
σατε τοὺς Ἀμερικάνους. Ὅταν καταλαβαίνῃς δικαιοσύνη
καὶ οἱ συνθήκες εἶναι καθωρισμένες εἶναι ὁ πιὸ πειθα-
ρχικός καὶ ὁ ταχύτερον προσαρμοζόμενος ἀπ' ὅλους τοὺς
εὐρωπαίους. Ὅταν δὲν ὑπάρχη δικαιοσύνη καὶ ὅταν δὲν
ὑπάρχη ἰση μεταχείρισις γίνεται βεβαίως ὀδυτροπος.
Αὐτὸ τὸ φιλότιμο καὶ ἡ προσαρμοστικότητα ἀποτελεῖν ἓνα
ἀβαντάζ φοβερό. Καὶ λέγω στοὺς φίλους μου τοὺς Γερμα-
νοὺς καὶ τοὺς Ὀλλανδοὺς. Μὲ τίς λογικὴν οἰκονομικὴν
κάνεις ἐργοστάσια στὴν Ἱερμανία καὶ φέρνεις Ἕλληνες
ἐργάτας. Πάρε τὸ ἐργοστάσιόν σου καὶ ἔλα στὴν Ἑλλάδα
νύχης τὸν ἐργάτη ἐδῶ πέρα, καὶ ὑπάρχει τὸ τρίτον ἐπι-
χέρισμα διὰ τὴν ἐκβιομηχανίαν τῆς Ἑλλάδος ὅτι αὐτοὶ
οἱ πρώτες ὕλες ποὺ μᾶς δίδουν μίαν προνομιακὴν θέσιν
στὴν Κοινὴν Ἀγοράν ἐπῆγαν καὶ πόλησαν τὸ ἄλουμίγιον
οἱ Ἀθεώφοβοι. Ἐὰν ὑπῆρχε Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις μέ μιὰ

μικρήν σκέψιν πᾶς καὶ ἐγναθίσταται στήν Ὀλλανδίαν. Ὡ
νὰ ἔλαθες στήν Ἑλλάδα ἀλλήλικήκακηχάχκακηχάχ εἶναι τὸ
συμφέρον σου, ὅθεν εἶναι καὶ οἶκός μου συμφέρον δικόσου
εἶναι. Δοικὸν ἦν πᾶς στήν Ὀλλανδία νὰ ἐγνατωσθήσῃς
τὸ ἐργαστάσιόν σου, κἄνεις βλακεία κἄνεις γνάφα.
Ἡ Γεωγραφικὴ θέσις τῆς χώρας εἶναι κατὰ τὸ ἀνεκτιμη-
τον καὶ θὰ τὸ ἐκμεταλλευθῇ καὶ εἶναι καὶ τὸ λογικόν,
ὅθεν εἴμαστε ἐμαῖς κεφαλαιοκρῆται, ὅθεν εἴμεθα ἱμπερια-
λισταὶ γι' αὐτὲς τῆς χώρας καὶ ἀπομένως, ὅταν ἔχει ἑλλη-
νικήν φέριμα ἐπάνω τὸ ἐμπόρευμα γίνεται εὐμενῶς δεκτόν
ἔξω. Ἐπίσης εἶναι τὸ ἐργατικόν δυναμικόν. Κύριοι θὰ σᾶς
πῶ κατὰ τὸν Ἑλληνα ἐργάτη τὸν ἔχομε ἀπὸ κλῆσσαν καὶ
μπάτσου, λέμε ὅτι εἶναι ἄτσαλος, ἀλλ' εἶναι ἀκρίβειος
εἶναι, εἶναι, εἶναι. Ἐν τούτοις ἀπερίσθη ὅτι ὁ
Ἑλληνα ἐργάτης εἶναι ὁ καλλίτερος κύριος ἐργάτης
ρωτῆστε τοὺς Γερμανοὺς, ρωτῆστε τοὺς Ὀλλανδοὺς, ρωτῆ-
στε τοὺς Ἀμερικανούς. Ὅταν καταλαβαῖντε δικαιοσύνη
καὶ οἱ συνθήκες εἶναι καθωρισμέναι εἶναι ὁ πῶς πειθαρχ-
ικός καὶ ὁ ταχύτερον προσαρμοζόμενος ἀπ' ὅλους τοὺς
ἐθνωσαίους. Ὅταν ὅθεν ὑπάρχῃ δικαιοσύνη καὶ ὅταν ὅθεν
ὑπάρχῃ ἴση μεταχειρίσις γίνεται βεβαίως ὁδοτροπός.
Αὐτὸ τὸ φιλότιμο καὶ ἡ προσαρμοστικότης ἀποτελεσθὲν ἔνα
ἄβαντᾶς φοβερό. Καὶ λέγω στοὺς φίλους μου τοὺς Γερμα-
νοὺς καὶ τοὺς Ὀλλανδοὺς. Μὲ τί λογικὴν οἰκονομικὴν
κἄνεις ἐργαστάσια στήν Ἑρμανία καὶ φέρνεις Ἑλλήνας
ἐργάτας. Πᾶρε τὸ ἐργαστάσιόν σου καὶ ἔλα στήν Ἑλλάδα
νῆαυς τὸν ἐργάτη ἐδῶ πέρα, καὶ ὑπάρχει τὸ τρίτον ἐπι-
χείρημα διὰ τὴν ἐκβιομηχάνισιν τῆς Ἑλλάδος ὅτι αὐτὲς
οἱ πρῶτες ὕλες ποῦ μᾶς εἰδούνη μίαν προνομιακὴν θέσιν
στήν Κοινήν Ἀγοράν ἐπῆγαν καὶ πόθησαν τὸ Ἀλουμίνιον
οἱ Ἀθεοφόροι. Ἐάν ὑπῆρχε Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις μὲ μισό

μικρήν σκέψιν κἄς καὶ ἐγναθίστασαι στήν 'Ολλανδίαν. Ἡ
νῆ Ἐλθες στήν 'Ελλάδα ἤχηκε ἤχηκε ἤχηκε ἤχηκε εἶναι τὸ
συμφέρον σου, δὲν εἶναι καὶ οἰκὸ μου συμφέρον οἰκίδου
εἶναι. Δοικὸν ἔν κἄς στήν 'Ολλανδία νῆ ἐγναθίστασαι
τὸ ἐργαστασίον σου, κἄνεις βλακεία κἄνεις γῆμα.
'Ἡ Γεωγραφικὴ θέσις τῆς χώρας εἶναι κἄνι τὸ ἀνεκτίμη-
τον καὶ οὐδ' τὸ ἐκμεταλλευθῶ καὶ εἶναι καὶ τὸ λογικόν,
δὲν εἴμαστε ἐμεῖς κεφαλαιοκρῆται, δὲν εἴμεθα ἱμπερια-
λισταὶ γι' αὐτὸς τῆς χώρας καὶ ἀπομένως, ὅταν ἔχει ἑλλη-
νικήν φέριμα ἐπὶ τὸ ἐμπόρευμα γίνεται εὐμενὲς δεκτὸν
ἔξω. 'Επίσης εἶναι τὸ ἐργατικὸν δυναμικόν. Κύριοι οὐδ' οὐκ
κἄ κἄνι, τὸν 'Ελληνα ἐργάτη τὸν ἔχοντε ἀπὸ κλῆσους καὶ
μπατόου, λέμε ὅτι εἶναι ἴσως, ἀλλ' εἶναι ἀπείθαρχος
εἶναι, εἶναι, εἶναι. 'Ἐν τοῦτοις ἀπεδείχθη ὅτι ὁ
'Ελλην ἐργάτης εἶναι ὁ καλλίτερος ἐθελκατός ἐργάτης
ρωτῆστε τοὺς Γερμανοὺς, ρωτῆστε τοὺς 'Ολλανδοὺς, ρωτῆ-
στε τοὺς 'Αμερικανούς. 'Όταν καταλαβαίνετε δικαιοσύνη
καὶ οἱ συνθήκες εἶναι καθωρισμέναι εἶναι ὁ κἰδ κειθαρ-
χικός καὶ ὁ ταχύτερον προσαρμοζόμενος ἀπ' ὅλους τοὺς
ἐθελκατους. 'Όταν δὲν ὑπάρχει δικαιοσύνη καὶ ὅταν δὲν
ὑπάρχει ἴση μεταχειρίσις γίνεται βεβαίως ὀδυσσέος.
Αὐτὸ τὸ φιλότιμο καὶ ἡ προσαρμοστικότης ἀποτελεῖν ἔνα
ἀβαντάς φοβερό. Καὶ λέγω στοὺς φίλους μου τοὺς Γερμα-
νοὺς καὶ τοὺς 'Ολλανδοὺς. καὶ τῇ λογικῇ οἰκονομικῇ
κἄνεις ἐργαστασία στήν 'ερμανία καὶ φέρνεις 'Ελληνας
ἐργάτας. Πᾶρε τὸ ἐργαστασίον σου καὶ ἔλα στήν 'Ελλάδα
νῆχησε τὸν ἐργάτη ἐδὼ κἄρα . καὶ ὑπάρχει τὸ τρίτον ἐπι-
χειρήμα διὰ τὴν ἐκβιομηχάνισιν τῆς 'Ελλάδος ὅτι αὐτὸς
οἱ κρῖτες ὅλες κοὺ μῆς εἰδούνη μίαν προνομιακὴν θέσιν
στήν Κοινὴν 'Αγορὰν ἐκῆγαν καὶ κοδῆσαν τὸ 'Αλφεινίον
οἱ 'Αθεόφοβοι. 'Ἐάν ὑπῆρχε 'Ελληνικὴ Κυβέρνησις μὲ μισὸ

μικρήν σκέψιν κῆς καὶ ἐγκαθίστασαι στήν Ὑλλανδία. Ἡ
νῦ ἔλαθες στήν Ἑλλάδα ἀλλὰ καὶ ἐκπληκτικὸν εἶναι τὸ
συμφέρον σου, δὲν εἶναι καὶ δικό μου συμφέρον δικόσου
εἶναι. Κοιτῶν ἄν κῆς στήν Ὑλλανδία νῦ ἐγκαταστήσεις
τὸ ἐργαστάσιόν σου, κῆνεις βλακεία κῆνεις γνῶφα.
Ἡ Γεωγραφικὴ θέσις τῆς χώρας εἶναι κατὰ τὸ ἀνεκτίμη-
τον καὶ ὅθ τὸ ἐκμεταλλευθῶ καὶ εἶναι καὶ τὸ λογικόν,
δὲν εἴματα ἐμπερὶς κεφαλαιοθερῶται, δὲν εἴμεθα ἐμπερ-
λιστάς γι' αὐτὴς τῆς χώρας καὶ ἐπομένως, ὅταν ἔχει ἄλλη-
νικὴν φέρμα ἐπάνω τὸ ἐμπόρευμα γίνεται εὐμενῶς δεκτὸν
ἔξω. Ἐπίσης εἶναι τὸ ἐργατικὸν δυναμικόν. Κύριοι ὅθ σῆς
καὶ κατὰ τὸν Ἑλλήνα ἐργάτη τὸν ἔχομε ἀπὸ κλῆσους καὶ
μπάτσου, λέμε ὅτι εἶναι ἵπταλος, ἀλλ' εἶναι ἀπείρατος
εἶναι, εἶναι, εἶναι. Ἐν τοῦτοις ἀπεδείχθη ὅτι ὁ
Ἑλλήν ἐργάτης εἶναι ὁ καλλίτερος ἐξωκενός ἐργάτης
ρωτῆστε τοὺς Γερμανοὺς, ρωτῆστε τοὺς Ὑλλανδοὺς, ρωτῆ-
στε τοὺς Ἀμερικάνους. Ὅταν καταλαβῶντε δικαιοσύνη
καὶ οἱ συνθήκες εἶναι καθορισμέναι εἶναι ὁ πῶς κειθα-
ρικός καὶ ὁ ταχύτερον προσαρμοζόμενος ἀπ' ὅλους τοὺς
ἐξωκενούς. Ὅταν δὲν ὑπάρχει δικαιοσύνη καὶ ὅταν δὲν
ὑπάρχει ἴση μεταχειρίσις γίνεται βεβαίως ὀδωτροπος.
Αὐτὸ τὸ φιλότιμο καὶ ἡ προσαρμοστικότης ἀποτελεῖν εἶνα
ἀβαντᾶς φοβερό. Καὶ λέγω στοὺς φίλους μου τοὺς Γερμα-
νοὺς καὶ τοὺς Ὑλλανδοὺς. Ἡ τῆς λογικῆς οἰκονομικῆς
κῆνεις ἐργοστάσιον στήν Ἑρμανία καὶ φέρνεις Ἑλλήνας
ἐργάτας. Πᾶρα τὸ ἐργαστάσιόν σου καὶ ἔλα στήν Ἑλλάδα
νῦ καὶ τὸν ἐργάτη δὸθ πέρα. καὶ ὑπάρχει τὸ τῶτον ἐπι-
χειρήμα διὰ τὴν ἐκβιομηχάνισιν τῆς Ἑλλάδος ὅτι αὐτὴς
οἱ πρῶτες ὕλες ποῦ μῆς δίδουν μίαν προνομιακὴν θέσιν
στήν Κοινὴν Ἀγορὰν ἔπλησαν καὶ πούλησαν τὸ Ἀλουμίνιον
οἱ Ἀσθεροβοί. Ἐάν ὑπῆρχε Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις μὲ μισθ

πικρή σκέψιν πᾶς καὶ ἔγνωτοῖσθαί στήν Ὑλλανδίαν. Ὡ
 νὰ ἔλθῃς στήν Ἑλλάδα ἀλλήληκαὶ ἀλλήληκαὶ εἶναι τὸ
 συμφέρον σου, ὅθεν εἶναι καὶ οἶκός μου συμφέρον οἰκόνσου
 εἶναι. Λοιπὸν ἔν πᾶς στήν Ὑλλανδίαν νὰ ἔγνωτασθῇς
 τὸ ἐργαστασίον σου, κἀνεις βλακεία κἀνεις γνῶφα.
 Ἡ Γεωγραφικὴ θέσις τῆς χώρας εἶναι κατὰ τὸ ἀνεκτίμη-
 τον καὶ θὰ τὸ ἐμμεταλλεύσῃ καὶ εἶναι καὶ τὸ λογικόν,
 ὅθεν εἴμαστε ἐμεῖς κεφαλαιοκράται, ὅθεν εἴμεθα ἱμπερια-
 λισταὶ γι' αὐτὲς τῆς χώρας καὶ ἀπομένως, ὅταν ἔχει ἑλλη-
 νικὴν ψῆφον ἐπάνω τὸ ἐμπόρευμα γίνεται εὐμενῶς δεκτόν
 ἔξω. Ἐπίσης εἶναι τὸ ἐργατικὸν δυναμικόν. Κύριοι θὰ οἶς
 πᾶ κατὰ, τὸν Ἑλληνα ἐργάτη τὸν ἔχομε ἀπὸ κλόπσου καὶ
 μπάτσου, λέμε ὅτι εἶναι ὕψαλος, ἀλλ' εἶναι ἀπειθαρχος
 εἶναι, εἶναι, εἶναι. Ἐν τοῦτοις ἀπεδείχθη ὅτι ὁ
 Ἑλληνα ἐργάτης εἶναι ὁ καλλίτερος εὐρωπαϊκὸς ἐργάτης
 ρωτήσατε τοὺς Γερμανοὺς, ρωτήσατε τοὺς Ὑλλανδοὺς, ρωτή-
 σατε τοὺς Ἀμερικανούς. Ὅταν καταλαβαίνῃ δικαιοσύνη
 καὶ οἱ συνθήκες εἶναι καθωρισμέναι εἶναι ὁ πιὸ πειθαρχ-
 κὸς καὶ ὁ ταχύτερον προσαρμοστέονος ἀπ' ὅλους τοὺς
 εὐρωπαϊκούς. Ὅταν ὅθεν ὑπάρχῃ δικαιοσύνη καὶ ὅταν ὅθεν
 ὑπάρχῃ ἴση μεταχειρίσις γίνεται βεβαίως ὁδοτρόπος.
 Αὐτὸ τὸ φιλότιμο καὶ ἡ προσαρμοστικότης ἀποτελεσθὲν εἶνα
 ἀβαντᾶς φοβερό. Καὶ λέγω στοὺς φίλους μου τοὺς Γερμα-
 νοὺς καὶ τοὺς Ὑλλανδοὺς, μὲ τί λογικὴν οἰκονομικὴν
 κἀνεις ἐργαστασία στήν Ἑρμανία καὶ φέρνεις Ἑλληνας
 ἐργάτας. Πάρε τὸ ἐργαστασίον σου καὶ ἔλα στήν Ἑλλάδα
 νῦν καὶ τὸν ἐργάτη ἐδῶ πέρα. καὶ ὑπάρχει τὸ τρίτον ἐπι-
 χεῖρημα διὰ τὴν ἐκβιομηχάνισιν τῆς Ἑλλάδος ὅτι αὐτὲς
 οἱ πρῶτες ὕλαι ποθ' μᾶς εἰδούσιν μίαν προνομιακὴν θέσιν
 στήν Κοινὴν Ἀγορὰν ἐκῆγαν καὶ ποθῆσαν τὸ Ἀλουμίνιον
 οἱ Ἀθεοφοβοί. Ἐάν ὑπῆρχε Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις μὲ μίαν

δραμι μυαλό τό αλουμίνιον ήτο αν θέλετε οπλον εκβια-
σμοσ της Κοινης Αγορας. Αν ^{ημουν} ~~ητο~~ ξεγω Κυβερνησις δια
τοσ αλουμινιου θα εμπάνα στην Κοινήν Αγοράν. Αιότι
ή Εθρώπη όέν έχει ρωξιτες όέν έχει ρεθμα, της χρειά-
ζεται τό αλουμίνιον, θα μέ παρακαλοθσαν, καί έγω πηγα
καί πουλήθηκα. Ξέρετε ότι έχομε καί άλλες πρώτες ύλες
λίγες άλλα κέρδους δια την αξιοποιήσιν των όποιων
έάν ξέρωμε πως να την διαπραγματευθώμε θα μς επιτρέ-
φουν ή αξιοποιήσις αυτή να πάρωμε μίαν πρώτης τάξεως
θέσιν /στην Εθρώπη. Ακουστε, Ο Έλληνας κατέχεται από ένα
ιμπεριώδη κόμπλεξ δια την βιομηχανίαν, ένφ έθαναματοδότη-
σε έφοκλιστής στον έξω κόσμο, ένφ καί ως έμπορος όπου
πήγε έδειξε. Νομίζει ότι είναι μυστήριο ή βιομηχανία.
Μυστήριο, καί τον βλέπεις όέν έχει τό κουράγιο καί
έν τούτοις ό Πάπας ρωμής όέν ξχ είναι; Για ν' αναφέρω
αυτόν μόνον επειδή τον είχαμε χθές. Αδικοθμε τον έαυτόν
μας. Οί Έλληνες μπορούμε να γίνωμε φοβεροί βιομήχανοι
αν πιστέψωμε στον έαυτόν μας καί θελήσωμε να χορέψωμε
τόν χορόν που χορεύουν οί βιομήχανοί τοσ κόσμου. Μίαν,
τήν νοοτροπίαν να βγάλετε από τό μυαλό σας, την νοοτρο-
πίαν τοσ βιομηχάνου που δημιουργήθη μεταξύ τοσ 23 καί
τοσ πολέμου, τοσ βιομηχάνου δια της άταρχίας. Τότε ήσαν
έτσι οί οικονομικές οθνήκες, οί πολιτικές οθνήκες, οίό-
τιό βιομήχανος που ένδιαφέρεται να δημιουργήση μίαν
μικρή λακούβα νεροσ μέσα στην όποιαν να πλέη τί σημαί-
νει; ότι θα χα μέ την λακούβα αυτή τοσ νεροσ άλλα να ζή
άλλα θα μένη τόσο όά μικρό φάράκι. Ο βιομήχανος είναι
άνθρωπος που θέλει τον άκεανόν να ζήση, την άπλα, τότε
θα γίνη μεγάλο φάρι, τότε θα μπορέση να κυριαρχή
στις θάλασσες. Αύτός που θέλει να ζή μέσα στην γούβα
θα είναι μικρό φάράκι, καί όταν θάρθη τό παλλερραικόν

δράμι μυαλό τό άλουμίνιον ήτο έν θέλετε όπλον έκβια-
σμοϋ τής Κοινής 'Αγοράς. 'Αν ^{ήμουν} ήτο χέγώ Κυβέρνησεις διά
τοϋ άλουμίνιου θά έμπάνα στήν Κοινήν 'Αγοράν. Διότι
ή Εύρώπη όέν έχει βωξίτες όέν έχει ρευμα, τής χρειά-
ζεται τό άλουμίνιον, θά μέ παρακαλοϋσαν, καί έγώ πήγα
καί κουλήθηκα. Ξέρετε ότι έχομε καί άλλες πρώτες ύλες
λίγες άλλά κέρρους διά τήν άξιοποίησιν τών όποιων
έν ξέρωμε πώς νά τήν διαπραγματευθώμε θά μάς έπιτρέ-
φουν ή άξιοποίησις αϋτή νά πάρωμε μίαν πρώτης τάξεως
θέσιν
/στήν Εύρώπη. 'Ακούστε, 'Ο 'Ελληνας κατέχεται άπό ένά
έμπεριώδη κόμπλεξ διά τήν βιομηχανίαν, ένψ έθαυματοδύργη-
σε έφοκλιστής στόν έξω κόσμο, ένψ καί ώς έμπορος όπου
πήγε έδειξε. Νομίζει ότι είναι μυστήριο ή βιομηχανία.
Μυστήριο, καί τόν βλέπεις όέν έχει τό κουράγιο καί
έν τούτοις ό Πάπας ρωπής όέν έχ είναι; Για ν' άναφέρω
αϋτόν μόνον έπειδή τόν είχαμε χές. 'Αδικοϋμε τόν έαυτόν
μας. Οί 'Ελληνες μπορούμε νά γίνωμε φοβεροί βιομήχανοι
άν πιστέψωμε στόν έαυτόν μας καί θελήσωμε νά χορέψωμε
τόν χορόν ποϋ χορεύουν οί βιομήχανοι τοϋ κόσμου. Μίαν,
τήν νοοτροπίαν νά βγάλετε άπό τό μυαλό σας, τήν νοοτρο-
πίαν τοϋ βιομηχάνου ποϋ έδημιουργήθη μεταξύ τοϋ 23 καί
τοϋ πολέμου, τοϋ βιομηχάνου διά τής άύταρχίας. Τότε ήσαν
έτσι οί οικονομικές σϋνθήκες, οί πολιτικές σϋνθήκες, διό-
τιό βιομήχανος ποϋ ένδιαφέρεται νά δημιουργήσῃ μίαν
μικρή λαμόβρα νεροϋ μέσα στήν όποιαν νά πλέη τί σημαί-
νει; ότι θάχη μέ τήν λαμόβρα αϋτή τοϋ νεροϋ έκκλῃ νά ζῇ
άλλά θά μείνῃ τόσο διά μικρό φαράκι. 'Ο βιομήχανος είναι
άνθρωπος ποϋ θέλει τόν άκεανόν νά ζήσῃ, τήν άπλα, τότε
θά γίνῃ μεγάλο φάρι, τότε θά μπορέσῃ νά κυριαρχῇ
στις θάλασσες. Αϋτός ποϋ θέλει νά ζῇ μέσα στήν γούβα
θά είναι μικρό φαράκι, καί όταν θῃρῃ τό παλλαρροϊακόν

οράμε μυαλό τό άλουμίνιον ήτο αν θέλετε όπλον εκβια-
σμοϋ της Κοινής 'Αγοράς. "Αν ^{ήμουν} ήθελε Κυβέρνησις οιά
τοϋ άλουμινίου θά έμπάνα στην Κοινήν 'Αγοράν. Διότι
ή Εύρώπη όέν έχει βωξίτες όέν έχει ρεϋμα, της χρειά-
ζεται τό άλουμίνιον, θά μέ παρακαλοϋσαν, καί έγώ πήγα
καί πουλήθηκα. Ξέρετε ότι έχομε καί άλλες πρώτες ύλες
λίγες αλλά κέρδους οιά την αξιοποίησιν τών όποιών
ένν ξέρωμε πώς νά την διαπραγματευθώμε θά μάς έπιτρέ-
φουν ή αξιοποίησις αύτή νά πάρωμε μίαν πρώτης τάξεως
θέσιν
/ στην Εύρώπη. 'Ακούστε, 'Ο "Έλληνας κατέχεται από ένα
ίμπεριώδη κόμπλεξ οιά την βιομηχανίαν, ένφ έθασματούργη-
σε έφοκλιοτής στον έξω κόσμω, ένφ καί ως έμπορος όπου
πήγε έδειξε. Νομίζει ότι είναι μυστήριο ή βιομηχανία.
Μυστήριο, καί τόν βλέπεις όέν έχει τό κουράγιο καί
έν τούτοις ό Πάπας ρωμής όέν ήχ είναι; Για ν' αναφέρω
αυτόν μόνον επειδή τόν είχαμε χθές. 'Αδικοϋμε τόν έαυτό-
μας. Οί "Έλληνες μπορούμε νά γίνωμε φοβεροί βιομήχανοι
αν πιστέψωμε στον έαυτόν μας καί θελήσωμε νά χορέψωμε
τόν χορόν που χορεύουν οί βιομήχανοι τοϋ κόσμου. Μίαν,
τήν νοοτροπίαν νά βγάλετε από τό μυαλό σας, την νοοτρο-
πίαν τοϋ βιομηχάνου που έδημιουργήθη μεταξύ τοϋ 23 καί
τοϋ πολέμου, τοϋ βιομηχάνου οιά της άυταρχίας. Τότε ήσαν
έτσι οί οικονομικές συνθήκες, οί πολιτικές συνθήκες, οίό-
τιό βιομήχανος που ένδιαφέρεται νά δημιουργήσιν μίαν
μικρή λακούβα νεροϋ μέσα στην όποιαν νά πλέν τί σημαί-
νει; ότι θάχνημέ την λακούβα αύτή τοϋ νεροϋ ήλλα νά ζή
αλλά θά μείνι τόσο όά μικρό φαράκι. 'Ο βιομήχανός είναι
ένθρωπος που θέλει τόν άκεανόν νά ζήσιν, την άπλα, τότε
θά γίνη μεγάλο φάρι, τότε θά μπορέσιν νά κυριαρχή
στις θάλασσες. Αύτός που θέλει νά ζή μέσα στην γούβα
θά είναι μικρό φαράκι, καί όταν θέρθη τό παλλαροκρατόν

ὁρᾶμι μυαλό τό ἀλουμίνιον ἦτο ἔν θέλετε ὅπλον ἐκβια-
 σμοῦ τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς. Ἄν ^{ἔμουν} ~~ἦτο~~ ἡ ἐγὼ Κυβέρνησις οἰά
 τοῦ ἀλουμίνιου θά ἐμπῆνα στήν Κοινήν Ἀγοράν. αἰδῶ
 ἡ Εὐρώπη ὅν ἔχει βωξίτες ὅν ἔχει ρεθμα, τῆς χρεια-
 ζεται τό ἀλουμίνιον, θά μὲ παρακαλοῦσαν, καί ἐγὼ πῆγα
 καί πουλήθηκα. ἔφερετε ὅτι ἔχομε καί ἄλλες πρῶτες ὕλες
 λίγες ἀλλὰ κέρδους οἰά τήν ἀξιοποιήσιν τῶν ὀφείων
 ἔάν ἐξέρωμε πῶς νά τήν διαπραγματευθῶμε θά μᾶς ἐπιτρέ-
 φουν ἡ ἀξιοποιήσις αὐτῇ νά πάρωμε μίαν πρῶτης τάξεως
 ὕλιν
 /σὴν Εὐρώπη. Ἀκούστε, Ὁ Ἕλληνας κατέχεται ἀπὸ ἓνα
 ἱμπεριώδη κόμπλεξ οἰά τήν βιομηχανίαν, ἐνῶ ἐθαυματοβόρη-
 σε ἐφοκλιστῆς στόν ἔξω κόσμον, ἐνῶ καί ὡς ἔμπορος ὅπου
 πῆγε ἔδειξε. Νομίζει ὅτι εἶναι μυστήριον ἡ βιομηχανία.
 Μυστήριο, καί τόν βλέπεις ὅν ἔχει τό κουράγιο καί
 ἐν τούτοις ὁ Πάπας ρωμῆος ὅν ἔχ εἶναι; Γιά ν' ἀναφέρω
 αὐτόν μόνον ἐπειδὴ τόν εἶχαμε χθές. Ἀδικοῦμε τόν ἑαυτόν
 μας. Οἱ Ἕλληνες μποροῦμε νά γίνωμε φοβεροὶ βιομηχανοί
 ἂν πιστέψωμε στόν ἑαυτόν μας καί θελήσωμε νά χορέψωμε
 τόν χορόν ποῦ χορεύουν οἱ βιομηχανοὶ τοῦ κόσμου. Μίαν,
 τήν νοοτροπίαν νά βγάλετε ἀπὸ τό μυαλό σας, τήν νοοτρο-
 πίαν τοῦ βιομηχάνου ποῦ ἐδημιουργήθη μεταξὺ τοῦ 23 καί
 τοῦ 24, τοῦ βιομηχάνου οἰά τῆς αὐταρχίας. Τότε ἦσαν
 ἔτσι οἱ οἰκονομικὲς οὐθηθῆκες, οἱ πολιτικὲς οὐθηθῆκες, οἰ-
 διό βιομηχανος ποῦ ἐνοδιαφέρεται νά δημιουργήσῃ μίαν
 μικρὴ λαχούβα νεροῦ μέσα στήν ὀκείαν νά πλέῃ τί σημαί-
 νει; ὅτι θῆχῃ μὲ τήν λαχούβα αὐτῇ τοῦ νεροῦ ἔκκῃ νά ζῇ
 ἀλλὰ θά μέινῃ τόσο ὡς μικρὸ φαράκι. Ὁ βιομηχανος εἶναι
 ἄνθρωπος ποῦ θέλει τόν ὠκεανόν νά ζῇ, τήν ἄλλα, τότε
 θά γίνῃ μεγάλο φάρι, τότε θά μπορέσῃ νά κυριαρχῇ
 στίς θάλασσες. Αὐτός ποῦ θέλει νά ζῇ μέσα στήν γούβα
 θά εἶναι μικρὸ φαράκι, καί ὅταν θῶρθῃ τό καλλιρροϊανόν

όρμηι μυαλό τό αλουμίνιον ήτο έν θέλετε όπλον έκβια-
σμοϋ τής Κοινής 'Αγοράς. 'Αν ^{ήμουν} ~~ήταν~~ χέλω Κυβέρνησις διά
τοϋ αλουμίνιου θά έμπήνα στην Κοινήν 'Αγοράν, διότι
ή Εθρώπη όέν έχει βελίτες όέν έχει ρεϋμα, τής χρειά-
ζεται τό αλουμίνιον, θά μί παρακαλοϋσαν, καί έγά πηγα
καί πουλήθηκα. Ξέρετε ότι έχομε καί άλλες πρώτες ύλες
λίγες άλλά κέρδους διά τήν αξιοποίησην τών όποίων
ένν ξέρωμε πώς νά τήν διαπραγματευθώμε θά μās έπιτρέ-
φουν ή αξιοποίησις αϋτή νά πάρωμε μίαν πρώτης τάξεως
θέσιν
/στην Εθρώπη. 'Ακοϋστε, 'Ο 'Ελληνας κατέχεται άπό έννα
ίμπεριόση κόμμηξ διά τήν βιομηχανίαν, ένθ έθαυματούργη-
σε έφοπλιστής στόν έξω κόσμο, ένθ καί ως έμπορος όπου
πήγε έδειξε. Νομίζει ότι είναι μυστήριο ή βιομηχανία.
Μυστήριο, καί τόν βλέπεις όέν έχει τό κουράγιο καί
έν τούτοις ό πάπας ρωμής όέν ήχ είναι; Για ν'άναφέρω
αϋτόν μόνον επειδή τόν είχαμε χέξ. 'Αόικοϋμε τόν έαυτό-
μας. Οί 'Ελληνες μποροϋμε νά γίνωμε φοβεροί βιομήχανοι
έν πιστέψωμε στόν έαυτόν μας καί θελήσωμε νά χορέψωμε
τόν χορόν ποϋ χορεύουν οί βιομήχανοι τοϋ κόσμου. Ήταν,
τήν νοοτροπίαν νά βγάλετε άπό τό μυαλό σας, τήν νοοτρο-
πίαν τοϋ βιομηχάνου ποϋ έδημιουργήθη μεταξϋ τοϋ 23 καί
τοϋ πολέμου, τοϋ βιομηχάνου διά τής άυταρχίας. Τότε ήσαν
έτσι οί οικονομικές συνθήκες, οί πολιτικές συνθήκες, διό-
τιό βιομήχανος ποϋ ένδιαφέρεται νά δημιουργήσθ μίαν
μικρή λαμόυρα νεροϋ μέσα στην όποίαν νά πλέν τί σημαί-
νει; ότι θαχύνέ τήν λαμόυρα αϋτή τοϋ νεροϋ ή ήλκ νά ζή
άλλά θά μείνι τόσο όά μικρό φάράκι. 'Ο βιομήχανος είναι
ένθρωπος ποϋ θέλει τόν άκεανόν νά ζήσθ, τήν άπλα, τότε
θά γίνι μεγάλο φάρι, τότε θά μπορέσθ νά κυριαρχή
στίς θάλασσες. Αϋτός ποϋ θέλει νά ζή μέσα στην γούβα
θά είναι μικρό φάράκι, καί όταν θαρθ τó καλλιρροιακόν

δρᾶμι μυαλό τῶ ἀλουμίνιον ἦτο. Ἐν θέλετε ὄπλον ἐκβια-
σμοῦ τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς. Ἄν ^{ἡμουν} ~~ἦτο~~ χέγῃ κυβέρνησις οἰά
τοῦ ἀλουμίνιου θά ἔμπᾶνα στήν Κοινήν Ἀγοράν. Διότι
ἡ Εὐρώπη ὅν ἔχει βωξίτες ὅν ἔχει ρεθμα, τῆς χρεια-
ζεται τῶ ἀλουμίνιον, θά μέ παρακαλοῦσαν, καί ἐγώ πῆγα
καί πουλήθηκα. Ἐξέρετε ὅτι ἔχομε καί ἄλλες πρῶτες ὕλες
λίγες ἀλλά κέρρους οἰά τήν ἀξιοποίησην τῶν ὀκοίων
ἐάν ξέρωμε πῶς νά τήν διαπραγματευθῶμε θά μᾶς ἐπιτρέ-
φουν ἡ ἀξιοποίησης αὐτῇ νά πάρωμε μίαν πρῶτης τάξεως
θέσιν
/στήν Εὐρώπη. Ἀκοῦστε, Ὁ Ἕλληνας κατέχεται ἀπό ἓνα
ἱμπεριώδη κόμπλεξ οἰά τήν βιομηχανίαν, ἐνῶ ἐθναματοβόρη-
σε ἐφοκλιστής στόν ἔξω κόσμο, ἐνῶ καί ὡς ἔμπορος ὅπου
πῆγε ἐδειξε. Νομίζει ὅτι εἶναι μυστήριο ἡ βιομηχανία.
Μυστήριο, καί τόν βλέπεις ὅν ἔχει τῶ κουράγιο καί
ἐν τούτοις ὁ Πάπας ρωμῆς ὅν ἔχ εἶναι; Γιά ν' ἀναφέρω
αὐτόν μόνον ἐπειδὴ τόν εἶχαμε χυῖς. Ἀδικοῦμε τόν ἑαυτόν
μας. Οἱ Ἕλληνες μποροῦμε νά γίνωμε φοβεροί βιομήχανοι
ἂν πιστέψωμε στόν ἑαυτόν μας καί θελήσωμε νά χορέψωμε
τόν χορόν ποῦ χορεύουν οἱ βιομήχανοι τοῦ κόσμου. Μίαν,
τήν νοοτροπίαν νά βγάλετε ἀπό τῶ μυαλό σας, τήν νοοτρο-
πίαν τοῦ βιομηχάνου ποῦ ἐδημιουργήθη μεταξύ τοῦ 23 καί
τοῦ κολλεῖου, τοῦ βιομηχάνου οἰά τῆς αὐταρχίας. Τότε ἦσαν
ἔτσι οἱ οἰκονομικές συνθήκες, οἱ πολιτικές συνθήκες, διό-
τι ὁ βιομήχανος ποῦ ἐνδιαφέρεται νά δημιουργήσῃ μίαν
μικρὴ λακοῦβα νεροῦ μέσα στήν ὀκοίαν νά πλῆν τί σημαί-
νει; ὅτι θάχη μὲ τήν λακοῦβα αὐτῇ τοῦ νεροῦ ἔλλα νά ζῇ
ἀλλὰ θά μέινῃ τόσο ὀά μικρὸ φαράκι. Ὁ βιομήχανος εἶναι
ἄνθρωπος ποῦ θέλει τόν ὠκεανόν νά ζήσῃ, τήν ἄπλα, τότε
θά γίνῃ μεγάλο φάρι, τότε θά μπορέσῃ νά κυριαρχῇ
στίς θάλασσες. Αὐτός ποῦ θέλει νά ζῇ μέσα στήν γούβα
θά εἶναι μικρὸ φαράκι, καί ὅταν θῆρῃ τῶ παλλοροϊανόν

οράμι μυαλό τῶ ἀλουμίνιον ἦτο. Ἐν θέλετε ὅπλον ἐκβια-
σμοῦ τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς. Ἄν ^{ἡμουν} ~~ἡμε~~ χέγῃ Κυβερνήταις οἰά
τοῦ ἀλουμίνιου θά ἐμπάνα στήν Κοινήν Ἀγοράν. Διότι
ἡ Εὐρώπη ὅν ἔχει βωλῖτες ὅν ἔχει ρεῦμα, τῆς χρειά-
ζεται τῶ ἀλουμίνιον, θά μὲ παραναλοῦσαν, καί ἐγώ πῆγα
καί πουλήθηκα. Ξέρετε ὅτι ἔχομε καί ἄλλες πρῶτες ὕλες
λίγες ἀλλά κέρδους οἰά τήν ἀξιοποίησιν τῶν ὀφείων
ἐάν ξέρωμε πῶς νά τήν διαπραγματευθῶμε θά μῶς ἐπιτρέ-
φουν ἡ ἀξιοποίησις αὐτῇ νά πάρωμε μίαν πρῶτης τάξεως
ὕλιν
/στὴν Εὐρώπῃ. Ἀκοῦστε, Ὁ Ἕλληνας κατέχεται ἀπὸ ἓνα
ἱμπεριώση κῶμικεξ οἰά τήν βιομηχανίαν, ἐνθὶ ἰθαυματοῦργη-
σε ἰφοκλιωτῆς στὸν ἔξω κόσμῳ, ἐνθὶ καί ὡς ἔμπορος ὅκου
πῆγε ἔδειξε. Νομίζει ὅτι εἶναι μυστήριο ἡ βιομηχανία.
Μυστήριο, καί τὸν βλέπεις ὅν ἔχει τῶ κουράγιο καί
ἐν τοῦτοις ὁ πάπας ρωμῆδος ὅν ἔχ εἶναι; Γιὰ ν' ἀναφέρω
αὐτὸν μόνον ἐπειδὴ τὸν εἶχαμε χθές. Ἀδικοῦμε τὸν αὐτὸν
μας. Οἱ Ἕλληνες μπορούμε νά γίνωμε φοβεροὶ βιομηχανοί
ἂν πιστέψωμε στὸν αὐτὸν μας καί θελήσωμε νά χορῶσωμε
τὸν χορὸν ποῦ χορεύουν οἱ βιομηχανοί τοῦ κόσμου. Μίαν,
τήν νοοτροπίαν νά βγάλετε ἀπὸ τὸ μυαλό σας, τήν νοοτρο-
πίαν τοῦ βιομηχάνου ποῦ ἐσημιουργήθη μεταξὺ τοῦ 23 καί
τοῦ πολέμου, τοῦ βιομηχάνου οἰά τῆς ἀνταρχίας. Τότε ἦσαν
ἔτσι οἱ οἰκονομικὲς συνθήκες, οἱ πολιτικὲς συνθήκες, οἰό-
τιδὸ βιομηχανος ποῦ ἐνδιαφέρεται νά ὀημιουργήσῃ μίαν
μικρὴ λαγκούβα νεροῦ μέσα στήν ὀφίαν νά πλῆξ τῖ σημαί-
ναι; ὅτι θῆχῃ μὲ τήν λαγκούβα αὐτῇ τοῦ νεροῦ ἔλῃ νά ζῇ
ἀλλὰ θά μείνῃ τόσο δὴ μικρὸ φάρμακ. Ὁ βιομηχανος εἶναι
ἄνθρωπος ποῦ θέλει τὸν ἀκεανὸν νά ζῇ, τήν ἕκκα, τότε
θά γίνῃ μεγάλο φάρμ, τότε θά μπόρῃ νά κυριαρχῇ
στὶς θάλασσες. Αὐτός ποῦ θέλει νά ζῇ μέσα στήν γούβα
θά εἶναι μικρὸ φάρμακ, καί ὅταν θῶρῃ τὸ παλλήροισανόν

δρᾶμι μυαλό τὸ ἀλουμίνιον ἦτο ἔν θέλετε ὅπλον ἐκβια-
σμοῦ τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς. Ἄν ^{ἔμουν} ~~ἦτο~~ ἡ ἐγὼ Κυβέρνησις οἶδ
τοῦ ἀλουμίνιου θὰ ἐμπόνα στήν Κοινήν Ἀγοράν. Διότι
ἡ Εὐρώπη ὅν ἔχει βωζίτες ὅν ἔχει ρεθμα, τῆς χρειά-
ζεται τὸ ἀλουμίνιον, θὰ μὲ παρακαλοῦσαν, καὶ ἐγὼ πῆγα
καὶ πουλήθηκα. Ξέρετε ὅτι ἔχομε καὶ ἄλλες πρῶτες ὕλες
λίγες ἀλλὰ κέρρους οἶδ τὴν ἀξιοποίησιν τῶν ὀκοίων
ἐάν ξέρωμε πῶς νὰ τὴν διαπραγματευθῶμε θὰ μᾶς ἐπιτρέ-
φουν ἡ ἀξιοποίησις αὐτῇ νὰ πάρωμε μίαν πρῶτης τάξεως
θέσιν
/στὴν Εὐρώπῃ. Ἀκούετε, Ὁ Ἕλληνας κατέχεται ἀπὸ ἓνα
ἡμπεριώδη κῶμικεξ οἶδ τὴν βιομηχανίαν, ἐνθ ἰθαυματοδργη-
σε ἱφολιότης στόν ἔξω κόσμῳ, ἐνθ καὶ ὡς ἔμπορος ὅκου
πῆγε ἔδειξε. Νομίζει ὅτι εἶναι μυστήριο ἡ βιομηχανία.
Μυστήριο, καὶ τὸν βλέπεις ὅν ἔχει τὸ κουράγιο καὶ
ἐν τοῦτοις ὁ πάσας ρωμηόξ ὅν ἔχ εἶναι; Γιὰ ν' ἀναφέρω
αὐτόν μόνον ἐπειδὴ τὸν εἶχαμε χθεξ. Ἀδικοῦμε τὸν ἑαυτόν
μαξ. Οἱ Ἕλληνες μποροῦμε νὰ γίνωμε φοβεροὶ βιομηχανοί
ἐν πιστέψωμε στόν ἑαυτόν μας καὶ θελήσωμε νὰ χορέψωμε
τόν χορόν ποῦ χορεύουν οἱ βιομηχανοί τοῦ κόσμου. Μίαν,
τὴν νοοτροπίαν νὰ βγάλετε ἀπὸ τὸ μυαλό σας, τὴν νοοτρο-
πίαν τοῦ βιομηχάνου ποῦ ἰδημιουργήθη μεταξὺ τοῦ 23 καὶ
τοῦ κολλῆμου, τοῦ βιομηχάνου οἶδ τῆς αὐταρχίας. Τότε ἦσαν
ἔτσι οἱ οἰκονομικῆς συνθήκες, οἱ πολιτικῆς συνθήκες, οἶδ-
τὸ βιομηχανος ποῦ ἐνδιαφέρεται νὰ ὀδημιουργήσῃ μίαν
μικρὴ λαμιοθρα νεροῦ μέσα στήν ὀκοίαν νὰ πλέν τί σημαί-
ναι; ὅτι θῆχῃ μὲ τὴν λαμιοθρα αὐτῇ τοῦ νεροῦ ἔλλα νὰ ζῇ
ἀλλὰ θὰ μείνῃ τόσο ὀδ μικρὸ φαράκι. Ὁ βιομηχανος εἶναι
ἄνθρωπος ποῦ θέλει τὸν ἀνεανόν νὰ ζήσῃ, τὴν ἔπλα, τότε
θὰ γίνῃ μεγάλο φάρι, τότε θὰ μπορέσῃ νὰ κυριαρχῇ
οἷς θάλασσας. Αὐτόξ ποῦ θέλει νὰ ζῇ μέσα στήν γούθρα
θὰ εἶναι μικρὸ φαράκι, καὶ ὅταν θῶρθῃ τὸ παλάρροιακόν

οράμει μυαλό το άλουμίνιον ήτο. Αν θέλετε όπλον έκβια-
 σμοσ της Κοινής 'Αγοράς. "Αν ^{ήμουν} ~~ήταν~~ χέγα Κυβέρνησις οιά
 τοσ άλουμίνιου θά έμπήνα στην Κοινήν 'Αγοράν. Διότι
 ή Εδράνη όέν έχει βωξίτες όέν έχει ρεθμα, της χρειά-
 ζεται το άλουμίνιον, θά μέ παρακαλοθσαν, καί έγω πήγα
 καί πουλήθηκα. Ξέρετε ότι έχομε καί άλλες πρώτες ύλες
 λίγες άλλα κέρους οιά την άξιοποίησιν των όκοίαν
 έάν ξέρωμε πως νά την διαπραγματευθώμε θά μδς έκιντρέ-
 φουν ή άξιοποίησις αύτή νά πάρωμε μίαν πρώτης τάξεως
^{ύλσιν} / στην Εδράνη. "Ακούστε, 'Ο "έλληνας κατέχεται από ένα
 λαφειδόη κόμπλεξ οιά την βιομηχανίαν, ένψ έδαυματούρηγ-
 σε έφοπλιστής στόν Έξω κόσμο, ένψ καί ως έμπορος όπου
 πήγε έδειξε, νομίζει ότι είναι μυστήριο ή βιομηχανία.
 Μυστήριο, καί τόν βλέπεις όέν έχει τό κουράγιο καί
 έν τοστοις ό ήάκας ρωμής όέν έχ είναι; Για ν' άναφέρω
 αύτόν μόνον έντιόή τόν είχαμε χθές. "Αέκοθμε τόν έαυτόν
 μας. Οί "έλληνες μπορούμε νά γίνωμε φοβεροί βιομήχανοι
 άν πιστέψωμε στόν έαυτόν μας καί θελήσωμε νά χορέψωμε
 τόν χορόν που χορεύουν οί βιομήχανοί τοσ κόσμου. Ήίαν,
 την νοοτροπίαν νά βγάλετε από τό μυαλό σας, την νοοτρο-
 πίαν τοσ βιομηχάνου που έξαιουρηγήθη μεταξό τοσ 23 καί
 τοσ πολέμου, τοσ βιομηχ'νου οιά της άύταρχίας. Τότε ήσαν
 έτοι οί οικονομικές συνθήκες, οί πολιτικές συνθήκες, οί-
 τιά βιομήχανος που ένδιαφέρεται νά όημιουργήσθ μίαν
 μικρή λακούβα νεροσ μέσα στην όποίαν νά πλέη τί σημαί-
 νει; ότι θάχημέ την λακούβα αύτή τοσ νεροσ έλλα νά ζε
 άλλα θά μέινη τόσο όά μικρό φαράκι. 'Ο βιομήχανος είναι
 ένθρωπος που θέλει τόν άκεανόν νά ζήσθ, την έπαια, τότε
 θά γίνθ μεγάλο φάρι, τότε θά μπορούσθ νά κυριαρχή
 στίς θάλασσες. Αύτός που θέλει νά ζε μέσα στην γούβα
 θά είναι μικρό φαράκι, καί όταν θάρθ τό καλλιροικόν

κῆμα τῆς μειώσεως τῶν δασιῶν τότε θάλλουν τὰ μεγάλα
 φάρια τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς καὶ τὸ φαράκι αὐτὸ θὰ εξαφανι-
 σθῇ. Λοιπὸν σὰς λέγω τὸ ἔξῃ καὶ τὸ λέγω ἐν πλήρει
 συνειδήσει. τῆς ἀποστολῆς μου ^{οἱ ἴδιοι} πολιτικοῦ ἀνδρός στὸν
 τόπον μας. Ἐάν εξακολουθήσετε νὰ ἔχετε τὴν νοοτροπία
 τοῦ μικροῦ φαριοῦ ποῦ εἶναι εὐχαριστημένο στὴν γούβα τοῦ
 ἐτοιμάζετα ^{οἱ ἴδιοι} καταστροφὴν σας. θὰ εξαφανισθῇτε ὅ,τι
 καὶ ἂν σὰς κἀν οἰαδήποτε ψευδοκυβέρνησις σήμερον. θὰ
 σὰς εἶναι εὐχάριστη ἀλλὰ σὰς ἐξαπατᾷ καὶ θὰ εἶναι συνυ-
 πεύθυνος διὰ τὴν εξαφάνισίν σας. Καὶ στὸ κάτω κάτω δὲν
 θὰ μ' ἐνδιέφερε νὰ εξαφανισθῇτε προσωπικῶς, μὲ ἐνδιαφέρει
 ὅτι μαζί σας θὰ εξαφανισθῇ ἡ μόνη ἐλπίδα νὰ ὑπάρξῃ Ἑλ-
 λὰς μέσα στὴν Ἠνωμένη Εὐρώπῃ. Διότι, ἐάν δὲβ ἔχωμε
 τὸ ὑπόβαθρον τῆς οἰκονομικῆς ὀντότητος ἐμεῖς 8.000.000
 μέσα στὰ 180.000.000 θὰ μπορούμε σὰν πῆν σταγὼνα τῆς
 παραμπογιᾶς μέσα στὸ πυγάδι. Οὔτε ἡ ἐνδομνησίς μας δὲν
 θὰ ὑπάρχῃ. Ἀκούστε Κύριοι ἡ ὑπόθεσις τῆς ἐμβιομηχανί-
 σως δὲν εἶναι οἰκονομικὴ ὑπόθεσις, ὅπως σὰς λέει
 ὅτι εἶναι οἰκονομικὴ ὑπόθεσις δὲν ξέρει τὸ λέει. Εἶναι
 ἡ ἡγῆσις διὰ νὰ ^{υπάρχῃ} ἡ Ἑλληνισμός αὐριον μέσα στὰ
 εὐρόπτερα πλαίσια. Γιατὶ ὅπως μὲ βλέπετε ἐγὼ εἶμαι
 στὴν πολιτικὴ, ἐγὼ ποῦ δὲν θέλω ν' ἀσχολοῦμαι μ' ἄλλα θέ-
 ματα, εἶναι ἄλλα θέματα ποῦ μπορούσαν νὰ μὲ προβάλουν
 οἱ ἐφημερίδες θ' ἔβαζαν τ' ὄνομά μου μὲ τόσα, τὰ θεωρῶ
 ἀνάξια τὰ προβλήματα αὐτά. Ἐχω θέσει ὡς ἀποστολὴν νὰ
 κἀνω τοὺς συμπατριῶτας μου νὰ ἀνοίξουν τὰ μάτια τους
 καὶ ^{κἀν} μπροστά στὸν ἐπερχόμενον κίνδυνον, διότι πιότερό
 ὅταν θὰ συνειδητοποιήσῃ τὸν κίνδυνον θὰ μπορέσουν νὰ
 τὸν ὑπερβῇ, καὶ νὰ μεγαλοουργήσουν. Γι' αὐτὸ μὲ βλέπετε
 ὅτι μὲ τόσο πάθος ἀσχολοῦμαι ἀπὸ τὸ 46 μ' αὐτὴν τὴν ὑπό-
 θεσιν καὶ ἔως σήμερον δὲν μοῦ ἐδόθη ^ἡ εὐκαιρία νὰ μιλήσω
 εἰς τοὺς πατριώτας μου ἀπὸ ὑπεύθυνον πόστο ἀπὸν ὑπεύθυνον

κῆμα τῆς μειώσεως τῶν δασιμῶν τότε θάλαθουν τὰ μεγάλα
 φάρια τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς καί τὸ φάρμακον αὐτὸ θά εξαφανι-
 νισθῇ. Λοιπὸν σὰς λέγω τὸ ἔξῃ καί τὸ λέγω ἐν πλήρει
 συνείδησει. τῆς ἀποστολῆς μου ^{οἱ ἰδίαι} καὶ πολιτικοῦ ἀνδρός στὸν
 τόπον μας. Ἐάν εξακολουθήσετε νὰ ἔχετε τὴν νοστορικήν
 τοῦ μικροῦ φαρμάκου εἶναι εὐχαριστημένο στὴν γούρα τοῦ
 ἐτοιμάζετα ^{οἱ ἰδίαι} καὶ καταστροφὴν σας. θά εξαφανισθῇτε ὅ,τι
 καί ἂν σὰς κἀν οἰαδήποτε ψευδοκυβερνήσεις σήμερον, θά
 σὰς εἶναι εὐχάριστη ἀλλὰ σὰς εξαπατᾷ καί θά εἶναι συν-
 πεθύμως διὰ τὴν εξαφάνισίν σας. Καί στὸ κάτω κάτω δὲν
 θά μ' ἐνδιέφερε νὰ εξαφανισθῇτε προσωπικῶς, μὲ ἐνδιαφέρει
 ὅτι μαζί σας θά εξαφανισθῇ ἡ μόνη ἐλπίδα νὰ ὑπάρξῃ Ἑλ-
 λὰς μέσα στὴν Ἠνωμένη Εὐρώπῃ. Διότι ἔάν ὅς ἔχωμε
 τὸ ὑπόβαθρον τῆς οἰκονομικῆς ὀντότητος ἡμεῖς 8.000.000
 μέσα στὰ 180.000.000 θά μοῦμε σὺν τὴν σταγῶνα τῆς
 παραμπογιᾶς μέσα στὸ πυγάδι. Οὕτε ἡ ἀνδραγαθία μας δὲν
 θά ὑπάρχῃ. Ἀκούετε Κύριοι ἡ ὑπόθεσις τῆς ἐκβιομηχανί-
 σεως δὲν εἶναι οἰκονομικὴ ὑπόθεσις, ὅπως σὰς λέει
 ὅτι εἶναι οἰκονομικὴ ὑπόθεσις δὲν ἔχει τὸ λέει. Εἶναι
 ἡ ἀπόθεσις διὰ νὰ ^{ὑπάρχῃ} ἡ Ἑλληνισμὸς αὐριο μέσα στὰ
 εὐρύτερα πλαίσια. Γιατὸ ὅπως μὲ βλέπετε ἐγὼ εἶμαι
 στὴν πολιτικὴ, ἐγὼ ποὺ δένθελω ν' ἀσχολοῦμαι μ' ἄλλα θέ-
 ματα, εἶναι ἄλλα θέματα ποὺ μποροῦσαν νὰ μὲ προβάλουν
 οἱ ἐφημερίδες θ' ἔβραζαν τ' ὄνομά μου μὲ τόσα, τὰ θεωρῶ
 ἀνάξια τὰ προβλήματα αὐτά. Ἔχω θέσει ὡς ἀποστολὴν νὰ
 κἀνω τοὺς συμπατριῶτας μου νὰ ἀνοίξουν τὰ μάτια τοὺς
 καὶ ^{καὶ} μπροστὰ στὸν ἐπέρχοντον κίνδυνον, διότι πιστεύω
 ὅταν θά συνειδητοποιήσῃ τὸν κίνδυνον θά μπορέσουν νὰ
 τὸν ὑπερβῶν, καί νὰ μεγαλουργήσουν. Γι' αὐτὸ μὲ βλέπετε
 ὅτι μὲ τόσο κἀθος ἀσχολοῦμαι ἀπὸ τὸ 46 μ' αὐτὴν τὴν ὑπό-
 θεσιν καί ἔως σήμερον δὲν μοῦ ἐδόθη ^ἡ εὐκαιρία νὰ μιλήσω
 εἰς τοὺς πατριώτας μου ἀπὸ ὑπεύθυνον κόστος καὶ ὑπεύθυνον

κῆμα τῆς μειώσεως τῶν ὀκομῶν τότε θάλαθουν τὰ μεγάλα
 φάρια τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς καὶ τὸ φάρμακον αὐτὸ θά λαφαι-
 νιοθῇ. Λοιπὸν οἷς λέγω τὸ ἔξῃς καὶ τὸ λέγω ἐν πλήρει
 συνήθειᾳ. τῆς ἀποστολῆς μου ^ἡ πολιτικὸς ἄνδρὸς στὸν
 τόπον μας. Ἐάν ἐξακολουθήσετε νὰ ἔχετε τὴν νοοτροπία
 τοῦ μικροῦ φαρμάκου ποὺ εἶναι εὐχαριστημένο στὴν γούρα τοῦ
 ἔτοιμάζετα. ^{οἱ ἰδιοὶ τῆν} κατὰστροφὴν σας. θά ἐξαφανισθῇτε ὅ,τι
 καὶ ἐν οἷς κἀν οἰαδῆκατε φευδοκυβέρνησεις σήμερον. θά
 οἷς εἶναι εὐχάριστη ἀλλὰ οἷς ἐξαπατᾷ καὶ θά εἶναι συνυ-
 πεύθυνος διὰ τὴν ἐξαφάνισίν σας. καὶ στὸ κάτω κάτω δὲν
 θά μ' ἐνδοξέρε νὰ ἐξαφανισθῇτε προσωπικῶς, μὲ ἐνδοξέρε
 ὅτι μαζί σας θά ἐξαφανισθῇ ἡ μόνη ἐλπίδα νὰ ὑπάρξῃ Ἑλ-
 λὰς μέσα στὴν Ἡνωμένη Εὐρώπη. Διότι ἐάν ὅβρ ἔχωμε
 τὸ ὑπόβαθρον τῆς οἰκονομικῆς ὀντότητος ἐμεῖς 8.000.000
 μέσα στὰ 180.000.000 θά μπούμε οἷς τὴν σταγῶνα τῆς
 παραμπογιᾶς μέσα στὸ πυγάδι. Οὔτε ἡ ἐνδομνησίς μας δὲν
 θά ὑπάρχῃ. Ἀκοῦστε Κόριοι ἡ ὑπόθεσις τῆς ἐκβιομηχανί-
 σεως δὲν εἶναι οἰκονομικὴ ὑπόθεσις, ὅπως οἷς λέει
 ὅτι εἶναι οἰκονομικὴ ὑπόθεσις δὲν ζῆρει τὸ λέει. εἶναι
 ἡ ἁγῶσις διὰ νὰ ^{ὑπάρχῃ} κῆμα ἡ Ἑλληνισμὸς αὐριον μέσα στὰ
 εὐρύτερα πλαίσια. Γιατὸ ὅπως μὲ βλέπετε ἐγὼ εἶμαι
 στὴν πολιτικὴ, ἐγὼ ποὺ δὲν θέλω ν' ἀσχολοῦμαι μ' ἄλλα θέ-
 ματα, εἶναι ἄλλα θέματα ποὺ μποροῦσαν νὰ μὲ προβάλουν
 οἱ ἐφημερίδες θ' ἔβαζαν τ' ὄνομά μου μὲ τόσα, τὰ θεωρῶ
 ἀνάξια τὰ προβλήματα αὐτά. Ἐχω θέσει ὡς ἀποστολὴν νὰ
 κἀν τοὺς συμπατριῶτας μου νὰ ἀνοίξουν τὰ μάτια τους
 καὶ ἐκκλῆ μπροστά στὸν ἐκπερχόμενον κίνδυνον, οἷς πιστεύω
 ὅταν θά συνειδητοποιήσῃ τὸν κίνδυνον θά μπορέσουν νὰ
 τὸν ὑπερβῶν, καὶ νὰ μεγαλοεργήσουν. Γι' αὐτὸ μὲ βλέπετε
 ὅτι μὲ τόσο κάθος ἀσχολοῦμαι ἀπὸ τὸ 46 μ' αὐτὴν τὴν ὑπό-
 θεσιν καὶ ἔως σήμερον δὲν μοῦ ἐδόθη εὐκαιρία νὰ μιλήσω
 εἰς τοὺς πατριώτας μου ἀπὸ ὑπεύθυνον πόστο ^ἡ καὶ ὑπεύθυν

κῆρυγμα τῆς μειώσεως τῶν δασιμῶν τότε θάλαθουν τὰ μεγάλα
 φάρια τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς καὶ τὸ φάρμακον αὐτὸ θά εξαφανι-
 σθῇ. λοιπὸν οἷς λέγω τὸ ἔξῃ καὶ τὸ λέγω ἐν πληρεί
 συναρμολογίᾳ τῆς ἀποστολῆς μου ^ἡ πολιτικοῦ ἀνδρός σὺν
 τόπον μας. Ἐάν εξακολουθήσετε νὰ ἔχετε τὴν νοοτροπίαν
 τοῦ μικροῦ φαρμάκου ποῦ εἶναι εὐχαριστημένο στὴν γούβα του
 ἐτοιμάζεστε ^{οἱ ἴδιοι τὴν} κατὰστροφὴν σας. θά εξαφανισθῇτε ὅ,τι
 καὶ ἐν οἷς κἀν οἰαδήποτε φευδοκυβερνήσεις σήμερον, θά
 οἷς εἶναι εὐχάριστη ἀλλὰ οἷς εξαπατᾷ καὶ θά εἶναι συνυ-
 πεύθυνος οἰά τὴν εξαφάνισιν σας. καὶ σὺν κἄτω κἄτω ὅθεν
 θά μ' ἐνδιέφερε νὰ εξαφανισθῇτε προσωπικῶς, μὲ ἐνδιαφέρει
 ὅτι μαζί σας θά εξαφανισθῇ ἡ μόνη ἐλπίδα νὰ ὑπάρξῃ Ἕλ-
 λας μέσα στὴν ἑνωμένη Εὐρώπη. Διότι ἐάν ὅσον ἔχωμε
 τὸ ὑπόβαθρον τῆς οἰκονομικῆς ὀντότητος ἡμεῖς 8.000.000
 μέσα στὰ 180.000.000 θά μπούμε σὺν τὴν σταγὼνα τῆς
 παραμπογιᾶς μέσα σὺν πυγάδι. Οὔτε ἡ ἀνάρμησης μας ὅθεν
 θά ὑπάρχῃ. Ἀκούετε Κύριοι ἡ ὑπόθεσις τῆς ἐκβιομηχανί-
 σως ὅθεν εἶναι οἰκονομικὴ ὑπόθεσις, ὅπως οἷς λέει
 ὅτι εἶναι οἰκονομικὴ ὑπόθεσις ὅθεν ζῆρει τὴν λέει. Εἶναι
 ἡ ^{ὑπάρχῃ} ὑπόθεσις οἰά νὰ ^ἡ ἑλληνισμός αὐριον μέσα στὰ
 εὐρύτερα πλαίσια. Γιατὸ ὅπως μὲ βλέπετε ἐγὼ εἶμαι
 στὴν πολιτικὴν, ἐγὼ ποῦ ^{καὶ} δὲν θέλω ν' ἀσχολοῦμαι μ' ἄλλα θέ-
 ματα, εἶναι ἄλλα θέματα ποῦ μποροῦσαν νὰ μὲ προβάλουν
 οἱ ἐφημερίδες θ' ἔβαζαν τ' ὄνομά μου μὲ τόσα, τὰ θεωρῶ
 ἀνάξια τὰ προβλήματα αὐτά. Ἐχω θέσει ὡς ἀποστολὴν νὰ
 κἄνω τοὺς συμπατριῶτας μου νὰ ἀνοίξουν τὰ μάτια τους
 καὶ κατὰ πρόστασιν ὅν ἐπερχόμενον κίνδυνον, οἷτις πιστεύ-
 ούμεν θά συνειδητοποιήσῃ τὸν κίνδυνον θά μπορέσουν νὰ
 τὸν ὑπερβούν, καὶ νὰ μεγαλουργήσουν. Γι' αὐτὸ μὲ βλέπετε
 ὅτι μὲ τόσο κἄθος ἀσχολοῦμαι ἀπὸ τὸ 46 μ' αὐτὴν τὴν ὑπό-
 θεσιν καὶ ἔως σήμερον ὅθεν μοῦ ἐδόθη ^ἡ εὐκαιρία νὰ μιλήσω
 εἰς τοὺς πατριώτας μου ἀπὸ ὑπεύθυνον πόστο καὶ ὑπεύθυνον

κῆμα τῆς μεϊώσεως τῶν δαυμῶν τότε θάλαθουν τὰ μεγάλα
 φάρια τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς καὶ τὸ φάρμακον αὐτὸ θὰ εξαφα-
 νισθῇ. Λοιπὸν οὕτως λέγω τὸ ἔχῃ καὶ τὸ λέγω ἐν κλήρει
 συναρτήσεαι. τῆς ἀποστολῆς μου ^{ἐν} πολιτικοῦ ἀνδρός σὺν
 τόπον μας. Ἐάν εξακολουθήσετε νὰ ἔχετε τὴν νοοτροπία
 τοῦ μικροῦ φαρμάκου ποὺ εἶναι εὐχαριστημένο στὴν γούρα του
 οἱ ^{οἱ} ^{τοῖς} ^{τῇ} ^ν
 ἐτοιμάζεστε: ἡ ἀπὸ καταστροφὴν σας. θὰ εξαφανισθῇτε ὅ,τι
 καὶ ἂν οὕτως κἀν οἰαδήποτε φευδοκυβέρνησεις σήμερον. ὅθι
 οὕτως εἶναι εὐχάριστη ἀλλὰ οὕτως εξακατῶ καὶ θὰ εἶναι συνυ-
 πεύθυνος οἰαδήποτε τὴν εξαφάνισιν σας. καὶ σὺν κἄτω κἄτω δὲν
 θὰ μ' ἐνδιέφερε νὰ εξαφανισθῇτε προσωπικῶς, μὲ ἐνδιαφέρει
 ὅτι μαζί σας θὰ εξαφανισθῇ ἡ μόνη ἐλπίδα νὰ ὑπάρξῃ Ἑλ-
 λὰς μέσα στὴν ἠνωμένη κῶσση. διότι ἔάν ὅλοι ἔχωμε
 τὸ ὑπόβαθρον τῆς οἰκονομικῆς ὀντότητος ἡμεῖς 8.000.000
 μέσα στὰ 180.000.000 θὰ μπούμε σὺν τὴν σταγῶνα τῆς
 παραμπογιᾶς μέσα σὺν πυγάδι. ὅτε ἡ ἀνδραγαθία μας δὲν
 θὰ ὑπάρχῃ. Ἀκούστε Κύριοι ἡ ὑπόθεσις τῆς ἐκβιομηχανί-
 σως δὲν εἶναι οἰκονομικὴ ὑπόθεσις, ὅπως οὕτως λέει
 ὅτι εἶναι οἰκονομικὴ ὑπόθεσις δὲν ζῆρει τὴν λέει. εἶναι
 ἡ ^{ὑπάρχῃ} ἡ ἡγήσις οἰα νὰ κῆται ἡ Ἑλληνισμός αὐριον μέσα στὰ
 εὐρύτερα πλαίσια. Γιατὸ ὅπως μὲ βλέπετε ἐγὼ εἶμαι
 στὴν πολιτικὴν, ^{μὲ} ἐγὼ ποὺ δὲν θέλω ν' ἀσχολοῦμαι μ' ἄλλα θέ-
 ματα, εἶναι ἄλλα θέματα ποὺ μποροῦσαν νὰ μὲ προβάλλουν
 οἱ ἐφημερίδες θ' ἔβραζαν τ' ὄνομά μου μὲ τόσα, τὰ θεωρῶ
 ἀνάξια τὰ προβλήματα αὐτά. ἔχω θέσει ὡς ἀποστολὴν νὰ
 κἄνω τοὺς συμπατριώτας μου νὰ ἀνοίξουν τὰ μάτια τους
 κῆκελκῆ μπροστὰ σὺν ἐπερχόμενον κίνδυνον, διότι πιστεύω
 ὅταν θὰ συνειδητοποιήσῃ τὸν κίνδυνον θὰ μπορέσουν νὰ
 τὸν ὑπερβῇ, καὶ νὰ μεγαλουργήσουν. Γι' αὐτὸ μὲ βλέπετε
 ὅτι μὲ τόσο πάθος ἀσχολοῦμαι ἀπὸ τὸ 46 μ' αὐτὴν τὴν ὑπό-
 θεσιν καὶ ἕως σήμερον δὲν μοῦ ἰδούσῃ ^ἡ εὐκαιρία νὰ μιλήσῃ
 εἰς τοὺς πατριώτας μου ἀπὸ ὑπερῶν κῶστο ἀπὸ ὑπέρβου

κῆρυγμα τῆς μειώσεως τῶν δασιμῶν τότε θαλασσοῦν τὰ μεγάλα
 φάρια τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς καὶ τὸ φάρμακον αὐτὸ θὰ εξαφανισ-
 θῇ. Λοιπὸν οὕτως λέγω τὸ ἔλεος καὶ τὸ λῆγν ἐν πλήρει
 συναισθήσει. τῆς ἀποστολῆς μου ^ἢ πολιτικοῦ ἀνδρός στόν
 τόπον μας. Ἐάν εξακολουθήσετε νὰ ἔχετε τὴν νοστορικήν
 τοῦ μικροῦ φαρμάκου ποὺ εἶναι εὐχαριστημένο στὴν γούβα του
 εἰς τοιοῦτὴν ^{οἱ τοιοῦτοι τὴν} ἐτοιμάζεσθε: ἡλικιὰ καταστροφῆν σας. θὰ εξαφανισθῇτε ὅ,τι
 καὶ ἔν σῆς κἀν οἰαδήποτε φευδοκυβερνήσεις σήμερον. θὰ
 οὕτως εἶναι εὐχάριστη ἀλλὰ οὕτως εξαπατᾷ καὶ θὰ εἶναι συνυ-
 πεύθυνος οἰα τὴν εξαπατᾷ σας. καὶ σὺ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ
 θὰ μ' ἐνδιέφερε νὰ εξαφανισθῇτε προσωπικῶς, μὲ ἐνδιαφέρει
 ὅτι μαζί σας θὰ εξαφανισθῇ ἡ μόνη ἀληθία νὰ ὑπάρξῃ Ἑλ-
 λας μέσα στὴν Ἰωνιανή πόρπη. Αὐτοῦ, ἔάν ὁρῶ ἔχωμε
 τὸ ὑπόβαθρον τῆς οἰκονομικῆς ἐνότητος ἡμεῖς 8.000.000
 μέσα σὲ 180.000.000 θὰ μπούμε εἰς τὴν σταγῶνα τῆς
 παραμπογιᾶς μέσα σὲ πυγμάδι. Οὕτε ἡ ἐνδομνησίς μας δὲν
 θὰ ὑπάρχῃ. Ἀκούετε κῆρυγοι ἡ ὑπόθεσις τῆς ἐκβιομηχανί-
 σεως δὲν εἶναι οἰκονομικὴ ὑπόθεσις, ὅπως οὕτως λέει
 ὅτι εἶναι οἰκονομικὴ ὑπόθεσις ὅσον ξέρει τὰ λέει. εἶναι
 ἡ ἀγῆσις οἰα νὰ ^{ὑπάρχῃ} ἡ ἑλληνισμός αὐριον μέσα σὲ
 εὐρύτερα πλαίσια. Γιὰ τὸ ὅπως μὲ βλέπετε ἐγὼ εἶμαι
 στὴν πολιτικὴ, ἐγὼ ποὺ ^ἢ θέλω ν' ἀσχολοῦμαι μ' ἄλλα θέ-
 ματα, εἶναι ἄλλα θέματα ποὺ μποροῦσαν νὰ μὲ προβάλουν
 οἱ ἐφημερίδες θ' ἔβραζαν τ' ὄνομά μου μὲ τόσα, τὰ θεωρῶ
 ἀνάξια τὰ προβλήματα αὐτά. ἔχω θέσει ὡς ἀποστολὴν νὰ
 κἀν τοὺς συμπατριῶτας μου νὰ ἀνοίξουν τὰ μάτια τους
 καὶ ἡλικιὰ μπροστὰ σὲ ὅν ἐπερχόμενον κίνδυνον, οἰοῦντες
 ὅτιανθ' θὰ συνειδητοποιήσῃ τὸν κίνδυνον θὰ μπορέσουν νὰ
 τὸν ὑπερβῶν, καὶ νὰ μεγαλουργήσουν. Γι' αὐτὸ μὲ βλέπετε
 ὅτι μὲ τόσο πάθος ἀσχολοῦμαι ἀπὸ τὸ 46 μ' αὐτὴν τὴν ὑπό-
 θεσιν καὶ ἔως σήμερον δὲν μοῦ ἐδόθη εὐκαιρία νὰ μιλή-
 εἰς τοὺς πατριώτας μου ἀπὸ ὑπεύθυνον πόστο ἡλικιὰ ἐκείνη

κῆρυγμα τῆς μειώσεως τῶν δασιμῶν τότε θάλαθουν τὰ μεγάλα
 φάρια τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς καὶ τὸ φάρμακον αὐτὸ θά εξαφανισ-
 θῇ. Κοιπὸν οὖς λέγω τὸ ἔξῃ καὶ τὸ λέγω ἐν κλήρει
 συν⁹κρίσει. τῆς ἀποστολῆς μου ⁹πολιτικοῦ ἀνδρός σὺν
 τόκον μας. Ἄν ἐξακολουθήσετε νὰ ἔχετε τὴν νοστορικὴν
 τοῦ μικροῦ φαρμάκου καὶ εἶναι εὐχαριστημένο στὴν γούρα τοῦ
 ἐτοιμάζεται. ⁹καὶ τοῖσι τὴν κατὰ τὴν κατὰ τὴν κατὰ τὴν κατὰ τὴν κατὰ τὴν
 καὶ ἔν οὖς κἀν οἰκὸς ποτε φευδοκυβέρνησις σήμερον. θά
 οὖς εἶναι εὐχάριστη ἀλλὰ οὖς ἐξαπατᾷ καὶ θά εἶναι συνυ-
 περὶ οὖς οἰκὸς τὴν ἐξαπατᾷ σας. καὶ σὺν κἀν κἀν κἀν
 θά μ' ἐνδιέφερε νὰ ἐξαφανισθῇτε προσωπικῶς, μὲ ἐνδιέφερε
 ὅτι μαζὶ σας θά ἐξαφανισθῇ ἡ μὴν ἐκείνη νὰ ὑπάρξῃ Ἑλ-
 λὰς μέσα στὴν Ἑνωμένη Κυβέρνηση. οἶδ' ὅτι ἐν οὖς ἔχουμε
 τὸ ὑπόβαθρον τῆς οἰκονομικῆς ὀντότητος ἐμεῖς 8.000.000
 μέσα σὺν 180.000.000 θά μπούμε σὺν τὴν σταγῶνα τῆς
 παραμπογικῆς μέσα σὺν πυγᾷ. οὔτε ἡ ἀνδρῶν μας οὖς
 θά ὑπάρχῃ. Ἀποῦτε Κύριοι ἡ ὑπόθεσις τῆς ἐκβιομηχανί-
 σως οὖς εἶναι οἰκονομικὴ ὑπόθεσις, ὅπως οὖς λέει
 ὅτι εἶναι οἰκονομικὴ ὑπόθεσις οὖς ἔχει τὸ λέει. εἶναι
 ἡ ὀντότης οἰκὸς νὰ κῆρξῃ ἡ Ἑλληνισμὸς αὐριον μέσα σὺν
 εὐρύτερα πλαίσια. Γιὰ τὸ ὅπως μὲ βλέπετε ἐγὼ εἶμαι
 στὴν πολιτικὴ, ἐγὼ καὶ σὺν ἐγὼ ν' ἀσχολοῦμαι μ' ἄλλα θέ-
 ματα, εἶναι ἄλλα θέματα καὶ μποροῦσαν νὰ μὲ προβάλλουν
 οἱ ἐφημερίδες ὅτι ἔβραζαν τ' ὄνομα μου μὲ τόσα, τὰ θεωρῶ
 ἀνάξια τὰ προβλήματα αὐτά. ἔχω θέσει ὡς ἀποστολὴν νὰ
 κἀν τοὺς συμπατριῶτας μου νὰ ἀνοίξουν τὰ μάτια τοὺς
 καὶ ἐκείνη μὲροσὶν ὅτι ἐν ἐκπερὶ οὖς κινῶντων, οἶδ' ὅτι πισ-
 τεύω θά συνειδητοποιήσῃ τὸν κινῶντων θά μπορέσουν νὰ
 τὸν ὑπερβῶν, καὶ νὰ μεγαλοουργήσουν. Γι' αὐτὸ μὲ βλέπετε
 ὅτι μὲ τόσο πάθος ἀσχολοῦμαι ἀπὸ τὸ 46 μ' αὐτὴν τὴν ὑ-
 θέσιν καὶ ἔως σήμερον οὖς μοῦ ἐδόθη εὐκαιρία νὰ μιλή-
 εἰς τοὺς πατριώτας μου ἀπὸ ὑπερῶντων καὶ οὖς ἀπὸ ὑπερ-
 εἰς τοὺς πατριώτας μου ἀπὸ ὑπερῶντων καὶ οὖς ἀπὸ ὑπερ-
 εἰς τοὺς πατριώτας μου ἀπὸ ὑπερῶντων καὶ οὖς ἀπὸ ὑπερ-

κῆμα τῆς μειώσεως τῶν δασιμῶν τότε θάλασσαν τὰ μεγάλα
 φάρια τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς καὶ τὸ φάρμακόν αὐτό θά εξαφαν-
 νισθῇ. Λοιπὸν οὕτως λέγω τὸ ἔλεος καὶ τὸ λῆγν ἐν κλήρει
 συναρπάζει, τῆς ἀποστολῆς μου ^{οὐδὲν} πολιτικοῦ ἀνδρός στὸν
 τόπον μας. Ἐάν εξακολουθήσετε νὰ ἔχετε τὴν νοστορλίαν
 τοῦ μικροῦ φαρμάκου τοῦ εἶναι εὐχαριστημένο στὴν γούρα του
 εἰς τοιοῦτὴν ^{οἱ τοιοῦτοι} ἐτοιμάζεστε. Ἡ ἀρχὴ καταστροφῆς σας. θά εξαφανισθῇτε ὅτι
 καὶ ἐν οὗς κἀν οἰαδήποτε ψευδοκυβέρνησεις σήμερον, θά
 οὕς εἶναι εὐχάριστη ἀλλὰ οὕς εξαπατᾷ καὶ θά εἶναι συνυ-
 πεύθυνος διὰ τὴν εξαφάνισίν σας. καὶ σὺ καὶ κατὰ δὲν
 θά μ' ἐνδιέφερε νὰ εξαφανισθῇτε προσωπικῶς, μὲ ἐνδιέφερε
 ὅτι μαζί σας θά εξαφανισθῇ ἡ μόνη ἐλπίδα νὰ ὑπάρξῃ ἄλ-
 λος μέσα στὴν Ἑνωμένη Εὐρώπη. Διότι ἐάν ἐδῶ ἔχωμε
 τὸ ὑπόβαθρον τῆς οἰκονομικῆς ἐνδότητος ἐμεῖς 8.000.000
 μέσα στὰ 180.000.000 θά μπούμε εὖν τὴν σταγῶνα τῆς
 παραμπογιᾶς μέσα στὸ πυγᾶδι. Οὕτε ἡ ἐνθουσιασμός μας δὲν
 θά ὑπάρχῃ. Ἀκούετε Κόριοι ἡ ὑπόθεσις τῆς ἐκβιομηχανί-
 σεως δὲν εἶναι οἰκονομικὴ ὑπόθεσις, ὅπως οὕς λέγει
 ὅτι εἶναι οἰκονομικὴ ὑπόθεσις δὲν ξέρει τί λέγει. εἶναι
 ἡ ἀπόθεσις διὰ νὰ ^{ὑπάρχῃ} κἄν ἡ Ἑλληνισμός αὐριον μέσα στὰ
 εὐρύτερα πλαίσια. Γιὰ τὸ ὅπως μὲ βλέπετε ἐγὼ εἶμαι
 στὴν πολιτικὴν, ἐγὼ τοῦ δένειν ν' ἀσχολοῦμαι μ' ἄλλα θέ-
 ματα, εἶναι ἄλλα θέματα τοῦ μποροῦσιν νὰ μὲ προβάλουν
 οἱ ἐφημερίδες ὅ' ἔβραζαν τ' ὄνομά μου μὲ τόσα, τὰ θεωρῶ
 ἀνάξια τὰ προβλήματα αὐτά. Ἔχω θέσει ὡς ἀποστολὴν νὰ
 κἀν τοὺς συμπατριώτας μου νὰ ἀνοίξουν τὰ μάτια τοὺς
 κἄν κἄν μπροστά στὸν ἐπερχόμενον κίνδυνον, διότι πιστοί
 ὅταν θά συνειδητοποιήσῃ τὸν κίνδυνον θά μπορέσουν νὰ
 τὸν ὑπερβῶν, καὶ νὰ μεγαλουργήσουν. Γι' αὐτὸ μὲ βλέπετε
 ὅτι μὲ τόσο κἀθος ἀσχολοῦμαι ἀπὸ τὸ 46 μ' αὐτὴν τὴν ὑ-
 θέσιν καὶ ἔως σήμερον δὲν μοῦ ἰδῶθῃ ^ἡ εὐκαιρία νὰ μιλή-
 εἰς τοὺς πατριώτας μου ἀπὸ ὑπεύθυνον πόστο ἡκῆχ ὑπέυ-

Άλλωστε δεν είχε συντελεσθῇ κι ἡ ἑνωσις μὲ τὴν Κοινὴν ἀγορὰν καὶ δι' ἀσφαλίσεως τῆς ὑποστάσεώς ~~πᾶν~~ τοῦ ἔθνους μέσα στὰ πλαίσια μιᾶς Εὐρώπης ἣ ὅποια ἐνώνεται ἣ ὅποια ἔρνει ^{μιὰ} ~~πᾶν~~ καινοθρία μορφή ξεχάστε τὴν νοσταλγία τους ξεχάστε ὅτι εἴμαστε ἀνατολίτες, ~~ἐκχάσθη~~ ἐμεῖς ἐδημιουργήσαμε τὴν Εὐρώπην καὶ ἐπιστροφή στὴν Εὐρώπην σημαίνει νὰ ξαναβροῦμε τὸν ἑαυτὸν μας, οἱ Ἕλληνες. Αὐτὸ τὸ μήνυμα τῆς αἰσιοδοξίας τὸ μετέδωσα στίς παραγωγικὰς τάξεις. Εἶμαι βέβαιος ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ^{οἱ} σὲς/ὸ κ. Κατζόπουλος ποῦ εἶναι πρὸ δημογέρων ποῦ ἔχουν δεῖ τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ ἄλλες συνθήκας θά λέγῃ ὅτι τοῦτος εἶναι ὄνειροπόλος, ἐτοῦτος, δὲν γίνονται αὐτὰ τὰ πράγματα στὴν Ἑλλάδα. Εἶμαι βέβαιος ὅμως ὅτι θά βρεθοῦν πέντε δέκα ἄνθρωποι ποῦ ἔχουν τὴν σφραγίδα τῆς ὁμεῶς καὶ αὐτοὶ θά γίνουν οἱ πρωτοπόροι καὶ οἱ πραγματοποιοὶ αὐτῶν τῶν πραγμάτων τὰ ὅποια σὲς περιγράφω, τὰ ὅποια ἐγὼ τὰ βλέπω οἷον φυσικὴ ἀναγκαιότητα. Γι' αὐτὸ νὰ σὲς πῶ καὶ ἓνα πρᾶγμα, μέχρις ὅτου νὰ γίνω, ν' αναλάβω τὸ Ὑπουργεῖον αὐτό, ἐπέρασα πάρα πολλές νύχτες ποῦ δὲν κοιμόμουν. Διότι, ξέρετε ἡ πολιτικὴ ζωὴ δὲν εὐρίσκει ὥρες πολὺ εὐχάριστες. Ἀπ' ὅτου εἶμαι στὸ Ὑπουργεῖο Βιομηχανίας, παρ' ὅλο τὸ φόρτο τῆς ἐργασίας, ποῦ φτάνει καὶ στίς 18 καὶ 20 ὥρες, ἔχει μάρτυρας ἐδῶ γιὰ νὰ μὴ νομίσουν ὅτι λέγω ὑπερβολές, οὔτε μιὰ νύχτα δὲν τὴν ἐπέρασα ἄγρυπνος. ~~ἐκχάσθη~~ Μὲ τόση ὀηλασὴ ἥσυχη εἶναι ἡ συνείδησός μου ὅτι βαδίζουμε μὲ τὴν μοῖρα καὶ ὅτι αὐτὰ ποῦ σὲς λέγω θά γίνουν ὅπως σὲς βλέπω καὶ μὲ βλέπετε. Λοιπὸν αὐτὴ εἶναι ἡ γενικὴ τοποθέτησις. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Βιομηχανίας δὲν θά παρασθῇ στὸ νὰ ἐπιμερίσῃ τὴν προσοχὴν του σὲ μικρά καὶ δευτερεύοντα θέματα. Θά δημιουργήσῃ τὴν οἰκοδομὴν θά δημιουργήσῃ τὸ κλίμα γιὰ νὰ σὲς πῶ ἐμπρός παιδιὰ τώρα. Ὅσον ἀγαπητοὶ καὶ νὰ εἴσθε, ὅσον ὀξεία καὶ νὰ εἶναι

ἄλλωστε δὲν εἶχε συντελεσθῆ ἡ ἐξέλιξις καὶ τὴν Κοινήν ἀγορὰν καὶ δι' ἀσφαλίσεως τῆς ὑποστάσεώς της πάλιν τοῦ ἔθνους μέσα στὰ πλαίσια μιᾶς Εὐρώπης ἣ ὅποια ἐκτιμᾶται ἢ ὅποια κέρνει καὶ καινοβούργια μορφὴ ξεχάστε τὴν νοσταλγία τους ξεχάστε ὅτι εἰμαστε ἀνατολίτες, ἐκκαθάρατε ἐμεῖς ἐδῇμουρησαμε τὴν Εὐρώπη καὶ ἐπιστροφή στὴν Εὐρώπη σημαίνει νὰ ξαναβροῦμε τὸν ἑαυτὸν μας, οἱ Ἕλληνες. Αὐτὸ τὸ μήνυμά της αἰσιοδοξίας τὸ μετέδωσε στὶς παραγωγικὰς τάξεις. Εἶμαι βέβαιος ὅτι πολλοὶ ἀπὸ οὓς ὁ κ. Λαζάρουλος ποῦ εἶναι καὶ δημαγωγὸν ποῦ ἔχουν δεῖ τὴν Ἑλλάδα ἐκὼς ἄλλας συνθήκες θὰ λέγῃ ὅτι τοῦτος εἶναι ὀνειροπόλος, ἔτσι, δὲν γίνονται αὐτὰ τὰ πράγματα στὴν Ἑλλάδα. Εἶμαι βέβαιος ὅμως ὅτι θὰ βρεθοῦν πάντε ὅσα ἄνθρωποι ποῦ ἔχουν τὴν σφραγίδα τῆς ὁμοειδέας καὶ αὐτοὶ θὰ γίνουν οἱ πρωταπόροι καὶ οἱ πραγματοποιοὶ αὐτῶν τῶν πραγμάτων τὰ ὅποια οὗς περιγράφω, τὰ ὅποια ἐγὼ τὰ βλέπω ὡς φυσικὴ ἀναγκαιότητα. Γι' αὐτὸ νὰ οὗς πῶ καὶ ἕνα πρᾶγμα, μέχρις ὅτου νὰ γίνω, ν' αναλάβω τὸ Ἐκτελεστικόν αὐτό, ἐπέρασα πάρα πολλές νύχτας ποῦ δὲν κοιμόμουν. Διότι ἐξερετε ἡ πολιτικὴ ζωὴ δὲν εὐρίζεται ἄρες πολὺ εὐχάριστες. Ἀπ' οὗτου εἶμαι στὸ Ἐκτελεστικόν Βιομηχανίας, παρ' ὅλο τὸ φόρτον τῆς ἐργασίας, ποῦ φτάνει ἐστὶς 18 καὶ 20 ὥρες, ἔχει μάρτυρας ἐδῷ γιὰ νὰ μὴ νομίσουν ὅτι λέγω ὑπερβολές, οὔτε μιὰ νύχτα δὲν τὴν ἐπέρασα ἀγρυπνῶς. Ἡλικία καὶ μέγεθος ὁμιλήσεως ἤσυχον εἶναι ἡ συνέπειά μου ὅτι βαδίζουμε μὲ τὴν μοίρα καὶ ὅτι αὐτὰ ποῦ λέγω θὰ γίνων ὅπως οὗς βλέπω καὶ μὲ βλέπετε. Αἰσιόδοξον εἶναι ἡ γενικὴ τοκοθέτησις. Ὁ Ἐκτελεστής τῆς Βιομηχανίας δὲν θὰ παραφερθεῖ στὸ νὰ ἐπιμερίσῃ τὴν προσοχήν του ἐν μικρὰ καὶ δευτερεύοντα θέματα. Θὰ δημιουργήσῃ τὴν οἰκὸν μὴν θὰ δημιουργήσῃ τὸ κλίμα γιὰ νὰ οὗς πη ἐμπρός παιδί τώρα. Ὅσον ἀγαπητοὶ καὶ νὰ εἴσθε, ὅσον ὀρέξα καὶ νὰ εἶν

Άλλωστε δέν είχε συντελεσθῇ καί ἡ ἔγερσις μέ τήν Κοινῇν
 ἀγοράν καί δι' ἀσφαλίσεως τῆς ὑποστάσεώς ~~ἡ~~ ~~ἀ~~ ~~π~~ ~~ῶ~~ ~~ς~~ τοῦ ἔθνους
 μέσα στήν κλαίσια μιᾶς Εὐρώπης ἡ ὁποία ἐνώνεται ἡ ὁποία
 ἔδινε ^{μιᾶς} καὶ οὐδὲν μορφή ~~ἡ~~ ~~ἀ~~ ~~π~~ ~~ῶ~~ ~~ς~~ τήν νοσταλγία τους
 ξεχάστε ὅτι εἶμαστε ἀνατολίτες, ~~ἡ~~ ~~ἀ~~ ~~π~~ ~~ῶ~~ ~~ς~~ ἐμεῖς ἐδημιούρ-
 γήσαμε τήν Εὐρώπην καί ἐπιστροφή στήν Εὐρώπην σημαίνει
 νά ξαναβροῦμε τόν ἑαυτόν μας, οἱ Ἕλληνες, αὐτό τό μήνυμα
 τῆς αἰσιοδοξίας τό μετέδωσα στίς παραγωγικές τάξεις.
 Εἶμαι βέβαιος ὅτι πολλοί ἀπό σᾶς ὁ κ. Κατσοπούλος ποῦ
 εἶναι πᾶς ὁμογένης ποῦ ἔχουν δεῖ τήν Ἑλλάδα ὑπό ἄλλες
 συνθήκες θά λέει ὅτι τοῦτος εἶναι ὁνειροπόλος, ἐτοῦτος,
 δέν γίνονται αὐτά τί πράγματα στήν Ἑλλάδα. Εἶμαι βέβαιος
 ὅμως ὅτι θά βρεθοῦν πέντε ἄλλα ἄνθρωποι ποῦ ἔχουν τήν
 σφραγίδα τῆς ὁρεῶς καί αὐτοῖς θά γίνουν οἱ πρωτοπόροι
 καί οἱ πραγματοποιοῖ αὐτῶν τῶν πραγμάτων τά ὁποῖα σᾶς
 περιγράφω, τά ὁποῖα ἐγώ τά βλέπω οἷον φυσική ἀναγκαιότητα
 Γι' αὐτό νά σᾶς πῶ καί ἕνα πρῶτο, μέχρις ὅτου νά γίνω, ν'
 ἀναλάβω τό Ὑπουργεῖον αὐτό, ἐπέρσας πᾶρα πολλές νύχτες
 ποῦ δέν κοιμόμουν. Διότι ξέρετε ἡ πολιτική ζωὴ δέν ἐν-
 ρισκεῖ ὥρες πολὺ εὐχάριστες. Ἀφ' οὗτου εἶμαι στό Ὑπουργεῖον
 Βιομηχανίας, κατ' ὅλο τό ρόστο τῆς ἐργασίας, ποῦ φτάνει
 στίς 18 καί 20 ὥρες, ἔχει μάρτυρας ἐδῶ γιά νά μή νομί-
 σουν ὅτι λέγω ὑπερβολές, οὔτε μιὰ νύχτα δέν τήν ἐπέρσας
 ἄγρυπνος. ~~ἡ~~ ~~ἀ~~ ~~π~~ ~~ῶ~~ ~~ς~~ καί τόση δηλαδὴ ἡσυχία εἶναι ἡ συνέ-
 ος μου ὅτι βαδίζομε μέ τήν μοῖρα καί ὅτι αὐτά ποῦ σᾶς
 λέγω θά γίνουν ὅπως σᾶς βλέπω καί μέ βλέπετε. Αἰσθάνομαι αὐ-
 εἶναι ἡ γενική τοκοπέτησις. Ὁ Ὑπουργός τῆς Βιομηχανίας
 δέν θά παρασπῶσθῇ στό νά ἐπιμερίσῃ τήν προσοχήν του σέ
 μικρά καί δευτερεύοντα θέματα. Θά δημιουργήσῃ τήν οἰκονο-
 μίαν θά δημιουργήσῃ τό κλίμα γιά νά σᾶς πῶ ἐμπρός καί ὅ-
 τῳ. Ὅσον ἀγαπητοί καί νά εἴθε, ὅσον ὀρεῖ καί νά εἴ-

Άλλωστε όδέν είχε συντελεσθή κι ή "έννοια μέ τήν Κοινήν
 άγοράν και οι' άσφαλίσεως της ύποστάσεώς **πάχῃ** τοῦ Ίθινου
 μέσα στί πλαίσια μιᾶς εὐρώπης ή όποία ένώνεται ή όποία
 έέρνει ^{μιᾶ} **χῃ** καινούργια μορφή ξεχάστε τήν νοσταλγία τους
 ξεχάστε ότι είμαστε άνατολίτες, **έκχῆντε** έμετες έδημιουργήσαμε
 τήν Εὐρώπη και έπιστροφή στήν Εὐρώπη σημαίνει
 νά ξαναβρούμε τόν έαυτόν μας,οί "Έλληνες, .Αυτό τό μήνυμά
 της αίσιοδοξίας τό μετέδωσα στίς παραγωγικές τάξεις.
 Είμαι βέβαιος ότι πολλοί από σῆς ^{ος} ο κ. Λατζίπουλος ποῦ
 είναι κιό έθιμογέρων ποῦ ἔχουν δεῖ τήν 'Ελλάδα υπό άλλες
 συνθήκες θά λέη ότι τοῦτος είναι όνειροπόλος, έτοῦτος ,
 όέν γίνονται αυτά τά πράγματα στήν 'Ελλάδα.Είμαι βέβαιος
 όμως ότι θά βρεθοῦν πέντε όκα άνθρωποι ποῦ ἔχουν τήν
 σφραγίδα της έωρεῆς και αὐτοί θά γίνουν οι' πρωτοπόροι
 και οι' πραγματοποιοί αὐτῶν τῶν πραγμάτων τά όκοτα σῆς
 περιγράφω,τά όκοτα ἔγώ τά βλέπω σῶν φυσική άναγκαιότητα
 Γι'αὐτό νά σῆς πᾶ και ἕνα πρᾶγμα,Μέχρις ότου νά γίνω,ν'
 αναλάβω τό 'Υπουργεῖον αὐτό, έπέρασα πάρα πολλές νύχτες
 ποῦ όέν κοιμόμουν. Διότι ζέρετε ή πολιτική ζωή όέν εὐ-
 ρίσκει ὤρες πολύ εὐχάριστες.'Αφ'ότου είμαι στό 'Υπουργεῖο
 Βιομηχανίας, παρ'όλο τό φόρτο της εργασίας,ποῦ φτάνει κα-
 στίς 18 και 20 ὤρες,ἔχει μάρτυρας ἔδῃ γιά νά μή νομί-
 σουν ότι λέγω ὑπερβολές,οὔτε μιᾶ νύχτα όέν τήν έπέρασα
 ἄγρυπνος. **ἔῃῃῃῃῃῃ** Μέ τόση οηλασή ήσυχη είναι ή συνεῖ-
 σίς μου ότι βασίζομε μέ τήν μοῖρα και ότι αυτά ποῦ σῆς
 λέγω θά γίνουν όπως σῆς βλέπω και μέ βλέπετε.Λοιπόν αὐτό
 είναι ή γενική τοποθέτησις.'Ο 'Υπουργός της Βιομηχανίας
 όέν θά παρασπρῇ στό νά έπιμερίσῃ τήν προσοχήν του σέ
 μικρά και δευτερευόντα θέματα.Θά δημιουργήσῃ τήν οίκοδό-
 μήν θά δημιουργήσῃ τό κλίμα γιά νά σῆς πᾶ έμπρός παιδιά
 τώρα, "Όσον άγαπητοί και νά εἴσθε,όσον όξεία και νά εἶναι

Άλλωστε όδεν είχε συνταλεσθῆ κι ἡ ἔννοια μέ τήν Κοινήν
 άγοράν καί δι' άσφαλίσεως τῆς ύποστάσεώς κήκῃ τοῦ ἔθνους.
 μέσα στό πλαίσιο μιᾶς εὐρώπης ἡ όποία ἐνώνεται ἡ όποία
 ἄρνει ^{μιᾶ} κῆκ καينوύργια μορφή ξεχάστε τήν νοσταλγία τους
 ξεχάστε ὅτι εἰμαστε ἀνατολίτες, κῆκῃκῃ ἡμεῖς ἐδημιουργή-
 γῆσαμε τήν Εὐρώπη καί ἐπιστροφή στόν Εὐρώπη σημαίνει
 νά ξαναβροῦμε τόν ἑαυτόν μας,οἱ Ἕλληνες.Αὐτό τό μήνυμα
 τῆς αἰσιοδοξίας τό μετέδωσα στίς παραγωγικές τάξεις.
 Εἶμαι βέβαιος ὅτι πολλοί ἀπό σῶς ὁ κ. Κατζόπουλος ποῦ
 εἶναι καί ὁμιλοῦν ποῦ ἔχουν δεῖ τήν Ἑλλάδα ὑπό ἄλλες
 συνθήκες θά λέγ ὅτι τοῦτος εἶναι ὁνειροπῶδης,ἐτοῦτος ,
 ὅδεν γίνονται αὐτά τά πράγματα στόν Ἑλλάδα.Εἶμαι βέβαιος
 ὅμως ὅτι θά βρεθοῦν πέντε δέκα ἄνθρωποι ποῦ ἔχουν τήν
 σφραγίδα τῆς ὠρεᾶς καί αὐτοῖς θά γίνουν οἱ πρωτοπόροι
 καί οἱ πραγματοποιοῖ αὐτῶν τῶν πραγμάτων τά όποια σῶς
 περιγράφω,τά όποια ἐγώ τά βλέπω σάν φυσική ἀναγκαιότητα.
 Γι'αὐτό νά σῶς πᾶ καί ἕνα πρῆγμα,μέχρις ὅτου νά γίνω,ν'
 ἀναλάβω τό Ἐκουργεῖον αὐτό, ἐπέρσασα πάρα πολλές νύχτες
 ποῦ δέν κοιμόμουν. Διότι ζῆρετε ἡ πολιτική ζωή ὅδεν εὐ-
 ρίσκει ὦρες πολύ εὐχάριστες. Ἀφ'ὅτου εἶμαι στό Ἐκουργεῖ
 Βιομηχανίας, κατ'όλο τό πρῶτο τῆς ἐργασίας,ποῦ φτάνει κα
 στίς 18 καί 20 ὥρες,ἔχει μάρτυρας ἐδῶ γιά νά μή νομι-
 σουν ὅτι λέγω ὑπερβολές,οὔτε μιᾶ νύχτα ὅδεν τήν ἐπέρσασα
 ἄγρυπνος. κῆκῃκῃ μέ τόση δηλαδῇ ἡσυχία εἶναι ἡ συνείδη-
 σίς μου ὅτι βαδίζουμε μέ τήν μοῖρα καί ὅτι αὐτά ποῦ σῶς
 λέγω θά γίνουν ὅπως σῶς βλέπω καί μέ βλέπετε.Αισιόδν αὐτ
 εἶναι ἡ γενική τοποθέτησις. Ὁ Ἐκουργός τῆς Βιομηχανίας
 ὅδεν θά παραισθῆ στό νά ἐπιμερίσῃ τήν προσοχήν του σέ
 μικρά καί δευτερεύοντα θέματα.θά δημιουργήσῃ τήν οἰκοδό-
 μήν θά δημιουργήσῃ τό κλίμα γιά νά σῶς πᾶ ἐμπρός καί διδ
 τώρα. Ὅσον ἀγαπητοί καί νά εἴσθε,ὅσον ὀξεία καί νά εἶνε

Ήλλωστε δέν εἶχε συντελεσθῇ καί ἡ "Ενωσις μέ τήν κοινήν
 ἀγοράν καί οἱ "Ασφαλίσεως τῆς ὑποστάσεως πᾶν τῶν τοῦ ἔθνους
 μέσα στό κλαίσιον μέτῳ εὐρύκειας ἡ ὁποία ἐνώνεται ἡ ὁποία
 ἔδινε ^{μιά} καὶ οὐδὲν γὰρ μορφή ξεχάστε τήν νοσταλγία τους
 ξεχάστε ὅτι εἴμαστε ἀνατολίτες, ἔκχρησθη ἡμεῖς ἐδημιου-
 γήσαμε τήν εὐρύκειαν καί ἐπιστροφή στήν εὐρύκειαν σημαίνει
 νά ξαναβροῦμε τόν ἑαυτόν μας, οἱ "Ἕλληνες, αὐτό τό μήνυμα
 τῆς αἰσιοδοξίας τό μετέδωκε στίς παραγωγικές τάξεις.
 Εἶμαι βέβαιος ὅτι πολλοί ἀπό οὗς ὁ κ. Λατζίουλος ποῦ
 εἶναι καὶ δημογέρον ποῦ ἔχουν δεῖ τήν "Ἑλλάδα ὑπό ἑλλας
 συνθήκες θά λέει ὅτι τοῦτος εἶναι ὁνειροπόλος, ἐπιτότος,
 δέν γίνονται αὐτά τά πράγματα στήν "Ἑλλάδα, εἶμαι βέβαιος
 ὅμως ὅτι θά βρεθοῦν πέντε δέκα ἄνθρωποι ποῦ ἔχουν τήν
 σφραγίδα τῆς ὁμαδῆς καί αὐτοί θά γίνουν οἱ πρωτοπόροι
 καί οἱ πραγματοποιοῖ αὐτῶν τῶν πραγμάτων τά ὅποια οὗς
 περιγράφω, τά ὅποια ἐγώ τῶ βλέπω σάν φυσική ἀναγκαιότητα.
 Γι' αὐτό νά οὗς κῶ καί ἕνα πρῶτο, μέχρις ὅτου νά γίνω, ν'
 ἀναλάβω τό "Υπουργεῖον αὐτό, ἐπέρασα πάρα πολλές νύχτας
 ποῦ δέν κοιμόμουν. Διότι ξέρετε ἡ πολιτική ζωὴ δέν πό-
 ρίσκεται ὥρες πολὺ εὐχάριστες. Ἀφ' ὅτου εἶμαι στό "Υπουργεῖ-
 ον Βιομηχανίας, παρ' ὅλο τό φόρτο τῆς ἐργασίας, ποῦ φτάνει καί
 στίς 18 καί 20 ὥρες, ἔχει μάρτυρας ἐδῶ γιά νά μή νομί-
 σουν ὅτι λέγω ὑπερβολές, οὔτε μιά νύχτα δέν τήν ἐπέρασα
 ἄγρυπνος. ἔκχρησθη μέ τόση ὀηλασὴ ἡσυχία εἶναι ἡ συνείδη-
 σίς μου ὅτι βαδίζομε μέ τήν μοῖρα καί ὅτι αὐτά ποῦ οὗς
 λέγω θά γίνουν ὅπως οὗς βλέπω καί μέ βλέπετε. Λοιπὸν αὐτό
 εἶναι ἡ γενική τοκοθέτησις. Ὁ "Υπουργός τῆς Βιομηχανίας
 δέν θά παρασθῇ στό νά ἐπιμερίσῃ τήν προσοχήν του σέ
 μικρά καί δευτερεύοντα θέματα. Θά δημιουργήσῃ τήν οἰκοδο-
 μὴν θά δημιουργήσῃ τό κλίμα γιά νά οὗς πῇ ἐμπρός παιδιὰ
 τώρα. Ὅσον ἀγαπητοί καί νά εἴσθε, ὅσον ὀξεία καί νά εἶνε

ἄλλωστε δὲν εἶχε συντελεσθῇ καὶ ἡ "ἔννοια μετὰ τὴν Κοινὴν
 ἀγορὰν καὶ οἱ ἀποφασίσεις τῆς ἐκστράτειας πᾶσι τοῦ ἔθνους
 μὲσα σὲ κλαίοντα μιᾶς ἀνθρώπου ἢ ὅποια ἐκάνεται ἢ ὅποια
 ἔλκει ^{μὴ} καὶ καινούργια μορφή ξεχάστε τὴν νοσταλγία τοὺς
 ξεχάστε ὅτι εἴμαστε ἀνατολίτες, ἔκκεκκηκε ἡμεῖς ἐδημιουργήσαμε
 τὴν Εὐρώπη καὶ ἐπιστροφή στὴν Εὐρώπη σημαίνει
 νὰ ξαναβροῦμε τὸν ἐαυτὸν μας, οἱ Ἕλληνες. Αὐτὸ τὸ μήνυμα
 τῆς αἰσιοδοξίας τὸ μετέδωσα σὲ παραγωγικὴς τάξεις.
 Εἶμαι βέβαιος ὅτι πολλοὶ ἀπὸ οὗς ὁ κ. Χατζόπουλος ποῦ
 εἶναι καὶ δημογέρον ποῦ ἔχουν δεῖ τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ ἄλλες
 συνθήκες θὰ λέγ ὅτι τοῦτος εἶναι ἀναιρεσιμὸς, ἐπιτοῦς,
 δὲν γίνονται αὐτὰ τὰ πράγματα στὴν Ἑλλάδα. Εἶμαι βέβαιος
 ὅμως ὅτι θὰ βρεθοῦν πέντε δέκα ἄνθρωποι ποῦ ἔχουν τὴν
 σφραγίδα τῆς ὁμεῶς καὶ αὐτοὶ θὰ γίνουν οἱ πρωτοπόροι
 καὶ οἱ πραγματοποιοὶ αὐτῶν τῶν πραγμάτων τὰ ὅποια οὗς
 περιγράφω, τὰ ὅποια ἐγὼ τὰ βλέπω ὡς φυσικὴ ἀναγκαιότητα.
 Γι' αὐτὸ νὰ οὗς καὶ ἔνα πρῶτο, μίχρως ὅπου νὰ γίνω, ν'
 ἀναλάβω τὸ Ἰπουργεῖον αὐτό, ἐπέλασα πάρα πολλές νύχτες
 ποῦ δὲν κοιμόμουν. Διότι ξέρετε ἡ πολιτικὴ ζωὴ δὲν ἐν-
 ρίσκεται ὡρὸς πολὺ εὐχάριστες. Ἀπ' οὗτος εἶμαι σὲ Ἰπουργεῖον
 Βιομηχανίας, παρ' ὅλο τὸ πόρτο τῆς ἐργασίας, ποῦ φτάνει καὶ
 σὲ 18 καὶ 20 ὥρες, ἔχει μάρτυρας ἐδῶ γιὰ νὰ μὴ νομί-
 σουν ὅτι λέγω ὑπερβολές, οὔτε μιὰ νύχτα δὲν τὴν ἐπέλασα
 ἄγρυπνος. Πᾶσι καὶ μετὰ τὴν ἀπλοή ἡσυχία εἶναι ἡ συνέλ-
 σις μου ὅτι βαδίζουμε μετὰ τὴν μοῖρα καὶ ὅτι αὐτὰ ποῦ οὗς
 λέγω θὰ γίνουν ὅπως οὗς βλέπω καὶ μετὰ βλέπετε. Λοιπὸν αὐτὸ
 εἶναι ἡ γενικὴ τοποθέτησις. Ὁ Ἰπουργὸς τῆς Βιομηχανίας
 δὲν θὰ παρασπῇ σὲ νὰ ἐπιμερίσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ σὲ
 μικρά καὶ δευτερεύοντα θέματα. Θὰ δημιουργήσῃ τὴν οἰκοδό-
 μὴν θὰ δημιουργήσῃ τὸ κλίμα γιὰ νὰ οὗς πῇ ἐμπρός παιδιὰ
 τῶρα. Ὅσον ἀγαπητοὶ καὶ νὰ εἴσθε, ὅσον δέξα καὶ νὰ εἶνε

Άλλωστε όδεν είχε συντελεσθή και ή "έννοια με την Κοινήν
 άγοράν και οι άσφαλείσως της ύποστάσεως ~~πράξη~~ του Έθνους
 μέσα στα κλαίσια μιας εδράκης ή όποια ένώνεται ή όποια
 ήρνει ^{με} ~~πράξη~~ καινούργια μορφή ξεχάστε την νοσταλγία τους
 ξεχάστε ότι είμαστε άνατολίτες, ~~εκαχάκη~~ έμετε δημιουρ-
 γήσαμε την εδράκη και έκιστροφή στην εδράκη σημαίνει
 να ξαναβρούμε τον έαυτόν μας,οί Έλληνες, αυτό τό μήνυμα
 της αξιοδοξίας τό μετέωρα στις παραγωγικές τάξεις.
 Είμαι βέβαιος ότι πολλοί από ^{οί} σεις ό κ. Λατζίπουλος πο-
 είναι και δημογέρων πο έχουν όαί την 'Ελλάδα υπό άλλες
 συνθήκες θά λέε ότι τοϋτος είναι όνειρονόλος, έτοϋτος,
 όδεν γίνονται αυτά τί πράγματα στην 'Ελλάδα.Είμαι βέβαιος
 όμως ότι θά βρεθούν πάντε δέκα Ένθρωποι πο έχουν την
 σφραγίδα της έμμεδς και αυτοί θά γίνουν οι πρωτοπόροι
 και οι πραγματοποιοί αυτών των πραγμάτων τά όποια σεις
 περιγράφω,τά όποια έγώ τί βλέπω οάν φυσική άναγκαιότητα.
 Γι'αυτό να σεις κα και ένα πράγμα,μήχρος ότου να γίνω,ν'
 αναλάβω τό 'Υπουργέτον αυτό, έκέρωσα πάρα πολλές νύχτες
 πο δέν κοιμόμουν. Διότι ζέρετε ή πολιτική ζωή όδεν εϋ-
 ρίσκει έπας πολύ ευχάριστες. Αφ'ότου είμαι στο 'Υπουργέ-
 τειομηχανίας, παρ'όλο τό φόρτο της έργασίας,πο φτάνει κα
 στις 18 και 20 ώρες,έχει μάρτυρας έδω γιά να μή νομί-
 σουν ότι λέγω υπερβολές,ούτε με νύχτα όδεν την έκέρωσα
 άγρυπνος. ~~εκαχάκη~~ με τόση δηλαδή ησυχία είναι ή συνεφέ-
 ρεις μου ότι βαδίζουμε με την μοίρα και ότι αυτά πο σεις
 λέγω θά γίνουν όπως σεις βλέπω και με βλέπετε.Αοιπόν αυτό
 είναι ή γενική τοποθέτησις. 'Ο 'Υπουργός της Βιομηχανίας
 όδεν θά παρασπρθή στο να έκμερλώ την προσοχήν του σε
 μικρά και δευτερεύοντα θέματα.Θά δημιουργήση την οίκοδο-
 μήν θά δημιουργήση τό κλίμα γιά να σεις πη έμπρός παιδιά
 τάρα. 'Όσον άγαπητοί και να είσθε,όσον όξια και να είναι

τά επί μέρους προβλήματα σας δέν θά μέ συγκινήσετε
θά φτιάσω τό πρόγραμμα, ἄς ποῦμε τό τακτικόν μου σχέ-
διον, θά τό εφαρμόσω καί τότε ὅλοι μαζί θά ἀφελθῶμε,
δέν θά μέ παρασύρῃτε ὁμως στήν περιπτωσιολογίαν.
Ἡ περιπτωσιολογία θά ἀντιμετωπισθῇ ἀπό τίς ὑπηρε-
σίαις τίς ὁποῖες προσπαθῶ νά ἐκμαρφώσω διότι βέβαια
μέσα σ' αὐτά ποῦ σᾶς λέω προϋπόθεσις εἶναι ὅτι τό
Ἰπουργεῖον Βιομηχανίας θά γίνῃ Ἰπουργ. Βιομηχανίας
καί δέν θά εἶναι συμβολαιογραφεῖον, ἔ, εὔτε αἰθουσα
τόρτος, πῶς τό λέμε, βασάνων γιά τόν τοιάτην ἐπιχει-
ρηματίαν. Λοιπῶν ἐλπίζω μ' αὐτά ποῦ σᾶς εἶπα νά συνεν-
νοήθῃμεν, δέν εἶναι ἔτσι; καί νά ἀποκτήσετε καί σεῖς
καί ἐγώ γινῶσιν τῆς γλώσσας τήν ὁποίαν θά ἀλληλοκατα-
λαβαίνόμεθα ἀπό δῶ καί πέρα. Εὐχαριστῶ.

(Χειροκρότηματα - Τέλος τοῦ λόγου)

τά επί μέρους προβλήματα σας δέν θά μέ συγκινήσετε
θά φτιάσω τό πρόγραμμα, ἄς ποῦμε τό τακτικόν μου σχέ-
διον, θά τό ἐφαρμόσω καί τότε ὅλοι μαζί θά ὠφεληθοῦμε,
δέν θά μέ παρασύρθετε ὅμως στήν περικτυσιολογίαν.

Ἡ περικτυσιολογία θά ἀντιμετωπισθῇ ἀπό τίς ὑπερ-
σείς τίς ὁποῖες προσπαθῶ νά ὁμαρμώσω διότι βέβαια
μέσα σ' αὐτά ποῦ σᾶς λέω προϋπόθεσις εἶναι ὅτι τό
Ἕκπουργετον Βιομηχανίας θά γίνῃ Ἕκπουργ. Βιομηχανίας
καί δέν θά εἶναι συμβολαιογραφετον, ἔ, αὐτε αἰθουσα
τόρτε, πῶς τό λέμε, βασάνων γιά τόν ἰδιώτην ἐπιχει-
ρηματίαν. Λοιπὸν ἐλπίζω μ' αὐτά ποῦ σᾶς εἶπα νά συνεν-
νοήθημεν, δέν εἶναι ἔτσι; καί νά ἀποκτήσετε καί σεῖς
καί ἐγώ γινῶσιν τῆς γλώσσας τήν ὁποίαν θά ἀλληλοκατα-
λαβαινόμεθα ἀπὸ ὧ καί πέρα. Εὐχαριστῶ.

(Χειροκρότήματα - Τέλος τοῦ λόγου)

τά επί μέρους προβλήματα σας δέν θά μέ συγκινήσετε
θά φτιάσω τό πρόγραμμα, ἄς ποῦμε τό τακτικόν μου σχέ-
διον, θά τό ἐφαρμόσω καί τότε ὅλοι μαζί θά ἀφελήθοῦμε,
δέν θά μέ παρασύρῃτε ὅμως στήν περικτωσιολογίαν.
Ἡ περικτωσιολογία θά ἀντιμετωπισθῇ ἀπό τίς ὑπερε-
σείας τίς ὁποῖες προσκαθῶ νά διαργάσω ἰδίῳ βέβαια
μέσα σ' αὐτά καί οὔτε λέω προϋποθέσεις εἶναι ὅτι τό
Ἰκουργεῖον Βιομηχανίας θά γίνῃ Ἰκουργ. Βιομηχανίας
καί δέν θά εἶναι συμβολαιογραφεῖον, ἔ, εὔτε αἰθουσα
τόρτε, πῶς τό λέμε, βασάνων γιά τόν ἰδιώτην ἐπιχει-
ρηματίαν. Λοιπὸν ἐλπίζω μ' αὐτά καί οὔτε εἶπα νά συνεν-
νοήθῃμεν, δέν εἶναι ἔτσι; καί νά ἀποκτήσετε καί σεῖς
καί ἐγώ γινῶσιν τῆς γλώσσας τήν ὁποίαν θά ἀλληλοκατα-
λαβαίνόμεθα ὑπό ὅω καί πέρα. Εὐχαριστῶ.

(Χειροκρότηματα - Τέλος τοῦ λόγου)

τά επί μέρους προβλήματα σας δέν θά μέ συγκινήσετε
θά ητιδω τό πρόγραμμα, ἄς ποῦμε τό τακτικόν μου σχέ-
διον, θά τό ἐφαρμόσω καί τότε ὅλοι μαζί θά ἀφεληθοῦμε,
δέν θά μέ παρασύρῃτε ὅμως στήν περιπτωσιολογίαν.
Ἡ περιπτωσιολογία θά ἀντιμετωπισθῇ ἀπό τίς ὑπερε-
σείς τίς ὁποῖες προσπαθῶ νά ἐμπαρῶσω διότι βέβαια
μέσα σ' αὐτά πού σᾶς λέω προϋποθέσεις εἶναι ὅτι τό
Ἰπουργεῖον Βιομηχανίας θά γίνῃ Ἰπουργ. Βιομηχανίας
καί δέν θά εἶναι συμβολαιογραφετον, ἔ, εἴτε αἰθουσα
τόρτε, ἥως τό λίμε, βασάνων γιά τόν ἰδιώτην ἐπιχει-
ρηματίαν. Δοικῶν ἐλπίζω μ' αὐτά πού σᾶς εἶπα νά συνεν-
νοήσημεν, δέν εἶναι ἔτσι; καί νά ἀποκτήσετε καί σεῖς
καί ἐγώ γνωρίν τῆς γλώσσας τήν ὁποίαν θά ἀλληλογρα-
φαινοῦμεθα ἀπό ὧν καί πέρα. Εὐχαριστῶ.

(Χειροκρότήματα - Τέλος τοῦ λόγου)

τά επί μέρους προβλήματα σας δεν θα με συγκινήσετε
θα φτιάσω τό πρόγραμμα, ως ποθω τό τακτικόν μου σχέ-
διον, θα τό εφαρμόσω καί τότε όλοι μαζί θα ώφεληθούμε,
δέν θα με παρασύρουμε όμως στήν περιπτωσιολογίαν.
Ή περιπτωσιολογία θα αντιμετωπισθῇ ἀπό τίς ύπηρε-
σίης τίς όποίες προσπαθῶ νά διαμερίσω διότι βέβαια
μέσα σ' αὐτά ποῦ σῆς λῶν προϋκόμεναι εἶναι ὅτι τό
Ύπουργεῖον Βιομηχανίας θα γίνη Ύπουργ. Βιομηχανίας
καί δέν θα εἶναι συμβολαιογραφετον, ἔ, εἴτε αἰθουσα
τόρτος, πῶς τό λῶμε, βασιάνων γιά τόν ἰδιώτην ἐπιχει-
ρηματίαν. Δοιπῶς ἐλπίζω μ' αὐτά ποῦ σῆς εἶπα νά συνεν-
νοήσημεν, δέν εἶναι ἔτσι; καί νά ἀποκτήσετε καί σεῖς
καί ἐγώ γινῶσιν τῆς γλώσσας τήν ὁποίαν θα ἀλληλοκατα-
λαβαίνόμεθα ὑπό ὁῶ καί πέρα. Εὐχαριστῶ.

(Χειρομρότήματα - Τέλος τοῦ λόγου)

τά επί μέρους προβλήματα σας όέν θά μέ συγκινήσετε
θά φτιάσω τό πρόγραμμα, άς πούμε τό τακτικόν μου σχέ-
διον, θά τό εφαρμόσω καί τότε όλοι μαζί θά άφεληθούμε,
όέν θά μέ παρασύρσετε όμως στήν περιπτώσιολογίαν.
Ή περιπτώσιολογία θά άντιμετωπισθῇ άπό τίς ύπερα-
σείας τίς όποιες προσκαθῶ νά διασφαλίσω όιότι βέβαια
μέσα σ' αὐτά ποῦ σῆς λέω προϋπόθεσις εἶναι ότι τό
Ύπουργεῖον Βιομηχανίας θά γίνῃ Ύπουργ. Βιομηχανίας
καί όέν θά εἶναι συμβολαίωγραφον, ἔ, εἴτε αἰθουσα
τόρτε, πῶς τό λίμε, βασάνων γιά τόν Ιδιώτην εἰσχι-
ρηματίαν. Λοιπῶς εἰκίζω μ' αὐτά ποῦ σῆς εἶπα νά συνεν-
νοήθημεν, όέν εἶναι ἔτσι; καί νά άποκτήσετε καί σεῖς
καί ἐγώ γνώσιν τῆς γλώσσας τήν ἑοσίαν θά ἄλληλοκατα-
λαβινόμεθα ἄπό οἷ καί πέρα. Εὐχαριστῶ.

(Χειροκρότήματα - Τέλος τοῦ λόγου)

τά επί μέρους προβλήματα σας δέν θά μέ συγκινήσετε
θά φτιάσω τό πρόγραμμα, ἄς ποῦμε τό τακτικόν μου σχέ-
διον, θά τό ἐφαρμόσω καί τότε ὅλοι μαζί θά ἀφεληθοῦμε,
δέν θά μέ παρασύρῃτε ὅμως στήν περίπτωσιολογίαν.
Ἡ περίπτωσιολογία θά ἀντιμετωπισθῇ ἀπό τίς ὑπηρε-
σίξες τίς ὁποῖες προσπαθῶ νά ἀμωρῶσω διότι βέβαια
μέσα σ' αὐτά ποῦ σῆς λέω προϋποθέσεις εἶναι ὅτι τό
Ἰκουργεῖον Βιομηχανίας θά γίνῃ Ἰκουργ. Βιομηχανίας
καί δέν θά εἶναι συμβολαιογραφεῖον, ἔ, εἴτε αἰθουσα
τόρτες, πῶς τό λέμε, βασίλων γιά τόν ἰδιώτην ἐπιχει-
ρηματίαν. Λοιπὸν ἐλπίζω μ' αὐτά ποῦ σῆς εἶπα νά συνεν-
νοήθῃμεν, δέν εἶναι ἔτσι; καί νά ἀποκτιήσετε καί σεῖς
καί ἐγώ γινῶσιν τῆς γλώσσας τήν ἑαρίαν θά ἀλλαξοκατα-
λαβρινόμεθα ἀπὸ ὧν καί πέρα. Εὐχαριστῶ.

(Χειροκρότήματα - Τέλος τοῦ λόγου)

τά επί μέρους προβλήματα σας εάν θα με συγκινήσετε
θα φτιάσω τό πρόγραμμα, ως ποθω τό τακτικόν μου σχέ-
διον, θα τό εφαρμόσω καί τότε όλοι μαζί θα άφεληθούμε,
εάν θα με παρασύρκατε όμως στήν περιπτωσιολογίαν.
'Η περιπτωσιολογία θα αντιμετωπισθῇ από τίς ύπηρε-
σίες τίς όποίες προσκαθῶ νά διαχωρώω διότι βέβαια
μέσα σ'αυτά ποῦ σῆς λῆω προϋποθέσεις εἶναι ὅτι τό
'Υπουργεῖον Βιομηχανίας θα γίνῃ 'Υπουργ. Βιομηχανίας
καί εάν θα εἶναι συμβολαιογραφεῖον, ἔ, εἴτε αἰθουσα
τόρτες, πῶς τό λῆμε, βασάνων γιὰ τόν ἰδιώτην ἐπιχει-
ρηματίαν, λοιπό εἰκίζω μ'αυτά ποῦ σῆς εἶπα νά συνεν-
νοήσωμεν, εάν εἶναι ἔτσι; καί νά ἀποκτήσετε καί σεῖς
καί ἐγώ γινῶσιν τῆς γλώσσας τήν ἑαίαν θα ἀλληλοκατα-
λαβρινόμεθα ἀπό ὁῦ καί πέρα. Εὐχαριστῶ.

(Χειροκρότηματα - Τέλος τοῦ λόγου)

τά επί μέρους προβλήματα σας εάν θα μέ συγκινήσετε
θα φτιάσω τό πρόγραμμα,ας ποῦμε τό τακτικόν μου σχέ-
διον,θα τό εφαρμόσω καί τότε ὅλοι μαζί θα ἀφελθούμε,
εάν θα μέ παρασύρῃτε ὁμῶς στήν περιπτωσιολογίαν.
Ἡ περιπτωσιολογία θα ἀντιμετωπισθῇ ἀπό τίς ὑπερ-
σίζες τίς ὁποῖες προσπαθῶ νά ἀμειψάσω διότι βέβαια
μέσα σ'αὐτά ποῦ σῆς λέω προϋπάρχουσιν εἶναι ὅτι τό
Ἕκπουργετον Βιομηχανίας θα γίνα Ἕκπουργ.Βιομηχανίας
καί εἰς εἶναι συμβολαιογραφετον,ἔ, εἴτε αἰθουσα
τόπος,κῶς τό λέμε, βασάνων γιά τόν ἰδιώτην ἐπιχει-
ρηματίαν,δοιμῶ-ἐλπίζω μ'αὐτά ποῦ σῆς εἶπα νά συνεν-
νοήθῃμεν ,εἰς εἶναι ἔτσι; καί νά ἀποκτήσετε καί σέτς
καί ἐγώ γινῶσιν τῆς γλώσσας τήν ὁποίαν θα ἀλληλοκατα-
λαβαίνομεθα ἀπό ὧν καί πέρα. Εὐχαριστῶ.

(Χειροκρότήματα - Τέλος τοῦ λόγου)

17-9-1964
Ομιλία κ. Γεωργίου Βιομηχανίας, κατά την συνεδρίασιν του
Διοικητικού Συμβουλίου του Ήθνικοῦ Ὄργανισμοῦ Ἑλληνι-
κῆς Χειροτεχνίας, τῆς 17ης Σεπτεμβρίου 1964.

Κύριε Πρόεδρε, Κυρίες καὶ Κύριοι,

Εἶμαι πολὺ εὐτυχὴς ποὺ βρισκομαι ἐπὶ τέλους σήμερον μαζί
σας. Γνωρίζετε ὅτι κατωτέρωθις νὰ κἀνα τὴν ἐπίσημην ἀσπὴν ὅχι δι-
οτι τὸ ἤθελα, ἀλλὰ διότι εἶχα πρὸ ὀλίγων μηνῶν ἓνα ἀτόχημα, τὸ ὁ-
ποῖον μὲ κρατοῦσε μακρὰν τοῦ τόπου τῶν ἐργασιῶν μου. Εἶμαι εὐτυχὴς
διότι συμπέπτει αὖθις νὰ ἔχωμε τοὺς γάμους τοῦ βασιλέως μας καὶ
διότι διαπιστώσα ὅτι ὁ Ὄργανισμὸς ἡτοιμάσθη διὰ τὸ εὐτυχὲς αὐτὸ γε-
γονὸς μὲ τὴν ὥρᾳν ἔκθεσιν, τὴν ὁποῖαν πρὸ ὀλίγου εἶδα καὶ διὰ τὴν
ὁποῖαν πρέπει νὰ οὕς ἀποτείνω τὰ συγχαρητήρια μου. Ἐκτός, τὸ ἄλλο,
τὸ ὁποῖον διαλέξατε εἶναι πρᾶγμα ἐξαιρετικὸν καὶ εἶμαι βέβαιος ὅ-
τι ὁ ἐκτιμῶν δαδόντως ἀπὸ τὴν ὥρᾳν βασιλεύσῃ μας.

Κυρίες καὶ Κύριοι, ὁ Πρόεδρος μὲ παρακάλει νὰ ἀπεθλώσω
ἐν τῇ προόδῳ τῶν ἔργων σας τὴν συνδρομὴν τῆς Κυβερνήσεως.

Ξέρετε ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὅχι μόνον ὀνδίαφέρεται διὰ τὸν
κλάδον αὐτὸν τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος, τοῦ ὁποῖου προΐστασθε,
ἀλλὰ ἐμφερεῖται ἀπὸ ἀληθινὸν πάθος γι' αὐτόν. Ἄν ἦτο τυχαῖον τὸ ὅ-
τι ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως πῆγε καὶ ἐπισκέψῃ στὴν Θεσσαλονίκην
τὸ Βιοτεχνικὸν Παρτίτερον, ἂν ἦτο τυχαῖον τὸ γεγονός ὅτι γιὰ πρῶτη
φορὰ ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου ἡ Βιοτεχνία θεωρεῖ-
ται ἄξια νὰ περιληφθῇ εἰς προγραμματικὰς δηλώσεις Κυβερνήσεως. Τοῦ-
το προέρχεται ἀπὸ τὴν βαθυτάτην πεποιθὴσιν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ
ἔχοντος τὴν τιμὴν νὰ ὀμιλῇ πρὸς ἡμᾶς ὅτι εἰς τὴν ἱστορικὴν καμπὴν
ποὺ βρισκομεθα ἡ βιοτεχνία ἐν τῇ γενικότητι τῆς προδίδεται νὰ παί-
ξῃ ἓνα πολὺ μεγάλο ρόλο εἰς τὴν ἐκασφάλισιν τῆς οἰκονομικῆς ἐπιβίω-
σεως τῆς Ἑλλάδος μέσα στὰ πλαίσια τῆς ὅπῃ διαμόρφωσιν Ἑνωμένης Εὐ-
ρώπης. Βέβαια, ὅν ὁ οὕς μιλῶ σήμερον γενικότερον γιὰ τὴν Βιοτε-
χνίαν. Ὅ ὁ οὕς μιλῶ εἰδικότερον γιὰ τὴν Χειροτεχνίαν. Καὶ οὕτω

νὰ πῶ ὅτι τοῦ χρόνου εἰς τὴν "Ἐκδοσιν Θεσσαλονίκης, πρέπει νὰ ἔχουμεν ἕνα πρώτης τάξεως Περιπτερον Χειροτεχνίας Ἑλληνικῆς, ὅτι πᾶς εἰς τὸ Περιπτερον τῆς Βιοτεχνίας, τὸ ὄπσιον, ἐπίσης, φιλοδοξῶ νὰ δῶ κατὰ πολὺ ἀριότερον τοῦ καλοῦ, ὡς ἀπαρχῆς, ἐφετεῖνοῦ Περιπτερου.

Τί εἶναι ἡ Χειροτεχνία, ὅπως τὴν βλέπω ἐγὼ καὶ ὅπως πρέπει νὰ τὴν βλέπετε καὶ σεῖς, ὡς Ὁργανισμὸς Χειροτεχνίας; Ἀν εἴμεθα ἕνας πρῶτης τάξεως ὁργανισμὸς, ὅθεν εἴμεθα καλλιτεχνικὸς ὁργανισμὸς, εἴμεθα πᾶσι τὸ πολὺ ἀπλὸ. Πᾶμε νὰ ἀξιοποιήσωμε μίαν μεγάλην παρακαταθήκην τοῦ ἱστορικοῦ παρελθόντος μας. Καὶ ἕνα ὄπσιον, τὸ ὄπσιον μᾶς ἔδωκεν ὁ Θεὸς καὶ τὸ ὄπσιον πιστεύει ὅτι ὅθεν δὲ ἐκλείψῃ ποτὲ ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν "Ἔθνος; τὸ μυαλὸ καὶ τὴν καλλιτεχνικὴν ἐπιδόσιν τοῦ λαοῦ μας, τῶν ἀνθρώπων δηλαδὴ ποὺ ὅθεν ἐπηρεάσθησαν ἀπὸ τῆς ἐξελίξεως τῆς συγχρόνου ζωῆς, ἀλλὰ ποὺ συνεχίζουν τὴν πλουσιωτάτην παράδοσιν. Ἐχοῦμε μίαν τεραστίαν παρακαταθήκην καὶ εἶναι καιρὸς νὰ τὴν ἀξιοποιήσωμεν ἐμπορικῶς* νὰ τὴν ἀξιοποιήσωμεν δηλαδὴ γιὰ νὰ ἐκασφαλίσουμε ἀπασχόλησιν καὶ νὰ βάλωμεν τὸ φῶς μας* ἰδίως ἐκεῖ ὅπου ἄλλαι μέθοδοι ἐκασφαλίσεως τοῦ ἐπιούσιου ὅθεν εἶναι δυνατόν ἢ εἶναι ὁδσκολές ἢ δὲ πᾶρουν πᾶρα πολὺ χρόνον.

Ξέρετε ὅτι τὰ τελευταῖα χρόνια δημιουργεῖται ἕνα τεράστιον ἀνικὸ ζήτημα, αὐτὸ ὁ φοβερὴ μεταναστευσις. Κυνδιδνεθόμε νὰ μὴ ἔχομε σὲ λόγον ἑλληνικὴν ὑπαίθερον, ἑλληνικὴν ἐπαρχίαν* καὶ χωρὶς ἐπαρχίαν ὅθεν δὲ ὑπάρχῃ Ἑλλάς. Αἱ Ἀσθῆναι, ἡ Θεσσαλονίκη, αἱ Πάτραι δὲ εἶναι οἱ πόλεις τοῦ ὑδροκεφαλισμοῦ, διὰ τῶν ὁποίων δὲ ἐπιρλίσθη καὶ δὲ ἐξαλείφθη τὸ Ἑλληνικὸν " Ἔθνος. Πρέπει νὰ δώσωμεν μίαν μαχὴν διατηρήσεως τῆς ἐπαρχίας. Καὶ τὸ πρόβλημα αὐτὸ, τὸ ὄπσιον φαίνεται δὲ ἔν ἐν τῇ γενικότητι του εἶναι ἀνόμη ὁξότερον εἰς τὰς παρρησορφοὺς περιοχὰς. Ξέρετε ὅτι, λόγῳ τῆς μεταναστεύσεως, ἡ

έθνολογική σφύρα στις όρισμένους νόμους τών βορείων περιοχών έχει άλλοιωθή εις βέρος του 'Ελληνισμού. Είναι δηλαδή ένα φαινόμενον, ένα γεγονός τό όποϊον πρέπει όλους νά μάς άνησυχήση τά μέγιστα. "Αν όέν μπορούσαμε νά άντειδράσουμε σ' αυτό είμαστε άνέξιοι τής άποστολής μας* όλοι μας μπορεί νά κάναμε τό 'Εθνικόφροντα, ός πάντες οι κάπηλοι οϊσάσθησαντε ίδέας, άλλα ήδν άρθουμε τά πράγματα νά συνεχισθούν όπως σήμερα, οά υπόρζουμε προδόςται άνέναντι τής γενεάς καί του μέλλοντος τής πόρας καί του "Εθνους μας.

Πρέπει νά άντειδράσουμε. Καί εύτυχώς, τοϋτο είναι δυνατόν διό τής καλλιτεχνικής χειροτεχνίας, όπως τής βιοτεχνίας. "Αχουμε τήν πιο εύκολη μέθοδο νά ήλθουμε συνειπνωροι εις τήν έκφλυσιν του προβλήματος αυτού. Γι' αυτό βλέπεται, τό ένδιαφέρον μας όέν είναι απλώς ένα σδηηδες ένδιαφέρον, άλλα είναι καί περισσότερο από οικονομικό, είναι ένικόν ένδιαφέρον. Πρέπει νά μπορούσν νά σταθή ή χειροτεχνία στά πόδια της καί νά άναντιχτή γιά νά άναδύσν ό,τι μάς χρειάζεταιται.

Αίτια όει, διό τής χειροτεχνίας, πώμε νά αύξήσουμε τήν άνασχόλησιν καί τό είσοδήμα, όδησθή ή χειροτεχνία αυτή πρέπει νά πουλή τά προϊόντα της. "Εάν πρόκειται νά προϊόντα ποό παρήγομε νά τά πάζουμε σέ μουσεϊα, τότε νά διαλυθούμε τό ταχύτερον, καί νά πάμε νά κάνομε άλλον όργανισμόν. "Εδών, έργάζεσθε γιά νά βοηθήσετε νά πουληθούν τά προϊόντα καί νά πουληθούν καί στί έσωτερικών καί στί έξωτερικών. Τώρα πώς οά πουληθούν τό ζέρει καός άνώρωπος, ό όποϊός έχει στοιχειώδη γνώσιν τών σημερινών συνθηκών τής ζωής.

παιδτες του ολο το χρόνο, τις 365 μέρες και πηγαίνουν έκτου-
τάδες χιλιάδων.

"Ακουσα για φλοκτες. Τι ποσότητα φλοκτες κήνουμε
τόρα; Πρέπει να στενταριζοποιήσουμε το πράγμα και να προ-
σταθήσουμε να το βάλουμε κάτω στο γούστο του Εθνοπαφου.
Διότι, και πέν το δόσει ή φλοκτική αλλά τι να την κήν τε-
τοια. "Αν ήθετε στην Ιουγκία σε μεγάλο μαχαζι αυτό το **NORDISKA K&A**.
ΓΑΝΕΤ, που λέμε, εδ ήθετε φλοκτες που προδρχονται όους ποθεζ-
ναν και από την "Αλλάδα. ~~Διότι, πέν~~ τους κήνουμε με μικρή
επεξεργασία αβάνουμε την τιμή πολύ περισσότερο
από ότι την πωλούμε.....

"Ας πω προηγουμένως το 54 ήμουνα στην "Αμερική και
οι άνθρωποι οι κυρίες τους τον κ. Αλφολν (ε), ο όποιος ή-
ταν δόμ στην "Αμερικανική Πρεσβεία την εποχή της **U.S.S. Λαστό**
47-48. Με ήθερε, έγ' όσον όλιντε να πάρε και σε άνεκδοτολογία,
διότι είναι ένδιαφέρον, με ήθερε σε ένα είδικο διαμήτιο και γό-
ναξε 5-10 άνωτάτους διαλλήλους και μου λέγει "Εόριε άγγόη,
γιατί είστε τόσο τερελλή^{ος}ς; μου ήδειξε της "Αρχικής κήτι άπ'
αυτά τα χαλιά και λέγει: "άπούστε, αυτά που κήνουν μπορούσαν
να τα κήνουν και σε ποσότητες, αλλά όχι σε αυτόν τον συνόου-
ορδ των χρημάτων, αλλά σε συνόουμορδ που να ήρξουν σε "Α-
μερικανούς. Δεν αήε λέγω να τα άλλάξετε τελείως, να φέγατε
από το ποτίβο, αλλά άντι να βάλετε αήτε τη γραμμή που άδεν την
συμπαθεί ο "Αμερικανός, βάλτε κήτι άλλο. Αυτό εδ μή ή σε
οιόδηποτε "Αμερικανικό σήτι. Ζητήστε την ψόκη κήνοιου που
ζέρει το "Αμερικανικό γούστο και χωρίς να καλάντε το "Ελλη-
νικό ποτίβο ποσαρρωτατε. Με ήθετε τι καλάντε εδ κήντε.
Και τότε εδ καταλάντε το θησαυρό πολάντε μαρσαά σε^{ος} ή τότε,
έκείνη την εποχή, τι να του πώ; ήερετε είμεθα σε άρδια σή-
δια μετά τον "Ανταρτοόλεμο και άκρη άδεν ποσαρρωτήναμε"
δικαιολογίες, τα συνεισεσμένα.

Σήμερα όθεν δικαιολογούμεθα να τρέισαίμεθα να μην μπορούμε να παρήγουμε σε μετρίους ποσότητες, να μην μπορούμε να κάνουμε αυτό ή εκείνο* να πάντα μπορούμε να κάνουμε, άρκεϊ να έχουμε έμπειροσύνη στον έαυτό μας και να έναρπάζουμε με σθένος και με προσεκτική στο χρέος. Και ότεν σεις λέγω να πείτε φίλος άρτους, μέσα στο τέλος του όδ, να κάνουμε 200.000 πορράτια φλοιάς. Εά ούτεν ότι σε 5 χρόνια, σε 4 χρόνια όδ έχουμε αυτήν την άνάπτυξη και όργάνωση να πείτε σ' αυτός το ός άει όμοιος.

Κόρκοι, όλοι να εις τή τήν, δευτε. όν χαριζο-
ται να νάν παντοπόρο. "Εκείνητα την προσέταξα του νέου Δ.Τ.Υ.Υ.Υ.
να χωρίση το πρόγραμμα του σε δραστηριότητες και παντοπόρο-
πο, γιατί βέβαια πρέπει να κάνουν ό,τι είναι δυνατόν για να
αποδώσει το 64. "Αλλά πρέπει να διαπραγματευόμαστε το 65 με νέο
πρόγραμμα. Πρέπει να μου έχετε πληροφορίες για πρόγραμμα, το οποίο
ου, πρόγραμμα, το με την, Κόρκο Κόρκο, να πωτέω ότι ό'ορ-
γανισμός αυτός διαπραγματεύεται στην διακυβέρνηση του, δηλαδή να
απόδωσει τα μέλη της την είδη της άλλων της χειροτεχνίας.

Κόριτσι, μου δόξατε ένα μεγάλο ζήτημα, ψάξιτε ένα πρόγραμμα για το 65 και αν έλκετε ένα πρόγραμμα δικίας. Πρόκει να ψάξιτε ένα πρόγραμμα δικίας, διότι οι ελιγμούς χρονικά πιαστεί δεν μπορεί να αναπτυχθεί σοβαρόν πρόγραμμα. Άλλωστε, 4 χρόνια προβλέπει ότι θα είσαι Ήσυργος και έως εκεί μπορεί να ος βοηθήσω. Παραπάνω δεν ξέρω. Δουλόν ψάδετε μου ένα πρόγραμμα και μένα σ' αυτό μπορείτε να εντάξετε, διότι λογιζόντας το διάφορα βηματά σας, την όλη σας προσπάθεια. Κατόπιν, βέβαια, θα μπορούσαμε να μιλήσουμε πιο θετικά και θα μπορού να ος δείξω και έχω το ενδιαφέρον μου ως Ευρυθνήσις, άπορα πλέον άποραστική άποτασματοπία.

Πορεύω ότι γι' αυτήν την μεγάλη έξορμησι της "Ελληνικής Χαιροεσχυσίας, ό όργανισμός σας είναι ότεν μπορεί να δου-
λει. Προ όλίγου καιρού είχα πλεί στην Πολωνία καί μεθ' ουράζεα

λίγο ό 'Οργανισμός σ' αυτό τή Δίαιτα τής Πολωνίας. Ξέρετε, όλοι είχαν δικαίωμα άρνησιμότητας καί τό άπελευθερώσαν ήταν ότι διευμελίωση ή Πολωνία. λοιπόν, Ευμβούλιο 23 άνθρώπων όδν μπορούν νά δουλέψουν. 'Η 'Απελευθετική 'Απαιτοση, όμως είναι όδν έχει άρροδιότητες* καί ή ύπηρεσία είναι άνεπαρκής, ότλαδή όδν έχει κι 'αύτη άρροδιότητες, όδν έχει εύθύνη; γι 'αυτό σκοπός μου είναι, άρρι άποθου τής άπόθεις σας, νά προτείνω τήν φήμισι έυός καινοόργκου Πόρου, ό όποός όδ δημιουργήση, όδ συνόδση περισσότερον τόν 'Οργανισμόν αυτόν μέση μέθς γεωμικής συνελόσεως, νά πούμε, μέ τίς παραγωγικές τάξεις, ότλαδή μέ τόν παραγωγό καί παραγωγός είναι καί ό πωλητής, ό έμπορος, κι όσο σελή ης άργαμύτης.

Εδ έχουμε ένα συμβούλιο, τό όποόν νά είναι όλιγομελής, τό όποόν νά άπορροείση. Αυτό τό Ευμβούλιόν νά άναίρεται όιδή τήν άρριση του είς μέση γεωμικής συνελόσεως, όλ' όιδή καίς προόληται νά έσμεν τίς άνάγκες του ήτο άποφάσεις έυός τόνον μεγάλον Ευμβούλιον. 'Αίσης, πρέπει νά ύπόδχη ένας έλεγχός, ό όποός νά είναι άποτελεσματικώτερος, όιότι ό ως μέση είς τήν σημερινή διάθρησι τού 'Οργανισμού σας ό έλεγχός αυτός είναι σχεδόν άνύπαρκτος. 'Αίσης όδ ή-οελα νά γίνη άυτερινή οργάνωσις. 'Εμμερον, καίός μαθαίνω, όδν έχετε καινοουισμόν. 'Η τάχη τήν ύπαλήθην είναι τής πανής άρας, κυριολεκτικώς. 'Υπάρχει πληθώρα άνθρώπων, οι ό-οί όδν όδ έπρεπε νά είναι έδδ, άλλή νά πέναι τρώριμοι εύλογον έόρουήτων. 'Νο προσιπένω, ήόριε ήρόδρα, νά σής πδ, νά άσταίς αήτδ πρέπει νά τελειώσουν. Άδν μπορεί νά ύπάρχουν έδδ άνθρώποι, οι ό-οί όδν δουλεύουν καί όδν δικαιολογούν τήν παρουσίαν τους όιδή δημιουργικής άργασίας. 'Όποιος είναι αυτός, άνόμη καί κορτακός μου φίλος νά πέρη τήν έγνο-οσαν τό ταχύτερον. Άδν είραστε εύλογόν έόρουα έδδ ήόρα. Άδν είραστε ήγροκωρεόν, έδν είραστε τόπος γιδή νά σπουδάζουν οι υόι τής 'Αλλόδος, όιότι μερικοί έφανέζονται είς τό 50 των χρόνις ότι σπουδάζουν καί όέλουν μέ έόση οι τέτοιος

[illegible][illegible]

παραγωγικής. Γι' αὐτὲς δὲν ἔχω οἰκονομίες. Καὶ ὅποιοι πάλιν οἰκονομίες σὲ παραγωγικὴ ἐπενδύσεις, δὲν ἔχει οἰκονομικὴ σκεψή. Ἀλλὰ ἐπενδύσεις σκεψῆς, αἱ ὅποιαι δὲν εἶναι ἐντεταγμένες σ' ἕνα πρόγραμμα εἶναι ἔγλημα. Καὶ ἡ ἑλλάς δὲν ἔχει πόρους γιὰ νὰ σκεψῇ.

Καὶ τὸ τελευταῖο πρῶτα τοῦ θύελα νὰ σὲς πῶ εἶναι τὸ ἐξῆς τὰ ἑλλείπουσι τὸν ἥμερο τοῦ ὄργανισμοῦ. Αὐτὸ εἶναι ἀπελθόντων ἀποφασίς. Περαιὼς, τὰ συζητήσατε καὶ ἐσεῖς ἐν καιρῷ τῷ ὀφείναι, πῶς βλέπετε μὲ τήνεργον σας τὴν μέλλουσα ὀργάνωσίν του, γιὰ νὰ ὑπογραφήσῃ ὁ σκοπός. Ἀλλὰ καὶ ἰδιαιτέρως δεῖτε εἶναι ὁμιλήσῃ στὸ τραπέζι αὐτὸ νὰ μὴν ἔχετε τὸν χρόνον, τὰ ἥμερον εὐτυχὲς ἰδὼν ἔπαρτα ἀπὸ ὅλους σας, ὅσοι καριεριοῦσθε τὰς ἐργασίας τοῦ ὄργανισμοῦ, μισρὰ συμπεριδῶσα γιὰ τὸν χρόνον ποὺ εἰ νομίζατε ὅτι εἰς ἀπορῶσε νὰ ὀργανωθῇ ἡλλίτερον γιὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ του ὁ ὄργανισμός.

Λοιπὸν, αὐτὰ, ἔν ἐχω κατὰ νὰ σὲς ἐκφῶμαι τίς ἐδ-
χῆ-ναι καὶ τὴν πεποθήσῃ μου ὅτι εἰς ὅσον τὰ ἐντέλειαι τῆς ἐπιτετοῦσθης τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ὄργανόσων, αἱ ὅποιαι σὲς ἐπέδωξαν καὶ περιμένουν τὴν εὐχρηστικὴν σιτηρὴν ἡμεῶν εἰς γέννη ἀνταγρῶν ἀπὸ τῆς τῆς ἑλλάς ὅτι κατεπείγους ἀντρος βγαίνει ἀπὸ τῶν μέσων, ἕντρος ἐπιμετρητῆς, ὅντρος προσπαθεῖσθαι, πῶς μὴν ἐισπύσθαι νὰ κἀνται περὶ αὐτὰ. Πῶς τοιούτῃ νὰ κἀνται περὶ αὐτὰ, δεῖτε εἰς τοῦ συνεχοῦς περὶ αὐτὰ, εἰς ἀπορῶσε νὰ ἐπιτεγόμε. Πῶς λέθους εἶναι ἀνθρώπων. Τὰ λέθους μὴν εἶναι ἰδιωτικῇ. Πῶς λέθους νὰ μὴν προέρχονται ἀπὸ ἄλλους παρῶν-
τας, εἰ μὴ τῆς ἀνταγρῆς καὶ τοῦς περιορισμοῦς τοῦ ἀνθρώπου-
νου κἀντρος, τῆς λειτουργίας τοῦ ἀνθρώπου μὴντρος.

Ἐάν δὲν σὲς ὅν νὰ κἀνται λέθους δὲν εἰς κατεπείγῃ νὰ κἀ-
νται τὴν προσπαθεῖσθαι χρειδίζεται. Ὁ ὄργανός σας μὴν μὴ
γλῶσσα, ἡ ὅποια δὲν εἶναι ὀρθόδοξος. Ἀλλὰ νομίζω ὅτι σήμερον
εἰς τὴν ἑλλάδα κἀνται νὰ κἀνται ἀντιόνοισι νοοτροπίας καὶ

μεθόδων. Πρέπει πάντως να καταλάβουμε τι λέμε και μόνον σ' αυτό-
την την έκφραση είναι η προχωρούμε, κινώντας λάθη. Αλλά,
μή την αποκόψω ότι κινείται, τι ο καθένας μας γίνεται, τι
είναι επιβεβλημένο να κινείται για να φθάσει σε λύσεις οι
πολλές είναι οι λύσεις, πράγματι, την αναγκαιότητα της εποχής
μας.

Εξ ευχαριστιών, από τον χώρο της ελευθέριας να
συμμετέχω μαζί σας, από τον χώρο της πολιτικής να συ-
μμετέχω στην επιτυχία.

.....(Παραπομπή στο.)

Όμιλος Υπουργού Βιομηχανίας κ. Ίωάννου Σίγγη
κατά την άπονομήν βραβείων εις άργυροχρυσόχρους Έκθέσεις

" ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΟΣΜΗΜΑ "

εις άίθουσαν έκθέσεων Ε.Ο.Ε.Χ. 14/4/64

Κύριε Πρόεδρε, Κυρίαί και Κύριοι,

Ἡ περίοδος αὐτὴ διὰ τὴν Κυβέρνησίν μας δὲν εἶναι περίοδος λόγων. Εἶναι ἡ περίοδος τῶν ἔργων. Καὶ μὲ μεγάλον ὀπισθαγμὸν ἀνέρχομαι στὸ βῆμα καὶ σ' αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἑορταστικὴν περίοδο νὰ οἶς ἀπευθύνω μερικὲς λέξεις.

Χαίρομαι ποὺ εὐρίσκομαι σ' αὐτὸν τὸν ναὸν τῆς ἑλληνικῆς χειροτεχνίας. Μὲ πολλὴ ἱκανοποίηση βλέπω τὸν ὁρμὸν ποὺ διηγήσαμε κατὰ τὰ πρῶτα 5 χρόνια. Μὲ πολλὴ ἐμπιστοσύνη βλέπω τὸν μακρὸν, τὸν ἀνηφορικὸ ὁρμὸν τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ διανῶμεν, ὃ ὁποῖος ὅμως ὄχι δὲν μὲ φοβίζει, ἀλλ' ἀντιθέτως μὲ ἐμπνέει ἀπὸ ἐμπιστοσύνη, ἀπὸ αἰσιοδοξίαν, ἀπὸ πεποίθησιν.

Τί εἶναι ἡ χειροτεχνία;

Εἶναι ἡ ἐλοποίησης τῆς καλλιτεχνικῆς ψυχῆς τοῦ Ἕλληνος.

Ἡ λαϊκὴ Τέχνη, αὐτὴ ἡ μεγάλη κληρονομία τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, εὐρίσκει τὴν ἐνσωμάτωσίν της διὰ τοῦ χειροῦ καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ καλλιτέχνη στὸ ἀντικείμενον τὸ ὁποῖον προσφέρει ἐς τὴν κοινωνία.

Εἰναι ἐπομένως ἡ χειροτεχνία μὴ ἀπὸ τίς κληρονομίαις τοῦ ἑλληνισμοῦ, εἶναι μία παρακαταθήκη τοῦ παρελθόντος, εἶναι μία πρόκλησις γιὰ μᾶς τὴν σύγχρονον γενιὰ νὰ φανοῦμε ἀντίξοιοι τῆς καλλιτεχνικῆς ἐπιδόσεως τῶν προγόνων μας.

Ἄλλὰ, κύριοι, νὰ δοῦμε τὰ πράγματα κατὰματα. Χωρὶς συναισθηματισμοὺς χωρὶς ἀεροβασίαις.

Ἡμερον ἡ χειροτεχνία δὲν εἶναι ἀπλῶς γιὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸν καλλιτέχνη. Δὲν παράγομε γιὰ νὰ ἱκανοποιήσουμε τὸν ἑαυτὸν μας. Παράγομε γιὰ νὰ ἱκανοποιήσουμε τὸ καλλιτεχνικὸν αἶσθημα τῆς ὀφθάλμου, ὅλων τῶν ἀνθρώπων ποὺ τοὺς ἀρέσει τὸ ὁμορφο. Ἐπομένως ἡ χειροτεχνία πρέπει νὰ προσανατολισθῇ πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνσιν, πρέπει νὰ παράγομε ἀντικείμενα τὰ ὅποια ὄχι ἀπλῶς θὰ ἀρέσουν σ' ἐμᾶς ποὺ τὰ φιλοχῶμε, ποὺ θὰ ἀρέσουν σ' αὐτοὺς γιὰ τοὺς ὁποῖους τὰ παράγομε. Ἀπλῶς στὸν Ἕλληνικὸ λαό, ἀλλὰ πολὺ περισσότερο στὸν διεθνή ἀγοραστὴν.

Ἐάν ἡ χειροτεχνία μας ἐπιτύχῃ αὐτὸ θὰ προσφέρῃ μὴ ἄλλη πολύτιμη ὠφελεία στὴ σημερινὴ ἀνάγκη τῆς οἰκονομίας μας. Θὰ δώσῃ ἀπασχόλησιν, θὰ δώσῃ συνάλλαγμα. Καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ἑλληνικῆς δραστηριότητος ποὺ βλέπω ὅτι μποροῦν νὰ ἀναχθῶν ταχύτερα, ἡ χειροτεχνία εἶναι ἀπὸ τοὺς πρῶτους.

Γι' αὐτὸ μετὰ φόβου, πίστεως καὶ ἀγάπης προβλέπω στὴν βιοτεχνίαν. Δὲν ἐπελήφθην αὐτῆς ἀκόμη κατὰ τὸν συστηματικὸν τρόπον ποὺ θέλω,

διδότι αὐτὴν τὴν σιγὴν ψιφίνομε τὰ θεμέλια. Ἀλλὰ ὅταν ὁδὴ ἐπιληφθῶ, ἐπιτρέφα-
τέ μου τὴν φράσιν, ὁδὴ αἰσθανθῆτε κάποιον σεισμόν.

Ὅλοις καὶ οἱ ἔμποροι καὶ οἱ καλλιτέχναι καὶ οἱ παραγωγοί, διδοῖ
εἶναι ἀνεξάντηλτες οἱ δυνατότητες οἱ ὅποτες διανοίγονται στὴν γενεὰ μας.

Κύριοι, αὐτοφθεαίδω, διδοῖ εὐρισκόμενος ἐδῶ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ κοσμημα-
τος τῆς ἑλληνικῆς χειροτεχνίας τῆς βιοτεχνίας τῶν σποσμημάτων, πρέπει ἡ
μᾶλλον αἰσθάνομαι τὸν ἑαυτὸν μου ἐμπνεόμενον.

Κύριοι, στὸν ὁδὸν ποὺ ὁδὴ πάρωμε πρέπει νὰ τὸ ἀντιληφθῶμε, ὅτι ὁ
καλλιτέχνης ὁ παραγωγὸς καὶ ὁ ἔμπορος ὁδὴ πᾶνε χερί με χερί. Ἐάν ἕνας ἀπὸ
τούς τρεῖς αὐτοὺς παρῶντας λείψῃ ἡ προσπάθεισ νὰ χορῆσῃ τὸν οἶκόν του
χορῶ, ἡ ἀπενυχία ὁδὴ εἶναι ἀσφαλῆς ἡ τουλάχιστον ὁδὴ ὁδὴ ἐπιτύχωμε αὐτὰ ποὺ
πρέπει νὰ ἐπιτύχωμε.

Ὁ ἔμπορος εἶναι ὁ μᾶλλον τοῦ παραγωγῶ, ὁ καλλιτέχνης εἶναι ἡ ἐμπνευ-
σὸς του. Στὸν ἔμπορον ἀναποτίθεται μεγάλη εὐθύνη σ' αὐτὴν τὴν προσπάθεια,
στὴν μεγάλη ἐξόρμησι ποὺ πρέπει νὰ κανῶμε. Ὁ παραγωγὸς βεβαίως εἶναι ὁ
δημιουργός, ὁλοὶ βγάζομε τὸ καπέλλο μας. Καὶ ὁ καλλιτέχνης εἶναι ὁ θεός.
Ἀλλὰ ἡ καπιτασοσύνη εἶναι στὸν ἔμπορο. Διδότι ἔάν ὁ ἔμπορος ὁδὴ νὰ καταφέρει
νὰ πωλήσῃ τότε ὅλα αὐτὰ ὁδὴ μένουν καὶ ὁδὴ μᾶς θυμίζον τὶς μεγάλες ἐσοδεῖς
τῆς γεωργίας ποὺ μᾶς ὁδὴ ὁ θεός καὶ οἱ ὅποτες καταντῶν, ἐντὶ εὐλογία,
καταστρεφῇ στὸν παραγωγό.

Γιὰ τοῦτο, ὅταν ὁ Ὀργανισμός αὐτός, ὁ ὅποτος ἤδη ἐπέρασε τὴν νηπια-
κὴ του ἡλικία, ὁδὴ μᾶλλον στὴν ἐφηβικὴ του, ὁδὴ πρέπει νὰ ἐξοπλισθῇ διὰ νὰ κάμῃ
τὸ μεγάλο πῆδημα.

4.000.000 δολλ. ἐξαγωγές; Ἐτρέπομαι νὰ τ' ἀκούω. Συγχαρητήρια βεβαίως
ἀπὸς ἐξεκινήσαμε ἀπὸ τὸ 0.- εἶναι μὴ πραγματοποιήσις.

Ἀλλὰ ὅταν μιλάμε γιὰ ἐξαγωγές ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα 4.000.000 δολλ. ὁδὴ
πρέπει νὰ ἔχωμε ἡσυχὴ τὴν συνελόησιν. Δηλώνει ὅτι ὁδὴ μπορέσαμε νὰ ἀντα-
ποκριθῶμε στὴν ἀποστολήμας, ὁδὴ μπορέσαμε νὰ ἐπωλεσθῶμε τῶν εὐκαιριῶν
ποὺ εἶναι μπροστὰ μας.

Τὸ εἶκα καὶ ἄλλοτε, νὰ ἐτοιμασθῆτε οἱ βιοτέχναι καὶ οἱ χειροτέχναι,
ἐντὸς ἐλαχίστων ἐτῶν νὰ πᾶμε στὸ ὅρος τῶν 50.000.000 ἐξαγωγῶν.

Σ' αὐτὸ ὁδὴ ἀνασπασμῶμε ὅλοι, Κράτος, Ὀργανισμοί, καλλιτέχναι, ἔμποροι
καὶ παραγωγοί.

Ἐδῶ ὁδὴ ὑπάρχουν ἀντιθέσεις, εἶναι ἕνας ὁδὴ συνεργασίας, ὅποτος
ὁδὴ νὰ δημιουργῇ ἀντιθέσεις σημαίνει ἡ ὅτι ἔχει χαλασμένα τὰ μυαλά ἡ
ὅτι ὁδὴ εἶναι σύγχρονος ἄνθρωπος.

Χαίρομαι διδοῖ βλέπω μίαν σφριγῶσαν τῆξιν βιοτεχνῶν.

Χαίρομαι διδοῖ βλέπω μίαν σφριγῶσαν τῆξιν ἐμπορίων.

Καὶ εἶμαι ὁπρηθῆς διὰ τούς καλλιτέχναις μας.

Και ως μου επιτρέφουν οι σήμερον βραβευθέντες να τους ευχαριστώ την ικανοποίησίν μου, τας συγχαρητήρια μου, την υπερηφάνειάν μου, διότι είδα αυτά τα όμοια πράγματα τα όποια έχουν χαρίσει σόν τόπο.

Και τό Κράτος. Τό Κράτος πρέπει να κατευθύνω, πρέπει να βοηθά. Ποτέ να μην μπαίνω στά πόδια τοσ παραγωγού, τοσ έμπορου, τοσ καλλιτέχνου, στή δουλειά του.

Με τά τρία αυτά σκέλη, και με κατευθύνουν τοσ Κράτους, νομίζω ότι τό μέλλον της ελληνικής χειροτεχνίας είναι από τά πιο ρόδινα, απ' όλους τοσ τομας της οικονομικής μας δραστηριότητας.

Μ'αυτήν την έμπιστοσύνην, μ'αυτό τό καίσιμα, μ'αυτήν την πεποίθησιν, ως χαιρετίζω σήμερον τοσ εδρίσονται άνωμεταξύ σας και εγώμαι όλοι μαζί στήν έξόρμηση, στήν όποία θα σας καλέσω πολύ σύντομα, να μπορέσωμε να αποδειχθώμε άξιοι της στιγμής, της μεγάλης στιγμής που σημαίνει δουλειά στά απελπισμένα μέρη της Ελλάδος, δουλειά σ'αυτά τά τμήματα της χώρας τα όποια βλέπουν τά παιδιά τους, ένα-ένα, κατά δεκάδες να τά έγναταλείπουν απελπισμένα, τά όποια σημαίνει είσοδήμα για χήρες και για καινούργια κορίτσια που δεν μπορούν με άλλον τρόπον ούτε τό φμί τους ούτε την προίκα τους να εξασφαλίσουν.

Η χειροτεχνία και ή βιοτεχνία είναι ή οικονομική άπασχόλησις που εύρίσκειται πιο κοντά στό λαό μας. Είναι στά έγνατα, στή ρίζα τοσ ελληνικού έθνους. Γι'αυτό ή σιοργή μας, ή προσπάθεια, ή θυσία σ'αυτόν τόν κώδον, δεν είναι τίποτε άλλο, παρά μια άνωήφισις της πραγματικότητας και μια άπόττις καθήκοντος έπιτακτικού.

Μ'αυτές τίς σκέψεις ό Ύπουργός της Βιομηχανίας θα προχωρήσ.

• Ελπίζω ότι θα έχω την συνεργασίαν σας.

• Βοετς αυτή τη στιγμή έχετε την έγφραση τοσ θαυμασμού, της άγάπης μου, της σιοργής μου.

ΕΔΗΚ

Ομιλία Υπουργού Βιομηχανίας κ. Γεώργιου Στέφανου
κατά την απονομήν βραβείων εις άργυροχρυσόχρους Έκδόσεις
"ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΟΣΜΗΤΑ"
εις αίθουσάν Εκδόσεων Ε.Ο.Ε.Χ. 14/4/64

Κύριε Πρόεδρε, Κυρίες καὶ Κύριοι,

Ἡ περίοδος αὐτὴ διὰ τὴν Κυβέρνησίν μας δὲν εἶναι περίοδος λόγων. Εἶναι ἡ περίοδος τῶν ἔργων. Καὶ μὲ μεγάλον δισταγμὸν ἀνέρχομαι στὸ βῆμα καὶ σ' αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἑορταστικὴν περίοδον νὰ ὡς ἀπευθύνω μερικὲς λέξεις.

Χαίρομαι ποὺ εὐρίσκομαι σ' αὐτὸν τὸν ναὸν τῆς ἑλληνικῆς χειροτεχνίας. Μὲ πολλὴ ἱκανοποίησις βλέπω τὸν ὁρμὸν ποὺ διηγήσαμε κατὰ τὰ πρῶτα 5 χρόνια μὲ πολλὴ ἐμπιστοσύνη βλέπω τὸν μακρὸν, τὸν ἀνηφορικὸ ὁρμὸν τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ διανῶμεν, ὁ ὁποῖος ὅμως ὄχι δὲν μὲ φοβίζει, ἀλλ' ἀντιθέτως μὲ ἐμπνέει ἀπὸ ἐμπιστοσύνη, ἀπὸ αἰσιοδοξίαν, ἀπὸ πεποίθησιν.

Τί εἶναι ἡ χειροτεχνία;

Εἶναι ἡ ὅλοποίησις τῆς καλλιτεχνικῆς φύξης τοῦ Ἕλληνος.

Ἡ λαϊκὴ Τέχνη, αὐτὴ ἡ μεγάλη κληρονομία τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, εὐρίσκει τὴν ἐνομιμίωσίν της διὰ τοῦ χεριοῦ καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ καλλιτέχνη στὸ ἀντικείμενον τὸ ὁποῖον προσφέρει εἰς τὴν κοινωνία.

Εἰναιεπομένως ἡ χειροτεχνία μὴ ἀπὸ τῆς κληρονομίας τοῦ ἑλληνισμοῦ, εἶναι μία παρακαταθήκη τοῦ παρελθόντος, εἶναι μία πρόκλησις γιὰ μᾶς τὴν σύγχρονον γεννὰ νὰ φανοῦμε ἀντάξιοι τῆς καλλιτεχνικῆς ἐπιδόσεως τῶν προγόνων μᾶς.

Ἀλλὰ, κύριοι, νὰ δοῦμε τὰ πράγματα κατὰματα. Χωρὶς συναισθηματισμοὺς χωρὶς ἀεροβασίεας.

Σήμερον ἡ χειροτεχνία δὲν εἶναι ἀπλῶς γιὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸν καλλιτέχνη. Δὲν παράγομε γιὰ νὰ ἱκανοποιήσωμε τὸν ἑαυτὸν μας. Παράγομε γιὰ νὰ ἱκανοποιήσωμε τὸ καλλιτεχνικὸν αἶσθημα τῆς θελήσει, ὅλων τῶν ἀνθρώπων ποὺ τοὺς ἀρέσει τὸ ὄμορφο. Ἐπομένως ἡ χειροτεχνία πρέπει νὰ προσανατολισθῇ πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνσιν, πρέπει νὰ παράγῃ ἀντικείμενα τὰ ὁποῖα ὄχι ἀπλῶς θὰ ἀρέσουν σ' ἐμᾶς ποὺ τὰ φιλάγομε, ποὺ θὰ ἀρέσουν σ' αὐτοὺς γιὰ τοὺς ὁποῖους τὰ παράγομε. Ἀπλάθῃ στὸν Ἕλληνικὸ λαὸ, ἀλλὰ πολὺ περισσότερο στὸν διεθνή ἀγοραστὴν.

Ἐάν ἡ χειροτεχνία μας ἐπιτύχῃ αὐτὸ θὰ προσφέρῃ μὴ ἄλλη πολὺτιμη ὠφελεία στὴ σημερινὴ ἀνάγκη τῆς οἰκονομίας μας. Θὰ δώσῃ ἀπασχόλησιν, θὰ δώσῃ συνάλλαγμα. Καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ἑλληνικῆς δραστηριότητος ποὺ βλέπω ὅτι μποροῦν νὰ ἀναχθῶν ταχύτερα, ἡ χειροτεχνία εἶναι ἀπὸ τοὺς πρώτους.

Γι' αὐτὸ μετὰ φόβου, πίστεως καὶ ἀγάπης προβλέπω στὴν βιοτεχνίαν. Δὲν ἐπελήφθην αὐτῆς ἀκόμη κατὰ τὸν συστηματικὸν τρόπον ποὺ θέλω.

διδότι αὐτὴν τὴν στιγμήν φιδέχομε τὰ θεμέλια. Ἀλλὰ ὅταν ὁ ἐπιληφθὼς ἐπιτρέψῃ
τῷ μου τὴν φράσιν, ὁ ἀίσθανθῇτε κακοῖον σεισμόν.

“Όλοι σας και οι έμποροι και οι καλλιτέχναι και οι παραγωγοί, βλέπετε είναι ανεξάντηλητες οι δυνατότητες οι όποιες διανοίγονται στην γενεά μας.

Κύριε, αὐτοσχεδιάζω, διότι εὐρισκόμενος δὸς ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ κομμίσματος τῆς ἑλληνικῆς χειροτεχνίας τῆς βιοτεχνίας τῶν σπονημάτων, πρέπει ἡ μάλλον αἰσθάνομαι τὸν ἑαυτὸν μου ἐκπνεόμενον.

Κύριοι, στον όρομο που θα πάρωμε πρέπει να τó αντιληφθούμε, ότι ο καλλιτέχνης ó παραγωγός και ó έμπορος θα πίνε χέρι με χέρι. Έάν ένας από τους τρεις αυτούς παράγοντας λείπει ή προσπαθήσει να χορδάει τόν δικό του χορδó, ή άσπυχα θα είναι άσφαλής ή τουλάχιστον όαν θα έπιτύχουμε αυτό που πρέπει να επιτύχουμε.

Ἡ ἔκδοσις τοῦ βιβλίου ἐκδόθηκε ἐκ τῆς ἐπιμέλειας τοῦ Ἰνστιτούτου Ἑλληνικῆς ἱστορίας καὶ ἑθνολογίας τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Αἰνίου. Ἡ ἐκδόσις ἐκδόθηκε ἐκ τῆς ἐπιμέλειας τοῦ Ἰνστιτούτου Ἑλληνικῆς ἱστορίας καὶ ἑθνολογίας τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Αἰνίου.

Γιὰ τοῦτο, ὅταν ὁ Ὀργανισμὸς αὐτός, ὁ ὁποῖος ἤδη ἐπέλασε τὴν νηπια-
κή του ἡλικία, ὁδὴ μὴ στὴν ἐφηβική του, ὁδὴ πρέκει νὰ ἐξεκλιθεῖ διὰ νὰ κἀμὴ
τὸ μεγάλο πλῆθος.

4.000.000 δολλ. εξαγωγές; Ητρώπομαι νά τ'άνοδα. Ευχαρητήρια βεβαίως
ἀπό τ'εξελίχθηκε ἀπό τό 0.- εἶναι μιά πραγματοποιήσιμη.

*Αλλά όταν μιλάμε για εξαγωγές από την Ελλάδα 4.000.000 δολλ. δεν πρέπει να έχουμε ήσυχη την συνείδησιν. Δηλώνει ότι δεν μπορούμε να ανταποκριθούμε στην αποστολή μας, δεν μπορούμε να επωφεληθούμε των εθνικιστών που είναι μπροστά μας.

Τό ειλικ και άλλοτε, να ετοιμασθῇτε οἱ βιοτέχναι καὶ οἱ χειροτέχναι, ἐντός ἐλαχίστων ἡτῶν νὰ πᾶμε στό ὕψος τῶν 50.000.000 ἐξαγωγῶν.

Σ' αυτό θα άνασκειμπηθεθε όλοι, Κράτος, Όργανισμοί, καλλιτέχναι, έμποροι καί προσηγοί.

¹ «ὅσα δὲν ὑπάρχουν ἀντιθέσεις, εἶναι ἕνας ὁδὸς συνεργασίας, ὁποῖος θέλει νὰ δημιουργῇ ἀντιθέσεις σημαίνει ἡ ὅτι ἔχει χαλασμένα τὰ μυαλά ἡ ὅτι δὲν εἶναι σὺντρονος ἄνθρωπος.

Χαίρομαι διότι βλέπω μίαν οργάνωση νέων βιοχημικών.

Χαίρομαι διότι βλέπω μίαν σφαιρικήν τήλιν εμψόουν.

Καὶ εἶμαι ὁπηρετῆς διὰ τοὺς καλλιτέχνας μας.

Και ως μου επιτρέφουν οι σημερον βραβευθέντες να τους ευχαριστώ την ικανοποίησίν μου, τας συγχαρητήρια μου, την υπερηφάνειάν μου, διότι είδα αυτά τα όρια πράγματα τα όποια έχουν χαρίσει στον τόπο.

Και τό Κράτος. Τό Κράτος πρέπει να κατευθύνει, πρέπει να βοηθά. Ποτέ να μην μπαίνει στα πόδια του παραγωγού, του έμπορου, του καλλιτέχνη, στη δουλειά του.

Με τα τρία αυτά σκέλη, και με κατευθύνουν το Κράτους, νομίζω ότι το μέλλον της ελληνικής χειροτεχνίας είναι από τα πιο ρόδινα, από όλους τους τομείς της οικονομικής μας δραστηριότητας.

Μ'αυτήν την έμπιστοσύνην, μ'αυτό τό πεπαισμά, μ'αυτήν την πεποίθησιν, ως χαιρετίζω σημερον που εθρίσκομαι άναμεταξή σας και εθγομαι όλοι μαζί στην έξόρηση, στην όποια θα σας καλέσω πολύ σύντομα, να μπορούσαμε να άποδειχθούμε άξιοι της στιγμής, της μεγάλης στιγμής που σημαίνει δουλειά στα άπελπισμένα μέρη της Ελλάδος, δουλειά σ'αυτά τα τμήματα της χώρας τα όποια βλέπουν τα παιδιά τους, ένα-ένα, κατά δεκάδες να τα άγναταλίσουν άπελπισμένα, τα όποια σημαίνει είσοδήμα για ήπρας και για καινούργια κορίτσια που δέν μπορούν με άλλον τρόπον ούτε τό φαι τους ούτε την προίτα τους να άξιοφάλίσουν.

Η χειροτεχνία και ή βιοτεχνία είναι ή οικονομική άπασχόλησις που εθρίσεται πιο κοντά στο λαό μας. Είναι στα άγνατα, στη ρίζα του ελληνικού έθνους. Γι'αυτό ή στοργή μας, ή προσήθεια, ή θυσία σ'αυτόν τον κλάδον, δέν είναι τίποτε άλλο, παρά μια άναγκήσις της πραγματικότητας και μια άπότισις καθήκοντος άπαικτικου.

Μ'αυτές τις σκέψεις ό Ύπουργός της Βιομηχανίας θα προχωρήσει.

* Ελπίζω ότι θα έχω την συνεργασίαν σας.

* Εσείς αυτή τη στιγμή έχετε την έκπραση του θαυμασμου, της άγάπης μου, της στοργής μου.

ΕΔΗΚ

Ομιλία
τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας κ. Ι. Σίγδη
εἰς Πτολεμαῖδα

15.4.64

Μεγαλειότατε,

Ἡ σημερινή τελετή, τὴν ὁποῖαν λαμβάνετε διὰ τῆς παρουσίας σας, ἀποτελεῖ διπλοῦν ὀρδσημον εἰς τὴν μακρὰν καὶ ἐπιμοχθον πορείαν διὰ τὸν ἐξηλεκτρισμὸν τῆς Χώρας.

Θὰ ἐγκαταστήσῃτε πράγματι μίαν μονάδα παραγωγῆς ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας, ἰσχύος 125 Μ.Β., καὶ θὰ θέσῃτε τὸν θεμελίον λίθον μιᾶς ἄλλης, ἰσχύος ἐπίσης 125 Μ.Β.

Οὕτως, ἡ δυναμικότης τοῦ θερμικοῦ συγκροτήματος τῆς Πτολεμαῖδος θὰ ἀνέλθῃ εἰς 320 Μ.Β. μὲ προοπτικὴν περαιτέρω αὐξήσεως εἰς τὸ μέλλον.

Ἡ λιγνιτοφόρος περιοχὴ τῆς Πτολεμαῖδος εἶναι καὶ θὰ παραμένῃ τὸ σπουδαιότερον κέντρον παραγωγῆς θερμικῆς ἐνεργείας ἐν τῇ Χάρᾳ. Ἄνευ αὐτῆς δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἀναπτύξωμεν πρόγραμμα ἐξηλεκτρισμοῦ, ἱκανὸν νὰ καλύψῃ τὰς ἀνάγκας μας. Ἀποτελεῖ ἐπομένως πραγματικὸν ὄμιον, τῶν θεῶν, τὸ ὁποῖον μόλις εἰς τὴν γενεάν μας ἀρχίζομεν νὰ ἀξιοποιούμεν.

Καὶ ἀποτελεῖ ταῦτοχρόνως τὴν πλέον χαρακτηριστικὴν διάθευσιν τῆς μοιρολατρικῆς ἀντιλήψεως διὰ τὴν ὀθὲν πτωχείαν τοῦ ὑπεδόμενου τοῦ ἐλληνικοῦ χώρου, ἥτις ἐπὶ χιλιετηρίδας ἤδη ἔχει δεσπόσει τῆς σκέψεώς μας ὡς "θόνους καὶ ἀπέβη ἐκ τῶν σοβαρωτέρων ἀνασταλτικῶν παραγόντων διὰ τὴν οἰκονομικὴν μας ἀνάπτυξιν.

Ἡ Κυβέρνησις πιστεύουσα ὅτι τὸ ἐλληνικὸν ὑπέδαφος δὲν εἶναι τόσον πτωχὸν ὅσον ἀκριτῶς νομίζεται, ἔχει ἀποφασίσει τὴν ἐκτέλεσιν τετραστοῦ προγράμματος γεωλογικῆς καὶ μεταλλευτικῆς ἐρεῦνης, τὸ ὁποῖον θὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ μάθωμεν ποῖα εἶναι ἀκριβῶς ἡ φυσικὴ πρὸςκεισις τῆς Χώρας, ἵνα ἐπ' αὐτῆς οἰκοδομήσωμεν τὴν νέαν ἐλληνικὴν οἰκονομίαν.

Ἡ αἰτιολογία μας ἐκ τῆς ἀποδόσεως τοῦ προγράμματος αὐτοῦ στηρίζεται ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ εἰς τὸ προηγούμενον τῆς Πτολεμαῖδος, ἡ ἔκτασις καὶ ἡ ποιότης τοῦ λιγνιτικοῦ πλοῦτου

της όποιας ήμφισβητείτο μετά πόθους μέχρι το 1964, εις βαθμόν
ώστε νά άποκλεισθή άπό τό πρώτον πρόγραμμα έξηλεκτρισμού της
Χώρας. Καί όφείλω τήν έπίσημον αυτήν στιγμήν νά άποτίσω τόν όφει-
λόμενον φόρον τιμής εις τούς συνεργάτας μου της UNRRA, τούς άειμνή-
στους Ν. Αιδιτσιναν καί Ι. Καρύδην, ως καί τόν σημερινόν Γενικόν
Διευθυντήν της ΑΙΠΤΟΑ κ. Γ. Άνδρεάκον, εις τήν πίστιν καί τήν έπι-
μονήν τών όποίων όφείλεται ή άναγνώρισις της σπουδαιότητος καί
βραδύτερον ή έμμετάλλευσις του πλουσιωτάτου αυτού κοιτάσματος.

Μεγαλειότατε,

Ή άεθνος καί εϋθηή ήλεκτρική ένέργεια άποτελεί τό ύπόβαθρον
της συγχρόνου ζωής εις όλας τάς εκδηλώσεις της. Ή Κυβέρνησις, θεω-
ρούσα ως βασικήν της άποστολήν τόν μετασχηματισμόν της οίκονομιας
μας άπό της σημερινής καθυστερημένης αυτής μορφής εις βιομηχανικήν
τοιαυτήν, θά συνεχίση τό πρόγραμμα του έξηλεκτρισμού συστηματικώς
καί μέ συνεχώς έπιτεινόμενον ρυθμόν. Τοϋτο έπιβάλλουν αί άνάγκαι
του Έθνους, ίδιως μετά τήν ένταξίν μας εις τήν Εϋρωπαϊκήν Οικονο-
μικήν Κοινότητα.

Άλλ' ή ήλεκτρική ένέργεια όν πρέπει νά είναι προνόμιον μόνον
τών πόλεων καί τών μεγάλων συνοικισμών. Πρέπει νά φθάση μέχρι τών
έσχατιών της Χώρας, διά νά άποτελέση παράγοντα άναζωογονήσεως της
φθινοούσης ύπαέρου. Διά τοϋτο ή Κυβέρνησις συνέταξεν ένα τετραετές
πρόγραμμα, έντός του όποίου θά ήλεκτροδοτηθή ή πλειονότης τών σημαν-
τικωτέρων χωριών καί συντάσσει έν άλλο δοκιματός διά τήν γενικήν επέ-
κτασιν του έξηλεκτρισμού εις όλην τήν χώραν.

Ή νέα Βασιλεία, έπομένως, συμπέπτουσα μέ τήν μεγάλην εκηαι-
δευτικήν μεταρρύθμισιν καί τήν διεύρυνσιν του προγράμματος έξηλεκτρι-
σμού, προώριεται ούσιαστικώς καί ~~μεταφυσικώς~~ ^{επ' ουσίαν} νά άποβή "ή Βασιλεία
τών φάτων".

Ύπό τούς οίωνούς αυτούς παρακαλώ νά εϋδοκήσητε καί εγκαινιά-
σητε τήν δευτέραν θερμικήν μονάδα της Πτολεμαΐδος, ως έπίσης καί νά
θέσητε τόν θεμέλιον λίθον της τρίτης.

Ὁμιλία
τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας κ. Ι. Σίδη
εἰς Πτολεμαῖδα

Μεγαλειότατε,

Ἡ σημερινή τελετή, τὴν ὅποیان λαμπρύνετε διὰ τῆς παρουσίας σας, ἀποτελεῖ δικλοῦν ὁρβήμον ἐλς τὴν μακρὰν καὶ ἐπιμοχθον πορείαν διὰ τὸν ἐξηλεκτρισμὸν τῆς Χώρας.

Θὰ ἐγκαινιάσῃτε πράγματι μίαν μονάδα παραγωγῆς ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας, ἰσχύος 125 Μ.Β., καὶ θὰ θέσῃτε τὸν θεμελίον λίθον μιᾶς ἄλλης, ἰσχύος ἐκείσης 125 Μ.Β.

Οὕτως, ἡ δυναμικότης τοῦ θερμικοῦ συγκροτήματος τῆς Πτολεμαῖδος θὰ ἀνέλθῃ εἰς 320 Μ.Β. με προοπτικὴν περαιτέρω αὐξήσεως εἰς τὸ μέλλον.

Ἡ λιγνιτοφόρος περιοχὴ τῆς Πτολεμαῖδος εἶναι καὶ θὰ παραμένῃ τὸ σπουδαιότερον κέντρον παραγωγῆς θερμικῆς ἐνεργείας ἐν τῇ Χώρα. Ἄνευ αὐτῆς δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἀναπτύξωμεν πρόγραμμα ἐξηλεκτρισμοῦ, ἱκανὸν νὰ καλύψῃ τὰς ἀνάγκας μας. Ἀποτελεῖ ἐπομένως πραγματικὸν ὄψον, τῶν θεῶν, τὸ ὅποσον μόλις εἰς τὴν γενεάν μας ἀρχίζομεν νὰ ἀξιοποιοῦμεν.

Καὶ ἀποτελεῖ ταυτοχρόνως τὴν πλέον χαρακτηριστικὴν διάφευσιν τῆς μοιρολατρικῆς ἀντιλήψεως διὰ τὴν ὁθον πτωχεύαν τοῦ ὑπεδόφους τοῦ ἐλληνικοῦ χώρου, ἥτις ἐπὶ χιλιετηρίδας ἤδη ἔχει δεσπόσει τῆς σκέψως μας ὡς "ἔθνευς καὶ ἀπὲρ ἐκ τῶν σοβαρωτέρων ἀνασταλτικῶν παραγόντων διὰ τὴν οἰκονομικὴν μας ἀνάπτυξιν.

Ἡ Κυβέρνησις πιστεύουσα ὅτι τὰ ἐλληνικὰ ὑπεδάφους δὲν εἶναι τόσον πτωχὰ ὅσον ἀκριτῶς νομίζεται, ἔχει ἀποφασίσει τὴν ἐκτέλεσιν τετραετοῦς προγράμματος γεωλογικῆς καὶ μεταλλευτικῆς ἐρεῦνης, τὸ ὅποσον θὰ μῖς ἐπιτρέψῃ νὰ μάθωμεν ποῶ εἶναι ἀκριβῶς ἡ φυσικὴ προκίσις τῆς Χώρας, ἵνα ἐκ' αὐτῆς οἰκοδομήσωμεν τὴν νέαν ἐλληνικὴν οἰκονομίαν.

Ἡ αἰτιολογία μας ἐπὶ τῆς ἀποδόσεως τοῦ προγράμματος αὐτοῦ στηρίζεται ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ εἰς τὸ προηγούμενον τῆς Πτολεμαῖδος, ἡ ἔκτασις καὶ ἡ ποιότης τοῦ λιγνιτικοῦ πλοῦτου

της οποίας ήμεισθητείτο μετά πόθους μέχρι τοῦ 1964, εἰς βαθμόν ὥστε νά ἀποκλεισθῇ ἀπό τό πρῶτον πρόγραμμα ἐξηλεκτρισμοῦ τῆς Χώρας. Καί ὀφείλω τήν ἐπίσημον αὐτήν στιγμήν νά ἀποτίσω τόν ὀφειλόμενον φόρον τιμῆς εἰς τοῦς συνεργάτας μου τῆς UNRA, τοῦς ἀειμνήστους Ν. Λιδιτσιαν καί Ι. Καρύδην, ὡς καί τόν σημερινόν Γενικόν Διευθυντήν τῆς ΑΙΠΤΟΑ κ. Γ. Ἀνδρεάκον, εἰς τήν πίστιν καί τήν ἐπιμονήν τῶν ὁποίων ὀφείλεται ἡ ἀναγνώρισις τῆς σπουδαιότητος καί βραδύτερον ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ πλουσιωτάτου αὐτοῦ κοιτάσματος.

Μεγαλειότατε,

Ἡ ἄφθονος καί εὐθηνή ἤλεκτρική ἐνέργεια ἀποτελεῖ τό ὑπόβαθρον τῆς συγχρόνου ζωῆς εἰς ὅλας τάς ἐκδηλώσεις της. Ἡ Κυβέρνησις, θεωροῦσα ὡς βασικήν της ἀποστολήν τόν μετασχηματισμόν τῆς οἰκονομίας μας ἀπό τῆς σημερινῆς καθυστερημένης αὐτῆς μορφῆς εἰς βιομηχανικήν τοιαύτην, θά συνεχίσῃ τό πρόγραμμα τοῦ ἐξηλεκτρισμοῦ συστηματικῶς καί μέ συνεχῶς ἐπιτεινόμενον ρυθμόν. Τοῦτο ἐπιβάλλουν αἱ ἀνάγκαι τοῦ ἔθνους, ἰδίως μετά τήν ἐνταξίν μας εἰς τήν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικήν Κοινότητα.

Ἀλλ' ἡ ἤλεκτρική ἐνέργεια ἔδν πρέπει νά εἶναι προνόμιον μόνον τῶν πλούτων καί τῶν μεγάλων συνoικισμῶν. Πρέπει νά φθάσῃ μέχρι τῶν ἐσχатиῶν τῆς Χώρας, διό νά ἀποτελέσῃ παράγοντα ἀναζωογονήσεως τῆς φθινοῦσης ὑπαίθρου. Διό τοῦτο ἡ Κυβέρνησις συνέταξεν ἕνα τετραετές πρόγραμμα, ἐντός τοῦ ὁποίου θά ἠλεκτροδοτηθῇ ἡ ἡλεκτροδότης τῶν σημαντικωτέρων χωρῶν καί συντάσσει ἔν ἄλλο δεκαετές διό τήν γενικήν ἐπέκτασιν τοῦ ἐξηλεκτρισμοῦ εἰς ὅλην τήν χώραν.

Ἡ νέα Βασιλεῖα, ἐπομένως, συμπίπτουσα μέ τήν μεγάλην ἐκπαιδευτικήν μεταρρύθμισιν καί τήν διεύρυνσιν τοῦ προγράμματος ἐξηλεκτρισμοῦ, προώριται οὐσιαστικῶς καί ~~μεταφορικῶς~~ ^{δυσχερῶς} νά ἀποβῇ "ἡ Βασιλεῖα τῶν φῶτων".

Ἐνός τοῦς οἰωνοῦς αὐτοῦς παρακαλῶ νά εὐδοκήσητε καί ἐγκαινιάσητε τήν δευτέραν θερμικήν μονάδα τῆς Πτολεμαΐδος, ὡς ἐπίσης καί νά θέσῃτε τόν θεμέλιον λίθον τῆς τρίτης.

Ὁμιλία
τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας κ. Γ. Σίγδη
εἰς Πτολεμαῖδα

Μεγαλειότατε,

Ἡ σημερινή τελετή, τὴν ὅποσαν λαμβάνετε διὰ τῆς παρουσίας σας, ἀποτελεῖ διπλοῦν ὀρθοσημον εἰς τὴν μακρὰν καὶ ἐπίμοχθον πορείαν διὰ τὸν ἐξηλεκτρισμὸν τῆς Χώρας.

Ὁ δὲ ἑκκαινιάσητε πρᾶγματι μίαν μονάδα παραγωγῆς ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας, ἰσχύος 125 Μ.Β., καὶ ὅα θέσπη τὸν θεμελίον λίθον μὲς ἄλλης, ἰσχύος ἐκείσης 125 Μ.Β.

Οὕτως, ἡ δυναμικότης τοῦ θερμικοῦ συγκροτήματος τῆς Πτολεμαῖδος ὅα ἀνέλθῃ εἰς 320 Μ.Β. μὲ προοπτικὴν περαιτέρω αὐξήσεως εἰς τὸ μέλλον.

Ἡ λιγνιτοφόρος περιοχὴ τῆς Πτολεμαῖδος εἶναι καὶ ὅα παραμείνῃ τὸ σπουδαιότερον κέντρον παραγωγῆς θερμικῆς ἐνεργείας ἐν τῇ Χώρῃ. Ἄνευ αὐτῆς ὅεν ὅα ἦτο δυνατόν νὰ ἀναπτύξωμεν πρόγραμμα ἑξηλεκτρισμοῦ, ἱκανὸν γὰ καλύψῃ τὰς ἀνάγκας μας. Ἀποτελεῖ ἐπομένως πραγματικὸν ὄψων, τῶν θεῶν, τὸ ὅποτον μόλις εἰς τὴν γενεάν μας ἀρχίζομεν νὰ ἀξιοποιούμεν.

Καὶ ἀποτελεῖ ταυτοχρόνως τὴν πλέον χαρακτηριστικὴν διάφευσιν τῆς μοιρολατρικῆς ἀντιλήψεως διὰ τὴν δῆθεν πτώχευαν τοῦ ὑπεδάρους τοῦ ἑλληνικοῦ χώρου, ἥτις ἐπὶ χιλιετηρίδας ἤδη ἔχει δεσπόσει, τῆς σκέψεως μας ὡς Ἐθνους καὶ ἀπέβη ἐκ τῶν σοβαρωτέρων ἀνασταλτικῶν παραγόντων διὰ τὴν οἰκονομικὴν μας ἀνάπτυξιν.

Ἡ Κυβέρνησις πιστεύουσα ὅτι τὸ ἑλληνικὸν ὑπέδαρος ὅεν εἶναι τὸσον κίτηδον ὅσον ἀκριτῶς νομίζεται, ἔχει ἀποφασίσει τὴν ἐκτέλεσιν τετραετοῦς προγράμματος γεωλογικῆς καὶ μεταλλευτικῆς ἐρεῦνης, τὸ ὅποτον ὅα μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ μάθωμεν ποῶ εἶναι ἀκριβῶς ἡ φυσικὴ προκίσις τῆς Χώρας, ἵνα ἐπ' αὐτῆς οἰκοδομήσωμεν τὴν νῆαν ἑλληνικὴν οἰκονομίαν.

Ἡ αἰτιοδοξία μας ἐπὶ τῆς ἀποδόσεως τοῦ προγράμματος αὐτοῦ στηρίζεται ἐκτός τῶν ἄλλων καὶ εἰς τὸ προσηυμένον τῆς Πτολεμαῖδος, ἡ ἔκτασις καὶ ἡ ποιότης τοῦ λιγνιτικοῦ πλοῦτου

της όποιας ήμφισοθητείτο μετά πόθους μέχρι το 1964, είς βαθμόν
ώστε νά άποκλεισθή άπό τό πρώτον πρόγραμμα έξηλεκτρισμο 5 της
Χώρας. Καί όφελω την έπίσημον αυτήν στιγμήν νά άποτίσω τόν όφει-
λόμενον πόρον τιμής είς τούς συνεργάτας μου της UNRA, τούς άειμνή-
στους Ν. Αιδετσίαν καί Γ. Καρύδην, ώς καί τόν σημερινόν Γενικόν
Διευθυντήν της ΑΙΠΤΟΑ κ. Γ. Άνδρεάκον, είς την πότιν καί την έπι-
μονήν των όποίων όφείλεται ή άναγνώρισις της σπουδαιότητος καί
βραδύτερον ή έκμετάλλευσίς το 5 πλουσιωτάτου αύτο 5 κοιτάσματος.

Μεγαλειότατε,

Ή άπόθνος καί εύθηνή ήλεκτρική ένέργεια άποτελεί τό ύπόβαθρον
της συγχρόνου ζωής είς όλας τάς έκδηλώσεις της. Ή Κυβέρνησις, θεω-
ρούσα ώς βασικήν της άποστολήν τόν μετασχηματισμόν της οίκονομίας
μας άπό της σημερινής καθυστερημένης αυτής μορφής είς βιομηχανικήν
τοιαύτην, θα συνεχίση τό πρόγραμμα το 5 έξηλεκτρισμο 5 συστηματικώς
καί με συνεχώς έπιτεινόμενον ρυθμόν. Το 5τό έπιβάλλουν αί άντάγκαι
το 5 Ήθους, ίδώς μετά την ένταξίν μας είς την Εύρωπαϊκήν Οίκονο-
μικήν Κοινότητα.

Ή άλλ' ή ήλεκτρική ένέργεια έέν πρέπει νά είναι προνόμιον μόνον
των πόλεων καί των μεγάλων συνoικισμών. Πρέπει νά φθάση μέχρι των
έσχατιών της Χώρας, διά νά άποτέλλση παράγοντα άναζωογονήσεως της
φεινο 5σης ύπαίθρου. Διά το 5το ή Κυβέρνησις συντάξεν ένα τετραετές
πρόγραμμα, έντός το 5 όποίου θα ήλεκτροδοτηθή ή πλειονότης των σημαν-
τικωτέρων χωρίων καί συντάσσει έν άλλο δεκαετές διά την γενικήν έπέ-
κτασιν το 5 έξηλεκτρισμο 5 είς όλην την χώραν.

Ή νέα Βασιλεία, έπομένως, συμπύπτουσα με την μεγάλην έκπαι-
δευτικήν μεταρρύθμισιν καί την διεύρυνσιν το 5 προγράμματος έξηλεκτρι-
σμο 5, προάγεται ούσιαστικώς καί ~~μεταφορικώς~~ ⁶⁻¹⁸⁻¹¹⁻⁶⁵ νά άποβή "ή Βασιλεία
των φάτων".

Ήπό τούς οίονους αύτο 5ς παρακαλώ νά εύδοκήσητε καί έγκαινιά-
σητε την δευτέραν θερμικήν μονάδα της Πτολεμαΐδος, ώς έπίσης καί νά
θέσητε τόν θεμέλιον λίθον της τρίτης.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ κ.Ι. ΣΙΓΩΗ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΤΟΥ
ΕΡΜΙΝΑΡΙΟΥ ΣΤΗΝ ΕΒΕΛΤΗ ΜΕΘΟΔΩΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΕΛΕΓΧΟΝ

(20.4.1964)

Είναι πράγματι ευχάριστος ή ευκαιρία ή όποια δίδεται εις τών σημερινών 'Υπουργών τής Βιομηχανίας νά εύρισκxται εις τό 'Ελληνικόν Κέντρον Παραγωγικότητος - υπό τήν επίσημόν του ιδιότητα. Είς τό παρελθόν ήρχιστο ώς φίλος, παρακολουθούσε δε τάς εργασίας με άδιδάκτων έν- διαφέρων καί θαυμασμών, άφ'ής τό πρώτον συνεστήθη τό Κέντρον.

Χαίρω ιδιαίτέρως διότι μετάξυ τών ήγετών του Κέντρου διακρίνω πολλούς παλαιούς μου φίλους, πολλούς συνεργάτας, τής μακρονήας ή όν έπουχής, κατά τήν όπο- αν τό οικονομικόν μέλλον τής 'Ελλάδος καί ιδίως ή έκβλεπόμενα αύτης άπετέ- λουν πρίντιν έλαχίστων 'Ελλήνων.

Κυρίες καί Κύριοι, ή Βιομηχανία σέ όλες τίς χώρες έχει ένα δικαιολογη- τικόν τό χαμηλό κόστος. Τό κόστος είναι έκείνο ποό κρίνει, εάν μία βιομηχανία προσφέρει εις τό 'Εθνικόν εισόδημα ή απλώς είναι μεταφορικός εισοδήματος. 'Η άρχή αύτή είναι ή βάση τής σύγχρονου βιομηχανικής ζωής. Τήν άρχήν αύτήν, εις τήν 'Ελλάδα, τήν ήγνοήσαμεν άτιμώς μέχρι σήμερα. Τό διοικώμενον έξωεπιχειρη- σιακόν κόστος άποτελεϊ παράγοντα άνασταλτικόν - μέχρις άπωπνέζουσας τής επιχειρη- ματικής δραστηριότητος. 'Αλλά καί ή άνέγκη περιστολής του έξωεπιχειρησιακού κόστους όέν έχει προσλάβει εις τήν σκέψιν του βιομηχανίου τήν σημασίαν τήν όπο- αν θα έπρεπε.

'Η μάχη διά τό κόστος τής παραγωγής είναι ή μάχη τήν όποίαν πρέπει νά κερδίσωμεν, εάν θέλωμεν νά ξεφύγωμεν άπό τήν σημερινήν καθυστερημένην μορφήν τής οικονομίας μας καί νά προχωρήσωμεν σέ μία σύγχρονη βιομηχανική οικονομική 'Ελλάδα.

'Εδώ είναι έ ναός τής μελέτης του προβλήματος τής παραγωγικότητος. 'Αντικείμενον τών προσπαθειών σας είναι όχι τόσον τό έξωεπιχειρησιακόν κόστος όσον τό ένδοεπιχειρησιακόν. 'Απευθύνεσθε δηλαδή εις τών επιχειρηματίαν καί προσπαθήτε νά διδάξετε σ' αύτόν τάς μεθόδους διά τών όποίων θα έπιτύχη τήν μετώ- σιν του κόστους, καθ'ό μέτρον εξαρτάται άπό αύτόν.

'Η προσπάθεια διά τήν βελτίωσιν τής παραγωγικότητος άποτελεϊ μέαν τών προϋποθέσεων διά τήν εξασφάλισιν του οικονομικού μέλλοντος τής Χώρας καί ή εργασία του Κέντρου σας κολλήσιμον στοιχεΐον εις τήν προσπάθειαν αύτήν. Θέλου- με διά του Κέντρου Παραγωγικότητος κυρίως νά έπιμρφώσωμεν τά στελέχη τής

βιομηχανίας, τοῦς βιωματικούς, ἀλλὰ καὶ τοῦς ἐπαγγελματικούς αὐτῆς.

Τὸ Κέντρον βεβαίως εἰσέρχεται εἰς τὴν ἀρχὴν σὲ ἓνα περιβάλλον ἀνδρῶν τοῦ ὅποιον δὲν προσεγγέρετο νὰ ἀφομοιωθῇ, τι γίνεται εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἐχρησθῇ νὰ καταβῇ κοπιᾶν προσπάθειαν διὰ νὰ διαμορφώσῃ τὸ κλίμα νὰ προετοιμάσῃ τὸν ἐπιχειρηματικὸν κόσμον ὥστε νὰ συνειδητοποιήσῃ τὰς ὑποχρεώσεις του/καὶ τὴν μεγάλην ἀφελειαν τὴν ὅποian/ ^{ἐν} ὑπάρχει τὸ ἔργον σας. Ἐπὶ τοῦ μακροῦ ἡ προσπάθεια ἐπίμονος, ἀχάριστος σὲ πολλὰ, ἀλλ' εὐτυχῶς ἐπιχειρητήθη ἤδη τὸ κλίμα, ὅπως ἀποδεικνύεται ἀπὸ αὐτὴ τὴν προσέλευσιν τῶν ἐπιχειρηστῶν εἰς τὸ σημερινόν ἑορταστικόν. Αὐτὸ εἶναι ἡ μεγαλύτερα ἱκανοποίησις διὰ τὸν Ἐπιμετρον τῆς Βιομηχανίας καὶ αὐτὸ πρέπει νὰ εἶναι τίτλος ὑπερηφανείας διὰ τοὺς ἡγούμενους τοῦ Κέντρου Παραγωγικότητος.

Βεβαίως δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἰσέλθω εἰς λεπτομερείας διὰ νὰ ἴδω τὴν σημασίαν τοῦ σημερινοῦ ἑορταστικοῦ. Εἶναι ὀφθαλμοφανές. Θὰ ἀπετέλῃ ἱεροσυνάλυν ἑλλωσι, ἀπὸ τῆς μετ' ἀκολουθήσῃς διακρίσεως Καθηγητῆς τοῦ Πολυτεχνείου, τῶς Πρότα- νος καὶ σημερινὸς Πρόεδρος τῆς ΔΕΗ ἀγαπητὸς μου φίλος ὁ κ. Ἀλέκος Παπῆς.

Θὰ ἤθελα ὅμως πρὶν τελειῶν νὰ ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τὸ Ἰνστιτούτον Ἐπιστημονικῆς Ὑφανδίας, τὸ Β.Υ.Ι., τοῦ Πολυτεχνείου τῆς Ζυρίχης, τὸ ὅποιον τῶν προθύμως προσεγγίσεν νὰ μὲς βοηθήσῃ εἰς αὐτὴν τὴν ἐπιχειρηματικὴν μορφήν Ἑλληνικῆς συνεργασίας. Ἐχομεν ἀπὸ τοὺς φίλους μας τοὺς Ἑλλήτους νὰ μᾶς ποιεῖ πολλὰ. Ἐνα ὅμως προ πάντων, ὅτι ἡ μικρότης τοῦ χώρου δὲν ἀποτελεῖ ἐμπόδιον διὰ νὰ διεκδικήσωμεν μίαν ἰσοτίμον θέσιν ἐντός τῆς συγχρόνου Ἑλληνικῆς Κοινο- τήτος.

Ἡ Ἑλλὰς εἰς ἅλου ἀπὸ ἀποθέσεως φυσικῆς προικίστως εἶναι πολὺ ἀνωτέρα τῆς Ἑλβετίας. Ἡ καθυστέρησις ἡ οἰκονομικὴ στήν Ἑλλὰδα δὲν ἀφελεται σὲ τίποτα ἄλλο, παρὰ σὲ μίαν ἀνηρείαν διανοητικὴν τοῦ ἔθνους, νὰ μᾶς τὸν αἰετὸν του καὶ νὰ ἀποκτήσῃ ἐμπιστοσύνην εἰς ἑαυτὴν. Ἐκθέτησις τῆς ἀνηρείας αὐτῆς εἶναι ἡ πε- ριφρόνησις διὰ τὴν ἔρευναν. Μέχρι σήμερον εἴμαστε ἡ μόνη χώρα μὲ τὴν νοστορικὴν αὐτὴν. Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἠδούκαμεν νὰ μᾶς τὸν αἰετὸν μας δὲν ἔχομεν ἐμπιστο- σύνην καὶ ἐπειδὴ δὲν ἔχομεν ἐμπιστοσύνην περιοριζόμεθα σὲ καθυστερημένους μορφὰς οἰκονομικῆς δραστηριότητος.

Ἔμαι βέβαιος ὅτι τὸ ἑορταστικόν αὐτὸ τοῦ ὁποιοῦνδε μᾶς πράγματι τὸ πρόγραμμα καὶ τὴν ἀργένωσιν, θὰ συντελέσῃ εἰς τὸ νὰ δώσῃ εἰς τὸν Ἕλληνα ἐπιχει- ρηματῆ τὴν ἐμπιστοσύνην ποὺ τοῦ χρειάζεται. Θὰ δὴ ὅτι ἡ Βιομηχανία δὲν εἶναι μυστήριον, δὲν εἶναι ἐπιφοίτησις τοῦ ἀγίου πνεύματος, εἶναι μελέτη, εἶναι σκέψις, εἶναι ἐκτελείσις μελετημένης ὑποθέσεως. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν αὐτὴν εἶμαι εὐτυχῶς, πο- λὸ εὐτυχῶς κηρύσσων τὴν ἑνότητα τοῦ ἑορταστικοῦ, ὅς ἐχωμαι πληρὴ ἐπιτυχίαν καὶ ἀπευθύνω τὰ συγκατηρήματα πρὸς τοὺς σχόντας τὴν πρωτοβουλίαν νὰ τὸ ὀργανώσω, εἰς αὐτοὺς οἱ ὅποιοι ἤλθον ἀπὸ τὴν ζήτην νὰ μὲς βοηθήσουν εἰς τὴν μεγάλην αὐτὴν προσπάθειαν, εἰς ὅσους πρόκειται νὰ διδῶν καὶ εἰς ὅσους θὰ τὸ παρακολουθήσουν.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ κ.Ι. ΣΙΓΑΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΤΟΥ
ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ ΕΠΙ ΜΕΛΕΤΗΣ ΜΕΘΟΔΩΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΓΙΑ ΧΡΟΝΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΕΛΚΕΤΑ

(20.4.1964)

Είναι πράγματι ευχάριστος ή ευκαιρία ή όποια δίδεται εις τόν σημερινόν 'Υπουργόν τής βιομηχανίας νά εύρεσεται εις τό 'Ελληνικόν Κέντρον Παραγωγικότητος - όπό τήν έπισήμωσιν του ίδιότητα. Είς τό παρελθόν ήρχετο ώς φίλος, παρακολουθούσε δε τάς εργασίας με άδιδάπτωτον ένδιαφέρον καί θαυμασμόν, άφ'ής τό πρώτον συνεστήθη τό Κέντρον.

Χαίρω ιδιαιτέρως όόει μεταξύ τών ήγετών του Κέντρου διακρίνω πολλούς παλαιούς μου φίλους, πολλούς συνεργάτας, τής μακρονής ή όν έπυχής, κατά τήν όποίαν τό οικονομικόν μέλλον τής 'Ελλάδος καί ιδίως ή εκβιομηχάνησις αύτής άπτελουν κρίστιν έλαχίστιν 'Ελλήνων.

Κυρίες καί Κύριοι, ή βιομηχανία σέ ύλες τίς χώρες έχει ένά δικαιολογητικόν τό χαμηλόν κόστος. Τό κόστος είναι έκείνω ποό κρίνει, εάν μία βιομηχανία προσφέρει εις τό 'Εθνικόν εισόδημα ή άπλώς είναι μεταφορεός εισόδηματος. 'Η άρχή αύτή είναι ή βάση τής συγχρόνου βιομηχανικής ζωής. Τήν άρχήν αύτήν, εις τήν 'Ελλάδα, τήν ήγνοήσαμεν άπειρώς μέχρι σήμερα. Τό διοικώμενον έξωπειχερρησιακόν κόστος άποτελεϊ παράγοντα άνασταλτικόν - μέχρις άποπνέξεως τής έπιχειρηματικής όραστηριότητος. 'Αλλά καί ή άνάγκη περιστολής του ένδοεπιχειρησιακού κόστους όέν έχει προσλάβει εις τήν σκέψιν του βιομηχάνου τήν σημασίαν τήν όποίαν θα έπρεπε.

'Η μάχη διά τό κόστος τής παραγωγής είναι ή μάχη τήν όποίαν πρέπει νά κερδίσωμεν, εάν θέλωμεν νά ζεργώμεν άπό τήν σημερινήν καθυστερημένην μορφήν τής οικονομίας μας καί νά προχωρήσωμεν σέ μία σύγχρονη βιομηχανική οικονομική 'Ελλάδα.

'Εδω είναι ό Ναός τής μελέτης του προβλήματος τής παραγωγικότητος. 'Αντικείμενον τών προσπαθειών σας είναι όχι τόσον τό έξωεπιχειρησιακόν κόστος όσον τό ένδοεπιχειρησιακόν. 'Απευθύνεσθε δηλαδή εις τόν έπιχειρηματίαν καί προσπαθήτε νά διδάξητε σ' αύτόν τάς μεθόδους διά τών όποίων θα έπιτύχη τήν μείωσιν του κόστους, καθ'ό μέτρον εξαρτάται άπό αύτόν.

'Η προσπάθεια διά τήν βελτίωσιν τής παραγωγικότητος άποτελεϊ μέαν τών προϋποθέσεων διά τήν έξασφάλισιν του οικονομικού μέλλοντος τής Χώρας καί ή εργασία του Κέντρου σας πολιτιμον στοιχεύον εις τήν προσπάθειαν αύτήν. Θέλουμε διά του Κέντρου Παραγωγικότητος κυρίως νά έπιμερώσωμεν τά στελέχη τής

βιομηχανίας, τοις βιομηχανικοῖς, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὑπαβιομηχανικοῖς αὐτῆς.

Τὸ Κέντρον βεβαίως εὐρεθεὶν εἰς τὴν ἀρχὴν σὲ ἓνα περιβέβηλον ἀνδριμον τὸ ὁποῖον ὅν προσφέρειτο νὰ ἀφομοιωθῇ, τα γίνεταί εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἐκχεῖσθαι νὰ καταβῇ κοπιῶν προσκρίσειαν διὰ νὰ διαμορφώσῃ τὸ κλῆμα νὰ προετοιμάσῃ τὸν ἐπιχειρηματικὸν κόσμον ὥστε νὰ συνεκδητοκοιήσῃ τὰς ἀποχρεώσεις του/καὶ τὴν μεγάλην ἀφελείαν τὴν ὁποῖαν/ ^{ἀλλὰ} ^{τὴν} ὑπόκειται τὸ ἔργον σας. Ὑπῆρξε μακρὰ ἡ προσκρίσεια ἐπίμονος, ἀχάριστος σὲ πολλὰ, ἀλλ' ἐντυχὺς ἐδημιουργήθη ἥδη τὸ κλῆμα, ὅπως ἀποδεικνύεται ἀπὸ αὐτὴ τὴν προσέλευσιν τόσων ἐπιχειρήσεων εἰς τὸ σημερινὸν Ἰερινδριον. Αὐτὸ εἶναι ἡ μεγαλύτερα ἱκανοποίησις διὰ τὸν Ὑπουργὸν τῆς Βιομηχανίας καὶ αὐτὸ πρέπει νὰ εἶναι τίτλος υπερηφανείας διὰ τοὺς ἡγούμενους τοῦ Κέντρου Παραγωγικότητος.

Βεβαίως ὅν εἶναι ἐνδύκη νὰ εἰσελθῶ εἰς λειτουργείας διὰ νὰ ἐξέρω τὴν σημασίαν τοῦ σημερινῷ Ἰερινδριου. Εἶναι ὀφθαλμοφανές, ὅθ ἀποτελεῖ ἱεροσουλαν ἄλλωστε, ἀπὸ ὅθ μὲ ἀκολουθήσῃ ὁ διακερθεῖς Καθηγητὴς τοῦ Πολυτεχνείου, τῶς Πρόδρας καὶ σημερινὸς Πρόεδρος τῆς ΔΕΗ ἀγαπητὸς μου φίλος ὁ κ. Ἀλέκος Παπαῦς.

Θὰ ἤθελα ὅμως πρὶν τελειῶν νὰ ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑποστηρικτικῆς Ὑποδομῆς, τὸ Δ.Υ.Ι., τοῦ Πολυτεχνείου τῆς Ζυρίχης, τὸ ὁποῖον τόσων προθύμως προσφέρειν νὰ μῆς βοηθήσῃ εἰς αὐτὴν τὴν δημιουργικὴν μορφήν Ὑποστηρικτικῆς συνεργασίας. Ἐχομεν ἀπὸ τοὺς φίλους μας τοὺς Ἑλβετοὺς νὰ μῶμε πολλὰ. Ἐνα ὅμως προ πάντων, ὅτι ἡ μικρότης τοῦ χώρου ὅν ἀποτελεῖ ἐμπόδιον διὰ νὰ διεκδικήσωμεν μίαν ἱστίαν ὅσον ἐντὸς τῆς συγχρόνου Ὑποστηρικτικῆς Κοινότητος.

Ἡ Ἑλλάς ἔχει ἄλλου ἀπὸ ἀπόφας φυσικῆς προικίστως εἶναι πολλὸ ἀνωτέρα τῆς Ἑλβετίας. Ἡ καθυστέρησις ἡ οικονομικὴ στήν Ἑλλάδα ὅν ὀφείλεται σὲ τίποτα ἄλλο, παρὰ σὲ μίαν ὀκνηρίαν διανοητικὴν τοῦ ἔθνους, νὰ μῶν τὸν λατὸν του καὶ νὰ ἀποκτήσῃ ἐμπιστοσύνην εἰς ἑαυτὸν. Ἐκώφλισις τῆς ὀκνηρίας αὐτῆς εἶναι ἡ περιφρόνησις διὰ τὴν ἔρευναν. Μῆχει σήμερον εἴμαστε ἡ μόνη χώρα μὲ τὴν νοοτροπίαν αὐτῇ. Καὶ ἐπειδὴ ὅν ἠθελησάμεν νὰ μῶμεν τὸν λατὸν μας ὅν ἔχομεν ἐμπιστοσύνη καὶ ἐπειρὴ ὅν ἔχομεν ἐμπιστοσύνην περιοριζόμεθα σὲ καθυστερημένους μορφῆς οικονομικῆς ἀνωστηρικτικῆς.

Σῆμαι βέβαιος ὅτι τὸ Ἰερινδριον αὐτὸ τοῦ ὁποιοῦν ἀνωστήσῃ πράγματι τὸ πρόγραμμα καὶ τὴν ἀργάνωσιν, ὅθ συνεκλήσῃ εἰς τὸ νὰ ὁδῶν εἰς τὸν Ἑλληνα ἐπιχειρηματὰ τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τοῦ χρειάζεται. Θὰ ὅθ ὅτι ἡ Βιομηχανία ὅν εἶναι μυστήριον, ὅν εἶναι ἐπιφύσεισι τοῦ ἁγίου πνεύματος, εἶναι μελέτη, εἶναι σκέψις, εἶναι ἐκτελέσις μελετημένης ἀποφάσεως. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν αὐτὴν εἶμαι εὐτυχής, πολλὸ εὐτυχής κηρύσων τὴν ἔννοιαν τοῦ Ἰερινδριου, ὅθ εὐχομαι πλήρη ἐπιτυχίαν καὶ ἀπευθύνω τὴν συγχαρητήριάν πρὸς τοὺς σχόντας τὴν πρωτοβουλίαν νὰ τὸ ὀργανώσωσιν, εἰς αὐτοὺς οἱ ὁποῖοι ἤλθαν ἀπὸ τὴν ἔννοιαν νὰ μῆς βοηθήσωσιν εἰς τὴν μεγάλην αὐτὴν προσκρίσειαν, εἰς ὅσους πρὸκειται νὰ διδάξουν καὶ εἰς ὅσους ὅθ τὸ παρακολουθήσωσιν.

Ο Μ Ι Α Ι Α

Τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας κ. Ι.Γ.ΖΙΓΑΝ
κατὰ τὴν σβσκεφιν τοῦ Συνόξου Βιομηχαν-
ων Μεκαδονίας - θράκης, ἐν Θεσσαλονίκῃ
τὴν 11.5.1964.

Κύριοι, ὁ Ὑπουργός τῆς Βιομηχανίας αὐτὴν
τὴν στιγμὴν ἀσχολεῖται μὲ τὴν ὀμιοιουργίαν τῆς ὀμιο-
δομῆς καὶ τοῦ κλίματος ἐντός τοῦ ὀκοῖου θά ὀμιοιურ-
γηθῇ ἡ βιομηχανική ἐπανάστασις. Τὰ τρέχοντα ζητήματα
τῆς βιομηχανίας τὰ ὀποῖα εἶναι ἄπειρα ὀέν ἀποτελοῦν
ἀντικείμενον τῆς προσωπικής του προσοχής καὶ παρα-
κολουθήσεως. Ἀὐτὰ τὰ ὀωσε στοῦ Γενικό Γραμματέα. Ἐάν
ἐγὼ ἀρχίσω ν' ἀσχολοῦμαι μὲ τῖς ἄδεις γιὰ "ἐνα ἄλ ευ-
ρόμυλο , γιὰ ἕνα μύλο ἡ ἐξέρω γὼ γι' αὐτό καὶ κείνο
τό πράγμα ὀέν θά κἄνω πολιτική γιὰ βιομηχανική ἐπα-
νάστασι, ἀπλῶς θά συνεχίσω τὴν ρουτίνα καὶ αὐτό ποῦ
μᾶς χρειάζεται σήμερον εἶναι ἡ βιομηχανική ἐπανά-
στασις στήν Ἑλλάδα. Γιατί μᾶς χρειάζεται ἡ βιομηχα-
νική ἐπανάστασις. Γιατί ἂν ὀέν κἄνω βιομηχανικήν
ἐπανάστασιν ὁ κόσμος θά φύγη στῆς Γερμανίας στίς
Αὐστρίες, στίς ὀλλανδίες καὶ ὀσοι θά μείνουν ἐδῶ
θὰ γίνουν ὀυναμιτισταὶ τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος.
Ἄλλος τρόπος σωτηρίας ὀέν ὑπάρχει, ὁ Τουρισμός θά
βοηθήσῃ γιὰ τό ζήτημα τῆς ἀπασχολήσεως, ἡ ναυτιλία
θά βοηθήσῃ/ἀλλὰ πόσο θά βοηθήσῃ; Ἐδῶ χρειάζεται νά
ὀώσωμε ὀμιοιουργικήν ἀπασχόλησιν στοῦ 40% τοῦ ἐργασια-
κοῦ ὀυναμικοῦ τῆς Χώρας. Ἐάν ὑπάρχῃ κανένας ἄλλος

νά μου δείξη όρόμο επίλυσως τοῦ θέματος ἄλλον ἢ* αὐτόν ποῦ λέγω θά τοῦ βγάλω τό καπέλο. Δυστυχῶς κανεῖς δέν μου τόν ἔδωσε. Ἔτσι ἡ πεποίθησίς μου εἶναι ἀκλόνητος ὅτι ἂν θέλωμε νά ὑπάρχη Ἑλλάς πρέπει νά ὀδεύσωμε τόν όρόμο τῆς ἐκβιομηχανέσεως.

Κόριοι, βιομηχανία ὅπως σᾶς εἶπα καί πρό τῆς οἰκονομικῆς ὁλίζου εἶναι ὁ πιό ὀημιουργικός κλάδος/δραστηριότητος διὰ τήν αὐξησιν τοῦ εἰσοδήματος, ἀλλά αὐτό τό ἐπιτυγχάνει ἡ βιομηχανία ὅταν ἐργάζεται μέ κριτήριον τό κόστος. Ἐφ' ἧς ξεχάσει τό κόστος τότε δέν εἶναι ὀημιουργός εἶναι μεταφορεῦς τοῦ εἰσοδήματος. Αὐτή ἡ βιομηχανία ποῦ εἶναι μεταφορεῦς τοῦ εἰσοδήματος δέν μέ ἐνδοιμαφέρει. Νά κλεῖσῃ. Νά καί. Γιά ν' ἀφίσῃ τήν ἄλλην βιομηχανίαν νά βγάλῃ βλαστάρια καί κλωνιά (νά βομβαρδίσω ναί αὐτή ποῦ λέτε νά καί νά τήν κάψω) μή μέ διακόπτετε γιά νά μωρέσω δέν εἶναι ἔτσι καί ἂν πῶ καί καμμιά κουβέντα πιό δυνατή μὴν τήν βάλετε σ' ἔτσι οἶδι ὑπάρχουν κακοήθεις καί κακόπιστοι ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι ὅταν μιλά κανεῖς προφορικά βέβαια χρωματίζει τόν λόγον του ὅταν τόν γράφῃ καί δέν ~~χάχαχα~~ εἶναι αὐτά καί δέν τόν προσέξει κανεῖς οἶδει εὐκαιρία στούς κακόπιστους νά διαστρέφουν τήν ἔννοιαν τοῦ πνεύματος, ἔχω ἐμπιστοσύνη σέ σᾶς δέν ὑπάρχει ἀμφισβολία, ἐμένα μ' ἀρέσει νά τά λέω καί λίγο πιό χρωματιστά γιά νά ὀημιουργῶ τήν ἐντύπωσιν δέν εἶναι ἔτσι; μιᾶς συγκεντρώσεως φιλων,) Ἄριστόν κόστος αὐτό εἶναι τό κριτήριο τῆς βιομηχανίας. Τό κόστος τί θά μᾶς κάνει; Πρῶτα, πρῶτα εἶναι ἀσπίς ἐναντίον τῶν ~~αἰς~~ αἰς ~~τῶν~~ τῶν εἰσαγωγῶν ἀπό τό ἐξωτερικό. Ἐάν ἔχω κόστος σταματῶ τίς εἰσαγωγάς. Ὅταν ἔχω κόστος καλῶς κάνω ἐξαγωγάς. Γι' αὐτό βλέπετε

ἐγὼ δὲν μιλοῦ τὸσον περὶ τροπῶν γιὰ τὰς ἐξαγωγὰς μιλοῦ
 γιὰ τὸ κόστος. Διότι τί νά τίς κἀνω ἐπὶ τέλους καί
 10, 20, 30 ἑκατομμύρια ἐξαγωγές ὅταν οἱ εἰσαγωγές μου
 ἀνέρχονται κατὰ ἑκατοντάδες ἑκατομμυρίων διότι οἱ βιο-
 μηχανίες ποῦ κἀνουν αὐτὰ τὰ εἶδη, λόγω κόστους δὲν μπο-
 ροῦν νά συναγωνισθοῦν τίς ξένες ἐπιχειρήσεις, ~~ὥστε κόστος~~
~~ἐκείναι~~ ^{καὶ ἀποτέλεσμα} εἶπα, τὸ κόστος ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο
 σκέλη: ἀπὸ τὸ κόστος ποῦ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν ἐπιχειρηματίαν
 καὶ ἀπὸ τὸ κόστος ποῦ ^{ἐξ}ἐξαρτᾶται, εἶναι ἀνεξάρτητον τοῦ
 ἐπιχειρηματίου. Σὺς εἶπα ὅτι ὑποχρέωσις τοῦ κράτους
 εἶναι νά μειώσῃ τὸ ^{ἐξ}ἐπιχειρησιακὸν κόστος ἀλλὰ ^{μὴ}τὸ
 χρέος τῶν βιομηχανῶν ^{ἐν}νά μειώσουν τὸ δικό τους κόστος.
 Πᾶς βιομηχανὸς ποῦρεται καὶ ζητᾶ ἀπὸ τὸ κράτος καὶ
 δὲν μὲ πείθει ὅτι μειώνει τὸ ἐπιχειρησιακὸν του κόστος
 δὲν εἶναι βιομηχανός, εἶναι ἓνας φατασθλας ποῦ θέλει
 νά ζῇ εἰς βάρος τοῦ κοινοῦ καὶ αὐτὴ τὴν φάμπρικα δὲν
 θὰ τὴν συνεχίσω-θὰ τὴν σταματήσω. Ἡ πολιτικὴ τῶν
 κινήτρων ποῦ ἡσκήθη μέχρι σήμερον δὲν ἀπέδωσε διότι
 ἔγινε μέσα σὲ τέτοια πλαίσια ποῦ ὁ βιομηχανός δὲν
 ἐπείσθη νά πᾶρ σὲ θραματικὰς μεταβολὰς τοῦ κόστους, του
 ὅτοι ἡ πολιτικὴ τῶν κινήτρων ἀπέβη ἀπλῶς εἰς παγίδευ-
 σιν τῶν εἰσοδημάτων τοῦ κράτους. Δὲν ἐπείσθη ὁ Ἕλληνας
 ἀποταμιευτὴς ὅτι πρέπει νὰ ἀποταμιεύσιν του νά τὴν
 δώσῃ στὴν ἐπένδυσιν. καὶ ὅμως ἓνας ἀπὸ τοὺς λόγους ἀνε-
 φέρθησαν ἦδη. Γιὰ πᾶς τε μου πᾶς θὰ γίνῃ ἡ βιομηχανία,
 ὁ καθένας ἀπὸ μᾶς, ὁ καθένας ἀπὸ μᾶς, τοῦ περισσεύουν
 100, 200 δραχμὲς ἄλλου 1000 ἄλλου 100, 000, βλέπετε λοι-
 πὸν τὴν εὐφυίαν τῆς πολιτικῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους
 μέχρι σήμερον. Ἐάν αὐτό ποῦ ἔχει 10, 000 δραχμὲς πάει
 καὶ τίς δώσει στὴν Τράπεζα πέρνει 6% τόκο ἢ ὅσο τόκο

πέρνει άφορολόγητο. *Εάν πάη και άγοράση μία όμολογία
 και κατ' άφορολόγητο. *Εάν κάνη τήν άνοησίαν νά πάη ν' ά-
 γοράση μία μετοχή θά τόν περιλάβη ό *Έφορος εις τό με-
 ρισμα ποδ θά πάρη ~~τά άποτόν μερίσμα~~ ^{και} τί είναι αυτό τό
 μερίσμα όπως είναι ~~σήμερον~~ σήμερον ή άνώνυμος εταιρία;
 Είναι ότι ή γενναιοδωρία της οικογενείας ποδ έλέγχει
 αυτήν τήν επιχείρησιν παραδέχεται νά εκχωρήση εις
 τόν άτυχή μετοχον. Δηλαδή τί είναι αυτή ή πολιτική
 ποδ άσκει τό κράτος; Προαγωγή εις νωθρότητα. Πήχυνε
 ν' άκουμπήσης τά λεπτά σου στην Τράπεζα και κάτσε νά
 πίνης τόν νάργιλέ σου. Φιά τ' όνομα τοϋ θεοϋ μή βάλεις
 τά λεπτά σου ~~πλήχ~~ σε βιομηχανία και νά λάβης τό ρί-
 σκo (κάποιος όμιλεί άπο κάτω αλλά όέν άκούγεται
 εύκρινως) και θεωρείται ότι είναι και τως και άνωμον
 εισόδημα. Αντιλαμβάνεσθε τώρα τήν διαφοράν της ψο-
 τροπίας της Ιδιικής μας Κυβερνήσεως με αυτά ποδ ήσαν
 πορηγουμένως. Έμετς θέλομε νά σπρώξωμε τήν άποταμί-
 ευσιν άπ' εύθείας εις τοϋς παραγωγικούς κλάδους, νά
 ανάλαβη ό άποταμιευτής τό ρίσκον της δημιουργίας και
 έπομένως νά έχη και τό βραβεΐον της δημιουργίας τοϋ
 κέρδους, συνεννοήθημεν; Αυτό είναι ένα ξεκίνημα βασι-
 κόν. ^{Τώρα, βέβαια} ~~άπν-πρόκειται~~ ή άποταμίευσις; ή *Ελληνική είναι
 αξιόλογος αλλά δυστυχώς όέν είναι επαρκής διά νά
 τροφοδοτήση τήν βιομηχανικήν επανάστασιν ποδ είναι
 ή προϋπόθεσις της σωτηρίας τοϋ έθνους. Γι' αυτό έχομε
 ανάγκη συνεργασίας με τό ξένο κεφάλαιο. Γι' αυτό άνοι-
 γομε τās άγκάλας μας νά έλθη τό ξένο κεφάλαιο. *Αλλά
 όπως είπα α' αυτή τήν εκκλησι για τό ξένο κεφάλαιο
 όέν τό περιμένομε νά έλθη έφθ ως φιάνθρωπος, θά κερδί-
 ση κι' αυτός αλλά όέν θά έλθη ως κατακτητής. ~~Εάν πρόκει~~

ται νά ἔλθῃ ὡς κατακτητῆς μὴ σῶσει καὶ μὴ φτάσει
νά ἔλθῃ ποτέ, ~~ἔλθῃ~~ ὡς συνεταῖρος, ὡς μπίζνες κάρτινγκ
ἐπὶ ἴσοις ὅροις. ~~Νά~~ ὠφεληθῇ καὶ αὐτός νά ὠφεληθῶμε
καὶ μετς καὶ ἐπομένως ἡ τέχνητ ἥς Κυβερνήσεως εἶναι
νά καθορίσῃ τέτοιο ὅρους προσελκύσεως ξένων κεφαλαί-
ων οὕτως ὥστε νά ὠφεληθῇ καὶ ὁ τόπος. καὶ ὅταν λέμε
ξένο κεφάλαιον δέν ἐννοοῦμεν τόσον πολὺ τὰ μερίδια
^{δέν} τους, ἐννοοῦμεν τὰ λεπτά, ἐννοοῦμεν τὴν πείρα καὶ
ἐννοοῦμε τὴν σύνδεσιν των μέ τὰς οἰκονομικοὺς ἀγοράς.
Διότι ἂν πᾶν νά κάνω ἐγὼ ~~ἔτσι~~ ^{ἔτσι} — ὑποθέσωμεν ὅτι
τὰ καταφέρνω νά κάνω ~~ἔτσι~~ ^{ἔτσι} στὴν Θεσσαλονίκην —
ὑποθέσωμεν ὅτι βρίσκω πᾶ λεπτά, βρίσκω τοὺς μηχανι-
κοὺς — ποὺ θά τὸ πουλήσω; ὅλες αὐτές οἱ ἀγορές εἶναι
κλειστές, διότι κολᾶσθαι συναγωνίζονται ~~ἐκεῖ~~ ^{ἐκεῖ} πέρα.
Ἐπομένως θέλω τὸν ξένο νάρθῃ νά μέ βοηθήσῃ, νά φέρῃ
τὰ λεπτά του νά φέρῃ καὶ τὴν γνῶσιν του ἀλλὰ νά φέ-
ρῃ καὶ τὸν σύνδεσμόν του μέ τὰς ξένες ἀγορές. Μέχρι
σήμερον ἡ συνεργασία μέ τὸ ξένο κεφάλαιο ἐπῆρε καὶ
αὐτὴ μιά μεταφυσικὴ ἀποφ. θέλετε νά σᾶς πῶ ἓνα μυστι-
κός; Ὑπερηφάνως ἀναφέρω ὅτι εἶμαι ὁ μόνος ὁ ὁποῖος
ἐπέκρινα τὸν νόμον τοῦ ^{ἔτσι} ἀρκεζίνῃ οἰά τὴν εἰσορὴν
ξένων κεφαλαίων, διότι ἔβλεπα τί θά συνέβαινε. Ἐδίδο-
ντο ἐκεῖ πέρα προνόμια εἰς τὸ ξένο κεφάλαιον τὰ
ὅποια δέν ἦσαν συντελεστικά τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύ-
ξεως. Ἀηλαδὴ νά φέρω ^{ἔτσι} ξένο κεφάλαιον οἰά νά κερδίσῃ
καὶ αὐτό καὶ νά βοηθηθῇ καὶ ἐγώ, ^{ἔτσι} ἢτο ἑτεροβαρὴς αἱ
προσφοραὶ ποὺ κάναμε στὸ ξένο κεφάλαιο καὶ τῷχομεν
πληρώσει αὐτό, τῷχομε πληρώσει αὐτό καὶ μέ τὸν τρό-
πον ποὺ μᾶς ἀπευθύνεται τὸ ξένο κεφάλαιο μέχρι σή-
μερον, καὶ ἂν ἐχρειάσθῃ ν' ἀλλάξωμε τὴν σύμβασιν Πάπας

οι ρίζες δεν ήτο μόνον στο 62 που υπεγράφη ή σύμβα-
σις ,οι ρίζες ήσαν στο 53 οτε δια συνταγματικοῦ
νόμου καθωρίσαμε οτι μπορούμε νά δώωμε εις τό
ξένο κεφάλαιον προνόμια τά όποτα θά ήτο έν μεσο-
κτιμή ~~θόσει τό εσωτερικόν κεφάλαιον καί έως~~ όημι-
ουργοῦν ζημιογόνους συνθήκας για την οίκονομιαν μας .

Κυβέρνησις μας θά καθορίση σιγά,σιγά πολιτικην ξέ-
νου κεφαλαίου τέτοια που τό ξένον κεφάλαιον θά ναι
συνεργάτης, δεν θά ναι κατακτητής, ^{ήτοι} ~~όπως~~ από κανένα δεν
περιμένουμε ν' έλθῃ έδω ως φιλάνθρωπος καί νά μάς δώ-
σῃ τά λεπτά του. Σας είπα τό εξής: οτι δουλειά σας
είναι ^{σπουδαία} ~~της~~ ιδιωτικής πρωτοβουλίας, νά κάνῃ τά έργο-
στάσια, ~~όηλαδή δεν είναι δική μας δουλειά τοῦ Κράτους~~
~~όηλ. όταν λέω εγώ έννοῶ τό Κράτος, έσείς είθετε έσω-~~
~~τική πρωτοβουλία θά είναι, είναι άφελεια της αίσχι-~~
~~στης ποιότητος νά λέμε τό Κράτος οτι θά γίνῃ βιομη-~~
~~χανος. Μ'αυτό δεν έχει~~ ύπηρεσία σήμερα νά δῇ, νά,
έπιπυγῶς νά διεξαγάγῃ τās στοιχειώδεις άποστολάς
ένος Κράτους. Μίαν αίτησιν ένός πολίτου δεν μπορεί
νά διενεκραιώσῃ, καί θά μοῦ κάνῃ βιομηχανίες;
"Ας, ~~καθῶς~~ ~~θί~~ σοσιαλισταί καί οί κομμουνισταί που
λένε έτσι για την "Ελλάδα είναι εκτός τῆς ποῦ καί
χρόνου. Χωρίς κράτος πῶς νά τά κάνῃς αὐτά τά πράγματα
στην "Αγγλία που είναι οργανωμένη καί οί κρατικές
έπιχειρήσεις ~~όῦ~~ ^{αἱ} έχουν επιτύχει" αὐτό οὔτε τό
σοσιαλιστικόν κόμμα της "Αγγλίας πλέον έχει μέσα
στο πρόγραμμά του ~~έθνικοποιήσεις~~ καί ~~δημιουργίας~~
κρατικῶν ~~έπιχειρήσεων~~ καί ~~θάρω~~ ~~έδω~~ στην "Ελλάδα νά
μιλῶ για κρατικές ~~έπιχειρήσεις~~; καί δεν βλέπω τό
αἶζωτον νά τραφῇ, δεν βλέπω τά ~~όθθεν~~ κρατικά έργο-
στάσια τά όποτα δεν έχουν καμμίαν σχέσηιν μέ τό

κόστος και τὰ ὅποια ἀποτελοῦν μία ἐπιβάρυνσιν τοῦ
 προϋπολογισμοῦ. *Ἔσεϊς θά κάνετε τίς ἐπιχειρήσεις, ἔσεϊς
 θά φτιάσετε τὰ κτίρια και τὰ μηχανήματα, ἔσεϊς ὁ βιο-
 μηχανικός κόσμος. *Ἐμένα, τὸ Κράτος, δουλεύει μου εἶναι
 νά κάνω τὴν οἰκονομίαν. Καί νά κάνω τὸ κλίμα μέσα στὸ
 ὅποτον ὁ ἱκανός θά μπορέσῃ νά δημιουργήσῃ. Βέβαια
 πρέπει νά σὰς καθοδηγήσω ἀλλὰ ἐγὼ ὡς κράτος οἶδτε
 καὶ ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία ὅθεν εἶναι ἀναμάρτητος,
 ὅθεν εἶναι πάνσοφος. Ἐπάρχουν πάντα κοινωνικὲς σκέψεις
 οἱ ὅποτες θέτουν ὠρισμένους φραγμούς ἀλλὰ τὸ βάρος
 τῆς δημιουργίας εἶναι οἰκὸ σας. Τὸ βάρος τῶν πλησίων
 εἶναι οἰκὸ μου, τοῦ Κράτους. *Ὅταν μιλοῦμε γιὰ οἰκονο-
 μία ἓνα πρᾶγμα εἶναι; νά μάθωμε τὸν ἑαυτὸν μας, τὴν
 Ἑλλάδα. *Ὅλοι σας λέτε: ὅτι ἡ Ἑλλάδα εἶναι φτωχός
 τόπος. Κατήντησε νά καταργιδώμαστε τὸν τόπον στὸν
 ὅποτον γεννηθήκαμε, τὸ θεωροῦμε ἐξυπνάδα νά λέμε
 ἡ Ἑλλάς εἶναι ἡ πτωχοτέρα γῆ, γυνία τῆς γῆς, ὅθεν
 εἶναι ἔτσι; καὶ πρὶν ἀπὸ μερικὰ χρόνια ἀκόμη τὸ
 εἶχαν καθήκμα ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶναι λιτοδίαιτοι, λι-
 τοδίαιτοι καὶ ὅθεν ντρεπόμαστε νά τὸ λέμε. *Ὅποτε
 καὶ μ'αὐτὸ τὸ λιτοδίαιτον καὶ τὴν φτώχειαν μὰς μεταχει-
 ρίζοντο οἱ ἄλλοι, σὰν κουλάκους. Τὸ λιτοδίαιτο ἀρχί-
 ζομε νά τὸ σταματᾶμε ἀλλὰ ἀκόμη ὑπάρχει ἀνοησία τῆς
 πτωχείας τῆς Ἑλληνικῆς γῆς. Καί ποῖος σὰς παρακαλῶ
 προσπάθησε νά μάθῃ τί εἶναι ἡ Ἑλληνικὴ γῆ; Ποῖος
 προσπάθησε νά μάθῃ τὴν Ἑλληνικὴ θάλασσα, ποῖος προ-
 σπάθησε νά μάθῃ τί εἶναι τὸ Ἑλληνικὸν χῶμα; Ξέρετε
 ὅτι εἴμαστε ἡ μόνη χώρα τῆς Εὐρώπης ποὺ ὅθεν ἔχομε
 ἑδαφολογικὸν χάρτη; Καὶ ἂν τὸ ὅτι φεάχνωμεν ἐργοστά-
 σια λιπασμάτων διὰ νά δηλητηριάσωμε τὸ χῶμα τῆς Ἑλ-
 λάδος καὶ ὅχι νά τὸ βοηθοῦμε, γιὰτί θά ὤητε τὸ θ' ἀπο-

καλυφθή σε λίγο ότι αυτά τα λιπάσματα που ρίχναμε
έως τώρα στη γη δεν ήταν λιπάσματα για να βοηθήσουν,
ήσαν λιπάσματα που σε μεγάλο βαθμόν, δεν έιντελεώς,
σε μεγάλω βαθμόν δηλητηριάζαν την γην (μέ συγχωρεϊ-
ται καταστρέφουν τὰ μηχανήματα των εργοστασίων ζαχαρ-
ρεως, τὰ λιπάσματα, απέδειχθη περιτράνω) Δοικόν
ὅποιος μοῦ λέει ὅτι ἡ γῆνιη Ἑλλάς εἶναι φτωχή τοῦ
λέω ὅτι δέν ξέρεις τί λές. (κάποιος ἐπεμβαίνει ἀπό
κάτω ἀλλά δέν ξεκαθαρίζεται ἡ φωνή του) Αὐτό εἶναι.
Δοικόν τοὺς εἶπα στήν Ἀθήνα προχτές καί βρέθησαν
μερικοὶ ἀνόητοι καί τοὺς ἐξχαριστῶ ποῦ προέβαλον
τήν ἀνοησίαν τους, τοὺς εἶπα, ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀδούους τῆς
οἰκονομικῆς μας καθυστερήσεως εἶναι διανοητικὴ ὀκνη-
ρία τοῦ ἔθνους νά μάθῃ τὸν ἑαυτόν του, καί ν' ἀποκτή-
σῃ ἐμπιστοσύνη στὸν ἑαυτόν του. αἱ ἐνθ' αὐτό εἶναι
ἓνα κήρυγμα ἐλπίδος καί δημιουργίας τὸ ἐνεφάνισαν ὅτι
ὁ Ὑπουργός τῆς Βιομηχανίας προσέβαλε τὸ Ἔθνος, τὸ
ὅποτον ἀπεκάλεσε ὀκνηρό. Ἀντίθετα, ~~ἐν~~ ἐχάρηκα ~~ἀπο-~~
~~σης~~ διότι, καί ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι δέν εἶναι τῆς πο-
λιτικῆς παρατάξεως σὰν καί μένα, ὅπως ἡ κα Βλάχου,
ὁ Βορρᾶς ἀπὸ ὧ πέρα καί πολλές ἄλλες ἡμερηίδες
ἐδῶ, ~~δοξα~~ πάχηνοντες οἱ ἑτέροι ποῦ βρέθηκε ἕνας ἄνθρω-
πος ποῦ ἔχει τὸ κουράγιο νά λέῃ τίς ἀλήθειες.

Γι' αὐτό θά μπούμε σέ μία προσπάθεια γνώσεως τῆς Ἑλ-
λάδος ἑντατικῆς. Ἡ ἔρευνα τοῦ Ἑλληνικῆς ὑπογείου
πλούτου τῶν θαλασσῶν, τοῦ ἐδάφους, θά γίνων- σέ 4 χρό-
στῶτως αὐτῇ
νια/ώστε νά ξέρουμε τί εἶναι/ἡ Ἑλλάς. Ὅταν ξέρουμε
τί σιδηρομεταλλεύματα ἔχομεν δέν μοῦ λέτε τὸ πρό-
βλημα τῆς σιδηρομεταλλουργίας θά εἶναι αὐτῆς τῆς φύ-
σεως ποῦ εἶναι σήμερα; Ὅταν θά ξέρουμε τί μεταλ-
λεῦματα ἔχει ἡ Μακεδονία, τὸ πρόγραμμα τῆς ἐκβιο-

πού πρέπει νά γίνει εἶναι αὐτῶν τῶν ὁποίων ἤκουσα
εὐχαρίστως τὸ 'Ινστιτούτον τὸ Στάνταρ τῆς τυπωποι-
ήσεως. Δέν μπορεῖ νά ὑπάρχῃ βιομηχανία ἡ ὁποία δέν
ἔχει, δέν παράγει σύμφωνα μὲ ὠρισμένες προδιαγραφές.
(ὁρακοῦνται τὸν κ. 'Υπουργόν κάποιος ὁ ὁποῖος δέν
ἀκούγεται.) Κατόπιν ἔχομεν τὸ θέμα τῆς ἐρεῦνης κάθε
βιομήχανος ἔχει χίλια δυὸ τεχνικά προβλήματα. *Εάν
ἦτο σὰν τί μέσον θά εἶχε τὸ δικό της Ντιβίζιον ὀφι-
σέρος τὸν κλάδον ἐρεῦνης. *Ὁ δέν εἶναι ὅλοι ΕΙΣΟ ἔ-
χουν ἓνα προβληματάκι, θέλουν, ἔχουν ἓνα προβληματάκι
δέν ἔχουν πού ν' ἀπευθυνθοῦν νά τὸ λύσουν, θυμῶμαι στὴ
Ρόδοδ' 'Ικαρος κάποτε, ὁ 'Ικαρος, ξέρετε, τὸ ἐργοστάσιο
τοῦτρεχε τὸ νερό, ἔπεφτε τὸ νερό μέσα στὰ βάζα καί
ἔτρεχε δέν μπορούσε νά τὸ λύσῃ. *Ἀπευθύνθη σ' ὅλη
τὴν 'Ελλάδα χωρὶς νά τὸ λύσῃ, καί χρειάσθηκε ὁ ἄνθρωπος
ποὺ νά διαβάσῃ καί ὁ ἴδιος χημεῖα νά φέρῃ χημικοὺς
νά ἐξοδέσῃ τοῦ κόσμου τὰ χρήματα καί νά βρῇ τὴν λύ-
σι. *Ὁ δ' ἂν ὑπῆρχε ἓνα ὀργανωμένο ἐργαστήριο 'Ινστι-
τούτου *Ερεῦνης θά τοῦλυνε τὸ, πρόβλημά του. Χίλια
δυὸ πράγματα. Τὰ ἐκ ξύλου κιβώτια πού ἔρχονται αὐτῇ
τὴν στιγμή δέν ἔχει γίνει καμμία ἐρευνα πὺ εἶναι
τὸ πλέον προσιδιάζον πρὸς τὴν 'Ελληνικὴν πραγματι-
κότητα. *Ἡ μαστίχα τῆς Χίου δέν θά μπορούσε
νά γίνει τσοῦϊνα εἰάν εἶχαμε ἓνα αὐτοκίνητο καί οὕτω
καθ' ἐξῆς νά μὴν πηγαίνωμε σέ πολλά πράγματα. *Ἐνα
ἀπὸ τὰ πράγματα πού πρέπει νά γίνουν γιὰ τὴν βιοτεχ-
νία εἶναι τὸ 'Ινστιτούτον κακίχῃ τῆς βιοτεχνικῆς
ἀναπτύξεως κ.ο.κ. Λοιπὸν ὅταν ἔχω αὐτοὺς τοὺς θεσμοὺς
τότε μπορῶ νά ἀσκήσω πολιτικὴν, νά πῶ ποιὰ θά εἶναι
ἡ πολιτικὴ, νά πῶ πῶς θά μπορέσω νά κενήσω τὴν ἀπο-
ταμίευσιν πρὸς τὴν βιομηχανίαν καί ἐκεῖ πέφτει ἡ

πολιτική των κινήτρων ή όποια άσκουμένη, άφοϋ λυθοϋν
τά άλλα πράγματα, θά άποδώσω. Ήάν ή πολιτική των κινή-
τρων άσκειται όπως ήθελήθη μέχρι σήμεραν άπορίσει ότι
άπέδωσε. Δηλαδή μηδέν εις τό πληλίκον. Εγήναν οί έμποροι
τώρα στην Αθήνα καί λένε, τά δικά τους οί βιομήχανοι,
τά δικάτους οί άλλοι καί άντε νά τελειώσης αύτήν την
συζήτησιν, θά πās σάν τόν Ναστράτη Χόντζα καί/σθ ^{θά πής καί} έχεις
όικησ καί κείνος έχει όίκησ καί κείνος πού όέν έχει
όίκησ είναι ή Έλλάς, δηλαδή/όέν ^{ότι} ύπάρχουν προοπτικές.
Λοιπόν, όταν δημιουργήσω εις τό μέλλον ένα βιομήχανο,
τάς συνθήκας πού μπορεί νά όράσθ άπροσκόπτως τότε βέ-
βαια θά περφεμένω θαύματα απ' αυτόν. Προηγουμένως ότι νά
κουβεντιάσω είναι άνεότακτα. Λοιπόν όήτε τώρα πού σās
πάρω. Τό πρώτο πράγμα είναι νά σās πείσω ότι ούτε τό
μέγεθος ~~πληκτικής~~ χώρας ούτε ή ύπαρξις ή άνυπαρξία
πρώτων ύλων άποτελεϊ άνυπερβλήτον έμποδόν για νά
κάνω βιομηχανία, "Όποιος μου λέει ότι είμαστε μικρή
χώρα, άστε την φτώχεια ~~όέν είναι έτσι~~ καί γι' αυτό όέν
μπορούμε νά κάνωμε βιομηχανία, είναι, τί νά σās πώ,
είναι για όέσιμο. ~~Ας όή την Έλβετίαν, ας πεί~~ όή τό
Βέλγιον ας όή τό Ίσραήλ. "Όποιος μου λέει ότι, θιδοι
είμαστε φτωχή χώρα, πού έγώ πιστεύω τό άντίθετον, όέν
μπορούμε νά κάνωμε βιομηχανία ας όή την Έλβετίαν.
"Ας όή τόσες άλλες χώρες πού έχουν πολύ λιγώτερας ^{πολλές}
~~ήμεΙς οί Έλληνες~~ ^{από πολλούς} Έλλάδα έχομε τά έξης μεγάλα
άγαθά ~~άβαντάς~~; τώρα ίδίως πού μπήκαμε στην Κοινή Αγο-
ρά. Πρώτη την γεωγραφικήν μας θέσιν. Ξέρετε τί πλεο-
νέκτημα είναι αυτό; Έγώ είπα σέ μεγάλους Αμερικ ά-
νούς Επιχειρηματίας: Γιατί πάτε στην Όλλανδία; Γιατί
όέν έρχεστε στην Έλλάδα; Όταν θέλεις νά εξαγάγης προ-
ϊόντα στην Αφρική καί στην Ασία μέ ποίαν οικονομ-

μικρήν σκέψιν πᾶς καὶ ἐγκαθίστασαι στήν Ὑλλανδία; ~~ἢ~~
Νά ἔλθῃς στήν Ἑλλάδα ~~ἢ~~ καὶ εἶναι τὸ
συμφέρον σου, ὅθεν εἶναι καὶ ὁ δικό μου συμφέρον δικόσου
εἶναι. Δοικὸν ἂν πᾶς στήν Ὑλλανδία νά ἐγκαταστήσῃς
τὸ ἐργαστάσιόν σου, κάνεις βλακεία, κάνεις γκάφα.

Ἡ γεωγραφικὴ θέσις τῆς χώρας εἶναι κάτι τὸ ἀνεκτίμη-
τον καὶ θά τὸ ἐκμεταλλευθῶ, καὶ εἶναι καὶ τὸ λογικόν,
ὅθεν εἴμαστε ἐμεῖς κεφαλαιοκράται, ὅθεν εἴμεθα ἱμπερια-
λισταί γι' αὐτὲς τῖς χώρες καὶ ἐπομένως, ὅταν ἔχει ἑλλη-
νικὴν φέριμα ἐπάνω τὸ ἐμπόρευμα γίνεται εὐμενῶς δεκτόν
ἐξω. Ἐπίσης εἶναι τὸ ἐργατικόν δυναμικόν. Κύριοι θά σᾶς
πῶ κάτι, τὸν Ἑλληνα ἐργάτη τὸν ἔχομε ἀπὸ κλάσσου καὶ
μπάτσου, λέμε ὅτι εἶναι ἄτσαλος, ~~ἢ~~ καὶ εἶναι ἀπείθαρχος
εἶναι, εἶναι, εἶναι. Ἐν τούτοις ἀπεδείχθη ὅτι ὁ

Ἑλλὴν ἐργάτης εἶναι ὁ καλλίτερος Εὐρωπαῖος ἐργάτης.
Ρωτήστε τοὺς Γερμανοὺς, ρωτήστε τοὺς Ὑλλανδοὺς, ρωτή-
στε τοὺς Ἀμερικάνους. Ὅταν καταλαβαῖναι δικαιοσύνη
καὶ οἱ συνθήκες εἶναι καθωρισμένες εἶναι ὁ παρὰ πειθα-
ρχικὸς καὶ ὁ ταχύτερον προσαρμοζόμενος ἀπ' ὅλους τοὺς
Εὐρωπαίους. Ὅταν ὅθεν ὑπάρχῃ δικαιοσύνη καὶ ὅταν ὅθεν
ὑπάρχῃ ἴση μεταχειρίσις, γίνεται βεβαίως ὁδοτρόπος.

Αὐτὸ τὸ φιλοτιμο καὶ ἡ προσαρμοστικότητα ἀποτελεῖν ~~ἕνα~~
~~ἕνα~~ ^{ἕνα} φοβερό. Καὶ λέγω στοὺς φίλους μου τοὺς Γερμα-
νοὺς καὶ τοὺς Ὑλλανδοὺς: Μὲ τί λογικὴν οἰκονομικὴν
κάνεις ἐργαστάσια στήν Ἑρμανία καὶ φέρνεις Ἑλλήνας
ἐργάτας; Πάρε τὸ ἐργαστάσιόν σου καὶ ἔλα στήν Ἑλλάδα
νῶχα; τὸν ἐργάτη ἐδῶ πέρα. Καὶ ὑπάρχει τὸ τρίτον ἐπι-
χέρισμα διὰ τὴν ἐκβιομηχάνισιν τῆς Ἑλλάδος; ~~ὅτι~~ αὐτὲς
οἱ πρῶτες ὕλεις ποῦ μᾶς δίδουν μίαν προνομιακὴν θέσιν
στήν Κοινὴν Ἀγοράν, ~~ἔβησαν~~ καὶ ποῦλησαν τὸ Ἀλουμίνιον
οἱ Ἀθεόφοβοι. Ἐάν ὑπῆρχε Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις μὲ μισό

δράμι μυαλό το άλουμίνιον ήτο αν θέλετε όπλον εκβια-
σμοϋ της Κοινής 'Αγοράς. "Αν ^{ήμουν} ήτο λέγω Κυβέρνησις οιά
τοϋ άλουμινίου θά έμπαρνα στην Κοινήν 'Αγοράν. Διότι
ή Εθρώπη όέν έχει βωξίτες, όέν έχει ρεθμα, της χρειά-
ζεται το άλουμίνιον, θά μέ παρακαλοϋσαν, καί έγώ πήγα
καί πουλήθηκα. Ξέρετε ότι έχομε καί άλλες πρώτες ύλες,
λίγες, αλλά κέρδους οιά την αξιοποίησιν τών όποιων
έάν ξέρωμε πώς νά τήν διαπραγματευθώμε θά μάς επιτρέ-
φουν, ή αξιοποίησις αυτή νά πάρωμε μίαν πρώτης τάξεως
θέσιν / στην Εθρώπη. "Ακούστε, "Ο Έλληνας κατέχεται από ένα
εμφανώς κόμπλεξ οιά την βιομηχανίαν, ένθ έθαυματούργη-
σε έφοπλιστής στον έξω κόσμο, ένθ καί ως έμπορος όπου
πήγε έδειξε, ^{ή μάτρω να κάνει τούτη} νομίζει ότι είναι μυστήριο ή βιομηχανία.
Κωστήρνω, καί τόν βλέπεις όέν έχει το κουράγιο, καί
έν τούτοις ό Πάπας ρωμής όέν ήχ είναι; Για ν' αναφέρω
αυτόν μόνον έπειδή τόν είχαμε χθές. "Αδικοϋμε τόν εαυτόν
μας. Οί Έλληνες μπορούμε νά γίνωμε φοβεροί βιομήχανοι
αν πιστέψωμε στον εαυτόν μας καί θελήσωμε νά χορέψωμε
τόν χορόν που χορεύουν οί βιομήχανοι τοϋ κόσμου. Μίαν,
τήν νοοτροπίαν νά βγάλετε από το μυαλό σας, τήν νοοτρο-
πίαν τοϋ βιομηχάνου που έδημιουργήθη μεταξϋ τοϋ 23 καί
τοϋ πολέμου, τοϋ βιομηχάνου οιά της άυταρχίας. Τότε ήσαν
έτσι οί οικονομικές συνθήκες, οί πολιτικές συνθήκες, οιδό-
τιό βιομήχανος που ένδιαφέρεται νά δημιουργήσῃ μίαν
μικρή λακούβα νεροϋ μέσα στην όποιαν νά πλέῃ τί σημαί-
νει; ότι θάχη μέ την λακούβα αυτή τοϋ νεροϋ ήλλα νά ζῇ
άλλά θά μέινῃ τόσο όά μικρό φαράκι. "Ο βιομήχανος είναι
άνθρωπος που θέλει τόν άκεανόν νά ζήσῃ, τήν άπλα, τότε
θά γίνῃ μεγάλο φάρι, τότε θά μπορέσῃ νά κυριαρχῇ
στις θάλασσες. Αὐτός που θέλει νά ζῇ μέσα στην γούβα
θά είναι μικρό φαράκι, καί όταν θάρθῃ το παλαιοριακόν

κῆμα τῆς μειώσεως τῶν ὁασμῶν τότε θαλθουν τὰ μεγάλα
 φάρια τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς καὶ τὸ φάραι αὐτὸ θὰ εξαφα-
 νισθῇ. Λοιπὸν σὰς λέγω τὸ ἐξῆς καὶ τὸ λέγω ἐν πλήρει
 συναρτήσῃ τῆς ἀποστολῆς μου ^{αὐτῆς} πολιτικοῦ ἀνδρός στὸν
 τόπον μας. Ἐὰν ἐξακολουθήσετε νὰ ἔχετε τὴν νοστοπλαν
 τοῦ μικροῦ φαριοῦ ποῦ εἶναι εὐχαριστημένο στὴν γούβα τοῦ
 οἱ τοιοῦτῶν τὴν
 ἐτοιμάζεσθε ~~ἀλλὰ~~ καταστροφὴν σας. θὰ εξαφανισθῇτε ὅ,τι
 καὶ ἂν σὰς κἀν οἰαόηποτε φευδοκυβέρονσεις σήμερον. θὰ
 σὰς εἶναι εὐχάριστη ἀλλὰ σὰς ἐξαπατᾷ καὶ θὰ εἶναι συνυ-
 πεύθυνος οἰὰ τὴν ἐξαφανίσιν σας. Καὶ στὸ κάτω κάτω ὅεν
 θὰ μ' ἐνδείξετε νὰ εξαφανισθῇτε προσωπικῶς, μὲ ἐνδείξει
 ὅτι μαζί σας θὰ εξαφανισθῇ ἡ μόνη ἐλπίδα νὰ ὑπάρξῃ Ἑλ-
 λὰς μέσα στὴν Ἠνωμένη Εὐρώπη. Διότι, ἐὰν δέξῃ ἔχωμε
 τὸ ὑπόβαθρον τῆς οἰκονομικῆς ὀντότητος ἐμεῖς 8.000.000
 μέσα στὰ 180.000.000 θὰ μποῦμε σὰν πῆν σταγῶνα τῆς
 καραμπογιᾶς μέσα στὸ πυγάδι. Οὔτε ἡ ἀνδμνησίς μας ὅεν
 θὰ ὑπάρχῃ. Ἀκοῦστε Κόριοι, ἡ ὑπόθεσις τῆς ἐκβιομηχανί-
 σεως ὅεν εἶναι οἰκονομικὴ ὑπόθεσις, ὅπως σὰς λέει
 ὅτι εἶναι οἰκονομικὴ ὑπόθεσις ὅεν ξέρει τὸ λέει. Εἶναι
 ἡ ^{ὑπάρχῃ} ἐγγύτης οἰὰ νὰ ~~ἐκπλῇ~~ ἡ Ἑλληνισμός αὐριον μέσα στὰ
 εὐρύτερα πλαίσια. Γιαντὸ ὅπως μὲ βλέπετε ἐγὼ εἶμαι
 στὴν πολιτικὴ, ἐγὼ ποῦ ὅθεν ἐλάω ν' ἀσχολοῦμαι μ' ἄλλα θέ-
 ματα, εἶναι ἄλλα θέματα ποῦ μποροῦσαν νὰ μὲ προβάλουν,
 οἱ ἐφημερίδες θ' ἔβραζαν τ' ὄνομά μου, μὲ τόσα, τὰ θεωρῶ
 ἀνάξια τὰ προβλήματα αὐτά. Ἐχω θέσει ὡς ἀποστολὴν νὰ
 κἀνω τοὺς συμπατριῶτας μου νὰ ἀνοίξουν τὰ μάτια τους
 πᾶσι ~~ἐκπλῇ~~ μπροστά στὸν ἐπερχόμενον κίνδυνον, διότι πιστεύω
 ὅτι θὰ συνειδητοποιήσῃ τὸν κίνδυνον θὰ μπορέσουν νὰ
 τὸν ὑπερβοῦν, καὶ νὰ μεγαλουργήσουν. Γι' αὐτὸ μὲ βλέπετε
 ὅτι μὲ τόσο πάθος ἀσχολοῦμαι ἀπὸ τὸ 46 μ' αὐτὴν τὴν ὑπό-
 θεσιν καὶ ἔως σήμερον ὅεν μοῦ ἐδόθη ^ἡ εὐκαιρία νὰ μιλήσω
 εἰς τοὺς πατριώτας μου ἀπὸ ὑπεύθυνον πόστο ~~ἐκπλῇ~~ ὑπεύθυνα

Άλλωστε δεν είχε συντελεσθῇ κι ἡ ἔνωση με τὴν Κοιτὴν
 ἀγορὰν καὶ δι' ἀσφαλίσεως τῆς ὑποστάσεώς ~~πᾶν~~ τοῦ ἔθνους
 μέσα στὰ πλαίσια μιᾶς Εὐρώπης ἡ ὁποία ἐνώνεται, ἡ ὁποία
 ἔκρνει ^{μιὰ} ~~πᾶν~~ καινούργια μορφή. Ξεχάστε τὴν νοσταλγία τους
 ξεχάστε ὅτι εἴμαστε ἀνατολίτες, ~~πᾶν~~ ἐμεῖς ἐδημιουρ-
 γήσαμε τὴν Εὐρώπη καὶ ἐπιστροφή στὴν Εὐρώπη σημαίνει
 νὰ ξαναβροῦμε τὸν ἑαυτὸν μας, οἱ Ἕλληνες. Αὐτὸ τὸ μήνυμα
 τῆς αἰσιοδοξίας τὸ μετέδωσα στὶς παραγωγικὲς τάξεις.
 Εἶμαι βέβαιος ὅτι πολλοὶ ἀπὸ σᾶς ~~οἱ~~ ^{οἱ} Χατζόπουλος ποῦ
 εἶναι πρὸ δημογέρων ποῦ ἔχουν δεῖ τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ ἄλλες
 συνθήκες θὰ λέγῃ ὅτι τοῦτος εἶναι ὄνειροπόλος, ~~ἐπεὶ~~,
 δὲν γίνονται αὐτὰ τὰ πράγματα στὴν Ἑλλάδα. Εἶμαι βέβαιος
 ὅμως ὅτι θὰ βρεθοῦν πέντε δέκα ἄνθρωποι ποῦ ἔχουν τὴν
 σφραγίδα τῆς ὁωρεᾶς καὶ αὐτοὶ θὰ γίνουν οἱ πρωτοπόροι
 καὶ οἱ πραγματοποιοὶ αὐτῶν τῶν πραγμάτων τὰ ὁποῖα σᾶς
 περιγράφω, τὰ ὁποῖα ἐγὼ τὰ βλέπω σὰν φυσικὴ ἀναγκαιότητα.
 Γι' αὐτὸ νὰ σᾶς πῶ καὶ ἓνα πράγμα, Μέχρις ὅτου νὰ γίνω, ν'
 ἀναλάβω τὸ Ὑπουργεῖον αὐτό, ἐπέρασα πάρα πολλές νύχτες
 ποῦ δὲν κοιμόμουν. Διότι ξέρετε ἡ πολιτικὴ ζωὴ δὲν ὀ-
 ρίσκει ὥρες πολὺ εὐχάριστες. Ἀφ' οὗτου εἶμαι στὸ Ὑπουργεῖο
 Βιομηχανίας, παρ' ὅλο τὸ φόρτο τῆς ἐργασίας, ποῦ φτάνει καὶ
 στὶς 18 καὶ 20 ὥρες, ἔχω μάρτυρας ἐδῶ γιὰ νὰ μὴ νομί-
 σουν ὅτι λέγω ὑπερβολές, ~~οὔτε μιὰ νύχτα δὲν τὴν ἐπέρασα~~
~~ἄγρυπνος. Πᾶν~~ Τόση ὀηλασὴ ἡσυχία, εἶναι ἡ συνέλη-
 σις μου ὅτι βαδίζομε μετὰ τὴν μοῖρα καὶ ὅτι αὐτὰ ποῦ σᾶς
 λέγω θὰ γίνουν ὅπως σᾶς βλέπω καὶ με βλέπετε. Λοιπὸν αὐτὴ
 εἶναι ἡ γενικὴ τοποθέτησις. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Βιομηχανίας
 δὲν θὰ παρασθῇ στὸ νὰ ἐπιμερίσῃ τὴν προσοχὴν του σὲ
 μικρὰ καὶ δευτερεύοντα θέματα. Θὰ δημιουργήσῃ τὴν αἰκοδο-
 μὴν θὰ δημιουργήσῃ τὸ κλίμα γιὰ νὰ σᾶς πῇ ἐμπρὸς παιδιὰ
 τώρα. Ὅσον ἀγαπητοὶ καὶ νὰ εἴσθε, ὅσον δεῖτε καὶ νὰ εἶναι

τά επί μέρους προβλήματα σας δεν θα με συγκινήσετε ,
θα φτιάσω τό πρόγραμμα, ὥς ποῦμε τό τακτικόν μου σχέ-
διον, θά τό ἐφαρμόσω καί τότε ὅλοι μαζί θά ὠφεληθοῦμε.
Δέν θά μέ παρασύρете ὅμως στήν περιπτωσιολογίαν.
Ἡ περιπτωσιολογία θά ἀντιμετωπισθῇ ἀπό τίς ὑπηρε-
σίαις τίς ὁποῖες προσπαθῶ νά ἀποκαρπύσω διότι βέβαια
μέσα σ' αὐτά που σᾶς λέω προϋπόθεσις εἶναι ὅτι τό
Ἰπουργεῖον Βιομηχανίας θά γίνῃ Ἰπουργ. Βιομηχανίας,
καί δέν θά εἶναι συμβολαιογραφεῖον, ~~ἔ~~ εἴτε αἰθουσα
τόρτε, πῶς τό λέμε, βασάνων γιά τόν ἰδιώτην ἐπιχει-
ρηματίαν. Λοιπὸν ἐλπίζω μ' αὐτά που σᾶς εἶπα νά συνεν-
νοήθημεν , δέν εἶναι ἔτσι; καί νά ἀποκτήσετε καί σεῖς
καί ἐγώ γνῶσιν τῆς γλώσσας τήν ὁποίαν θά ἀλληλοκατα-
λαβαινόμεθα ἀπό ὧ καί πέρα. Εὐχαριστῶ.

(Χειροκρότηματα - Τέλος τοῦ λόγου)